

ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๓๓
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ เดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมาธิการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่.....ปีที่.....

ครั้งที่.....(.....) วัน.....เดือน.....พ.ศ. .....

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๓๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วันพฤหัสบดีที่ ๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

เรื่องหารือ

ผู้อภิปราย

- นายโสภณ เพชรสว่าง ๑
- นายอิสสระ สมชัย ๑
- นายวัฒนา เซ่งไพเราะ ๔
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ๕, ๑๕, ๑๗
- นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพยสิทธิ์ ๗
- นางฐิติมา ฉายแสง ๑๑
- นายอนุสรณ์ ไกรวัตนุสสรณ์ ๑๒
- นายสัญชัย วงษ์สุนทร ๑๓
- นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ ๑๔, ๑๗
- นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ ๑๘, ๒๐, ๒๑
- นายประเสริฐ จันทรรวงทอง ๑๘
- นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ๒๒
- นายสุชาติ ลายน้ำเงิน ๒๓, ๒๔
- นายนริศ ขำนุรักษ์ ๒๔
- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม ๒๕
- นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ๒๖
- นายชวลิต วิชยสุทธิ์ ๒๘

หน้า

- นายวิทยา ทรงคำ ๒๘
- นายนิยม วรปัญญา ๒๙, ๓๐
- นายเจือ ราชสีห์ ๓๐

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถาม **ไม่มี** ๓๐

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีความรุนแรงอันเนื่องมาจากโครงการท่อก๊าซไทย–มาเลเซีย **(เลื่อนไปพิจารณาสมัยประชุมหน้า)** ๓๒

๒.๒ รับทราบข้อเสนอคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่อรัฐบาลกรณีโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน หินกรูด-บ่อนอก และโครงการท่อส่งก๊าซ และโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย-มาเลเซีย **(เลื่อนไปพิจารณาสมัยประชุมหน้า)** ๓๒

ผู้อภิปราย

- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ๓๒
- นายวิทยา แก้วภราดัย ๓๓
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๓๕, ๔๑, ๔๕, ๔๘, ๕๐
- นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ๓๗
- นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล ๓๙, ๕๐
- ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี ๔๗

๒.๓ รับทราบรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๕ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๕๒

ผู้อภิปราย

- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ๕๓
- นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ๕๗

หน้า

- นายวิทยา แก้วภราดัย ๕๙
- นายเอกพจน์ ปานแย้ม ๖๖
- นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล ๗๑
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ๗๕
- นายนิกร จำนง ๗๘
- นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ ๘๑
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๘๔
- รองศาสตราจารย์โกเมศ ขวัญเมือง ๘๙
- นายวัฒนา เซ่งไพเราะ ๙๑
- นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ ๙๔
- นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ ๙๗
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๑๐๑
- ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี ๑๐๔
- นายวสันต์ พานิช ๑๑๐
- พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ ๑๑๒

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถามสด

๑.๑ กระทู้ถามสด

๑.๑.๑ กระทู้ถามสด เรื่อง แผนรองรับบุคลากรผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการย้ายสนามบินดอนเมืองไปยังสนามบินสุวรรณภูมิ (นางสาวจณิสตา ลิ่วเฉลิมวงศ์ ถามนายกรัฐมนตรี) ๑๑๖

ผู้อภิปราย

- นางสาวจณิสตา ลิ่วเฉลิมวงศ์ ๑๑๘, ๑๒๖, ๑๒๙
- พลเอก ชัยนันท์ เจริญศิริ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) ๑๒๒, ๑๒๕, ๑๒๗

หน้า

๑.๑.๒ กระทู้ถามสด เรื่อง การใช้อำนาจที่ฉ้อฉล
ของรัฐบาล (นายอลงกรณ์ พลบุตร ถามนายกรัฐมนตรี) ๑๒๙

ผู้อภิปราย

- นายอลงกรณ์ พลบุตร ๑๓๐, ๑๓๓, ๑๓๕, ๑๓๖, ๑๓๘, ๑๓๙
- นายสุรนันทน์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) ๑๓๓, ๑๓๗, ๑๓๙

๑.๑.๓ กระทู้ถามสด เรื่อง ปัญหาการปราบปรามยาเสพติด
(นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ ถามนายกรัฐมนตรี) ๑๔๐

ผู้อภิปราย

- นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ ๑๔๑, ๑๔๖, ๑๔๗, ๑๔๙
- พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ๑๔๒, ๑๔๘

๑.๒ กระทู้ถามทั่วไป

๑.๒.๑ กระทู้ถาม เรื่อง การสนับสนุนให้โรงพยาบาล
ของรัฐมีคุณภาพและประสิทธิภาพ (นายวิชาญ มีนชัยนันท์
ถามนายกรัฐมนตรี) ๑๕๐

ผู้อภิปราย

- นายวิชาญ มีนชัยนันท์ ๑๕๐

๑.๒.๒ กระทู้ถาม เรื่อง ปัญหาการสร้างเขื่อน
ตามแนวลำคลองในกรุงเทพมหานคร (นายวัฒนา เซ่งไพเราะ
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) ๑๕๑

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายวัฒนา เซ่งไพเราะ ๑๕๒, ๑๕๘
- นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช
(รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) ๑๕๕, ๑๖๑

๑.๒.๓ กระทู้ถาม เรื่อง การขุดสระน้ำตามโครงการแหล่งน้ำไร่นานอกเขตชลประทานหรือขุดสระเอื้ออาทร (นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินิทธ์ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) ๑๖๑

๑.๒.๔ กระทู้ถาม เรื่อง มาตรการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว (นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ถามนายกรัฐมนตรี) ๑๖๑

ผู้อภิปราย

- นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ๑๖๓, ๑๖๘, ๑๗๒
- พลเอก ชัยนันท์ เจริญศิริ
(รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) ๑๖๓, ๑๗๒, ๑๗๓

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๘

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑	นางกนกวรรณ วิลาวัลย์ ศรีจันทร์งาม	✓			
๒	นายกรณ์ จาติกวณิช	✓			
๓	นายกริช กงเพชร	✓			
๔	นางกรุณา ชิดชอบ	✓			
๕	นายกฤษ ศรีฟ้า	✓			
๖	ร้อยตรี กฤษฎา การุญ	✓			
๗	นายกฤษฎา สัจจกุล	✓			
๘	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
๙	นายกล้าณรงค์ พงษ์เจริญ	✓			
๑๐	นายกล่ำคาน ปาทาน	✓			
๑๑	นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร	✓			
๑๒	นางกอบกุล นพอมรบดี	✓			
๑๓	นางสาวกัญจนา ศิลปอาชา	✓			
๑๔	นางกันตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์	✓			
๑๕	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	✓			
๑๖	นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
๑๗	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			
๑๘	นายกิตติกร โล่ห์สุนทร	✓			
๑๙	พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร	✓			
๒๐	นายกิตติพงษ์ เทียมสุวรรณ	✓			
๒๑	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
๒๒	ร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง	✓			
๒๓	นางกุสุมาลวตี ศิริโกมุท	✓			
๒๔	นายกูเฮง ยาวอทะชัน	✓			
๒๕	นายเกรียง กัลป์ตินันท์		✓		
๒๖	นายเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์	✓			
๒๗	นายเกษม ปานอุดมลักษณ์	✓			
๒๘	นายเกษม รุ่งธนเกียรติ	✓			
๒๙	นายเกษม อุประ	✓			
๓๐	นายเกียรติ สิทธีอมร	✓			
๓๑	นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร	✓			
๓๒	รองศาสตราจารย์โกเมศ ขวัญเมือง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๓	นายขจรธน จุดโต	✓			
๓๔	นายคงกฤช ทงษ์วิไล	✓			
๓๕	นางสาวคนึง ไทยประสิทธิ์	✓			
๓๖	นางสาวจณิสตา ลิ่วเฉลิมวงศ์	✓			
๓๗	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
๓๘	นายจองชัย เที่ยงธรรม	✓			
๓๙	นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	✓			
๔๐	นางจันทร์เพ็ญ แสงเจริญรัตน์	✓			
๔๑	นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์	✓			
๔๒	นายเศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์	✓			
๔๓	นายจำนงค์ โพธิสาโร	✓			
๔๔	นายจำลอง ครุฑขุนทด	✓			
๔๕	นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์		✓		
๔๖	นายจิรวุฒิ สิงห์โตทอง	✓			
๔๗	นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์	✓			
๔๘	นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๔๙	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
๕๐	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
๕๑	นายเจะอามิง โตะตาหยง	✓			
๕๒	นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ	✓			
๕๓	นายเจือ ราชสีห์	✓			
๕๔	นายฉลอง เรี่ยวแรง	✓			
๕๕	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
๕๖	นายฉัตรชัย ศิลาพร	✓			
๕๗	นายเฉลิมชัย จีนะวิจารณะ		✓		
๕๘	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	✓			
๕๙	นายเฉลิมชัย อุฬารกุล	✓			
๖๐	นายเฉลิมชาติ การุญ	✓			
๖๑	นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	✓			
๖๒	นายชยุต ภุมมะกาญจนะ	✓			
๖๓	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
๖๔	นายชวน หลีกภัย	✓			
๖๕	นายชวลิต มหาจันทร์	✓			
๖๖	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
๖๗	นางสาวชะวรลัทธิ์ ชินธรรมมิตร	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๘	นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล	✓			
๖๙	นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง	✓			
๗๐	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
๗๑	นายชัยศรี กีฬา	✓			
๗๒	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
๗๓	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
๗๔	นายชาญชัย อิสระเสนารักษ์	✓			
๗๕	นายชาญยุทธ เฮงตระกูล		✓		
๗๖	นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์	✓			
๗๗	นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ	✓			
๗๘	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
๗๙	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
๘๐	นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	✓			
๘๑	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์	✓			
๘๒	นายชูวิทย์ กมลวิศิษฏ์	✓			
๘๓	นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ	✓			
๘๔	นายเชน เทือกสุบรรณ	✓			
๘๕	นายไชยา พรหมา	✓			
๘๖	นายไชยา สะสมทรัพย์	✓			
๘๗	นายซาตา อาแวกือจิ	✓			
๘๘	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
๘๙	นางฐิติมา ฉายแสง	✓			
๙๐	นายณรงค์ ดูดิง	✓			
๙๑	นายณรงค์กร ชวาลสันตติ	✓			
๙๒	นางสาวณหทัย ทิวไผ่งาม	✓			
๙๓	นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล	✓			
๙๔	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
๙๕	หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	✓			
๙๖	นาวาโท เดชา สุขารมณ์	✓			
๙๗	นางสาวตรีนุช เทียนทอง	✓			
๙๘	นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น	✓			
๙๙	นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากูล		✓		
๑๐๐	นายตุ่น จินตะเวช		✓		
๑๐๑	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไตรรงค์ สุวรรณคีรี	✓			
๑๐๒	นายถวิล ฤกษ์หร่าย	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๐๓	นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์		✓		
๑๐๔	นายถาวร เสนเนียม	✓			
๑๐๕	นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
๑๐๖	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			
๑๐๗	นายทวี สุระบาล	✓			
๑๐๘	นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
๑๐๙	นายทศพร เสรีรักษ์	✓			
๑๑๐	นายทศพล สังขทรัพย์	✓			
๑๑๑	นายทองดี มนิสสาร	✓			
๑๑๒	นายทองหล่อ พลโคตร	✓			
๑๑๓	นายสุทิน คลังแสง	✓			
๑๑๔	นางทัศนียา รัตนเศรษฐ		✓		
๑๑๕	นายเทพไท เสนพงศ์	✓			
๑๑๖	นายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ	✓			
๑๑๗	นายเทวัญ ลิปตพัลลภ	✓			
๑๑๘	นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	✓			
๑๑๙	นายธนกร นันที	✓			
๑๒๐	นายธนัสถ์ ทวีเกื้อกูลกิจ	✓			
๑๒๑	นายธนิตพล ไชยนันทน์	✓			
๑๒๒	นายธเนศ เครือรัตน์	✓			
๑๒๓	นายธรรมา ปิ่นสุกาญจนะ		✓		
๑๒๔	นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	✓			
๑๒๕	นายฮอชาลี ม่าเหร็ม	✓			
๑๒๖	นายธานี ยี่สาร	✓			
๑๒๗	นายธารา ปิตุเตชะ	✓			
๑๒๘	นายธีระ สลักเพชร	✓			
๑๒๙	นายธีระชัย ศิริขันธ์	✓			
๑๓๐	นายธีระชัย แสนแก้ว	✓			
๑๓๑	นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์	✓			
๑๓๒	นายธีระทัศน์ เตียวเจริญโสภา	✓			
๑๓๓	นายธีระยุทธ วานิชชัง	✓			
๑๓๔	นายนคร มาฉิม	✓			
๑๓๕	นายนพคุณ รัฐผไท	✓			
๑๓๖	นายนพดล พลเสน	✓			
๑๓๗	นายนริศ ขำนุรักษ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓๘	นางสาวนริศา อดิเทพวรพันธุ์	✓			
๑๓๙	นางนันทนา ทิมสุวรรณ	✓			
๑๔๐	นายนาราชา สุวิทย์	✓			
๑๔๑	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	✓			
๑๔๒	นายนิกร จำนง	✓			
๑๔๓	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
๑๔๔	นายนิพนธ์ คนขยัน		✓		
๑๔๕	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
๑๔๖	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
๑๔๗	นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	✓			
๑๔๘	นางนิภา พริ้งศุลกะ	✓			
๑๔๙	นายนิยม ช่างพินิจ	✓			
๑๕๐	นายนิยม วรปัญญา	✓			
๑๕๑	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
๑๕๒	นายนิโรธ สุนทรเลขา	✓			
๑๕๓	นายนิสิต สินธุไพร	✓			
๑๕๔	พันตำรวจโท บรรยิน ตั้งภากรณ์	✓			
๑๕๕	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
๑๕๖	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๑๕๗	นายบัวสอน ประชามอญ	✓			
๑๕๘	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์		✓		
๑๕๙	นายบุญชู ตรีทอง		✓		
๑๖๐	นายบุญทรง เตริยาภิรมย์		✓		
๑๖๑	นายบุญพันธ์ แขวัฒนะ	✓			
๑๖๒	นางบุญรื่น ศรีธเรศ	✓			
๑๖๓	นายบุญลือ ประเสริฐโสภา	✓			
๑๖๔	นายบุรณัชย์ สมุทรักษ์		✓		
๑๖๕	นายปกรณ์ บูรณุปกรณ์	✓			
๑๖๖	ร้อยตรี ปรพล อดิเรกสาร	✓			
๑๖๗	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
๑๖๘	นายประกิจ พลเดช	✓			
๑๖๙	นายประจวบ อึ้งภากรณ์	✓			
๑๗๐	นายประจักษ์ แกล้วกล้าหาญ	✓			
๑๗๑	นายประชา ประสพดี	✓			
๑๗๒	นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๗๓	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	✓			
๑๗๔	นายประดุจ มั่นหมาย	✓			
๑๗๕	นายประทวน เขียวฤทธิ์	✓			
๑๗๖	นายประทีป กรีทาเวช	✓			
๑๗๗	นายประพนธ์ นิลวัชรมณี	✓			
๑๗๘	นายประพร เอกอุรุ	✓			
๑๗๙	นางประไพพรรณ เส็งประเสริฐ	✓			
๑๘๐	นายประภัตร โพธสุธน	✓			
๑๘๑	นายวชิระมณฑ์ คุณะเกษมธนาวัฒน์	✓			
๑๘๒	นายประมวล พงศ์ถาวราเดช	✓			
๑๘๓	นายประมวล รุจนเสรี	✓			
๑๘๔	นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์	✓			
๑๘๕	นายประเวช รัตนเพียร	✓			
๑๘๖	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			
๑๘๗	นายประสงค์ บูรณ์พงศ์	✓			
๑๘๘	นายประสิทธิ์ จันทาทอง	✓			
๑๘๙	นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ	✓			
๑๙๐	นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล		✓		
๑๙๑	นายประสิทธิ์ ภักดีพาณิชพงศ์	✓			
๑๙๒	นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	✓			
๑๙๓	นายประเสริฐ เด่นนภาลัย	✓			
๑๙๔	นายประเสริฐ บุญชัยสุข		✓		
๑๙๕	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
๑๙๖	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	✓			
๑๙๗	นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒนะ	✓			
๑๙๘	นายปราโมทย์ วีระพันธ์	✓			
๑๙๙	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
๒๐๐	นายปวีณ แซ่จึง	✓			
๒๐๑	นางปวีณา หงสกุล	✓			
๒๐๒	นายปองพล อดิเรกสาร		✓		
๒๐๓	นายปัญญา จีนาคำ	✓			
๒๐๔	นางสาวปารีณา ไกรคุปต์	✓			
๒๐๕	นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ	✓			
๒๐๖	นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	✓			
๒๐๗	นางผณินทรา ภัคเกษม	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๐๘	นายเผดิมชัย สะสมทรัพย์	✓			
๒๐๙	นายพงศกร อรรณนพพร		✓		
๒๑๐	นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา	✓			
๒๑๑	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
๒๑๒	นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	✓			
๒๑๓	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	✓			
๒๑๔	นายพงษ์พิสุทธิ์ จินตโสภณ	✓			
๒๑๕	นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	✓			
๒๑๖	นายไชยวัฒน์ ติณรัตน์	✓			
๒๑๗	นายพงษ์ศักดิ์ วรปัญญา	✓			
๒๑๘	พลตำรวจตรี พยุง ตรงสวัสดิ์	✓			
๒๑๙	นายพรชัย อรรถปรียางกูร	✓			
๒๒๐	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ		✓		
๒๒๑	นายพฤฒิชัย ดำรงรัตน์	✓			
๒๒๒	นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง		✓		
๒๒๓	นางพวงเพ็ชร ชุนละเอียด	✓			
๒๒๔	นายพศ อดิเรกสาร	✓			
๒๒๕	นายพ้อง ชีวานันท์	✓			
๒๒๖	นายพายัพ ชินวัตร	✓			
๒๒๗	นายพายัพ ปั้นเกตุ	✓			
๒๒๘	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
๒๒๙	นายพิทยา บุญเฉลียว	✓			
๒๓๐	นายพินิจ จันทรสุรินทร์	✓			
๒๓๑	นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล	✓			
๒๓๒	นางพิมพา จันทร์ประสงค์	✓			
๒๓๓	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมล ศรีวิกรม์	✓			
๒๓๔	นายพิษณุ พลไวย์	✓			
๒๓๕	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรยศ ราฮิมมูลา	✓			
๒๓๖	นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์		✓		
๒๓๗	นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	✓			
๒๓๘	นายพีระเพชร ศิริกุล	✓			
๒๓๙	นางสาวเพ็ญชิสา หงษ์อุปถัมภ์ชัย	✓			
๒๔๐	นายโพธิพงษ์ ล่ำซำ	✓			
๒๔๑	นายไพจิต ศรีวรขาน	✓			
๒๔๒	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๔๓	นายไพบูลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร	✓			
๒๔๔	นายไพโรจน์ ตันบรรจง	✓			
๒๔๕	นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร	✓			
๒๔๖	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
๒๔๗	นายไพศาล จันทรภักดี	✓			
๒๔๘	นางฟาริดา สุไลมาน	✓			
๒๔๙	นายภัทรศักดิ์ โอสถานุเคราะห์	✓			
๒๕๐	นางสาวภัทรา วรามิตร	✓			
๒๕๑	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
๒๕๒	นายภิมุข สิมะโรจน์	✓			
๒๕๓	นายภูมิ สาระผล	✓			
๒๕๔	นางสาวภูวนิดา คุนผลิน	✓			
๒๕๕	นายโภคิน พลกุล	✓			
๒๕๖	นายมงคล กิมสูนจันทร์	✓			
๒๕๗	นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์	✓			
๒๕๘	นายมนตรี ปาน้อยนนท์	✓			
๒๕๙	นางมยุรา มนะสิการ			✓	
๒๖๐	พลโท มะ โพธิ์งาม	✓			
๒๖๑	นายมังกร ยนต์ตระกูล	✓			
๒๖๒	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	✓			
๒๖๓	นายมานะ คงวุฒิปัญญา	✓			
๒๖๔	นายมานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
๒๖๕	นายมาโนชญ์ วิชัยกุล	✓			
๒๖๖	ศาสตราจารย์พิเศษมารุต บุนนาค	✓			
๒๖๗	นางมาลินี อินฉัตร	✓			
๒๖๘	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
๒๖๙	นายเมธี ฉัตรจินดารัตน์	✓			
๒๗๐	ว่าที่ร้อยตรี โมฮามัดยาสรี ยูซง	✓			
๒๗๑	นายยงยศ อรุณเวสสะเศรษฐ		✓		
๒๗๒	นายยุทธนา โพธสุธน	✓			
๒๗๓	นายยุรนันท์ ภมรมนตรี	✓			
๒๗๔	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์		✓		
๒๗๕	ร้อยเอก รชฏ พิสิษฐบรรณกร	✓			
๒๗๖	นายรณฤทธิชัย คานเขต		✓		
๒๗๗	นางสาวรสพิมล จิรเมธากร	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๗๘	นายระวี หิรัญโชติ	✓			
๒๗๙	นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	✓			
๒๘๐	นายรัฐกิตติ์ ผาลีพัฒน์	✓			
๒๘๑	นางสาวเรวดี รัศมิทัต	✓			
๒๘๒	นายเรวัต สิรินุกุล	✓			
๒๘๓	นายเรวัต แสงวิจิตร	✓			
๒๘๔	นายเรืองเดช สุพรรณฝ่าย		✓		
๒๘๕	นายเรืองวิทย์ ลิกค์	✓			
๒๘๖	พลเรือโท โรช วิภัติภูมิประเทศ	✓			
๒๘๗	นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์	✓			
๒๘๘	รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ	✓			
๒๘๙	นางสาวละออง ติยะไพรัช	✓			
๒๙๐	นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ	✓			
๒๙๑	ศาสตราจารย์ลิขิต ธีรเวคิน		✓		
๒๙๒	นายลิขิต หมู่ดี	✓			
๒๙๓	นายวรงค์ เดชกิจวิกรม	✓			
๒๙๔	นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	✓			
๒๙๕	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
๒๙๖	นายวรัญญู เทพหัสดิน ณ อยุธยา	✓			
๒๙๗	นายวราวุธ ศิลปอาชา	✓			
๒๙๘	นายวัชรา ณ วังขนาย	✓			
๒๙๙	นายวัฒนา เซ่งไพเราะ	✓			
๓๐๐	นายวัฒนา มังคลรังษี	✓			
๓๐๑	นายวิรัตน์ ตยางคนนท์	✓			
๓๐๒	นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา		✓		
๓๐๓	นายวัลลภ ไทยเหนือ	✓			
๓๐๔	ว่าที่เรือโท วัลลภ ยังตรง	✓			
๓๐๕	นายวัลลภ สุปริยศิลป์	✓			
๓๐๖	นายวารุจ ศิริวัฒน์	✓			
๓๐๗	นายวาสิต พยัคฆบุตร	✓			
๓๐๘	นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล		✓		
๓๐๙	นายวิชัย สามิตร	✓			
๓๑๐	นายวิชาญ มีนชัยนันท์	✓			
๓๑๑	นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี	✓			
๓๑๒	นายวิฑูรย์ นามบุตร		✓		

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑๓	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
๓๑๔	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
๓๑๕	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
๓๑๖	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
๓๑๗	นายวิทยา บุตรดีวงค์	✓			
๓๑๘	นายวิทยา บุรณศิริ	✓			
๓๑๙	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	✓			
๓๒๐	นายวินัย วิริยกิจจา	✓			
๓๒๑	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
๓๒๒	นายวินัย เสนเนียม		✓		
๓๒๓	นายวิรัช ร่มเย็น		✓		
๓๒๔	นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	✓			
๓๒๕	นายวิวรรธนไชย ณ กาฬสินธุ์	✓			
๓๒๖	นายวิวัฒชัย โหตระไวศยะ	✓			
๓๒๗	นายวิวัฒน์ นิติกาญจนา	✓			
๓๒๘	นายวิสันต์ เดชเสน	✓			
๓๒๙	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	✓			
๓๓๐	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	✓			
๓๓๑	นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	✓			
๓๓๒	นายวีระ มุสิกพงศ์	✓			
๓๓๓	นายวีระกร คำประกอบ	✓			
๓๓๔	นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์	✓			
๓๓๕	นายวีระพล อดิเรกสาร	✓			
๓๓๖	นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์	✓			
๓๓๗	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	✓			
๓๓๘	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
๓๓๙	นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง	✓			
๓๔๐	พันตำรวจโท ไวพจน์ อาภรณ์รัตน์	✓			
๓๔๑	นายศรคม ฦาชา		✓		
๓๔๒	พลตรี ศรชัย มนตริวัต	✓			
๓๔๓	นายศรัณย์ ศรัณย์เกตุ	✓			
๓๔๔	นายศราวุธ เพชรพนมพร	✓			
๓๔๕	นายศักดา คงเพชร		✓		
๓๔๖	นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	✓			
๓๔๗	นางสาวศันสนีย์ นาคพงศ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๔๘	นาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี	✓			
๓๔๙	นายศิริโชค โสภา	✓			
๓๕๐	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
๓๕๑	นางสาวศิลัมพา เลิศนุวัฒน์	✓			
๓๕๒	นายศุภชัย โพธิ์สุ	✓			
๓๕๓	นายศุภพรพงศ์ ชวนบุญ	✓			
๓๕๔	นางสาวศุภมาส อิศรภักดี		✓		
๓๕๕	นายศุภรักษ์ ควรหา	✓			
๓๕๖	นายสงกรานต์ คำพิไสย์	✓			
๓๕๗	นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์	✓			
๓๕๘	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
๓๕๙	นายสง่า ธนสงวนวงศ์	✓			
๓๖๐	นายสถาพร มณีรัตน์		✓		
๓๖๑	นายสนธยา คุณปลื้ม		✓		
๓๖๒	นายสนั่น สบายเมือง	✓			
๓๖๓	นายสมเจตน์ ลิมปะพันธุ์	✓			
๓๖๔	นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์	✓			
๓๖๕	นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ	✓			
๓๖๖	นายสมชัย อัศวชัยโสภณ	✓			
๓๖๗	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
๓๖๘	นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ	✓			
๓๖๙	พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์	✓			
๓๗๐	นายสมบัติ รัตโน		✓		
๓๗๑	นายสมบูรณ์ ไพรวัลย์	✓			
๓๗๒	นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๓๗๓	นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	✓			
๓๗๔	นายสมพัฒน์ แก้วพิจิตร	✓			
๓๗๕	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
๓๗๖	นายสมศักดิ์ คุณเงิน	✓			
๓๗๗	นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล	✓			
๓๗๘	นายสมศักดิ์ พันธ์เกษม		✓		
๓๗๙	นายสมศักดิ์ โสมกลาง	✓			
๓๘๐	นายสรวงศ์ เทียนทอง	✓			
๓๘๑	นายสฤต สันติเมทนีดล	✓			
๓๘๒	นายสฤษฏ์ อึ้งอภินันท์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๘๓	นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์	✓			
๓๘๔	นายสัญชัย วงษ์สุนทร	✓			
๓๘๕	นายสันติ ตันสุหัช	✓			
๓๘๖	นายสันติ พร้อมพัฒน์	✓			
๓๘๗	นายสันทัด จีนาภักดิ์	✓			
๓๘๘	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
๓๘๙	นายสากล ม่วงศิริ	✓			
๓๙๐	นายสาคร พรหมภักดี	✓			
๓๙๑	นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	✓			
๓๙๒	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			
๓๙๓	นายสาวิตต์ โพธิวิหค	✓			
๓๙๔	นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร	✓			
๓๙๕	นายสิทธิชัย โควสุรัตน์	✓			
๓๙๖	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
๓๙๗	นางสิรินทร รามสูต	✓			
๓๙๘	นายสุขวิช รังสิตพล	✓			
๓๙๙	นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	✓			
๔๐๐	รศ.ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตร		✓		
๔๐๑	นายสุชน ชามพูนท	✓			
๔๐๒	นายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร	✓			
๔๐๓	นายสุชาติ ตันเจริญ	✓			
๔๐๔	นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์	✓			
๔๐๕	นายสุชาติ บรรดาศักดิ์	✓			
๔๐๖	นายสุชาติ ลายน้ำเงิน	✓			
๔๐๗	นายสุชาติ ศรีสังข์	✓			
๔๐๘	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
๔๐๙	นางสาวสุณีย์ เหลืองวิจิตร	✓			
๔๑๐	นายสุทธิชัย จันทร์อารักษ์	✓			
๔๑๑	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			
๔๑๒	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
๔๑๓	นายสุธรรม แสงประทุม	✓			
๔๑๔	นายสุธา ชันแสง	✓			
๔๑๕	นายสุนัย จุลพงศธร	✓			
๔๑๖	นายสุพล ฟองงาม	✓			
๔๑๗	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๑๘	นายสุพร อัตถาวงศ์	✓			
๔๑๙	นายสุภาพ คลี่ขจาย	✓			
๔๒๐	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	✓			
๔๒๑	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์		✓		
๔๒๒	นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	✓			
๔๒๓	นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	✓			
๔๒๔	นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี	✓			
๔๒๕	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	✓			
๔๒๖	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
๔๒๗	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
๔๒๘	นายสุรศักดิ์ นาคดี	✓			
๔๒๙	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
๔๓๐	นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักษณ์	✓			
๔๓๑	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์	✓			
๔๓๒	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ		✓		
๔๓๓	นายสิน กุมภะ	✓			
๔๓๔	นายสุริยะ ร่วมพัฒนา	✓			
๔๓๕	นายสุวรรณ กู้สุจริต	✓			
๔๓๖	นายสุวโรช พะลัง	✓			
๔๓๗	รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล	✓			
๔๓๘	นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ	✓			
๔๓๙	นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล	✓			
๔๔๐	นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล		✓		
๔๔๑	นางสาวสุวิมล พันธ์เจริญวรกุล	✓			
๔๔๒	นายเสนาะ เทียนทอง		✓		
๔๔๓	นายเสมอกัน เที่ยงธรรม		✓		
๔๔๔	นายเสรี สาระนันท์	✓			
๔๔๕	นายแสวง ฤกษ์จรัล	✓			
๔๔๖	นายโสภณ ซารัมย์		✓		
๔๔๗	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
๔๔๘	นายหัสนัยน์ สอนสิทธิ์	✓			
๔๔๙	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	✓			
๔๕๐	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
๔๕๑	นายอดุลย์ นิลเปรม	✓			
๔๕๒	พันตำรวจโท อดุลย์ บุญเสรฐ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๕๓	นายอดุลย์ สาฮีบาตู	✓			
๔๕๔	นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	✓			
๔๕๕	นายอนุชา นาคาศัย	✓			
๔๕๖	นายอนุรักษ์ จุรีมาศ		✓		
๔๕๗	นายอนุวัธ วงศ์วรรณ	✓			
๔๕๘	นายอนุสรณ์ ไกรวัตนุสสรณ์	✓			
๔๕๙	นายอนุสรณ์ ปั้นทอง	✓			
๔๖๐	นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ	✓			
๔๖๑	นายอภิชาต การิกาญจน์	✓			
๔๖๒	นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์	✓			
๔๖๓	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิชัย	✓			
๔๖๔	นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	✓			
๔๖๕	หม่อมหลวงอภิมงคล โสณกุล	✓			
๔๖๖	พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย	✓			
๔๖๗	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๔๖๘	นายอมรเทพ สมหมาย	✓			
๔๖๙	นางสาวอรดี สุทธศรี	✓			
๔๗๐	นางสาวธิรดา สนิทวงศ์ชัย	✓			
๔๗๑	นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินิทธ์	✓			
๔๗๒	นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพยสิทธิ์	✓			
๔๗๓	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง		✓		
๔๗๔	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
๔๗๕	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
๔๗๖	นายอสิ มะหะมัดยังกี	✓			
๔๗๗	นายอันวาร์ สาและ	✓			
๔๗๘	นายอับดุลการิม เด็งระกีนา	✓			
๔๗๙	นายอัมรินทร์ ตั้งประกอบ	✓			
๔๘๐	นายอาคม เอ่งฉ้วน	✓			
๔๘๑	นางสาวอาภาภรณ์ พุทธปวน	✓			
๔๘๒	นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์	✓			
๔๘๓	นายอำนวย คลังผา	✓			
๔๘๔	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
๔๘๕	นายอิทธิเดช แก้วหลวง	✓			
๔๘๖	นายอิทธิพล คุณปลื้ม	✓			
๔๘๗	นายอิทธิรัตน์ จันทรสุรินทร์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๘๘	นายอิสมาแอล ยีดอรอแม	✓			
๔๘๙	นายอิสสระ สมชัย	✓			
๔๙๐	นายอุดม ไกรวัตนุสสรณ์	✓			
๔๙๑	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
๔๙๒	นายอุดร ทองประเสริฐ	✓			
๔๙๓	นายอุทัย มิ่งขวัญ	✓			
๔๙๔	นายเอกธนัช อินทร์รอด	✓			
๔๙๕	นายเอกพจน์ ปานแย้ม	✓			
๔๙๖	นายเอกพจน์ วงศ์อารยะ	✓			
๔๙๗	นายเอกพร รักความสุข	✓			
๔๙๘	นายเอกภาพ พลซื่อ	✓			
๔๙๙	นายเอนก หุตังคบดี	✓			
๕๐๐	นายเอี่ยม ทองใจสด	✓			
	รวม = ๕๐๐	๔๕๒	๔๗	๑	

(นางสาววรรณภัสสร รุจิกุลสิริ)
บุคลากร ๖

(นางบุญพา เผ่าสำราญ)
ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๓๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๕๒ คน

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : กรุณายกมือเลยนะครับ เอากติกาแบบทุกครั้งนะครับว่า ภายใน ๐๙.๔๕ นาฬิกา ท่านที่ยกมือ ผมก็จะพยายามให้พูดทุกท่าน หลังจากนั้นไม่ให้แล้วนะครับ เชิญครับ ยกมือเดี๋ยวผมจดชื่อไว้ครับ เชิญท่านโสภณก่อนเลยครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายโสภณ เพชรสว่าง ส.ส. จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคไทยรักไทย กระผมกราบขออภัยที่ขออนุญาตหารือสั้น ๆ เนื่องจากวันนี้เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา จะมีการเลือกตั้งกรรมการสโมสรรัฐสภา ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลสโมสรของเรา ก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกที่เคารพนะครับ ๑๐.๐๐ นาฬิกา ที่ห้องงบประมาณ ขอได้กรุณาให้ไปร่วมประชุมเพื่อคัดเลือกกรรมการบริหารชุดใหม่ ซึ่งเราจะได้มาทำหน้าที่ในการที่ดูแลสโมสรรัฐสภาครับ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญมาทางฝั่งพรรคประชาธิปัตย์บ้างครับ ท่านอิสสระเมื่อสักครู่ยกมือ เชิญครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอิสสระ สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมมีเรื่องที่จะกราบเรียนหารือกับท่านประธานอยู่ ๒ ประการครับ ท่านประธานครับ

ประการแรก คือขณะนี้เป็นฤดูหนาวเริ่มต้นแล้วครับ ประชาชนส่วนใหญ่นั้นมักจะไม่ค่อยสบายเนื่องจากว่ามีอากาศเปลี่ยนแปลงจากฝนไปหนาว กระผมได้ทราบว่ามีเอกสารในมือผม มีหนังสือจากสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๖/๑๐๖๔ ถึง นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัดทั่วประเทศให้จัดยาสามัญประจำบ้านเพื่อมอบหมายให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นำไปให้กับราษฎรซึ่งเจ็บไข้ได้ป่วยตามหมู่บ้านต่าง ๆ นะครับ หนังสือนั้นลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ปรากฏว่าจนกระทั่งถึงวันนี้นะครับ วันนี้เป็นวันที่ ๘ ธันวาคมแล้วยังไม่ได้ดำเนินการแต่ประการใด ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากเจ็บไข้ได้ป่วย แล้วก็ไม่มากถึงขนาดจะต้องไปหาหมอ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข หรือท่านปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้โปรดดำเนินการเร่งด่วยครับ อย่าโปรดชะลอไว้เลยนะครับ ความเจ็บไข้ได้ป่วยมันรอไม่ได้ครับนั่นเรื่องที่ ๑ ครับ

ในเรื่องที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ ก็เช่นเดียวกันครับ เมื่อพ้นฤดูฝนไปแล้วย่างเข้าฤดูหนาว ในระหว่างฤดูฝนที่ผ่านมานั้นฝนตกมากทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับเส้นทางคมนาคมเกิดความชำรุดเสียหายหลายสาย กระผมได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนนะครับ เช่น เส้นทางที่ ๑ เป็นทางลาดยางของกรมทางหลวงชนบทชำรุดเสียหายมาก ได้แก่ ๑. สายบ้านโนนสว่าง ตำบลอ่างศิลา ถึงบ้านโนนกาหลง ตำบลโนนกาหลง อำเภอพิบูลมังสาหาร ชำรุดมา ๒ ปีแล้วครับท่านประธานครับยังไม่ได้มีการไปทำการซ่อมแซมแต่ประการใด เส้นทางที่ ๒ นะครับ สายบ้านดอนจิกอำเภอพิบูลมังสาหาร ถึงกิ่งอำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี แบ่งเป็น ๒ ตอนครับ ตอนที่ ๑ จากบ้านดอนงัว ตำบลหนองบัวฮีถึงบ้านนาโพธิ์ ตำบลนาโพธิ์ ในอำเภอพิบูลมังสาหาร อันนี้ชำรุดมากครับ ตอนที่ ๒ จากบ้านนาโพธิ์ ตำบลนาโพธิ์ ถึงกิ่งอำเภอนาเยีย ระยะทาง ๗ กิโลเมตรครับ ตรงนี้ยางร่อนออกไปหมดแล้วครับ เนื่องจากเกิดน้ำท่วมนะครับ เส้นทางที่ ๓ ครับ จากบ้านสร้างแก้ว ตำบลโพธิ์ไทร ถึงตำบลไร่ใต้และก็ต่อไปถึงตำบลนาโพธิ์ เส้นนี้คือเส้นเดียวกันครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงคอสะพานในถนน ปรากฏว่าเป็นหลุมเป็นบ่อราษฎรต้องเอาไม้ไปปักไว้ เนื่องจากว่าได้เกิดอุบัติเหตุ จึงขอกราบเรียนข้อหารือนี้ผ่านท่านประธานไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงคมนาคมที่มีส่วนเกี่ยวข้องดูแลรับผิดชอบ ได้โปรดเร่งรัดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการซ่อมแซมให้ใช้การได้ดี เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ประชาชนในการใช้ถนนเส้นทางดังกล่าวด้วย ขอกราบขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

- ๓/๑

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านวัฒนาครับ

นายวัฒนา เซ่งไพเราะ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม นายวัฒนา เซ่งไพเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ก่อนอื่นต้องขอบคุณท่านประธานครับที่ให้ผมได้หารือในเรื่องของปัญหาพี่น้องประชาชนในเขตพระโขนง ในเขตพระโขนงนั้นมีซอยสุขุมวิท ๖๔ จะมีโรงกลั่นน้ำมันบางจากซึ่งเป็นที่รู้กันทั่วไป ซึ่งโรงกลั่นนี้ตั้งอยู่ในที่ราชพัสดุ เราใช้งานมานานมาก ช่วงกลางคืนเขาจะเหมือนกับท่อ คงจะเป็นการปล่อยแรงกดดันกันก็ไม่ทราบฟุ้งละอองครับ กระจายถึงชุมชนต่าง ๆ อยากให้ท่านประธานทำหนังสือถึงกรมควบคุมมลพิษของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ไปตั้งรถโมบาย (Mobile) หรืออะไรก็ตามทีเพื่อวัดแล้วก็จับให้ได้เสียที เพราะว่าชาวบ้านบอกว่าจังหวะเผลอเขาก็จะปล่อย สัก ๔ ทุ่ม ปล่อยแล้ว นั่นประเด็นหนึ่งครับท่านประธาน

ประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธาน เนื่องจากการก่อสร้างในกรุงเทพมหานคร การก่อสร้างนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในซอยเอกมัยมีการก่อสร้างใหญ่ ๆ เยอะมาก แล้วไม่มีการคลุมผ้า แล้วที่สำคัญระหว่างที่รถก่อสร้างวิ่งเข้ามันไม่มีที่ให้รถล้างล้อ เมื่อไม่มีที่ให้ล้างล้อในแต่ละที่การก่อสร้าง ผมตระเวนดูเกือบทุกที่ไม่มีที่ให้ล้างล้อเลย ฉะนั้นเมื่อล้อรถวิ่งมาในถนน หน้านี้หน้าหนาวท่านประธาน ฟุ้งไปหมดครับ ถ้าเป็นไปได้ก็คงต้องทำหนังสือถึงหน่วยงาน รวมทั้งถ้ามีการตั้งตรวจฝุ่นก็จะเป็นความกรุณา นั่นประเด็นที่ ๒ ครับ

สุดท้ายในเรื่องของสภาเรา เมื่อวานท่านประธานและผมเห็นหลายครั้งแล้วในช่วงที่รถแออัดจริง ๆ จอดตรงไหนไม่เป็นอะไร แต่จอดตรงที่รถต้องวิ่ง เมื่อวานนี้ติดหมดเลย จึงอยากฝากอย่างนี้ครับท่านประธานว่าเราทำที่จอด มันก็น่าจะใช่ว่านั่นคือที่จอดตรงทางวิ่งไม่ใช่ที่จอดแน่ แต่ยังมีจอดก็ต้องฝากท่านประธานว่าคงต้องใช้วิธีการ ๑. จดทะเบียนเลย แล้วมาประกาศให้พวกเรารู้หน่อยครับว่าเขาเป็นใคร เป็นที่ปรึกษาใคร เพราะผมถามเจ้าหน้าที่เขาบอกไปบอกแล้วเขาไม่ยอม อย่างนี้เป็นต้นท่านประธาน จดเลขเลยครับ แล้วท่านก็เช็คให้นิดหนึ่ง เอามาประกาศกัน ขอบคุณท่านประธานครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เรื่องจอดรถ รองทวีฟังไว้รับผิดชอบ ผมตามหารองทวียังตามหาไม่ได้เลย เรียกทั้งวันอย่างนี้เป็นต้น คือไม่อย่างนั้นผมต้องลงไปจดเอง แล้วก็สั่งแล้วสั่งอีกว่าให้จดทุกอย่างแล้วมารายงานผม ถ้าเป็นพวกเราผมก็จะว่าพวกเราแล้ว เผลอ ๆ ผมจะต้องมาบอกพวกเราในที่ประชุม หรือไม่ก็ส่งให้พรรคทราบเลย แล้วก็เคยมีในกรณีที่จอดแล้ว เจ้าหน้าที่เขาบอกจอดไม่ได้ก็บอกจะจอดนะ ผมก็ให้รายงานมาว่าเป็นใคร ผมก็พูดกับประธานคณะกรรมาธิการทุกคณะเลย ขอความร่วมมือให้บอกสมาชิกในกรรมาธิการ พวกเราก็อยู่ในกรรมาธิการทั้งนั้น อย่างน้อยก็คนละ ๒ คณะ อันนี้ก็ขอร้องกันแล้วขอร้องกันอีก ทางเจ้าหน้าที่ผมต้องขอเลยนะ ผมบอกแล้วไม่ต้องเกรงใจใครเลย กฎ ระเบียบมีอย่างไร ปฏิบัติให้เสมอภาคกับทุกคน รองทวีฟังไว้นะ เห็นไหมท่านก็บ่นอย่างนี้ ผมบอกจนไม่รู้จะบอกอย่างไรแล้ว ระบบของเรามันอ่อนแออย่างนี้นะครับ เดี๋ยวผมจะอ่านชื่อรวมอีกทีหนึ่งนะครับ ยกมือไว้นิดหนึ่ง ต่อไปท่านวิรัตน์ครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : ผม วิรัตน์ กัลยาศิริ ครับ มีประเด็นหารือเกี่ยวกับท่านประธาน เรื่องคุณสมบัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญครับ ผมมาดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๘ ที่บอกว่าสมาชิกภาพของ ส.ส. สิ้นสุดลงเมื่อ (๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๐๗ ก็มาดูมาตรา ๑๐๗ ครับ มาตรา ๑๐๗ (๓) ระบุชัดว่าผู้ที่จะสมัครเป็น ส.ส. ได้ ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี กราบเรียนอย่างนี้ครับว่าที่กังวลในประเด็นนี้เพราะว่า ถ้าสมาชิกภาพของท่าน ส.ส. คนหนึ่งคนใดขาดคุณสมบัติแล้วมันจะกระทบต่อการโหวต (Vote) ต่อการลงมติ ต่ออะไรหลาย ๆ อย่าง ต่อสิทธิ ต่อค่าตอบแทนอะไรหลายเรื่องครับ ที่ผมกังวลก็เพราะทราบมาว่าทาง กกต. มีหนังสือถึงท่านประธาน เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ครับว่าคุณสมบัติของท่านสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ ได้รับวุฒิการศึกษาระดับมัธยมตอนต้นจากโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่วัดเทพลีลามาโดยไม่ชอบ ----------

อันนี้เป็นความเห็นของ กกต. นะครับ เมื่อมัธยมต้นไม่ชอบ กกต. ก็วินิจฉัยครับว่าจึงไม่สามารถนำวุฒิการศึกษาดังกล่าวมาสมัครเรียนในระดับมัธยมตอนต้น และเมื่อการศึกษาตอนต้นไม่ชอบนะครับ การศึกษาต่อมาคือระดับมัธยมปลาย หรือระดับปริญญาตรีไม่ชอบ กกต. จึงวินิจฉัยนะครับว่า การกระทำของท่านสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ จึงไม่เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๑๐๗ (๓) ที่กระผมกราบเรียนให้ท่านประธานทราบก็คือไม่สำเร็จการศึกษา คือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ท่านสงครามไม่จบนะครับ และเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกต้อง ส.ส. ส.ว. นะครับ ที่กราบเรียนก็เพราะว่าเรื่องนี้มันกระทบต่อการโหวต กระทบต่อสิทธิ กระทบต่อภาระหน้าที่ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เห็นว่าเป็นเวลาล่วงเลยมานานตั้งแต่กลางเดือนที่แล้วนะครับ อันนี้ก็จะกลางเดือนแล้ว ไม่ทราบท่านประธานได้วินิจฉัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าอย่างไร เพื่อได้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว ขอบพระคุณครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เรื่องนี้นี่นะครับ ผมได้รับเรื่องมา ท่านเลขาธิการส่งมาให้ผม คือ กกต. จังหวัดนี่ไปรับเรื่องร้องเรียนเรื่องขาดคุณสมบัติเรื่องวุฒิการศึกษานะครับ จากนั้น กกต. จังหวัดก็รายงานมายัง กกต. ใหญ่ กกต. ใหญ่ก็บอกว่า กกต. ใหญ่ไม่มีอำนาจไปพิจารณาในเรื่องของวุฒิการศึกษานะครับ เขาก็แจ้งมาอย่างนี้ แล้วก็แจ้งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเพื่อทราบ เข้าใจไหมครับ ปัญหาก็คือว่า ใครที่มีอำนาจที่จะดำเนินการหากสงสัยว่าวุฒิการศึกษานั้นของ ส.ส. ท่านใดไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ในทางปฏิบัติที่พวกเราทำตามรัฐธรรมนูญก็คือเข้าชื่อกันนะครับ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยคุณสมบัติของผู้นั้น ดังนั้นถ้าท่านสงสัยท่านก็ต้องเข้าชื่อกัน นั่นก็คือหลัก ตัวผมนี่ผมจะไปทำผมก็ไม่รู้จะไปทำตามมาตราไหน เพราะว่าคนที่จะวินิจฉัยได้ว่าวุฒิการศึกษานั้นถูกต้องหรือไม่นี่มันเป็นศาลรัฐธรรมนูญ แม้แต่ กกต. เองก็ไม่มีอำนาจไปวินิจฉัยประเด็นนั้น ซึ่งก็ได้บอกทางท่านเลขาธิการไปบอกว่า เมื่อ กกต. ส่งเรื่องมานี่ แล้วก็เป็นเพียงแค่มติของ กกต. จังหวัด แต่รายงานการสอบสวนต่าง ๆ ก็ไม่มีว่าได้สอบพยานบุคคลหรือเปล่า อะไรหรือเปล่า ซึ่งจริง ๆ กกต. เองนั้นน่าจะมีปัญหา เพราะว่าถ้าประเด็นที่เขามาร้อง ร้องเรื่องวุฒิการศึกษา แล้ว กกต. ไปสอบดำเนินการต่าง ๆ โดยไม่มีอำนาจตามรัฐธรรมนูญหรือตามกฎหมายใดเลยนี่

กกต. เองก็เสี่ยงที่จะทำผิดต่อกฎหมาย เหมือน ป.ป.ช. ท่านเห็นไหมที่ไปขึ้นอะไรต่าง ๆ นั้นในที่สุดศาลฎีกาแผนกคดีอาญานักการเมืองก็บอกทำไม่ได้ เพราะไม่มีอำนาจตามกฎหมายทำ ดังนั้นทุกองค์กรก็ต้องระมัดระวัง เพราะเราใช้อำนาจนี่อาจจะกระทบคนอื่น ต้องดูว่าตัวเรานั้นกฎหมายให้อำนาจไว้โดยตรงหรือไม่ ถ้าไม่ให้ก็ต้องให้องค์กรที่เขามีอำนาจโดยตรงเขาเป็นคนดำเนินการ อันนี้ก็เรียนท่านไว้เบื้องต้นก่อนก็แล้วกันนะครับ ต่อไปท่านอรรถสิทธิ์ครับ

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพยสิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพยสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคไทยรักไทย กราบขอบพระคุณท่านประธานที่กรุณาให้หารือในเช้าวันนี้ ผมมี ๒ ประเด็นสั้น ๆ ครับ เป็นเรื่องของสภาเรา เป็นเรื่องของศักดิ์ศรี เป็นเรื่องของความสง่างามของสภาเราโดยตรงครับ

เรื่องแรกครับท่านประธาน กระผมเคยหารือเรื่องนี้ในสมัยก่อนนะครับในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก่อนการเลือกตั้งสมัยนี้มาแล้วว่าสภาของเราปัจจุบันนี้นะครับ ไม่ว่าจะเป็นบริเวณใดก็ตาม ผมถือว่าเป็นสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์อะไรต่าง ๆ ที่มันจะเป็นเรื่องของความวุ่นวายนะครับ เป็นเรื่องของความไม่เหมาะสมไม่ควรจะเกิดขึ้นในสภาแห่งนี้ ไม่ว่าจะเป็นบริเวณห้องโถงสภา หรือว่าที่ใดก็ตาม ขณะนี้ที่ผมไม่สบายใจก็คือการจัดโต๊ะอาหารเพื่อเลี้ยงอาหารกลางวันให้กับกรรมาธิการคณะต่าง ๆ หรือผู้ที่เข้ามาทำกิจกรรมในสภา ลำพังที่ตึก ๒ และตึก ๓ นั้นผมไม่ว่ากระไรครับท่านประธาน ตั้งโต๊ะตามระเบียงตามอะไรต่าง ๆ ซึ่งก็ดูไม่งามตา แต่ก็ไม่เป็นไรเป็นความจำเป็น ซึ่งที่ผ่านมานั้นเคยชี้แจงกันมาครั้งหนึ่งแล้ว แต่ที่อาคาร ๑ นี่นะครับท่านประธานตรงบันไดขึ้นตรงนี้นะครับ ซึ่งแขกไปไทยมาที่ขึ้นมาชม มาดูการประชุมสภาของเราก็จะผ่านตรงนี้ขึ้นมา บันไดตรงกันข้ามข้างหลังนี่นะครับ จะมีการปรุงอาหาร และมีการนำเอาเตาแก๊ส มีถังแก๊สขนาดใหญ่ ซึ่งผมมีภาพถ่าย ไม่ใช่เป็นการจับผิด แต่ผมไม่สบายใจเอามาถ้าหากว่าเป็นจริงหรือไม่ผมพร้อมที่จะแสดงหลักฐานตรงนี้ เอามาปรุงอาหารตรงนี้มันเป็นอันตรายค่อนข้างจะมากและเป็นภาพที่ไม่งามตา อย่างเช่น เวลามีชาวต่างประเทศ ----------

หรือมีใครต่อใครมา หรือแม้กระทั่งคนในประเทศ หรือผู้ที่มาชมการประชุมสภาก็ตาม มาดูการประชุมก็ตามเห็นแล้วเขาจะนึกว่าอย่างไร เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพจริง ๆ นะครับว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องถ้าจะเอาอาหารมาตั้งตั้งที่ตึก ๒ ตึก ๓ อาคาร ๒ อาคาร ๓ ตั้งไปเถอะแม้ว่าจะขวางทางเดินบ้าง แต่เราก็อนุโลมกัน เพราะที่โรงอาหารมันก็อาจจะคับแคบ เคยมีการให้ไปจัดเลี้ยงที่นั่นมาครั้งหนึ่งแล้วก็ปฏิบัติกันได้ดีพอสมควร แต่พอตอนหลังคณะกรรมาธิการต่าง ๆ ๓๐ คณะประชุมพร้อมกันแล้วก็มีการเลี้ยงอาหารกลางวันที่นั่นก็ไม่พอก็มาที่นี่ก็อนุโลมกันไปไม่ว่า แต่จะให้มีการปรุงอาหารโดยใช้เตาแก๊ส ถ้าจะเป็นเตาไฟฟ้าเพื่ออุ่นอาหารคงจะไม่เป็นไรนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าเป็นเตาแก๊สโดยเฉพาะอาคาร ๑ ขอเถอะครับ อย่าเอาเข้ามาเลยครับ มันเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมและไม่สวยงามอย่างยิ่ง และเป็นอันตราย ถ้าเกิดระเบิดเกิดอะไรขึ้นมาอะไรจะเกิดขึ้นในสภาแห่งนี้นะครับ ท่านประธาน นี่เป็นเรื่องแรกที่ผมอยากจะหารือ

เรื่องที่ ๒ ก็เป็นเรื่องในสภาเช่นเดียวกัน กระผมเคารพอำนาจของท่านประธานที่จะใช้อำนาจในเรื่องต่าง ๆ ในสภาแห่งนี้ แล้วก็เคารพด้วยความจริงใจด้วยนะครับมาตลอดเวลา แต่ในเรื่องการแต่งกายครับท่านประธาน ซึ่งข้อบังคับของการประชุม ข้อ ๑๖๕ ในหมวด ๑๓ ในเรื่องการรักษาระเบียบและความเรียบร้อยของสภานี้ ได้กำหนดเรื่องการแต่งกายเอาไว้ในวรรคสอง ซึ่งก็ชัดเจนว่าการแต่งกายของสมาชิกนั้นให้แต่งเครื่องแบบสมาชิกรัฐสภา หรือสากลนิยม หรือชุดไทยพระราชทาน ตกคำว่า ไทย ไปนิดหนึ่งแต่ไม่เป็นอะไรครับ ระเบียบนี้ก็ได้ใช้ไปแล้ว หรือตามที่ท่านประธานสภากำหนด เราแต่งกายมาในลักษณะ ๓ ประการนั้นมาโดยตลอดนะครับ มีชุดสากลหรือชุดเครื่องแบบ มีบางท่านแต่งชุดเครื่องแบบ มีบางท่านแต่งชุดไทยพระราชทาน อย่างเช่นตัวกระผมในขณะนี้ แต่ว่าตอนหลังนี้การแต่งกายของเราค่อนข้างจะหลากหลายเป็นระเบียบที่ท่านประธานได้กำหนดขึ้นมา ผมเคารพนะครับตรงนี้ ผมพูดสักนิดว่าหลากหลาย จริง ๆ แล้วถ้าจะให้แต่งเสื้อซาฟารีควรจะเป็นเสื้อไทยและเป็นสีที่สุภาพไม่ใช่หลากสี แล้วขณะนี้กลายเป็นชุดซาฟารี ซึ่งผมดูแล้วว่าทั้งผู้ชี้แจงก็ดี หรือสมาชิกของเราก็ดีนั้นอาจจะสะดวกสบายขึ้น แต่ว่าความสง่างามของสภาแห่งนี้ ศักดิ์ศรีของสภาแห่งนี้ ข้าราชการที่มาชี้แจงหรือประชาชนที่มาชมการประชุมก็ดี หรืออะไรต่าง ๆ ก็ดี

เขาก็เคยปรารภว่าสภาเราแต่งกายอย่างนี้แล้วหรือ หรืออย่างไร มันเป็นอะไร จริงอยู่ว่าความศักดิ์สิทธิ์ของสภาแห่งนี้ไม่ได้อยู่ที่แต่งกายเท่านั้น อยู่ที่การทำหน้าที่ การปฏิบัติหน้าที่ของสภาที่เป็นไปตามข้อบังคับหรือเป็นไปตามสิ่งที่เราจะต้องทำเพื่อประโยชน์ของประชาชน ประเทศชาติต่างหาก แต่ผมเห็นว่าถ้าเป็นซาฟารีต้องเป็นสีสุภาพเป็นผ้าไทยจริง ๆ แล้วต้องกำหนดชัดเจนและประกาศให้ทราบอย่างชัดเจนตรงนี้ มันก็จะเกิดระเบียบขึ้นครับ แล้วก็จะทำให้เกิดความสบายใจทั้งสมาชิก แล้วก็ผู้มาชี้แจงข้าราชการหรือผู้มาชี้แจงก็คงจะให้เกียรติสมาชิกพอสมควร เพราะตอนนี้หลากหลายจริง ๆ ครับท่านประธาน กราบขอบพระคุณครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี๋ยวชี้แจงสักหน่อยเรื่องนี้ เรื่องอาหารผมก็ปวดหัวมาตลอด ก็เอาอย่างนี้แล้วกันเดี๋ยวมอบคณะกรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎรไปดูแลบ้าง ประธานไปดูแลคนเดียวไม่ไหวทุกเรื่องหมด ตั้งแต่รถเข้า – ออก ป้ายทะเบียนต่าง ๆ คือพวกเราที่เป็นกรรมาธิการทำไมไม่ช่วยกันดูบ้างที่รับผิดชอบ สภาของพวกเราทุกคน ผมก็ไล่เจ้าหน้าที่จนเขาก็ไม่รู้จะชอบผมหรือเปล่านะถามเช้า กลางวัน เย็น หาตัวไม่เจอเขาไปอยู่ไหน ผมยังรับโทรศัพท์ ๒๔ ชั่วโมง คุณทำไมบอกโทรศัพท์ฝากเมียไว้ที่บ้านอย่างนี้ ผมก็ไม่รู้ว่าทำงานกันอย่างไร คือก็พยายามจี้ทุกจุดหมดเลย พวกเราเห็นตรงไหน อย่างกรณีอย่างนี้ไปบอกคณะกรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎรบ้าง แล้วอันนั้นก็บอกคณะกรรมาธิการกิจการวุฒิสภาด้วยนะครับ เพราะตึกมันใช้ร่วมกันที่ตึกวุฒิสภาอาจจะคุกกิ้ง (Cooking) อาหารเยอะหน่อย ทางนี้อาจจะพอมีหลง ๆ บ้าง ส่วนเรื่องสวมเสื้อไม่รู้จะพูดอย่างไรดีนะครับ หลายท่านก็มาบอกว่าพอเราเปิดแอร์ที่ ๒๕ – ๒๖ องศา มันร้อนมาก ช่วงนี้ดีหน่อยเพราะอุณหภูมิข้างนอก วันนี้เขาบอกกรุงเทพตอนเช้าประมาณ ๒๒ – ๒๓ องศา แต่บ่ายอาจจะ ๓๐ กว่าองศา ถ้าหน้าร้อนมันอยู่ไม่ไหวเลยก็พยายามจะผ่อนคลาย แต่ก็อยู่ในดุลยพินิจของท่าน อย่างเราใส่เสื้อชุดไทยพระราชทาน บางทีก็ไม่ใช่ผ้าไทย ก็อาจจะเป็นผ้าไทยมันก็ตอบยาก ไหมแบบไหนแบบผ้าฝ้าย ผ้าไหม หรือจะเป็นผ้าม่อฮ่อม มันก็ผ้าไทยทั้งนั้น เพียงแต่ว่าถ้าคอปิดที่ผ่านมาได้ แต่ถ้าเป็นคอปกไม่ได้ ผมก็รีแลกซ์ (Relax) คอปกได้ก็แล้วกัน แต่เวลา

เจ้าหน้าที่เขียนภาษาบางทีเขาก็ไม่รู้จะระบุอย่างไรให้ชัดเจน อีกประการก็คือว่าให้ใส่เสื้อเชิ้ตแล้วก็ผูกเนคไทได้ก็ถือว่าไปได้ ----------

ผมคิดว่าก็เท่าที่ผมสังเกตดูนะครับ สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๐ สุภาพบุรุษก็ยังใส่สูทผูกเนคไท และก็อาจจะมีบางท่านบ้างที่เป็นอย่างนั้น ก็ขอความร่วมมือก็แล้วกันนะครับว่า ถ้าหากจะใส่ชุดอย่างที่ท่านอรรถสิทธิ์ว่า ชุดซาฟารีก็ขอให้เป็นผ้าไทย ขอให้ดูเรียบร้อยหน่อย อย่าถึงขนาดฉูดฉาด หรือมันดูกลายเป็นแฟนซีเกินไปก็แล้วกัน เพราะเรื่องนี้อยู่ที่จิตสำนึกเราควรช่วยกัน จะไปออกระเบียบ ออกกฎทุกรายละเอียดมันทำไม่ได้หรอกครับ แล้วเราเปิดแอร์ (Air) ขนาดนี้ ๒๕ – ๒๖ องศาเซลเซียส เดี๋ยวท่านคอยดูหน้าร้อนครับ ผมก็อยากจะดูเหมือนกัน ผมเองนั่งบางทีก็เหงื่อแตกพลั่กเลย แต่เราก็ต้องช่วยกันประหยัดพลังงานก็ทนกันหน่อย มันคงหาอะไรสมบูรณ์แบบไม่ได้หรอก เดี๋ยวผมอ่านรายชื่อนะครับ ท่านใดยังไม่มีชื่อกรุณายกมือ แล้วจะเป็นลอท (Lot) สุดท้ายนะครับ ถัดไปเป็นคุณฐิติมา คุณอนุสรณ์ คุณสัญชัย คุณประเสริฐ นายแพทย์ประสิทธิ์ คุณสมบูรณ์ คุณสุชาติ คุณนริศ นายแพทย์วรงค์ คุณศิริศักดิ์ คุณชวลิต ไม่เป็นอะไรครับ อีก ๓ ท่านที่เหลือจบนะครับ ไม่มีอีกแล้ว เพราะว่าจะกินเวลามากไป เห็นแล้วครับ อีก ๒ ท่าน เชิญคุณฐิติมาครับ ขออย่างนี้นะครับ ขอท่านละ ๑ ปัญหา ไม่อย่างนั้นเรากินเวลาผู้มาชี้แจงนะครับ เชิญครับ

นางฐิติมา ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ฐิติมา ฉายแสง พรรคไทยรักไทยจากจังหวัดฉะเชิงเทราค่ะ ท่านประธานที่เคารพคะ วันนี้ดิฉันมีเรื่องหารือเกี่ยวกับการประปาส่วนภูมิภาค แต่ว่าไม่ใช่เรื่องที่ดิฉันเคยหารือไปแล้วนะคะว่า เป็นเรื่องของน้ำประปาเน่าเสียในจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งมีตะกอน มีขุ่น มีสีเหลือง มีกลิ่นเหม็น มีตัวไรแดง มีตัวอะไรก็แล้วแต่นะคะ ไม่ใช่เรื่องนั้น เพราะว่าท่านรัฐมนตรีสมชาย สุนทรวัฒน์ ท่านได้ให้ความกรุณาไปแล้ว แล้วก็ทางการประปานั้นได้ช่วยเหลือ แต่ว่าก็ยังคงต้องเป็นลักษณะของการเฝ้าระวังอยู่ของจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่นี้วันนี้เป็นเรื่องของการหารือเรื่องการประปาส่วนภูมิภาคเหมือนกัน แต่เป็นเรื่องของการสำรวจและออกแบบ ซึ่งดิฉันได้รับการร้องเรียนจากองค์การบริหารส่วนตำบลหลายตำบลทีเดียวนะคะในจังหวัดฉะเชิงเทราว่าการสำรวจออกแบบ ถ้าเกิดว่าเขาได้รับงบประมาณสนับสนุนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นนะคะ และก็การสำรวจออกแบบนั้นจังหวัดฉะเชิงเทรา ตัวประปาจังหวัดฉะเชิงเทราเองไม่สามารถทำได้จะต้องส่งไปที่เขต ซึ่งอยู่ที่จังหวัดชลบุรี เพราะฉะนั้นการสำรวจ

ออกแบบตรงนี้มันจะประดาประดังไปที่เขตจังหวัดชลบุรีอย่างมาก เพราะฉะนั้นบาง อบต. ตั้งแต่เดือนมิถุนายนยังไม่ได้รับการสำรวจออกแบบเลย อันนี้เป็นสิ่งที่น่าเห็นใจมาก เพราะว่าประชาชนนั้นยังไม่มีน้ำประปาใช้ พวกเราเองในสภาแห่งนี้ทั้ง ๕๐๐ คน ก็คงไม่มีใครเดือดร้อนตรงนี้ เพราะฉะนั้นดิฉันเห็นว่าเป็นเรื่องที่ท่านประธานได้ให้ความกรุณาเถอะนะคะทำเรื่องถึงการประปาส่วนภูมิภาคว่าได้ช่วยให้ในระดับจังหวัดนั้นสามารถสำรวจออกแบบได้ เพื่อที่จะได้แบ่งเบาภาระนะคะ แล้วก็มีความคล่องตัวในการทำงานมากขึ้นค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านถัดไป คุณอนุสรณ์ ผมอ่านรายชื่อต่อให้ครบแล้วก็จบแค่นี้ ก็คือคุณชวลิต คุณวิทยา คุณนิยม จบแล้วนะครับ ไม่มีเพิ่มแล้วนะ เพราะนี่ก็อาจจะไม่ต่ำกว่า ๔๐ นาทีแล้ว ขอท่านละ ๑ ปัญหานะครับ เชิญครับ

นายอนุสรณ์ ไกรวัตนุสสรณ์ (สมุทรสาคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อนุสรณ์ ไกรวัตนุสสรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสาคร พรรคไทยรักไทย สืบเนื่องจากเดือนธันวาคม เดือนมกราคม และก็เดือนกุมภาพันธ์จะเป็นเดือนที่มีน้ำขึ้นน้ำลงปริมาณที่สูง ปัญหาที่เกิดขึ้นกับพ่อแม่พี่น้องในเขตที่อยู่บริเวณปากแม่น้ำ บริเวณอ่าวไทย ตรงอ่าว ก ก็จะมีปัญหาคือ น้ำท่วมเวลาน้ำขึ้นน้ำลงนะครับ บางจังหวัดมีโครงการเขื่อนป้องกันน้ำท่วม บางจังหวัดยังไม่มีมีปัญหาก็อยู่ที่ว่าช่วงที่น้ำขึ้นน้ำลงตรงนี้ครับ พ่อแม่พี่น้องได้รับความเดือดร้อนมาก อยากจะให้ทางรัฐบาลได้มีมาตรการช่วยกันบรรเทาปัญหาความเดือดร้อน ไม่ว่าจะเป็นหมู่บ้านจัดสรร หรือตามถนนหนทาง การสัญจรไปมาทำให้เกิดความเสียหายทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมนะครับ บางบ้านน้ำเข้าไปท่วมในบ้าน หลาย ๆ จังหวัดเป็นอย่างนี้ ไม่จะเป็นจังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรปราการ แล้วก็จังหวัดฉะเชิงเทราก็จะมีปัญหาอยู่พบกันได้ทั่วไปในช่วงเวลานี้ของทุกปี จึงกราบเรียนฝากท่านประธานฝากไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้หาทางช่วยกันบรรเทาปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงฤดูกาลน้ำหลากอย่างนี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ คุณสัญชัยครับ

นายสัญชัย วงษ์สุนทร (นครสวรรค์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สัญชัย วงษ์สุนทร จังหวัดนครสวรรค์ เขต ๔ พรรคไทยรักไทย อยากจะหารือท่านประธานเกี่ยวกับเรื่องการบุกรุกที่ดินของรัฐ ----------

- ๗/๑

ตั้งแต่ท่านสมบัติ อุทัยสาง เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยดูแลกรมที่ดินก็ได้ประสานมาโดยตลอดตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ครับท่าน มันมีที่ดินอยู่แปลงหนึ่งครับ เป็นที่บึงสาธารณะเรียกว่า บึงอ้อ หรือบึงยายอ่ำ อยู่ที่อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ ประมาณ ๓๐๐ กว่าไร่ มีเอกชนไปบุกรุกที่ดินแล้วก็ถมที่ทั้งหมด ๓๐๐ กว่าไร่ ปลูกเป็นอาคารพาณิชย์ ๓๐๐ กว่าห้อง แล้วก็มีท่ารถ มีตลาดสด มีบ้านทาวน์เฮ้าส์ต่าง ๆ อยู่ใน ๓๐๐ กว่าไร่นี่นะครับ ปรากฏว่าได้ทำหนังสือติดตามไปที่กรมที่ดินครั้งสุดท้ายเมื่อต้นปี ๒๕๔๗ ทางกรมที่ดินบอกว่าภาพถ่ายทางอากาศอ่านแล้วนะครับ เป็นบึงสาธารณะขณะนี้มันออกโฉนดไม่ได้ครับท่าน ปัญหาคือว่า พ่อค้าต่าง ๆ หรือนักธุรกิจที่ไปซื้อห้องแถว ตึกอาคารพาณิชย์ ๓๐๐ กว่าห้อง เขาไม่สามารถออกโฉนดได้ เนื่องจากว่าในการรังวัดของกรมที่ดินไม่มีใครกล้าชี้เขตข้างเคียง ครั้งสุดท้ายท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณได้ไปประชุม ครม. นอกสถานที่ที่นครสวรรค์เมื่อวันที่ ๑ นะครับ ก็ได้แจ้งในที่ประชุม ครม. วันที่ ๑ พฤศจิกายน แล้วท่านรัฐมนตรียงยุทธในฐานะที่เป็นประธาน กปร. ชุดใหญ่ บอกว่าจะนั่งเฮลิคอปเตอร์ไปดูจนเดือนเศษกว่าแล้วก็ยังไม่ไปถึงไหนนะครับ ก็อยากจะฝากท่านประธานช่วยทำหนังสือถึงประธาน กปร. ใหญ่ว่า เห็นชัดเจนนะครับว่า บุกรุกที่ดิน ปัญหาก็คือว่าเป็นประเด็นว่า ถ้าเป็นที่สาธารณะก็อยากจะให้ราชการบอกไปเลยว่าเป็นที่สาธารณะ ราชพัสดุก็มาทำสัญญาเช่ากับเจ้าของอาคารพาณิชย์เหล่านั้น หรือว่าถ้าไม่ใช่ที่สาธารณะเป็นที่ของเอกชนก็ขอให้ออกโฉนดให้เขา ปัญหาอยู่ตรงนี้ครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณสงครามถูกพาดพิงเชิญครับ

นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ (สมุทรปราการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ เขต ๑ ซึ่งเมื่อกี้มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินะครับ ขออนุญาตต้องเอ่ยนามคุณวิรัตน์นะครับ ได้กล่าวถึงว่าผมไม่จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นนะครับ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่จริง เพราะว่าหลักฐานทุกอย่างผมถูกต้องหมดนะครับ แม้ว่าทาง กกต. จังหวัด ผมคงไม่อยากกล่าวอะไรมาก แต่ว่ามีผู้พยายามที่จะกล่าวหาผมว่าผมไม่จบ แล้ว กกต. จังหวัดก็ได้สอบสวน แล้วมีผู้ไปให้เป็นพยานว่าผมเรียนจบจริง มีหลักฐานการเรียนอะไรต่าง ๆ ครบ

แต่ว่าก็พยายามมีการเบี่ยงเบนความจริง ซึ่งผมขอเรียนว่าไม่ว่าจะมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ผมจบจริง แล้วมีสถานที่เป็นโรงเรียนของรัฐบาลด้วยนะครับ ไม่ใช่ว่าเอามาจากไหนนะครับ ทุกอย่างนี่ถูกต้อง ฉะนั้นผมขอเรียนท่านประธานว่า เรื่องนี้ขอให้พิสูจน์กันนะครับ อย่าเอาเรื่องที่ไม่จริงมาพูดในสภานะครับ ถ้าจะพูดขอให้ตรวจสอบก่อนว่าจริงเท็จขนาดไหนนะครับ เพราะว่าผมมีหลักฐานครบทุกอย่างนะครับ ฉะนั้นขอกราบเรียนท่านประธานไว้ ณ ที่นี้ครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาละครับ เรื่องหารือนะครับ ทีนี้พอหารือไปพาดพิงคนอื่นเขาเข้าเขาก็ชี้แจง แต่ทั้งหมดพวกเราไปตัดสินให้ไม่ได้ เราไม่ใช่องค์กรไปตัดสินว่าใครจบการศึกษาจริงหรือไม่จริง ก็ไปตามกระบวนการ ถ้าหากท่านสมาชิกเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีปัญหาก็ดำเนินการตามกระบวนการรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ เอาตามนั้นแล้วกันครับ อย่าไปเถียงกันเรื่องจริงไม่จริง ถูกไม่ถูก เพราะเราตัดสินไม่ได้นะครับ ขอท่านประเสริฐครับต่อไป

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมเสียหาย ผมขออนุญาตนิดเดียว

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมยังไม่ได้อนุญาตให้พูดเลยครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผม วิรัตน์ กัลยาศิริ ด้วยความเคารพต่อท่านสงครามนะครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ใช่ นี่จะประท้วงเขาหรืออะไรครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : ไม่ครับ ผมขออนุญาตพาดพิง เพราะผมเสียหายว่าผมเอาเรื่องไม่จริงมาพูดในสภา

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ว่าไปครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : ด้วยความเคารพครับท่านประธานครับ เนื่องจากคณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยแล้ว อันนี้ผมดูตามเอกสารที่คณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัย คณะกรรมการการเลือกตั้งก็วินิจฉัยตามความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด แล้วก็ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง รายงาน แล้วก็ดูหลักฐานครับ

ดูลึกไปถึงว่า ไม่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ขอประทานนิดเดียวครับ แล้วก็ตรวจสมุดบันทึกเวลาเรียน การประเมินผลชั้นเรียน

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณวิรัตน์ คือผมเรียนตอนต้นแล้ว เดี๋ยวเชิญนั่งก่อนครับ ผมวินิจฉัยได้เลย

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : ก็กราบเรียนว่าที่กล่าวว่าเป็นความเท็จนั้นเป็นความเห็นของ กกต. ใหญ่ครับ เพื่อพี่น้องประชาชนจะได้ทราบทั่วกันว่าเป็นความจริง ผมยืนยันความจริงตามที่ กกต. ใหญ่ยืนยันมาครับ ขอบพระคุณครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี๋ยวครับ ผมได้อ่านเอกสารมาแล้วคุณวิรัตน์ไปพูดอย่างนี้ไม่ได้ครับ ผมอ่านเอกสารหมดแล้วก็คือว่า กกต. จังหวัดทำมา แต่ กกต. ใหญ่บอกว่า กกต. ไม่มีอำนาจไปตรวจสอบเรื่องวุฒิของ ส.ส. ดังนั้นเมื่อผู้ไปตรวจสอบไม่มีอำนาจตรวจสอบเราจะฟังเป็นถูกต้องไม่ได้เลย ถ้าคนที่ไม่มีอำนาจตามกฎหมายไปดำเนินการแล้วเป็นผลร้ายต่อคนอื่นเขา แล้วเราฟังว่าฟังได้ ถ้าถือบรรทัดฐานอย่างนี้ต่อไปสภานี้ยุ่งตายเลย ทีหลังใครจะกล่าวหาใคร แล้วก็ใครจะเป็นเครื่องมือต่าง ๆ กันได้มากมาย ถ้าท่านเห็นว่าคุณสงครามวุฒิการศึกษาไม่ถูกต้องไปดำเนินการตามกระบวนการของรัฐธรรมนูญ อย่าไปอ้างอันโน้นอันนี้ เพราะคนที่เขาทำมานั้น กกต. ใหญ่ยังบอกว่าไม่มีอำนาจทำ ไม่อย่างนั้น กกต. ใหญ่เขาดำเนินเรื่องไปแล้วครับ เพราะฉะนั้นขอให้พวกเรา มันไม่ใช่เรื่องฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล มันเป็นเรื่องของ ส.ส. ทุกคน พวกเราในที่นี้นะครับ เราต้องไม่ปล่อยให้สภาพมันเป็นอย่างนี้ เอาละครับผมเข้าใจเรื่องทั้งหมดแล้ว คุณสงครามพอแล้วละครับ

นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ (สมุทรปราการ) : คือผมขอแค่ขอท่านประธานขอเอกสารหนังสือพาดพิงเท่านั้นเองครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อะไรนะครับ

นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ (สมุทรปราการ) : ขอเอกสารหนังสือพาดพิงครับ เอกสารที่ทาง กกต.

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือเอกสาร กกต. คุณวิรัตน์อันนี้ก็มีปัญหา เอกสาร กกต. ถือเป็นเอกสารลับนะ อันนี้คุณวิรัตน์เอามาได้อย่างไร ไม่เป็นอะไรคุณสงครามนั่งผมยังไม่อนุญาตให้พูด คุณวิรัตน์ว่าอย่างไร

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : คือที่ผมทราบมานะครับว่าต้นฉบับอยู่ที่ท่านประธาน แล้วทีนี้พอเราปล่อยเวลาล่วงเลยไปเป็นเดือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ผมก็เกรงว่า

ความชอบธรรมทั้งหลายมันจะเกิดขึ้น ผมด้วยความเคารพต่อท่านสงคราม ผมไม่รู้จักเป็นการส่วนตัว แต่ว่าผมที่อภิปรายตอนแรกว่าอะไรที่มันรู้หากเป็นความจริงอย่างที่ กกต. กลางเขายืนยันมา ความเสียหายมันก็จะเกิดขึ้นกับสภา เพราะฉะนั้นเมื่อท่านประธานรับหนังสือแล้วเป็นเดือน ผมถึงอยากจะกราบเรียนว่าได้ดำเนินการอะไรไปบ้าง

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณสงครามนั่งครับ คือผมบอกคุณวิรัตน์แล้วอย่างไรครับ ความจริงผมเพิ่งเซ็นรับทราบเมื่อวานนี้เองเจ้าหน้าที่รายงาน เมื่อหนังสือมาถึงก็มาตามขั้นตอน ผมที่ทราบเรื่องที่ตอบได้เพราะอ่านเมื่อวานแล้วก็รับทราบเมื่อวาน แล้วก็มีข้อสังเกตว่ามันไม่น่าจะถูกต้องที่ผู้ที่ไม่มีอำนาจไปตรวจสอบ กกต. จังหวัดไปตรวจสอบตามคำร้องเรื่องวุฒิการศึกษา และในที่สุด กกต. ใหญ่ก็บอกว่าส่งเรื่องมาเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยบอกว่า กกต. ไม่มีอำนาจตรวจสอบในเรื่องนี้และเป็นเอกสารลับ ผมก็ไม่เข้าใจว่าเอกสารลับอยู่ที่ผมทำไมออกไปที่คุณวิรัตน์ได้อย่างไร เอาละครับไม่เป็นไรเดี๋ยวค่อยไปว่ากันต่อ เพราะนี่คือเรื่องหารือ

(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ ได้ยืนและยกมือขึ้น

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงนิดหนึ่งครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประสิทธิ์มีอะไรครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมขอประท้วงท่านประธานนิดหนึ่ง ท่านประธานวินิจฉัยว่าเป็นเอกสารลับ แต่เขาเอามาเปิดเผยในสภาต้องมีคนมีความผิดนะครับ ต้องหาคนผิดนะครับท่านประธาน ท่านประธานต้องหาคนผิดที่เอาเอกสารลับมาเปิดเผยในสภาแห่งนี้

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาละผมเข้าใจแล้วครับ ผมถึงบอกว่าเรื่องหารือ ถ้ากรณีอย่างนี้เดี๋ยวผมจะไปดำเนินการต่อไปนะครับ คือหารือเราห่วงใยต่าง ๆ ผมบอกแล้วเรื่องของชาวบ้าน เรื่องของการดำเนินงานในสภาได้ แต่ที่ผมชี้แจงก็คือขอให้เป็นไปตามระบบกฎหมาย ขอท่านต่อไปท่านประเสริฐเชิญครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง (นครราชสีมา) : ขอบคุณท่านประธานครับ เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดนครราชสีมา พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองได้รับคำร้องทุกข์จากพี่น้องประชาชนหลายรายว่า ขณะนี้นั้นราคาสินค้าอุปโภค บริโภคหลายรายการที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นน้ำมันพืชก็ดี แฟ้บ สบู่ และอีกหลาย ๆ รายการนะครับ มีแนวโน้มที่ราคาจะสูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากว่ามาตรการในการควบคุมราคาสินค้าของกระทรวงพาณิชย์ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายนที่ผ่านมา ขณะนี้นั้นผมเองทราบว่ามีผู้ประกอบการหลายรายนั้นได้ยื่นหนังสือเพื่อขอขึ้นราคาสินค้าต่อกระทรวงพาณิชย์ ในเรื่องนี้ผมเกรงว่าจะกระทบกระเทือนต่อการดำรงชีวิตประจำวันของพี่น้องประชาชน ----------

ผมอยากกราบเรียนท่านประธานได้กรุณาทำหนังสือประสานงานไปยังกระทรวงพาณิชย์นะครับ ขอให้กระทรวงพาณิชย์นั้นได้ขยายเวลาในการมีมาตรการควบคุมราคาสินค้าต่อไปนะครับ เพื่อให้พี่น้องประชาชนนั้นได้บริโภคสินค้าอุปโภคและบริโภคนั้นในราคาที่เป็นธรรม ขอบคุณครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านต่อไป ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ เชิญครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ พรรคไทยรักไทย จากจังหวัดชัยภูมินะครับ ผมมีเรื่องที่จะปรึกษาหารือท่านประธานเล็กน้อยนะครับ คือเมื่อสักครู่นี้พวกเราก็พูดกันเรื่องของสภา ปรากฏว่ามีปัญหาไม่ว่าจะเรื่องที่จอดรถ ไม่ว่าจะเรื่องการทำอาหาร หลายอย่าง แต่ท่านประธานครับ ในความเห็นผมจะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ ท่านประธานต้องตัดสินใจเลือกการสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ ผมพูดหลายครั้งนะครับว่า ของเรา ๗๐ กว่าปีที่เรามีสภา แต่ปรากฏว่าเราไม่มีบ้านของตัวเองเลย ต้องอาศัยส่วนอื่น ๆ ต้องอาศัยที่อื่น ผมถึงอยากกราบเรียนว่ามันถึงเวลาหรือยังที่เราควรจะพิจารณากัน ผมอยากให้ท่านประธานเรียกประชุมรัฐสภาแล้วพิจารณาว่าเราจะเอาอย่างไรในการก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ วันนี้ก็มีคนคิดอย่างใหม่ โน่นครับจะไปเอาบางนา ทั้งที่จริงตรงไทยเมล่อนเราพูดกันมานาน แต่บอกว่าไทยเมล่อนอากาศเป็นพิษ บรรยากาศไม่ดี อากาศยิ่งเป็นพิษเราจำเป็นต้องไปปรับปรุง เราต้องเห็นแก่ประชาชนตรงนั้น ถ้าประชาชนอยู่ไม่ได้ สภาไปอยู่แล้วอยู่ไม่ได้ แล้วประชาชนแถวนั้นเขาจะอยู่อย่างไร ผมถึงอยากเรียนท่านประธานว่าไทยเมล่อนมีความสง่างามในความเห็นส่วนตัวผมนะครับ จะไม่มีข้อครหาใด ๆ ทั้งสิ้นในเรื่องผลประโยชน์ เพราะที่แห่งนี้มันนานมากนะครับ ใครที่ไปซื้อที่แถวนั้นมันนานมากแล้ว เก็งกำไรกันไม่ได้ครับ แต่ถ้าไปที่บางนา ไปหมู่บ้านกฤษดานคร ท่านประธานครับ เรื่องต่าง ๆ มันจะเข้ามามากมาย เรื่องผลประโยชน์ เรื่องอะไรนี่ ท่านประธานจะรับไม่ไหว ผมถึงอยากถามท่านประธานนะครับว่า อยากให้ท่านประธานได้ตัดสินใจ ผมอยากเห็นท่านประธานตัดสินใจให้มันชัดเจน เราจะได้นำเรื่องเสนอต่อรัฐบาลนะครับ ผมเชื่อนะครับว่า

ท่านประธานมีความบริสุทธิ์ใจ แต่ว่าถ้าไปที่บางนา ไปหมู่บ้านกฤษดานครนะครับ เรื่องต่าง ๆ ผมว่าผลประโยชน์มันมากมายมหาศาล เกินกว่าที่ท่านประธานจะรับได้แล้วเรื่องหลาย ๆ เรื่องผมก็มีความสงสัยว่าทำไมต้องไปอยู่ตรงนั้น ผมว่าไทยเมล่อนมันถูกต้องดีที่สุดแล้ว ถึงอยากเรียนท่านประธานนะครับว่าเราพิจารณากันมา ๔ ปีเต็ม ๆ ปีนี้ปีที่ ๕ ปรากฏว่าตัดตรงนั้น ตัดตรงนี้ไป เพิ่มกฤษดานครมา ผมมีความกังวลใจว่าจะไม่ได้สร้างสภาแน่นอนนะครับ เพราะผมเป็นคนหนึ่ง ผมต้องพูดนะครับ ถ้าไปที่บางนา ผมต้องพูด ผมต้องรื้อ เพราะว่ามันเป็นเรื่องที่น่ากลัวมาก เข้าไปอยู่ในหมู่บ้านเอกชน อะไรมันจะเกิดขึ้น แล้วใครครับที่จะได้รับผลประโยชน์อะไรเกิดขึ้นมา ใครจะได้กี่ไร่ เราก็ไม่รู้ ท่านประธานครับ นั่นเป็นเรื่องหนึ่ง

อีกเรื่องหนึ่งฝากนิดเดียวครับท่านประธาน คือเรื่องเอสเอ็มแอล (SML) ปรากฏว่าเอสเอ็มแอลชาวบ้านนิยมมาก

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอากติกาก็แล้วกันเพราะเราขอคนละเรื่องนะครับ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวคนอื่นท่านก็เอา ๒ เรื่องบ้างครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ (ชัยภูมิ) : ครับ ขอบพระคุณครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็เรียนอย่างนี้แล้วกันเลือกที่ไหนก็คงไม่ถูกใจไปทั้งหมดละครับ ไทยเมล่อนหลายคนก็ว่า ๆ ที่ข้างเคียงมีผลประโยชน์ต่าง ๆ แต่อย่างไรมันต้องตัดสิน และกระบวนการไม่ใช่ผมเป็นคนเลือกไม่ใช่ผมตัดสินใจคนเดียว มันผ่านระบบ ให้กรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎรศึกษา มีคณะกรรมาธิการ มีคณะอนุกรรมาธิการ มีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่าง ๆ มีตัวแทนทั้งจากฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ฝ่าย ส.ว. เขาไปนั่งทำ ไปนั่งดูกันทั้งหมด ให้ระบบเป็นคนตัดสินใจ แต่จะให้ถูกใจทุกฝ่าย ทุกคน ผมก็ไม่ทราบจะไปทำได้อย่างไร แล้วถ้าเขาอธิบายได้ด้วยเหตุด้วยผล ๑ - ๒ - ๓ - ๔ ก็เดี๋ยวเราว่ากันอีกทีนะครับ เพียงแต่วันนี้มันยังไม่ได้ถึงที่สุด ขอรอให้ที่เขามีหน้าที่ กรรมการเขาไปดู เขาอธิบายด้วยเหตุด้วยผลทั้งหมด แล้วเรามาวิจารณ์กันอีกทีดีกว่านะครับ ขอท่านต่อไปครับ ท่านสมบูรณ์ครับ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตหารือในเรื่องของความไม่เอาใจใส่ของทางภาครัฐทำให้ประชาชนเดือดร้อนครับ ก็คือเรื่องการออกสำรวจและพิจารณาออกเอกสารสิทธิให้กับราษฎรตามนโยบายของรัฐบาล ท่านประธานเคยเป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบเรื่องนี้ดีครับ รัฐมีนโยบายก็คือให้กรมที่ดินส่งเจ้าหน้าที่ไปสำรวจรังวัดที่ดินของชาวบ้าน ของพี่น้องประชาชนว่าที่ดินของท่านสามารถออกเอกสารสิทธิได้หรือไม่ ติดอยู่ในที่เขตป่าสงวนหรือไม่ ติดอยู่ในเขตอุทยานหรือไม่ ท่านประธานครับ ก่อนหน้าการเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ลงกันไปในพื้นที่เต็มไปหมดครับ พี่น้องประชาชนก็รู้สึกดีใจว่าตนเองนั้นบ้านที่อาศัยอยู่ตั้งแต่คุณปู่ คุณย่า คุณตา คุณยาย บัดนี้ทางภาครัฐกำลังจะมาทำการสำรวจออกเอกสารสิทธิให้ มีเขาอยู่ไกล ๆ ที่ของเราจะติดที่ป่าสงวนหรือไม่ คราวนี้จะได้รู้ครับ หลังจากที่มีการสำรวจรังวัดไปเสร็จสิ้นครับท่านประธาน มีราษฎรในเขตตำบลบ่อหิน อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ๒ รายที่ไม่อยู่ในเขตป่าสงวน แต่มีราษฎรอีกประมาณเกือบ ๓๐๐ รายที่เจ้าหน้าที่ไปสำรวจรังวัดแล้วแจ้งว่าอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ท่านประธานครับ เจ้าหน้าที่ของระดับกรมที่ดินไม่สามารถที่จะพิจารณาออกเอกสารสิทธิได้ ต้องมอบให้คณะกรรมการระดับจังหวัดซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ท่านประธานครับ ตั้งแต่ก่อนการเลือกตั้งที่มีการไปสำรวจ พี่น้องประชาชนดีใจเหมือนที่กระผมได้กราบเรียนครับ ต้องยอมรับว่าพี่น้องประชาชนทุกคนอยากเป็นคนดีทั้งสิ้นครับ เราไม่อยากยืนอยู่บนความไม่ถูกต้อง ถ้าเกิดเรามีที่ดินอยู่ เรามีบ้านอยู่บนที่ดินที่ไม่ถูกต้อง นอนก็ไม่หลับครับท่านประธาน วันนี้เขารู้ว่าบ้านตรงนี้อยู่ในเขตป่าสงวนหรือไม่ ป่ามันอยู่ตรงไหน ทำเรื่องไปแล้วผลปรากฏว่าพอหลังจากการเลือกตั้งครับท่านประธาน เรื่องนี้เงียบหายไปไม่มีการดำเนินการต่อ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อหินทำหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ผลปรากฏว่ายังไม่ได้รับความเคลื่อนไหวใด ๆ ไม่ได้ดำเนินการใด ๆ ผมก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าได้ทำหนังสือแจ้งถึงหน่วยงานภาครัฐตั้งแต่นายกรัฐมนตรีเจ้าของนโยบายในการพิจารณาออกเอกสารสิทธิให้กับพี่น้องประชาชน รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยที่กำกับดูแลกรมที่ดิน ผู้ช่วยรัฐมนตรีทั้งหลายที่ตั้งขึ้นมา เลขานุการอธิบดีกรมที่ดิน รองอธิบดีทั้งหลายครับ ขณะนี้ได้ไปดำเนินการต่อให้กับราษฎรด้วย การไม่เอาใจใส่ของทางภาครัฐทำให้พี่น้องประชาชนเดือดร้อนมาก ก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปท่านสุชาติเชิญครับ จบที่ท่านนิยมนะครับ เพราะว่าตอนนี้องค์ประชุมครบแล้วนะครับ

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุชาติ ลายน้ำเงิน พรรคไทยรักไทย จังหวัดลพบุรี เขต ๓ ก็คงจะเป็นเรื่องหารือเพียงเรื่องเดียวตามกติกาที่ท่านประธานได้หารือไว้ ช่วงนี้ท่านประธานก็คงจะเห็นในหน้าหนังสือพิมพ์เรื่องการเมืองท้องถิ่น วันนี้ผมไม่ได้มาพูดกระทบใคร จะพูดให้เห็นภาพท่านประธานครับ ทุกหนังสือพิมพ์หน้า ๑ จังหวัดนครปฐม รองนายกยิงนายกยิงปลัด ประชาชนจะต้องตายเป็นเบืออีกไม่รู้เท่าไร ท่านครับเพราะอะไรที่ผมต้องพูดตรงนี้ ๑. การเลือกตั้งมาจากอำนาจ ทุกคนหวังอำนาจ ผมยกตัวอย่างที่อำเภอโนนแดง จังหวัดลพบุรี พี่กับน้องเลือก อบต. แข่งกัน สังคมในบ้านอยู่ไม่ได้ พี่ชนะน้อง น้องเดินกลับไปบ้านไปเอาปืนมา บอกมึงได้มึงก็ไม่ได้เป็น ยิงตาย น้องติดคุก ญาติพี่น้องร้องไห้ระงมทั้งหมู่บ้าน วันนี้ท่านคงเห็น ไม่ได้ตำหนิติเตียนใครนะครับ แต่อยากจะเห็นการแก้ไข เพราะ ๑. การที่ใครมายิงใครกฎหมายน่าจะแข็ง คนไปยิงถ้าจับได้เอาไปประหารชีวิต หรือใครจ้างใครมายิงใคร ท่านครับ เพราะวันนี้ผมว่าอย่างน้อยประเทศไทยจะไม่น่าอยู่ต่อไป เพราะว่าเลือกตั้งทีไรไม่เอาสตางค์ไปซื้อเสียงก็ต้องฆ่ากัน ท่านคงเห็นที่จังหวัดนครปฐมและที่จังหวัดลพบุรี ล่าสุดของผมเอง ตำรวจก็ยังจับไปบอกว่าจ้างมายิง ๑,๓๔๐ บาท ยาบ้าอีก ๔๐ เม็ด มายิงถึงทนายความ มายิงถึงผู้ช่วย ส.ส. และต่อไปประชาชนจะอยู่กันอย่างไร ล่าสุดมาที่ของท่านนิยมอีกครับ ยิงออกอากาศทีวีที่จังหวัดลพบุรี ก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้นอีกท่านครับ มันจะเป็นข่าวที่ฮิตติดไปทั่วจังหวัดทุกจังหวัด ------

ผมว่าต่อไปถ้าทางรัฐบาลจะหาทางแก้ไข อาจจะแก้กฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งก็ได้ท่านครับ ว่าใครไปฆ่าใครนี่ครับ จับได้ หรือใครจ้าง ใครวาน มันต้องเอาไปประหารชีวิตให้คนอื่นเห็น ไม่เป็นเยี่ยงอย่างท่านประธานครับ ตรงนี้ก็หารือท่านประธาน ไม่อยากจะให้อิทธิพล ไม่อยากจะให้ยาบ้าเกิดขึ้นในเมืองไทยท่านครับ ขอบพระคุณท่านประธานอย่างสูงครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็คงทำหนังสือไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบด้านตำรวจใช่ไหมครับ อย่างนั้นใช่ไหมครับ ไม่อย่างนั้นไม่รู้หารือนี้จะไปถึงใคร ไปบอกให้ไปออกกฎหมายประหารชีวิต โทษประหารชีวิตก็มี มันอยู่ที่ระดับความแรงของการกระทำความผิดนะครับ เอาอย่างไรแน่ เพราะอย่างนั้นไม่รู้จะทำอย่างไร ก็ทำหนังสือไปถึงรัฐมนตรีที่รับผิดชอบแล้วกันนะครับ

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน (ลพบุรี) : ครับ ขอบคุณท่านประธานอย่างสูง ก็เพิ่มเติมอีกนิดหนึ่ง ท่านก็อาจจะทำหนังสือไปถึงผู้รับผิดชอบก็ดีท่านครับ เพราะว่าอย่างน้อยการทำผิดกฎหมาย

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เข้าใจแล้วครับ ขอบคุณครับ เชิญคุณนริศครับ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ สืบเนื่องจากน้ำท่วมภาคใต้เมื่อปลายเดือนพฤศจิกายน แล้วก็ที่จริงแล้วน้ำท่วมครั้งนั้น ส่วนราชการ แล้วก็องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ได้ให้ความช่วยเหลือแก้ไขแล้วละครับ แต่ปัญหาอยู่ที่ว่างบประมาณงบกลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นของ อบต. ของเทศบาล และของ อบจ. นี่ ที่กันเอาไว้เป็นงบกลางใช้จ่ายสำหรับฉุกเฉิน อบต. ละ ๑๐๐,๐๐๐ – ๒๐๐,๐๐๐ บาทนี่ ได้ใช้ไปสำหรับน้ำท่วมเมื่อปลายเดือนพฤศจิกายน หมดสิ้นแล้วครับ แล้วก็ขณะนี้ ตั้งแต่ต้นธันวาคม ภาคใต้น้ำท่วมอีกครั้งหนึ่งครับ ครั้งที่ ๒ จังหวัดพัทลุงขณะนี้น้ำท่วมอีกแล้ว แล้วงบสำหรับฉุกเฉินดังกล่าวหมดสิ้นแล้ว และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรู้ว่าใครเป็นผู้เดือดร้อน รู้ว่าที่ไหนเป็นที่เดือดร้อน และแก้ไขได้เร็วกว่าทุกหน่วยงาน ทุกส่วนราชการ ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่า ขอให้มีหนังสือไปถึง

รัฐบาลว่าขอให้ไปเติมเงินงบกลาง ซึ่งหมดแล้วทุก อบต. เพราะว่าเขาสำรองไว้ใช้จ่ายเพียงหวังว่าน้ำท่วมครั้งเดียว แต่ว่านี่น้ำท่วม ๒ ครั้ง ขอให้ได้มีหนังสือไปถึงรัฐบาลได้ไปเติมงบกลาง งบอุดหนุนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดเกือบ ๑๐๐ หน่วยในจังหวัดพัทลุง เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน น้ำท่วมครั้งที่ ๒ ในจังหวัดพัทลุง และไม่มั่นใจครับว่าจะมีครั้งที่ ๓ หรือไม่ จึงขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านนายแพทย์วรงค์ครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพกระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพิษณุโลก ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับว่า เมื่อวานนี้ผมได้มีโอกาสอ่านหนังสือพิมพ์เจอข่าวอยู่ข่าวหนึ่ง ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้สัมภาษณ์ว่า ขณะนี้กระทรวงสาธารณสุขถูกตัดงบไป ๑,๒๐๐ ล้านบาท ทำให้งบในการบริหารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทั่วประเทศได้รับการจัดสรรประมาณจังหวัดละ ๒ ล้านบาท ในขณะที่อดีตที่ผ่านมาเคยได้รับการจัดสรรประมาณ ๑๐ ล้านบาท และรัฐมนตรีก็บอกว่าจะเอาเงินจากโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า คือ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ที่กันเป็นงบกลางไว้ประมาณ ๓,๐๐๐ ล้านบาท มาใช้ในการจัดสรรบริหาร ซึ่งผมฟังตรงนี้แล้ว ผมไม่สบายใจ ทำให้ผมคิดถึง พ.ร.บ. ที่มาจากประชาชนอยู่ ๑ ฉบับ ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ว่าด้วย เป็นธรรมนูญเกี่ยวกับสุขภาพของประชาชนทั้งประเทศ แล้วร่างนี้ประชาชนเสนอมาประมาณ ๙๕,๐๐๐ ชื่อ ผมกำลังคิดว่าร่างนี้น่าจะมีผลในการเป็นกรอบหลักในการดูแลสุขภาพของประชาชนทั้งประเทศ รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณด้วย จึงอยากให้ท่านประธานลองหาทางว่าทำอย่างไรที่จะเอาร่างนี้เข้ามาสู่การพิจารณาของสภา แล้วเมื่อพูดถึงร่างนี้แล้ว อยากจะฝากท่านประธานว่า มีร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดภูเวียงอีกฉบับหนึ่ง ที่ประชาชนเสนอมา ๕๖,๐๐๐ ชื่อ ผมคิดว่าอยากจะให้ที่ประชุมของสภาให้เกียรติกับประชาชนในการเอาร่างของประชาชนเข้าสู่การพิจารณาเร็ว ๆ ครับ ขอบคุณครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็เป็นเรื่องของกรรมการประสานงานทั้ง ๒ ฝ่ายนะครับ ต้องคุยกัน ท่านศิริศักดิ์ครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร ต้องขอบคุณท่านประธานนะครับ เพราะว่าเราก็ใช้เวทีตรงนี้เป็นเวทีที่แก้ปัญหา แล้วนำเสนอหารือท่านประธาน เพื่อจะได้ช่วยเหลือพี่น้องประชาชน ผมได้ลุกขึ้นหารือในเรื่องของน้ำท่วมมาทุกสัปดาห์นะครับ เพราะว่าน้ำมันท่วม แล้วท่านประธานก็ได้กำชับไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ ต้องขอขอบคุณ แต่ว่าวันนี้ไม่ได้พูดถึงเรื่องน้ำท่วมครับท่านประธาน เพราะเนื่องจากว่าไปอ่านข่าวเจอในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับเรื่องซีเกมส์แตก ถกไม่ลงตัว ----------

ผมก็เข้าใจว่าท่านประธานก็เป็นคนหนึ่งที่ชอบในเรื่องของกีฬา เพราะเพิ่งจัดการแข่งขันฟุตบอลไป แต่ท่านประธานครับ ปี ๒๐๐๗ ประเทศไทยเราจะเป็นเจ้าภาพในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ต่อจากประเทศฟิลิปปินส์ ผมเป็นห่วงว่าคณะกรรมการจัดการแข่งขันจะไม่มีวิสัยทัศน์ ต่างประเทศตอนนี้เวลาเขาจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ท่านประธานเขาจะกระจายชนิดกีฬาต่าง ๆ ออกสู่ภูมิภาค เพื่อเปิดโอกาสให้กับพี่น้องประชาชน ถึงแม้จะไม่ใช่นักกีฬา แต่เขาได้มีโอกาสได้ดูกีฬา ท่านประธาน ก็ต้องยอมรับความจริงว่ากีฬามันเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคม เป็นแบบอย่างที่สอนกติกา กฎเกณฑ์ต่าง ๆ สร้างความมีวินัยให้กับสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ขณะนี้เมื่อคณะกรรมการจัดการแข่งขันมีการถกในเรื่องดังกล่าว แม้กระทั่งรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่ยังมีปัญหา ยังไม่ได้ข้อสรุปในทางที่ดี ผมอยากให้ท่านประธานนี้ได้กำชับว่าอย่างน้อยที่สุดเพื่อให้เกิดการพัฒนาในเรื่องของพัฒนากีฬาของประเทศของเราได้ขึ้นอยู่ในอันดับแนวหน้า ควรที่จะกระจายชนิดกีฬาต่าง ๆ ออกสู่ภูมิภาค ภาคใต้มีสนามกีฬาหลักอยู่ที่จังหวัดสงขลา ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ผมรับทราบจากท่าน ส.ส. อภิชาต ศักดิเศรษฐ์ บอกว่า อบจ. จังหวัดนครศรีธรรมราชก็ลงทุนประมาณ ๒๐๐ กว่าล้านบาทเพื่อเตรียมจัดการในการที่จะทำสนามกีฬาให้ได้มาตรฐานเก็บสถิติให้ได้ ตรงนี้เป็นเรื่องที่ดี ภาคกลางเราก็มี กทม. มีจังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเหนือ เราก็มีจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดนครสวรรค์ ภาคอีสาน คือภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็มีที่โคราช อย่างนี้เป็นต้น ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า เมื่อเราคิดว่ากีฬามันเป็นสิ่งสำคัญ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจัดการแข่งขันก็ต้องให้ความสำคัญในการที่จะต้องเปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชน ไม่ใช่ว่าทุกปีแข่งกันที่กรุงเทพมหานคร ถามว่าคนต่างจังหวัดเขามีโอกาสไหม ท่านประธาน ไม่มีหรอกครับ ดูจากการถ่ายทอดมันก็ไม่เหมือนกับการที่ไปดูในสนามการแข่งขัน แต่ถ้าเราได้จัดกระจายชนิดกีฬาต่าง ๆ ไม่จำเป็นจะต้องมีทุกชนิดกีฬา แล้วเขาได้มีโอกาสไปนั่งชมด้วย เข้าไปมีส่วนร่วมด้วย ผมว่านั่นละครับเป็นเรื่องที่ดี แล้วก็อยากจะขอความกรุณาท่านประธานประสานไปยังทางฝ่ายคณะกรรมการจัดการแข่งขัน เพื่อให้เรื่องนี้ได้เปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาสได้เข้าชมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ขอบพระคุณครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านชวลิตครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ วันเสาร์ที่ ๑๐ ธันวาคมที่จะถึงนี้ ปกติสมาชิกก็จะเดินทางกลับยังพื้นที่ของตนเอง แต่เนื่องจากในวันดังกล่าวทางสภาของเราเป็นเจ้าภาพในการเดินเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี แล้วก็ที่สำคัญคือ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นองค์ประธาน กระผมในฐานะที่อยู่คณะกรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎร ก็อยากจะเชิญชวนเพื่อนสมาชิกได้มาร่วมกันเฝ้ารับเสด็จ แล้วก็เดินเทิดพระเกียรติร่วมกันนะครับ ในช่วงที่มีสมาชิกมาจำนวนมากขึ้น ก็ขอความกรุณาท่านประธาน ได้กรุณาได้เชิญชวนเพื่อนสมาชิกอีกครั้งหนึ่งครับ ขอบพระคุณครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณมากครับ ความจริงก็แจ้งในครั้งที่แล้ว แล้วก็แจ้งในที่ประชุมประธานคณะกรรมาธิการทุกคณะ แล้วก็ฝากไปทางวุฒิสภาด้วย ก็ขอพวกเราช่วยกันนิดแล้วกันนะครับ เพราะสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารีท่านเสด็จมาเอง เราก็พร้อมกันเวลาประมาณตี ๕ ครึ่ง ก็จะเริ่มออกเดินประมาณ ๖ โมงเช้า ใช้เวลาประมาณสัก ๒ ชั่วโมงเศษ จากลานพระบรมรูปทรงม้าไปอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยแล้วก็เดินกลับมา ขอพวกเราช่วยมาร่วมงานกันเต็มที่ด้วยครับ ต่อไปท่านวิทยาครับ เชิญครับ

นายวิทยา ทรงคำ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิทยา ทรงคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย เขต ๔ จังหวัดเชียงใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับ ก็ต้องขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสหารือ เป็นปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในเขตเลือกตั้งครับ ก็คือเรื่องของอ่างเก็บน้ำแม่สะรวม ที่ตำบลป่าตุ้ม อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ท่านประธานคงจะทราบว่าไม่กี่เดือนที่ผ่านมา จังหวัดเชียงใหม่เกิดปัญหาน้ำท่วมหนัก ซึ่งไม่เคยมีมาก่อน ในอำเภอพร้าวเองก็มีอ่างเก็บน้ำ ----------

ซึ่งเป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ก็คือเขื่อนแม่งัด ยังรับน้ำไม่ไหว ก็มีเขื่อนข้างบนแม่งัดอีก เป็นของพื้นที่อำเภอพร้าว เรื่องนี้ชาวบ้านได้ขอมานานเป็น ๑๐ ปี แล้วเรื่องก็เงียบไป ผมมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อปี ๒๕๔๔ ก็ได้ติดตามเรื่องนี้มาจนสุดท้าย เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ฯพณฯ พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ท่านไปราชการที่เชียงใหม่ ท่านไปตรวจราชการ พวกผมก็ได้กราบเรียนขออนุเคราะห์จาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านก็อนุมัติให้หลักการ ก็ได้ติดตามเรื่องราวจนสุดท้ายทราบว่าคณะกรรมการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้ศึกษาเสร็จแล้ว ตอนนี้เรื่องก็เงียบหายไปนะครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานช่วยกรุณาทำหนังสือไปถึงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยเฉพาะกรมชลประทานให้ตอบหน่อยว่าตอนนี้ขั้นตอนไปถึงไหน แล้วเมื่อไรจะได้งบประมาณไปสร้างให้ชาวบ้าน ชาวบ้านจะได้มีน้ำในการทำไร่ ทำนา จะได้มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น และจะแก้ปัญหาน้ำท่วมของเมืองเชียงใหม่ด้วยครับ ขอกราบขอบคุณครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านนิยมครับ

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นิยม วรปัญญา ส.ส. ลพบุรี พรรคไทยรักไทย เขต ๕ ครับ ผมขอขอบคุณท่านประธานที่ได้กรุณาให้โอกาสผมและก็ชาวลพบุรีจะได้รับประโยชน์จากความกรุณาของท่านท่านประธานที่เคารพจังหวัดลพบุรีมีเขตพื้นที่ชลประทานดูแลเพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ๙๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นนาน้ำฝน ฉะนั้นปีนี้เดือดร้อนมากเลยครับท่านประธานครับ ปีนี้ฝนตกน้อยกว่าปกติ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ฉะนั้นไร่นาที่บริโภคจะไม่ค่อยได้ผลเลยครับ แล้วที่ดินที่ชาวไร่ชาวนามีอยู่ก็โฉนดที่เดินสำรวจออกก็ยังไม่ทั่วถึง ทั้งที่จะเดินสำรวจออกได้แต่ว่างบประมาณได้ไม่เพียงพอ ทีนี้จะรอเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลช่วยขุดสระหรือขุดลอกคลอง ก็ได้ไม่เพียงพอ ได้ปีหนึ่งไม่มาก ถ้าเขามีโฉนด มี น.ส. ๓ เขาจะได้เอาเงินจากที่เขาไปกู้ยืมมาทำการพัฒนาแหล่งน้ำได้ อันนี้ก็ต้องขอพึ่งบารมีท่านประธานครับ ที่เมื่อสักครู่นี้ท่านสุชาติพูดถึงเรื่องเจาะบ่อบาดาลแล้วก็เรื่องขุดลอกนะครับ ก็อยากจะขอฝากท่านประธานช่วยกรุณาเร่งรัดให้รัฐบาลเร่งให้ แล้วก็เรื่องเกี่ยวกับปัญหามือปืนในท้องที่จังหวัดลพบุรีด้วยครับ ตอนนี้ก็รู้สึกว่าจะกล้าหาญมากเลยเข้าไปยิงในห้องส่งวิทยุเลยครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่เป็นไรครับ ทราบแล้วครับ เดี๋ยวจะได้ถามท่านสุชาติเมื่อสักครู่ว่าจะให้ทำหนังสือถึงผู้รับผิดชอบ

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ขอบคุณท่านประธานครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไปนะครับ

นายเจือ ราชสีห์ (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตนิดเดียวครับท่านครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมยังไม่อนุญาตให้พูดนะคุณเจือ จะประท้วงหรือจะอะไรใครครับ

นายเจือ ราชสีห์ (สงขลา) : ไม่อยากรบกวนท่านมากนะครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมยังไม่ได้อนุญาตให้พูดเลย

นายเจือ ราชสีห์ (สงขลา) : ครับท่านครับ ผมขออนุญาต

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : นั่งลงเถอะครับ คุณเจือนั่งลง ผมเรียนทุกครั้งแล้วนะครับว่าท่านที่จะหารือขอให้มายกมือเสียก่อน ๙.๔๕ นาฬิกา นะครับ ถ้าท่านยกในช่วง ๙.๓๐ นาฬิกา ถึง ๙.๔๕ นาฬิกา ผมพยายามให้ทุกท่านได้หารือ แล้วก็ขอหารือคนละ ๑ ปัญหา เพราะเนื่องจากวาระของเรานี่ก็คือที่เราต้องพิจารณาวาระปกติ ผู้ชี้แจงเขาก็มารอ อย่างนี้เขามารอทีละ ๔๕ นาทีนี่มันก็ดูไม่ค่อยเหมาะสมนัก เพราะฉะนั้นขอพวกเราถ้าอยากจะหารือมาเช้า ๆ หน่อย แล้วก็หารืออย่างนั้นนะครับ เมื่อสักครู่พรรคไทยรักไทยหลายคนยกมือผมก็ไม่อนุญาตนะครับ

ขอดำเนินการประชุมต่อไปนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ ก็คือ รับทราบรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนกรณีความรุนแรง อันเนื่องมาจากโครงการท่อก๊าซไทย – มาเลเซีย

ตามที่ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีหนังสือแจ้งว่า ทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้เสนอรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีความรุนแรง อันเนื่องมาจากท่อก๊าซไทย – มาเลเซีย ต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการภายใน ๓๐ วัน ครบกำหนดแล้วคณะกรรมการยังไม่ได้รับคำตอบจากนายกรัฐมนตรีและยังไม่มีการดำเนินการใด ๆ คณะกรรมการจึงเสนอรายงานดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อดำเนินการตาม พ.ร.บ. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ซึ่งท่านสมาชิกคงได้รับรายงานทั้งหมดแล้วนะครับ ขอเชิญทางท่านผู้แทนจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินะครับ ซึ่งที่ได้รับแจ้งขณะนี้มีทั้งหมด ๗ ท่าน ----------

ท่านที่ ๑ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี ท่านที่ ๒ คุณวสันต์ พานิช ท่านที่ ๓ คุณสุนี ไชยรส ท่านที่ ๔ คุณอริญญา ท่านที่ ๕ คุณสุขชัย ท่านที่ ๖ คุณมารยาทนะครับ เชิญท่านสมาชิกครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาทิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตท่านประธานได้เรียนปรึกษาหารือเป็นเบื้องต้นก่อนนะครับ ก่อนที่จะเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม ซึ่งท่านประธานได้แจ้งไปแล้วก็คือว่า เรื่องกรณีรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมันมี ๓ เรื่องด้วยกัน ซึ่งถูกบรรจุเข้าในระเบียบวาระรับทราบในวาระนี้ ก็คือ

๒.๑ เป็นรับทราบผลรายงานการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีความรุนแรงอันเนื่องมาจากโครงการท่อก๊าซไทย - มาเลเซีย

๒.๒ ก็คือเป็นการรับทราบข้อเสนอคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรณีโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน หินกรูด – บ่อนอก และโครงการท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย – มาเลเซีย

๒.๓ เป็นรับทราบรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๕ ที่ผมหารือท่านประธานก็เพราะว่า ทั้ง ๓ เรื่องนี้มันมีความแตกต่างกันครับ กรณีที่ ๓ ที่เป็นรับทราบรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๕ ผมว่าเราบรรจุไว้ในระเบียบวาระรับทราบนั้นก็ถูกต้องแล้ว ก็คือให้สภาของเราได้รับทราบ แต่กรณี ๒.๑ กับ ๒.๒ ผมกราบเรียนหารือกับท่านประธานว่า เป็นกรณีซึ่งแตกต่างกัน แตกต่างกันเพราะว่าทั้งสองเรื่อง ไม่ใช่เป็นเรื่องวาระเพื่อรับทราบอย่างเดียว แต่จะเป็นประเด็นเดียวกับกรณีของรายงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรณีคุณรัตนา สัจจเทพ ซึ่งก็ได้มีการเสนอญัตติขออำนาจจากที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาไปเมื่อวานนี้ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนหารือท่านประธานว่า ความจริงแล้วเรื่องรายงานเกี่ยวกับเรื่องท่อก๊าซไทย - มาเลเซียนั้นน่าจะบรรจุระเบียบวาระอยู่ในระเบียบวาระในสมัยประชุมสามัญทั่วไป เหตุผลเพราะว่าในรัฐธรรมนูญ ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก็ดี ก็ได้ระบุไว้ชัดว่า รายงานในกรณีเช่นนั้นเสนอรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป ซึ่งจะต่างกับกรณีรับทราบธรรมดา แต่ถ้าเราบรรจุไว้ในระเบียบวาระรับทราบก็จะเป็น

ปัญหาเดียวกับกรณีคุณรัตนา ก็คือว่าสภาก็มีมติไม่ได้ ถ้าจะมีมติก็ต้องกลับไปขออำนาจที่ประชุมร่วมรัฐสภาอีก ผมเรียนหารือท่านประธานเรื่องนี้เพราะว่า จะเป็นไปได้หรือไม่ที่จะถอนระเบียบวาระเฉพาะเรื่องที่เป็นรับทราบรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนกรณีเรื่องโครงการท่อก๊าซกับพลังงานความร้อนนี้ออกไปก่อน แล้วก็พิจารณาเฉพาะเรื่องของรายงานประจำปี ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเขาก็มาแล้ว ประเด็นก็คือว่าถ้าถอนไปแล้วจะเอาไปเมื่อไร สัปดาห์หน้าก็จะเป็นสัปดาห์สุดท้ายครับ เราก็สามารถนำไปบรรจุไว้ในสมัยสามัญทั่วไป ซึ่งจะเปิดประมาณเดือนมีนาคมปีหน้าได้ ก็แปลว่าสภาเราก็จะพิจารณาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ก็คือสามารถที่จะมีมติของสภาได้ ซึ่งในการถอนไปนี้ผมก็พยายามจะดูระเบียบข้อบังคับแต่ผมเข้าใจเอานะครับว่าทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอเรื่องมาท่านประธานเป็นผู้มีอำนาจในการบรรจุเป็นระเบียบวาระเรื่องของรับทราบ นั่นก็เป็นทางหนึ่งซึ่งท่านประธานอาจจะใช้อำนาจของท่านประธานเอง

อีกประการหนึ่งก็คือ จะเป็นไปได้หรือไม่ ที่ทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเองจะขอเอา ๒ เรื่องนี้ออกไปก่อน ให้คงเหลือแต่เฉพาะเรื่องของรายงานประจำปี เพื่อให้สภาได้พิจารณารายงานประจำปีไป อีก ๒ ส่วนนั้นก็ยกไปเป็นสมัยสามัญทั่วไปก็จะพิจารณาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพมากกว่าที่จะพิจารณาในระเบียบวาระรับทราบอย่างเดียว ก็ขอกราบเรียนหารือท่านประธานเป็นการเบื้องต้นก่อนครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อย่างนี้นะครับ คุณวิทยาหารือประเด็นเดียวกันหรือเปล่าครับ ไม่ซ้ำนะ ถ้าพูดซ้ำก็คงไม่เป็นอะไร ถ้าไม่ซ้ำ เชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ที่จริงเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผมเคยหารือท่านประธานและผ่านไปยังคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติครั้งหนึ่งแล้วครับ ตอนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมารายงานสภาเรื่องกรณีของคุณรัตนา สัจจเทพ เพราะว่ากรณีรายงานเที่ยวนั้นครับ ----------

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีข้อเสนอแนะ ซึ่งผมเข้าใจว่าเป็นไปตามกฎหมายแรก เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้สอบสวนเรื่องราวใด ๆ แล้วก็เสนอให้หน่วยงานปฏิบัติ หน่วยงานละเว้นปฏิบัติแน่นอนครับ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีสิทธิเสนอต่อรัฐบาล ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหน่วยงานให้ปฏิบัติตามความเห็น ข้อเสนอแนะของกรรมการ แต่กรณีที่รัฐบาลเองเพิกเฉยครับ ก็เป็นภาระตามกฎหมายที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องเสนอต่อพวกผม หรือต่อสภา คราวที่แล้วครับ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เสนอเรื่องของคุณรัตนาเข้ามาสู่สภา แล้วก็เข้ามาสู่สมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ซึ่งสภาเราไม่สามารถมีมติกรณีอย่างนี้ได้ตามข้อวินิจฉัยของท่านประธานและข้อมติของที่ประชุมสภา เพราะฉะนั้นกรณีของคุณรัตนา สภาเลยนั่งฟังเฉย ๆ ครับ แล้วก็ผ่านไป ทีนี้ผมเห็น ๒ เรื่องที่ขออนุญาตที่ต้องเอ่ยนามครับ คุณสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ได้หารือประธานสภา ก็คือมีเรื่องรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๒ เรื่องครับ ซึ่งทั้ง ๒ เรื่องเป็นเรื่องสำคัญครับ แล้วผมคิดว่าเป็นเรื่องซึ่งจะพิสูจน์ผลงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าจะเป็นหลักประกันของการค้ำประกันสิทธิมนุษยชนของประชาชนภายในประเทศได้หรือไม่ แต่ถ้าพวกผมนั่งฟังรายงานนี้ในวันนี้ครับ สภาผู้แทนราษฎรทำได้ก็แค่รับทราบ เราจะไม่สามารถมีมติใด ๆ เลยครับ ส่งไปยังรัฐบาลเพื่อปฏิบัติตามความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ทีนี้ผมคิดว่านอกจากผมหารือท่านประธานแล้ว ผมอยากหารือผ่านไปยังประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า ๒ เรื่องที่ท่านนำเสนอว่ากรณีการใช้ความรุนแรงอันเนื่องมาจากโครงการท่อก๊าซไทย–มาเลเซีย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องการให้สภามีมติอะไรหรือเปล่า

ประเด็นที่ ๒ ข้อเสนอของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่อรัฐบาล กรณีโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน หินกรูด - บ่อนอก ท่านต้องการให้เรามีมติอะไรหรือเปล่า แต่ถ้าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องการตัวเองว่ามาให้สภาอ่านทราบ ก็จบกันแค่นั้น ก็ไม่ขัดข้องครับ แต่ถ้าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหวังผลในทางปฏิบัติว่าเมื่อมอบหมายรัฐบาลไปดำเนินการ รัฐบาลไม่ปฏิบัติอะไร คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องการสภาพบังคับในการที่จะให้สภามีมติ

ผมก็คิดว่าท่านสามารถออกความเห็นต่อพวกผมได้ครับ ขออนุญาตเรียนผ่านไปยังคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาอย่างนี้ก่อนแล้วกันครับ เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ในเรื่องเดียวกันนะครับ แต่ว่าจะไม่ให้ซ้ำประเด็นนี้ อยากจะกราบเรียนเพิ่มเติม ๒ เรื่องครับ

เรื่องแรกก็คือว่าอยากจะขอสอบถามทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วยว่าความประสงค์ที่จะดำเนินการตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ ของกฎหมายของท่าน และรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๐๐ (๑) ไม่เกี่ยวกับ (๕) จะปรับรูปแบบหรือไม่ เพราะว่ากรณีที่เกิดขึ้นกับรายงานเรื่องของคุณรัตนานี้เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนว่าสภามารับทราบผู้เกี่ยวข้อง ฝ่ายบริหารไม่มาชี้แจง แล้วก็ในที่สุดสภาจะมีมติก็มีไม่ได้ เมื่อวานนี้มีความพยายาม ที่ประชุมของรัฐสภาก็ไม่อนุมัติให้มาพิจารณาในสมัยประชุมนี้ นั่นเป็นประเด็นแรกว่าอยากจะสอบถามทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ประเด็นที่ ๒ อยากจะสอบถามท่านประธานคือวาระที่บรรจุในลักษณะนี้ ผมดูประเพณีปฏิบัติของฝ่ายบริหารขณะนี้ก็คือถือว่าไม่เกี่ยวกับตัวเองคือพอมองว่าเป็นเรื่องของการรับทราบรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก็ไม่ถือว่าเป็นเรื่องที่จะต้องมาอธิบายชี้แจงอะไร ซึ่งผมเคยยืนยันกับท่านประธานหลายครั้ง แล้วก็เชื่อว่าถ้าเราอยากให้รัฐสภามีบทบาท มีความเข้มแข็งนี้วาระอย่างนี้คือวาระที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมาบอกปัญหา รัฐบาลมาชี้แจง สภาพิจารณาแล้วมีมติว่าควรจะทำอย่างไร รัฐบาลก็รับที่จะไปดำเนินการหรือไม่ดำเนินการ แล้วต้องรับผิดชอบต่อสภาตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญต่อไป ผมต้องสอบถามท่านประธานว่าอย่างกรณีรายงานเรื่องโรงไฟฟ้านี้ ท่านประธานได้เชิญฝ่ายบริหารคือผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเรื่องนี้มาหรือไม่ หรือกรณีท่อก๊าซก็เช่นเดียวกัน ได้เชิญผู้แทนหน่วยงานก็คือรัฐมนตรี ผู้รับผิดชอบในโครงการเหล่านี้มาหรือไม่ ท่านประธานจะเห็นนะครับว่าเมื่อวานนี้เวลาเราพูดถึงกรณีของคุณรัตนานี้ สมาชิกก็ได้แต่เพียงพูดว่า

ทราบจากข่าวว่า เคยสอบถามคนนั้นคนนี้ แต่ไม่ทราบจริง ๆ ว่าในที่สุดจุดยืนของรัฐบาล หรือการดำเนินการนี้เป็นอย่างไร และเราต้องเข้าใจด้วยว่ากระบวนการของเราเอง เนื่องจากระเบียบวาระมากกว่าจะบรรจุเข้ามานี้ก็เกิดความล่าช้า ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงนี้ ----------

ผมยกตัวอย่างกรณีของโรงไฟฟ้า ๒ โรงที่ว่านี่ วันนี้มันไปถึงจังหวัดราชบุรีกับจังหวัดสระบุรีแล้วว่ามีปัญหาเพิ่มเติมกลับเข้ามาใหม่ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากเรื่องนี้ แต่ว่าท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบไม่มาสภา เพื่อจะมาชี้แจงว่าในที่สุดหินกรูด-บ่อนอกนี่แก้ด้วยการไปเจรจา ย้ายไปที่ไหน ย้ายไปแล้ว ประชาชนที่นั่นเจอกับปัญหาแบบเดียวกันหรือไม่ ได้รับเอาข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไปหรือไม่ ถ้าเราไม่มีข้อมูลเหล่านี้ สภาก็พิจารณาอะไรไม่ได้ และผมยืนยันว่าวาระ ๒ วาระนี่ ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายคือเพื่อพิจารณา ไม่ใช่เพื่อทราบ ก็สอบถามท่านประธานเป็นประเด็นที่ ๒ ว่าเวลามีรายงานลักษณะนี้เข้า ท่านประธานได้เชิญท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้มาชี้แจงต่อสภาด้วยหรือไม่

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านพินิจก่อนแล้วกันเชิญครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคไทยรักไทย กราบเรียนท่านประธานครับ ต่อเนื่องจากที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรและเพื่อนสมาชิกของผมคุณวิทยาได้กรุณาสอบถามไป กระผมอยากจะกราบเรียนว่าความเป็นจริงที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ดำเนินการ แล้วก็ทำรายงานผมว่าถูกต้องที่สุดแล้ว คืออย่างผมดูหลายเรื่องที่ท่านทำมานี่นะครับ เป็นเรื่องของคณะกรรมการ อำนาจหน้าที่ ขบวนการ คณะกรรมการ สำนักงานบอกหมด ยุทธศาสตร์ทำอะไรบ้าง แล้วก็ผลการดำเนินงานปี ๒๕๔๕ มีอะไรบ้าง งบรายรับ รายจ่าย ข้อจำกัด อันนี้บอกเลยว่า ข้อจำกัดและอุปสรรคของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แล้วก็มีภาคผนวกอนุกรรมการจัดทำรายงาน อันนี้ชัดเจนนะครับ การที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดอำนาจหน้าที่ตามมาตราในส่วนที่ ๘ จนกระทั่งถึงมาตราสุดท้าย ทั้งมาตรา ๑๙๙ มาตรา ๒๐๐ ระบุชัดเจนว่า ให้มีอำนาจหน้าที่และดำเนินการอย่างไรบ้าง เมื่อเป็นเช่นนี้ผมคิดว่าเมื่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการตาม (๕) ในมาตรา ๒๐๐ อันนี้ถูกต้องที่สุด แต่ว่าถ้าหากเป็นเรื่องของต่างประเทศ ในวรรคท้าย (๑) นี้เขาบอกให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป ถ้าเป็นเรื่องของพันธกรณีระหว่างประเทศ มันก็จะดำเนินการ ผมดูรายงานแล้ว

ในเรื่องของกระผม ที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน ที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ดำเนินการรายงานทุกเรื่อง แล้วให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ไปดำเนินการอย่างนั้น อย่างนี้นะครับ เมื่อจบแล้วหน่วยงานเหล่านั้น เขาจะไปพิจารณาว่าเขาจะดำเนินการอย่างไร แต่ถ้าไม่ดำเนินการนะครับ เราก็มีพระราชบัญญัติหลายฉบับอย่างที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ทำหมายเหตุ ได้เขียนข้อเสนอแนะ ข้อจำกัด ข้ออะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งเป็นประโยชน์มาก ผมคิดว่าตรงนั้นต้องใช้ประโยชน์ตรงนั้นให้ได้ ถ้าหากว่าเราไม่ใช้ประโยชน์ตรงนั้นไปบังคับให้หน่วยงานนะครับ มันก็ไม่ได้ เพราะสภานี้เคยมีข้อมติเป็นข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ ที่สำคัญที่สุดในการที่เป็นเครื่องมือบริหารประเทศ ก็คืองบประมาณแผ่นดิน เพราะฉะนั้นงบประมาณแผ่นดินซึ่งได้ดำเนินการไปนี่นะครับ เราจะมีข้อสังเกตทุกปีให้รัฐบาลทำโน่น ทำนี่ พอถึงอีกวาระเปิดอีกสมัยหนึ่ง ถ้าสมมุติว่าหมดสมัยไปแล้ว รัฐบาลจะต้องมาชี้แจงว่าได้ดำเนินการอะไรไปบ้าง หรือไม่ดำเนินการอะไรไปบ้าง ผลจากข้อสังเกตของสภาที่เราเคยมีที่ผมอยากจะขอชมเชยรัฐบาลก็คือ เราเคยให้ข้อสังเกตไปว่า ----------

ต่อไปนี้ในเรื่องของงบประมาณว่าต่อไปนี้จะต้องให้ทำสัญญาไม่ใช่ปีต่อปี มีหนังสือค้ำประกัน ๑ ปีจบ แต่ต่อไปนี้ทำสัญญาเกิน สมมุติหมดสิ้นการก่อสร้างแล้วต้องมีข้อจำกัดไปอีกนิดหนึ่ง อีก ๑ ปี หนังสือค้ำประกันเลยไปอีกปีหนึ่ง คือจะมีผลบังคับให้คุณภาพของสินค้า คุณภาพของงานนั้นได้ดี แล้วก็มีการกำกับและรัฐบาลไม่ต้องเสียงบประมาณมาก อันนี้รัฐบาลก็ตอบสนอง เช่นเดียวกันครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อรัฐธรรมนูญได้เขียนไว้อย่างชัดเจนอย่างนี้ ผมคิดว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ดำเนินการนั้นถูกต้องแล้ว ผมว่าถูกต้องแล้วได้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญถูกต้องทุกประการ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเมื่อเราอ่านรัฐธรรมนูญแล้วก็ดำเนินการตามนี้ ถ้าใครไม่ทำ ใครละเว้น ประมวลกฎหมายอาญามีอยู่ เมื่อวานนี้ผมก็กราบเรียนท่านประธานว่าอยากจะให้ท่านผู้นำฝ่ายค้าน ในฐานะหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ฟ้องร้องเอาคนที่มันไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕๗ เอาเลยครับ ถ้าข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติมิชอบเอาเสียเลย เอาตรงนั้นอยากจะเป็นตัวอย่าง เพราะฉะนั้นผมก็เห็นรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ทำโปร่งใสแล้วก็รู้สึกดี นี่อ่านแล้วเข้าใจชัดเจน คนที่ไม่รู้เรื่องของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พอมาอ่านเรื่องในหนังสือนี่รู้เลย ความเป็นมาอย่างไร การคัดเลือกอะไรเอาเริ่มตั้งแต่ต้นเลยเห็นรูปธรรม ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อีกท่าน แล้วเดี๋ยวผมจะได้ชี้แจง เชิญท่านวิชิตครับ

นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับที่ดีที่สุด แล้วก็เกิดจากการร่างของ สสร. ซึ่งเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ ๙๙ คน แต่ว่าประเด็นที่เกิดปัญหาในขณะนี้ ส่วนหนึ่งผมคิดว่าเกิดจากองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่จะไม่ค่อยจะทราบกำหนดกรอบกติกาอำนาจหน้าที่ของตัวเองนะครับ ผมไม่ได้ว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินะครับ ผมพูดถึงว่าประเด็นที่มันเกิดขึ้นแล้วให้เกิดการตีความในขณะนี้ มันเกิดจากการที่องค์กรตามรัฐธรรมนูญไม่ค่อยจะไปดูว่าตัวเองมีอำนาจหน้าที่อยู่แค่ไหน เพียงไร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องขององค์กรที่เป็นสภาที่ปรึกษา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ องค์กร กกต. องค์กรอะไรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ มันจะมีประเด็นให้พวกเราตีความอยู่เสมอ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก็เช่นกันนะครับ เดี๋ยวผมจะกราบเรียนท่านประธานว่า บทบาทอำนาจหน้าที่ของท่านควรจะอยู่แค่ไหนเพียงไร แต่ว่าผมจะตอบอยากจะเรียนเสนอข้อหารือของเพื่อนสมาชิกที่กำลังหารือท่านประธานว่า ในการที่ท่านมารายงานต่อสภาหรือรัฐสภานั้น ควรที่จะต้องเลื่อนไปเสนอในคราวพิจารณาวาระทั่ว ๆ ไปของสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภาหรือไม่ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าหากว่าจะไปดูมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ จะเห็นได้ชัดเจนนะครับว่า กรณีที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เห็นว่าหน่วยงานหรือบุคคลใดไม่ปฏิบัติตามที่ท่านเห็นว่าเกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชน ท่านก็รายงานให้นายกรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี ส่วนไหนที่ไม่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี ท่านก็มารายงานรัฐสภา ถูกไหมครับ เขียนไว้ชัดเจน กฎหมายเขียนไว้ชัดเจน ถ้าส่วนไหนที่ไม่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีท่านก็มารายงาน ถ้าเกี่ยวกับนายกรัฐมนตรีท่านไม่ต้องรายงานแล้ว กฎหมายมาตรา ๓๑ เขียนไว้ชัดเจน ผมก็คิดว่าเพื่อนสมาชิกอาจจะหารือท่านประธานอาจจะมองว่าสภานี้ต้องมีมติ ความจริงไม่ใช่หรอกครับ ท่านประธานบรรจุระเบียบวาระแจ้งเพื่อทราบนั้นถูกต้องแล้ว เพราะท่านมีหน้าที่มารายงาน ส่วนสภาหรือรัฐสภาจะดำเนินการอย่างไรต่อไป ----------

ผมคิดว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของประธานรัฐสภาที่จะต้องไปดูว่ารายงานของท่านที่ข้อเสนอแนะ ไม่ว่าท่านจะบอกว่าให้นายกรัฐมนตรีหรือให้รัฐบาลไปชดใช้ ไปเยียวยาผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นเงินเท่าไร จำนวนเท่าไร ผมว่าตรงนี้ก็คือสิ่งที่ประธานรัฐสภาต้องมาดูว่าจากรายงานของท่าน จากข้อเสนอของท่านไปถึงนายกรัฐมนตรีเป็นอำนาจหน้าที่หรือเปล่า บทบาทหน้าที่ท่านจะเยียวยาด้วยการสั่งให้หน่วยงานหรือรัฐบาลไปชดใช้เยียวยาผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนเหมือนกับท่านเป็นศาลนั้น ท่านทำได้แค่ไหน เพียงใด เพราะฉะนั้นผมคิดว่าท่านมีหน้าที่รายงานวันนี้ สภารับทราบ ส่วนเรื่องของการจะปฏิบัติอย่างไรต่อไปในเรื่องของรัฐสภาอาจจะเกิดการประชุมร่วมกัน ประธานรัฐสภาเห็นว่ามีประเด็นที่สำคัญจำเป็นจะต้องแจ้งให้หน่วยงานหรือรัฐบาลทราบ ก็เป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการต่อไปอีกวาระหนึ่ง ท่านประธานครับ ผมคิดว่าท่านบรรจุระเบียบวาระวันนี้ครบถ้วนและถูกต้องครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านอภิสิทธิ์มีอะไรเพิ่มเติม ผมจะได้ชี้แจง เพราะเดี๋ยวผมต้องลงไปเปิดงานครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตสั้นๆ นะครับ บังเอิญเพื่อนสมาชิกพาดพิงว่าทำไมผมไม่ไปฟ้องร้องผู้เกี่ยวข้อง เพราะเมื่อวานท่านก็พูดอย่างนี้ในที่ประชุมร่วมกัน คือผมอยากอธิบายสั้น ๆ เท่านั้นเองว่า ผมถือว่าหน้าที่ของผมก็คือเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย แล้วผมย้ำว่ารายงาน ๓ ฉบับนี้มันต่างกัน คือฉบับที่เป็นรายงานประจำปีมาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๐ (๕) หนังสือนำส่งถึงท่านประธานก็บอกว่าเพื่อทราบ ส่วนอีก ๒ ฉบับมาตามมาตรา ๒๐๐ (๑) หนังสือที่นำส่งท่านประธาน ๒ ฉบับนี้จะเขียนว่าเพื่อพิจารณา ผมต้องการให้สภาพิจารณา และผมยืมคำพูดท่านประธานเองกรณีคุณรัตนาว่าวันนี้เหมือนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นโจทก์ รัฐบาลเป็นจำเลย เพราะว่าเรื่องนี้มันมาเพราะรัฐบาลไม่ดำเนินการตามที่เขาเสนอรัฐบาล ผมจะไปฟ้องร้องได้อย่างไรครับ ผมต้องให้โอกาสจำเลยก่อน จำเลยต้องมาแก้ตัวก่อน ถ้าจำเลยมีเหตุมีผล สภาอาจจะไม่ต้องมีมติตามคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก็ได้ สภาลงมติก็ได้ว่าที่รัฐบาลดำเนินการไปชอบแล้ว จบ นี่คือระบบรัฐสภาที่ฝ่ายบริหารมารับผิดชอบต่อผู้แทนของประชาชน ผมต้องการระบบเพียงเท่านี้ละครับ ความจริงพวกผมก็เสียงข้างน้อยอยู่แล้ว

ถ้าเสียงข้างมากเห็นว่ารัฐบาลทำถูก คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอมาไม่มีเหตุมีผล หรือว่ารัฐบาลได้ทำไปตามสมควรแล้ว สุดแล้วแต่ แต่วันนี้ถ้าเราเดินตามรอยเดิม เราบอกว่าเดี๋ยวค่อยว่ากันอีกทีจะดำเนินการอย่างไร แล้วเราตัดสินกันเมื่อไรละครับว่าจะดำเนินการอย่างไร เราตัดสินไม่ได้ เพราะเรามีมติไม่ได้ เนื่องจากว่ามันเป็นเรื่องเพื่อทราบ เพราะฉะนั้นที่ผมพยายามเสนอก็คือว่า เรื่องเพื่อทราบก็รับทราบ เรื่องเพื่อพิจารณายกยอดไป แล้วก็อยากจะสอบถามคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าท่านคิดอย่างไร แล้วก็สอบถามท่านประธานว่าต่อกรณีที่ฝ่ายบริหารจำเป็นจะต้องมาชี้แจง สภาได้ดำเนินการอย่างไร

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาอย่างนี้แล้วกันนะครับประการแรกเมื่อสักครู่นี้ท่านอภิสิทธิ์ได้พูดหรือพวกเราหลายคนได้พูดว่าเรื่องนี้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๐ (๑) แล้วก็ (๕) (๑) ก็คือเป็นกรณีตรวจสอบเป็นรายกรณี (๕) นั้นเป็นเรื่องทำรายงานประจำปี ซึ่งจะตรงกับกฎหมายของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มาตรา ๑๕ ถ้ากรณีมาตรา ๒๐๐ (๑) ตามรัฐธรรมนูญ ก็คือตรงกับมาตรา ๑๕ (๒) แล้วถ้ามาตรา ๒๐๐ (๕) ก็ตรงกับมาตรา ๑๕ (๖) ที่ผ่านมาไม่เคยมีกรณีที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรายงานเป็นกรณี นี่เป็น ๓ กรณีครั้งแรกที่รายงานเข้ามา คุณรัตนา ท่อก๊าซไทย – มาเลเซีย บ่อนอก – หินกรูด ถูกไหมครับ ที่เหลือเป็นรายงานประจำปี เมื่อเป็นรายงานประจำปีก็เสนอรัฐสภาเพื่อทราบ ทีนี้กรณีที่เกิดกับ ๓ กรณีนี้ ทั้งกฎหมายรัฐธรรมนูญ ทั้งกฎหมายคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติบอกว่าถ้าเผื่อมีคนละเมิดสิทธิมนุษยชน เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติบอกให้ดำเนินการในกำหนดระยะเวลา แล้วไม่ได้ดำเนินการ ขยายเวลาแล้วก็ไม่เรียบร้อย ก็ไปบอกนายกรัฐมนตรีต่อไป แต่บอกนายกรัฐมนตรีก็ต้องบอกด้วยว่านายกรัฐมนตรีจะใช้อำนาจอะไร อย่างไรได้บ้าง เพราะไม่ใช่ว่านายกรัฐมนตรีจะใช้อำนาจได้ทุกกรณี เช่น ถ้าปัญหาอย่างของคุณรัตนาที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรายงาน นี่คือปัญหาของ กทม. ไม่ทำ ก็บอกนายกรัฐมนตรี ปัญหาว่านายกรัฐมนตรีมีอำนาจที่จะสั่ง กทม. ดำเนินการได้หรือไม่ ก็เป็นเรื่องที่จะต้องพูดจากันต่อไป ถูกไหมครับ ทีนี้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก็รายงานเมื่อเห็นว่านายกรัฐมนตรีก็ไม่สามารถไปดำเนินการอะไรได้ ก็มารายงานต่อสภา

เพื่อดำเนินการต่อไป ปัญหาตรงนี้ผมว่ายังโทษใครไม่ได้ เพราะว่าเป็นครั้งแรก เพื่อดำเนินการต่อไปต้องมารายงานสภาแบบไหน ครั้งก่อนผมได้อธิบายแล้วว่าที่ผมบรรจุวาระเพื่อทราบ ----------

- ๑๙/๑

ความจริงแล้วถ้ามันเป็นสมัยสามัญธรรมดาก็ไม่มีปัญหา ท่านก็สามารถที่จะเสนอญัตติเพื่อให้สภามีมติให้รัฐบาลดำเนินการ ๑ ๒ ๓ ๔ ตามมติสภา เพราะคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเขาเสนอแล้วว่ากรมนี้ทำอะไร หน่วยงานนั้นทำอะไร หน่วยงานนี้ทำอะไร รัฐบาลควรทำอะไร เขาเสนอในรายงานของเขานะครับ นั่นก็เป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายก็ไปดูว่าข้อเสนอของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นจะเอาไปปฏิบัติมากน้อยแค่ไหน เพียงใด ถูกไหมครับ ทีนี้พอมันเป็นปัญหาของเราตรงนี้ผมก็ได้ชี้แจงในครั้งก่อนบอกว่าถ้าเสนอมาเป็นเรื่องเพื่อทราบในครั้งนี้นี่นะครับ พอดีในสมัยสามัญนิติบัญญัติพอจะไปลงมตินี่มันต้องมีญัตติเข้ามา เพื่อให้สภาลงมติว่าอย่างไร แต่ถ้าไม่เสนอเพื่อทราบ เรื่องนี้ก็จะต้องไปรอในสมัยสามัญทั่วไป ถามว่าเรื่องที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยนชนแห่งชาติเสนอหลายประเด็นนั้นเป็นเรื่องที่อาจจะทำได้เลย และขณะเดียวกันพวกเราในฐานะที่เป็นสมาชิกตรงนี้ถ้าเห็นว่าบางเรื่องที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอเป็นเรื่องที่ต้องแก้ไขกฎหมาย เราก็สามารถเสนอเป็นญัตติเสนอร่างกฎหมายได้ ดังนั้นคำว่า เพื่อดำเนินการต่อไปนั้นนอกจากการเสนอญัตติเพื่อลงมติให้สภาบอกฝ่ายบริหารให้ทำอะไรแล้วยังมีกรณีอื่น ๆ ที่สามารถทำได้ แม้จะอยู่ในสมัยสามัญนิติบัญญัติก็ตาม ไม่ได้ขัดข้อง ถูกไหมครับ ผมจึงเห็นว่าบรรจุระเบียบวาระอันนี้เข้ามานี่มันก็ได้ประโยชน์ตรงนี้ ถึงได้บอกอย่างน้อยที่สุดเราก็ได้รับทราบเบื้องต้น แต่ประเด็นที่สำคัญต่อมา ก็คือว่าสมาชิกจะได้ซักถามคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ผมบอกว่าฝ่ายบริหารเหมือนเป็นจำเลยนะครับ แล้วก็คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเหมือนผู้กล่าวหา ก็เพราะว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะบอกว่าเขามาร้องเจ้าหน้าที่ไปดำเนินการแล้วไม่ดำเนินการตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้กำหนดต่าง ๆ บอกนายกรัฐมนตรีแล้วก็ไม่มีการดำเนินการก็มาบอกสภาว่าเป็นอย่างนี้ สภาย่อมมีสิทธิซักถามว่าที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไปบอกเจ้าหน้าที่ก็ดี บอกนายกรัฐมนตรีก็ดี ทำถูกต้องไหม มีรายละเอียดอย่างไร ทำไมนายกรัฐมนตรีเขาทำไม่ได้ ทำไมเช่นนี้เขาทำไม่ได้ ก็จะได้รับทราบของทั้ง ๒ ฝ่าย รับทราบเสร็จแล้วก็เป็นดุลยพินิจของสมาชิกสภาที่จะดำเนินการต่อไป ผมจึงถือว่าการบรรจุวาระนี่ชอบแล้ว และไม่ต้องไปรอคราวหน้าเพื่อพิจารณา ก็คราวหน้าท่านเห็นว่ามีเรื่องที่ท่านต้องให้สภาดำเนินการก็เสนอเป็นญัตติมาเลยว่า สำหรับเรื่องรัตนา

เรื่องท่อก๊าซไทย – มาเลเซีย เรื่องบ่อนอก หินกรูด อยากจะให้รัฐบาลทำอะไร ก็มีมติกันในที่นี้ต่อไป ส่วนมติจะเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย อันนี้ก็ไปตามกลไกของสภา ถ้าอย่างนี้นี่นะครับ เราก็สามารถพูดจากันได้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติท่านมาแล้วท่านก็บอกได้ว่าเป็นอย่างไร ท่านสมาชิกซึ่งรับทราบแต่รายงาน แต่ไม่ได้ทราบรายละเอียดของขั้นตอนต่าง ๆ หรือว่าที่สั่งอย่างนั้น อย่างนี้ บางท่านอาจจะสงสัยว่าที่ให้ท่านนายกรัฐมนตรีไปทำอย่างนั้นทำได้ไหมตามกฎหมาย ท่านนายกรัฐมนตรีทำไม่ได้นี่จะเป็นอย่างไรถูกไหมครับ ผมว่าที่เราผ่านมาก็ถูกต้อง เพียงแต่ว่าของคุณรัตนานั้นท่านสมาชิกก็หารือผมซึ่งเราก็เห็นตรงกันว่าในสมัยสามัญนิติบัญญัตินี่มันเสนอญัตติไม่ได้ เมื่อเสนอญัตติไม่ได้จะไปลงมติมันไม่ได้ มันจะไปลงมติในเรื่องเพื่อทราบมันลงไม่ได้อยู่แล้ว เพราะบรรจุวาระมานี่ เรื่องประธานแจ้งที่ประชุมเพื่อทราบก็คือรับทราบว่าเป็นอย่างนี้นะ เพียงแต่ว่าถ้ารับทราบว่าวุฒิสภาผ่านกฎหมายนั้นมาแล้วนะ อันนี้เราก็ไม่ได้ซักถาม เพราะว่าเป็นเรื่องที่เราต้องมาดูต่อไป แต่ถ้าเป็นเรื่องหน่วยงานอื่นมารายงาน หรือเป็นกรณีเป็นราย ๆ อย่างนี้นี่นะครับ ก็จะได้สอบถามกันต่อไป ผมก็คิดว่าถ้าเราใช้กระบวนการตรงนี้นี่ระหว่างช่วงเวลานี้เราก็ยังสามารถดำเนินการได้หลายอย่าง เพราะมีหลายกรณี แม้แต่เรื่องนี้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก็เสนอเหมือนกันว่าต้องปรับปรุงกฎหมาย ปรับปรุงกระบวนการต่าง ๆ เราก็สามารถที่จะยกร่างกฎหมายได้นะครับ โดยสรุปแล้วผมก็คิดว่าเราน่าจะดำเนินการต่อไปได้ ส่วนที่ถามว่าแจ้งฝ่ายบริหารหรือไม่นี่ผมเรียนว่าได้ทำหนังสือไปวันที่ ๒๗ ตุลาคมนะครับ ก็บอกว่ามีการซักถามแล้ว เรื่องนี้ผมคิดว่าที่ผมเรียนมันเป็นเรื่องแรก เป็น ๓ กรณีแรก บางทีฝ่ายบริหารก็ไม่แน่ใจว่าถ้าเป็นรายงานประจำปีนี่ฝ่ายบริหารเขาอาจจะคิดว่าไม่ต้องมา เพราะว่าเป็นเรื่องของสภากับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ส่วนรายงานเป็นกรณี ๆ นี่ก็ไม่แน่ใจ ผมจะได้ย้ำไปอีกทีบอกว่ารายงานเป็นกรณีนี่ท่านเป็นจำเลยนะ เขาจะสอบถามด้วยว่าเป็นอย่างไร และทำไมถึงไม่ดำเนินการต่อไปนะครับ แต่อันนี้ได้แจ้งไปตั้งแต่วันที่ ๒๗ ตุลาคมนะครับว่า ขอให้รับทราบว่าอาจจะมีการซักถามต่าง ๆ ได้ด้วย ก็ขอดำเนินการประชุมไปตามระเบียบวาระ เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พรรคประชาธิปัตย์ ก็อยากจะขอสอบถาม

ทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วยนะครับว่า ท่านคิดว่าวิธีการอย่างนี้นี่จะเป็นการส่งเสริมกระบวนการของการปกป้องคุ้มครองสิทธิประชาชนในกระบวนการรัฐสภาที่ดีที่สุดหรือไม่

ประการที่ ๒ ก็คือว่าถ้าท่านประธานยังยืนยันวินิจฉัยว่าจะต้องพิจารณาเรื่องเหล่านี้ในวันนี้ ผมก็ขอกราบเรียนว่าแล้วถ้าพวกผมอยากจะสอบถามทางรัฐบาลอย่างเรื่องโรงไฟฟ้าขณะนี้มันย้ายไปอยู่ที่จังหวัดอื่นมีปัญหาอื่น ๆ ตามมาตั้งเยอะเพื่อประโยชน์สูงสุดนะครับ เพื่อความเข้มแข็งของสภา ท่านประธานเป็นประมุขของฝ่ายสภา ----------

ท่านจะกรุณาได้ไหมครับว่าอย่างน้อยมีคนมาชี้แจงเรื่องเหล่านี้จากฝ่ายบริหารเสียไม่อย่างนั้นไม่มีความหมายอะไรเลยครับ พวกผมก็อ่านอันนี้อยู่ที่บ้านได้ครับ สอบถามทางนี้ไปเขาก็ยืนยันตามนี้ แต่เราไม่เคยทราบว่าที่เขาต้องมาบอกสภา เพราะว่าทำไมรัฐบาลไม่สามารถหรือไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการตามสิ่งเหล่านี้

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อย่างนี้นะครับ ผมแจ้งฝ่ายบริหารไปแล้วนะครับ ผมไปบังคับให้ใครมา ไม่มาไม่ได้นะครับ ก็เอาเป็นว่าท่านก็ซักถามคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ถ้าเผื่อทางฝ่ายบริหารเขามาจะซักถามเขาก็ว่าไปอีกทีหนึ่งนะครับ เดี๋ยวให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชี้แจงบ้างไหม ท่านกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเชิญครับ เชิญท่านอาจารย์ประดิษฐ์ครับ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี (กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ การที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ในมาตรา ๒๐๐ (๑) ได้กำหนดไว้ว่าในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการตามที่เสนอให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ มาตรา ๓๐ นั้น เมื่อมีผู้ร้องเรียน มีการตรวจสอบว่ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชน มีมาตรการให้แก้ไขปรับปรุงประการใดแล้ว กรม กอง ที่เกี่ยวข้องไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในกรณีนั้นก็ให้รายงานต่อนายกรัฐมนตรี ถ้าหากว่านายกรัฐมนตรีไม่สั่งการก็ให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป การดำเนินการต่อไปนี้ก็หมายความว่าจะให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการอย่างใดในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน ถึงได้เสนอมาตรการข้อแก้ไขต่าง ๆ เหล่านี้ เราไม่มีที่พึ่ง เราร้องเรียนนายกรัฐมนตรีแล้ว ไม่สั่งการประการใด ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๔๔ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๘ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีข้อเสนอแนะต่อนายกรัฐมนตรีถึง ๔๑ เรื่อง ไม่เคยได้รับหรือเคยได้รับสั่งการแต่ประการใดทั้งสิ้น เราจะหาที่พึ่งที่ไหน นอกจากที่รัฐสภาแห่งนี้เท่านั้นว่ารัฐสภาจะให้เราทำอย่างไร อำนาจตามกฎหมายของเรามีอยู่ครบถ้วนบริบูรณ์ แต่ฝ่ายบริหารไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความเห็นว่าในกรณีเช่นนี้นั้นการรับทราบอย่างเดียวไม่ได้ มาตรการแก้ไข รัฐสภาจะต้องนำเรื่องนี้มาพิจารณากันว่าจะ

ให้ความช่วยเหลือแก้ไขเรื่องที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอแนะประการใด ขอบพระคุณครับ ผมขอมอบหนังสือเล่มนี้ไว้ให้

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ถูกต้องนะครับ คือสภานั้น คือที่ผมเรียนขั้นตอนก็คือว่าเรารับทราบในวันนี้เพื่อรับทราบว่าท่านดำเนินการอย่างไร มีข้อขัดข้องอย่างไร ฝ่ายบริหารไม่ทำอะไร ซึ่งวันนี้ฝ่ายบริหารท่านรองนายกรัฐมนตรีมาชี้แจง จากนั้นสภาก็ไปดำเนินการของสภาตามรัฐธรรมนูญตามกรอบของสภาต่อไป ไม่อย่างนั้นกลายเป็นว่าวันนี้ผมต้องขอเลื่อน ๒ เรื่องนี้ไป ไม่ต้องพูดไปรอพูดเดือนมีนาคม ถ้าเป็นอย่างนั้นผมก็คิดว่าแล้วแต่พวกเรา ถ้าเสียงข้างมากจะเอาอย่างนั้นก็ขอเลื่อนระเบียบวาระไป แทนที่ปัญหาจะได้พูด และระหว่างจะไปถึงสมัยสามัญทั่วไปนี้จะได้ทำอะไรต่าง ๆ ได้บ้างก็แปลว่าทำไม่ได้ต้องไปรอให้มีมติตอนนั้นจะเป็นอย่างนั้นแทน เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประชาธิปัตย์ คือกราบเรียนท่านประธานว่าถ้ายึดแนวที่ได้ปฏิบัติมามันเหมือนกับว่าเราต้องประชุมหลายครั้งในเรื่องเดียวกัน เพราะว่ารับทราบเสร็จท่านก็บอกว่าสภาคงต้องไปพิจารณาดำเนินการเอง อยากจะไปเสนอแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย อยากจะไปเสนอญัตติให้รัฐบาลดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดแล้วในที่สุดท่านประธานก็ทราบดีว่า ญัตติที่เข้ามารออยู่ในระเบียบวาระกว่าจะได้พิจารณา ความจริงเรื่องอย่างนี้ตั้งแต่ ปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๖ ก็มี เพิ่งมาถึงนี่ ปี ๒๕๔๘ กว่าพวกผมจะเสนอญัตติ กว่าสภาจะพิจารณาญัตติไม่รู้ ปี ๒๕๕๐ ปี ๒๕๕๑ ปี ๒๕๕๒ จะได้พิจารณาหรือไม่ ข้อเสนอของพวกกระผมมันไม่ได้มีผลอะไรเลยครับ ในการที่จะไปมีปัญหาในเรื่องของการเมือง แต่ข้อเสนอของพวกกระผมก็คือว่าทำอย่างไรสภา----------

๑. มีประสิทธิภาพ ๒. มีความเข้มแข็ง ถ้าให้เปรียบเทียบว่าวันนี้ผมมาสอบถามท่านคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเรื่องบ่อนอก–หินกรูด แล้วฟังท่านรัฐมนตรีซึ่งไม่ได้รับผิดชอบนโยบายพลังงานมาตอบผมว่า ตกลงบ่อนอก–หินกรูด ทำไมย้ายไปที่นั่นที่นี่ ปัญหาที่เคยเกิดที่บ่อนอก–หินกรูดไปเกิดที่จังหวัดสระบุรีหรือไม่ ผมไม่แน่ใจท่านผู้มาชี้แจงจะตอบได้หรือไม่ ผมก็ไม่รู้อีกว่าแล้วผมจะได้คำชี้แจงจากรัฐบาลเมื่อไร ผมต้องมาตั้งกระทู้ถามอีก ได้คำชี้แจงจากรัฐบาลเสร็จ ต้องมาเสนอญัตติอีกว่าสภาควรมีมติให้รัฐบาลไปดำเนินการอย่างไร ผมว่ามันไม่มีทั้งประสิทธิภาพและมันก็ไม่เข้มแข็ง แต่ว่าสมมุติว่ารอถึงเดือนมีนาคมท่านคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมา รัฐมนตรีที่รับผิดชอบมา สภาถกกันให้จบครบถ้วนกระบวนความเสียงข้างมากว่าอย่างไรก็ว่าตามนั้น พวกกระผมไม่มีทางชนะเสียงข้างมากอยู่แล้ว ผมว่าเราส่งเสริมบทบาทของรัฐสภาทั้งเข้มแข็ง ทั้งมีประสิทธิภาพ ส่วนวันนี้เรื่องรายงานประจำปีก็ว่ากันไปตามปกติ ผมไม่เห็นจะเสียหายตรงไหนครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือไม่เป็นอะไรครับ ประเด็นผมซ้ำกับท่านวิทยาไม่เป็นอะไร ผมจะชี้แจงเลยนะครับ ถ้าท่านอภิสิทธิ์มองอย่างนี้นะครับ แล้วสมาชิกไม่ขัดข้องผมขอบคุณเลยนะครับ ไม่ต้องพูด ๒ รอบที่ผมห่วงก็คือว่า จะบอกว่าสมุมติสภาประชุมเดือนมีนาคม เดือนเมษายน เดือนพฤษภาคม เดือนมิถุนายน มีเรื่องรายงานเข้ามาต้นเดือนกรกฎาคม รอเกือบ ๑ ปีเพื่อจะไปพูดในเดือนมีนาคมถัดไปได้ ถ้าท่านพูดอย่างนี้นะครับ ก็ไม่เป็นอะไร ถ้าเราจะประสิทธิภาพว่าให้ตรงวาระของมัน แล้วก็พูดเสียครั้งเดียว ผมก็ไม่ขัดข้อง บังเอิญผมต้องเสนอเข้ามาเพราะเป็นครั้งแรก และถ้าเห็นว่ามันมีกระบวนการอื่น ๆ ที่สามารถทำได้ แต่ในเมื่อท่านสมาชิกส่วนใหญ่บอกไม่เอา ผมก็ขอเลื่อน ๒ วาระแรกไปสมัยหน้าเลย ฉะนั้นวันนี้ก็พิจารณาเฉพาะรายงานอันนี้ไป แต่ทีนี้ความเดือดร้อนต่าง ๆ ระหว่างการก็ว่ากันไปแล้วกันตามระบบถูกไหมครับ ถ้าอย่างนั้นก็เอาตามอย่างนี้เลย คงไม่มีอะไรแล้วกระมังก็เอาตามที่ท่านเสนอนี่ละครับ เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พรรคประชาธิปัตย์ ขอบพระคุณนะครับที่ท่านประธานได้กรุณาวินิจฉัย ผมเรียนเพิ่มนิดเดียวครับ คือจริง ๆ แล้วรายงานส่วนใหญ่มันเป็นรายงานเพื่อทราบ เพราะฉะนั้นก็บรรจุในระเบียบวาระในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติได้ มันมีกรณีการละเมิดสิทธิมนุษยชนเฉพาะกรณีอย่างนี้เท่านั้นเองที่มันไม่ใช่เรื่องเพื่อทราบ ท่านประธานถามว่า ถ้าสมมุติมันเกิดในช่วงสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติจะให้ทำอย่างไร ต้องรอถึงเดือนมีนาคมหรือไม่ ผมจะขอบพระคุณท่านประธานมากว่า ถ้าท่านแจ้งสมาชิกว่ามีเรื่องนี้เข้ามา แล้วสมาชิกก็ต้องไปใช้ดุลยพินิจเองว่า มันเร่งด่วนที่จะเสนอต่อที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาไหม อย่างที่ท่านประธานแนะนำ ถ้าเกิดที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาอนุญาตให้พิจารณาได้มันก็ไม่ต้องรอถึงเดือนมีนาคมนะครับ มันเป็นเรื่องของการบริหารจัดการเพื่อความเข้มแข็งและประสิทธิภาพเท่านั้นเองครับ ขอบพระคุณครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านพินิจไม่เป็นอะไรแล้วครับ คือจบแล้ว ไม่อย่างนั้นประเด็นมันจะซ้ำนะครับ ผมขอบคุณก็แล้วกันนะครับ เพราะใจผมจริง ๆ อยากจะให้พูดแต่เรื่องตรงกับระบบของมันเอง เพียงแต่ห่วงว่าเป็นเรื่องกระทบกระเทือนสิทธิมนุษยชน และก็เห็นว่าเรื่องมันผ่านมานาน ก็เห็นว่า ๓ เรื่องนี้เอามา อย่างน้อยทำอะไรได้เบื้องต้นก็ทำไป แต่ในเมื่อเราเห็นว่าควรจะพูดเสียทีเดียวนะครับ ถึงจะล่าช้าออกไปบ้างก็เป็นไปตามระบบ ถ้าอย่างนี้ก็ไม่น่าจะเป็นปัญหานะครับ เชิญท่านวิชิต

นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชิต ปลั่งศรีสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ด้วยความเคารพท่านประธานนะครับ ผมก็คิดว่าที่ท่านประธานวินิจฉัยนั้นผมก็ยอมรับนะครับ แล้วก็เคารพท่านผู้นำฝ่ายค้านด้วย แต่ที่ท่านบอกว่าท่านไม่ประสงค์จะพูดถึงเพื่อให้ก้าวล่วงไปถึงเรื่องการเมือง ก็ต้องเรียนนะครับว่า สมาชิกในส่วนของรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ หรือผม เราก็ไม่ได้คำนึงถึงเรื่องการเมืองหรอกครับ เราต้องการให้การกระทำทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นของสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรเองในสภา รวมทั้งทางท่านประธานเองนะครับ เราก็ปฏิบัติการให้อยู่ในกรอบของกฎหมาย

ให้ถูกต้องตามกฎหมาย ผมมีข้อซักถามคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหลายข้อเลยทีเดียวที่มีข้อสงสัยอยากจะถาม เพื่อจะประกอบการพิจารณาต่อไปว่ารัฐสภาควรจะดำเนินการอย่างไรต่อไป แต่เมื่อท่านประธานมีเหตุผล และก็มีความเห็นว่าให้เลื่อนผมก็ไม่ได้ขัดข้อง แต่ขอเรียนว่าพวกเราไม่ได้ขึ้นมาอภิปราย หรือสอบถามเพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองแต่อย่างใดนะครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาเป็นว่าไม่ใช่ผมสั่งให้เลื่อนนะครับ ได้หารือกับที่ประชุมนะครับ ซึ่งพวกเราก็ไม่ขัดข้อง ถ้าเผื่อจะมีการเลื่อนระเบียบวาระ ๒ เรื่องแรกคือ ๒.๑ และ ๒.๒ ไปสมัยประชุมหน้าในเดือนมีนาคม ดังนั้นวันนี้ก็พูดกันถึงเรื่อง ๒.๓ ด้วยเหตุผลอย่างที่พวกเราได้พูดจากันไปแล้วนะครับเพื่อประสิทธิภาพการทำงานของสภานะครับ ----------

แล้วเผื่อจะต้องมีการเสนอญัตติ ทีนี้เวลาทำงานพอเลื่อนไปสมัยประชุมเดือนมีนาคมแล้วนี่นะครับ ทางท่านสมาชิกต้องเสนอญัตติเข้ามาเลยนะครับว่าจะให้ทำอะไร เพราะไม่อย่างนั้นไม่เสนอญัตติเรื่องนี้เข้ามาเพื่อดำเนินการมันจะมีปัญหาตอนเสนอญัตติขณะที่กำลังประชุมกันนะครับ

ถ้าอย่างนั้นก็ขอไปที่วาระ ๒.๓ เรื่องรับทราบ รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๕ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เชิญท่านสมาชิกซักถามได้ครับ

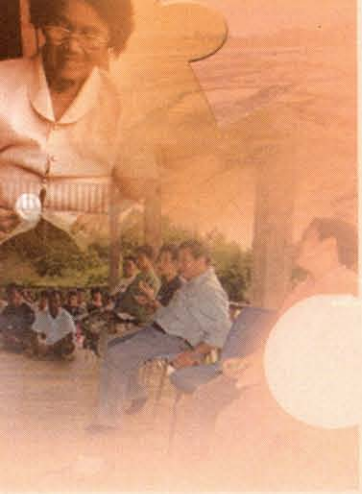
รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๕
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๕
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สารจากประธานกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีภาระหน้าที่หลักประการหนึ่งตามรัฐธรรมนูญ คือ จัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศ และเสนอต่อรัฐสภา ในการนี้ พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ขยายความออกไปอีก ให้จัดทำเป็นรายงานประจำปี ๒ ฉบับ คือ

(๑) รายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศ เสนอต่อรัฐสภา และคณะรัฐมนตรี และเปิดเผยต่อสาธารณชน และ

(๒) ประเมินผล และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อรัฐสภา

รายงานประจำปีที่นำเสนอ ณ ที่นี้ คือ ฉบับ (๒) นับเป็นรายงานฯ ฉบับแรกประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ ครอบคลุมผลการปฏิบัติงานทั้งช่วงมิถุนายน - ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ และช่วงมกราคม - กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕ รวม ๑๖ เดือน สำหรับฉบับ (๑) กำหนดจะออกตามมาโดยครอบคลุมการประเมินสถานการณ์ จนถึงสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อให้ได้รับทราบกันถึงสถานการณ์ล่าสุดเท่าที่จะสามารถกระทำได้

กล่าวโดยเฉพาะถึงรายงานการปฏิบัติงานประจำปีฉบับแรกนี้ ย่อมจะมีข้อขาดตกบกพร่องอยู่เป็นธรรมดา ทั้งด้วยความใหม่ในประสบการณ์และด้วยข้อจำกัดหลายอย่างหลายประการ ซึ่งจะต้องแก้ไขปรับปรุงกันในโอกาสต่อไป แต่อย่างน้อย ก็ได้พยายามประมวลเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ บนพื้นฐานของข้อมูลเชิงปฏิบัติที่เป็นจริง ให้ได้เห็นว่าเกิดอะไรขึ้น จากสาเหตุอะไร มีที่มาที่ไปอย่างไร การตรวจสอบกรณีต่าง ๆ ได้ผลวินิจฉัยและดำเนินการแก้ไขอย่างไร ตลอดจนปฏิกิริยาจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างไร ฯลฯ ทุก ๆ กรณีได้มีการบันทึกรายละเอียดไว้เป็นหลักเป็นฐาน แม้ไม่อาจนำเสนอรวมในรายงานประจำปีได้ด้วยเนื้อที่จำกัด แต่ก็พร้อมที่จะเปิดเผยสำหรับประชาชนผู้สนใจตามสิทธิแห่งรัฐธรรมนูญ จุดประสงค์ที่มีอยู่เพื่อให้ได้รับทราบและเข้าใจในสภาพปัญหาโดยรวม อันจะเป็นช่องทางคิดอ่านแก้ไขกันในระดับนโยบายและมาตรการทางนิติบัญญัติ และการบริหารจัดการขององค์กรรัฐที่เกี่ยวข้อง

ในประเด็นข้อนี้ ใคร่ขอถือโอกาสชี้แจงดังที่ได้ยืนยันเสมอมาในการปฏิบัติหน้าที่ว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มิได้และมิอาจถือตนเป็น "องค์อำนาจ" อยู่เหนือองค์กรและเจ้าหน้าที่รัฐ ไม่ว่าในระดับใด หากแต่ยึดมั่นในการปฏิบัติภาระหน้าที่ตามเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญโดยเคร่งครัดแล้ว ในขณะเดียวกัน ก็ตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท การศึกษาตรวจสอบมิใช่จะกระทำกันตามอำเภอใจ หากแต่ผ่านการศึกษาพิเคราะห์และไตร่ตรองจากบรรดาผู้รู้และมีใจเที่ยงธรรม ซึ่งร่วมอยู่ในคณะอนุกรรมการชุดต่าง ๆ

ในประการสำคัญ การนำเสนอรายงานประจำปี มิใช่เป็นไปเพื่อกล่าวหาหรือประณาม หากเพื่อทำหน้าที่เป็นเสมือนกระจกสะท้อนสิ่งที่ควรแก่การแก้ไขปรับปรุงในส่วนขององค์กรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนนโยบายและมาตรการทางกฎหมายและการปกครองดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ทั้งนั้น ก็เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเป็นส่วนรวม ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี ตลอดจนความเป็นสิริมงคลต่อองค์กรและวิชาชีพทั้งหลายในบ้านเมือง

รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี เป็นภาพสะท้อนของความพยายามสืบหาความจริงอย่างตรงไปตรงมาและความมีน้ำใจ ร่วมคิด ร่วมทำ จากมิตรทั้งในภาครัฐและภาคประชาสังคม ผู้เล็งเห็นในคุณค่าของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิเสรีภาพของประชาชน การปฏิบัติงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไม่อาจเป็นไปได้โดยสัมฤทธิผล หากปราศจากเสียซึ่งน้ำใจรักความเที่ยงธรรมที่ว่านี้ ในโอกาสนี้ ในนามของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงใคร่ขอแสดงความขอบคุณเป็นอย่างสูง และส่งความปรารถนาดีมา ณ ที่นี้

(ศาสตราจารย์เสน่ห์ จามริก)
ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ภาพตราสัญลักษณ์

คำอธิบายความหมายของเครื่องหมาย

รูปทรงดอกบัว คือ ความมีคุณธรรม ความเอื้ออาทรระหว่างเพื่อนมนุษย์ อันเป็นจริยวัตรอันดีงามของคนไทย

รูปคนล้อมเป็นวงกลม คือ การสร้างพลังความร่วมมือกับทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนให้เป็นส่วนสำคัญในกระบวนการพัฒนาประเทศ

รูปมือ คือ การร่วมมือกับทุกภาคส่วนของสังคมทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ ในการโอบอุ้ม คุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพ ด้วยหลักแห่งความเสมอภาค และภราดรภาพ

สีน้ำเงิน

คือ สีของความเชื่อมั่นของประชาชนและทุกภาคส่วนของสังคม

คือ ความมุ่งมั่น อดทนในการทำงานเพื่อประชาชน

คือ ความสามัคคี และการประสานพลังอย่างหนักแน่นจากทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย

เครื่องหมายราชการดังกล่าว นอกจากใช้เป็นตราประจำสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้ว ให้ใช้เป็นตราประจำตำแหน่งประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตราประจำคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และตราประจำตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา : เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๖๓ ง ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๖)

คำนำ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นองค์กรอิสระที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ โดยมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๐๐ ดังนี้

๑. ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคล หรือหน่วยงานที่กระทำหรือละเลยการกระทำดังกล่าวเพื่อดำเนินการ ในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการตามที่เสนอ ให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป

๒. เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

๓. ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน

๔. ส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยราชการ องค์การเอกชน และองค์การอื่นในด้านสิทธิมนุษยชน

๕. จัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศ และเสนอต่อรัฐสภา

๖. อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ ยังได้กำหนดหน้าที่หลักไว้ประการหนึ่งคือ "ประเมินผล และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อรัฐสภา"

ด้วยเหตุดังกล่าว จึงได้มีการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๕ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับนี้ขึ้น ซึ่งเป็นรายงานฉบับแรกที่ได้ประมวลผลการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งได้ดำเนินการในรอบปีงบประมาณ ๒๕๔๕ โดยครอบคลุมผลการปฏิบัติงานตั้งแต่เดือนมิถุนายน-กันยายน ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นช่วงแรกของการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วย ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรายงานให้รัฐสภา ประชาชนและผู้สนใจได้รับทราบ รวมทั้งเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งจะเป็นการย้ำถึงเจตนารมณ์ของการมีสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขึ้นในประเทศไทย ผลสำเร็จของการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น ส่วนหนึ่งได้รับความร่วมมือช่วยเหลือจากองค์การและหน่วยงานต่างๆ เป็นอย่างดี ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือด้วยดีต่อไป จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สารบัญ

สารจากประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ภาพตราสัญลักษณ์

คำนำ

ตอนที่ ๑ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ **๑**

- ความเป็นมา ๓
- อำนาจหน้าที่ ๘
- กระบวนการคัดเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๑๐

ตอนที่ ๒ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ **๑๓**

- อำนาจหน้าที่ ๑๕
- การจัดตั้งสำนักงาน ๑๖
- โครงสร้างการบริหารและอัตรากำลัง ๑๖

ตอนที่ ๓ แผนยุทธศาสตร์ และกลไกการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ **๒๑**

- แผนยุทธศาสตร์การดำเนินงาน ๒๒
- กลไกการดำเนินงาน ๒๔

ตอนที่ ๔ ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ ๒๕๔๕ **๒๙**

- การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๓๐
- การพัฒนานโยบายและการปรับปรุงกฎหมายด้านสิทธิมนุษยชน ๕๗
- การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและการเสริมสร้างเครือข่าย ๘๖
- งานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ๙๕
- การบริหารจัดการ ๑๐๑

ตอนที่ ๕ งบรายรับ-รายจ่าย **๑๐๕**

ตอนที่ ๖ ข้อจำกัดและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ **๑๐๙**

ภาคผนวก คณะอนุกรรมการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี **๑๑๓**

ตอนที่ ๑

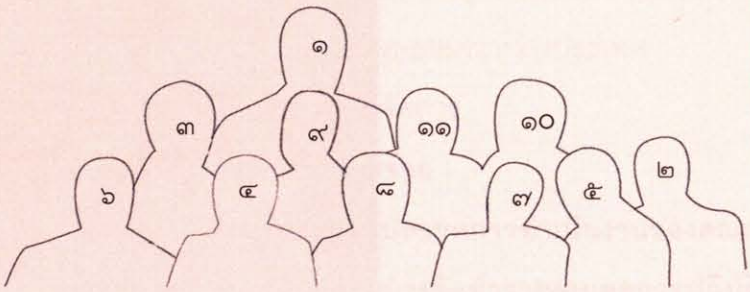
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)

๑.	นายเสน่ห์	จามริก	ประธานกรรมการ
๒.	นายจรัล	ดิษฐาอภิชัย	กรรมการ
๓.	คุณหญิงจันทนี	สันตะบุตร	กรรมการ
๔.	นางสาวนัยนา	สุภาพึ่ง	กรรมการ
๕.	นายประดิษฐ์	เจริญไทยทวี	กรรมการ
๖.	นายวสันต์	พานิช	กรรมการ
๗.	นายสุทิน	นพเกตุ	กรรมการ
๘.	นางสุนี	ไชยรส	กรรมการ
๙.	นายสุรสีห์	โกศลนาวิน	กรรมการ
๑๐.	คุณหญิงอัมพร	มีศุข	กรรมการ
๑๑.	นางสาวอาภร	วงษ์สังข์	กรรมการ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)

ความเป็นมาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เกิดขึ้นจากแรงผลักดันและความเรียกร้องต้องการของประชาชนที่มุ่งหวังให้มีกลไกอิสระ เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริม คุ้มครอง และพิทักษ์สิทธิเสรีภาพของประชาชนให้มีผลปรากฏเป็นจริง ตามที่มีการบัญญัติรับรองสิทธิเสรีภาพอย่างกว้างขวางไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยที่กระบวนการร่างกฎหมายเพื่อจัดตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ภายหลังประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ นับเป็นแบบอย่างที่ดีของการร่างกฎหมายที่มีผลเกี่ยวข้องกับประชาชน โดยคณะรัฐมนตรีกำหนดให้มีการประชาพิจารณ์ทั่วประเทศ ในขณะที่ภาคประชาชนก็ตื่นตัว มีส่วนร่วมจัดเวทีศึกษา แลกเปลี่ยนบทเรียนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของประเทศอื่น ๆ ซึ่งเป็นผลให้มีการปรับปรุงร่างกฎหมายนี้ให้ดีขึ้นจากร่างเดิมในหลายประเด็น

พื้นฐานการพัฒนาประชาธิปไตย และสิทธิมนุษยชน

ประเทศไทยมีกระบวนการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย และการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการร่วมกันรับผิดชอบต่อการสร้างสรรค์สังคม ผ่านเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์การเมืองไทยหลายช่วง โดยเฉพาะเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ กรณี ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ และเหตุการณ์พฤษภาประชาธรรม ๒๕๓๕ ที่มีผลให้ประชาชนตื่นตัวที่จะมีส่วนร่วมในการเมือง และการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ

นอกจากนี้ ประเทศไทยเองมีวิถีชีวิตดั้งเดิมในการอยู่ร่วมกันเป็นชุมชนที่สุขสงบและเคารพคุณค่าซึ่งกันและกันมายาวนาน รวมทั้งได้รับรองปฏิญญาสากลสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ในวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๔๙๑ ต่อมา ก็แสดงเจตนารมณ์ในการพัฒนาการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนทั้งในประเทศไทย และในระดับสากล โดยการเข้าเป็นภาคีสนธิสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนอีกหลายฉบับในระยะต่อมาที่สำคัญ เช่น

๑. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙

๒. อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ค.ศ. ๑๙๗๙

๓. กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. ๑๙๖๖

๔. กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ค.ศ. ๑๙๖๖

การเป็นภาคีสนธิสัญญาระหว่างประเทศเหล่านี้ มีผลให้ประเทศไทยมีข้อผูกพันที่จะต้องรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนแต่ละด้านต่อสหประชาชาติ

และต้องมีการปรับปรุงรัฐธรรมนูญ กฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ และการปฏิบัติของหน่วยงานรัฐให้สอดคล้องกับพันธกรณีต่างๆ ซึ่งการจัดตั้งกลไกอิสระระดับชาติ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบ คุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนย่อมช่วยให้สิทธิมนุษยชนได้ปรากฏผลที่เป็นจริง

โดยข้อเท็จจริงแล้ว มีความพยายามของภาครัฐโดยคณะรัฐมนตรีได้มอบให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหน่วยงานกลาง เตรียมการจัดทำร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนขึ้น แต่จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ร่างดังกล่าวยังไม่เสร็จสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม พื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนฉบับนี้ ยังไม่ถือว่าเป็นองค์กรอิสระ แต่เป็นเพียงกลไกหนึ่งของการบริหารราชการแผ่นดินเท่านั้น

องค์กรสิทธิมนุษยชนในรัฐธรรมนูญ

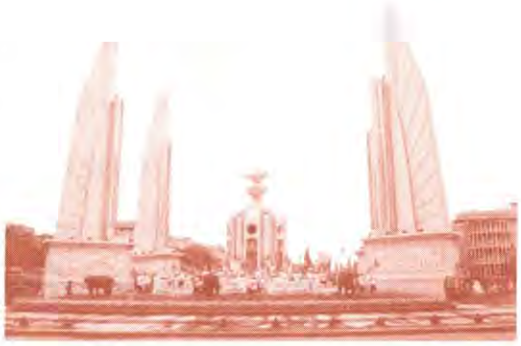
ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ เป็นฉบับแก้ไข พุทธศักราช ๒๕๓๘ ได้มีการกำหนดให้มีองค์กร "**ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา**" ไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ยังไม่เป็นองค์กรอิสระ และไม่มีอำนาจหน้าที่ในการเป็นกลไกตรวจสอบและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ซึ่งแม้จะบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแล้ว ก็ยังไม่มีการจัดตั้งแต่ประการใด

เมื่อมีกระแสเรียกร้องจากประชาชนให้มีการปฏิรูปการเมือง รัฐสภาได้มีมติให้จัดตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญ โดยคัดเลือกสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญจากทั่วประเทศ ๙๙ คน และเน้นกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญที่ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วม ทำให้เกิดการรับฟังความคิดเห็นและประชาพิจารณ์ทั่วประเทศอย่างกว้างขวาง ส่งผลให้รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ทั้งบุคคล ชุมชน และการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง รวมทั้งการบัญญัติให้มีกลไกอิสระหลายองค์กรเพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และส่งเสริมคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างจริงจัง ตลอดจนการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการต่างๆ

ในส่วนของการจัดตั้งองค์กรอิสระต่างๆ นั้น แต่เดิมยังไม่ปรากฏ "**คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ**" ในร่างฉบับแรกสุดของคณะทำงานที่สภาร่างรัฐธรรมนูญมอบหมาย โดยกำหนดให้มีแต่ "**ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา**" และมีการกำหนดหน้าที่ประการหนึ่งไว้ว่า "*พิจารณาและสอบสวนหาข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียนในกรณีการกระทำหรือละเลยการกระทำ อันไม่เป็นไปตามพันธกรณีหรือข้อกำหนดที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน*" กล่าวคือ ให้ทำหน้าที่เป็นกลไกด้านสิทธิมนุษยชนควบคู่ไปด้วย แต่บทบาทหน้าที่ยังมีข้อจำกัดมาก

ในช่วงการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ได้มีการเสนอให้แยกเป็นสององค์กรอิสระ คือ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เนื่องจากภาระหน้าที่แต่ละด้านกว้างขวางมาก จะไม่สามารถครอบคลุมภาระหน้าที่ด้านส่งเสริมและคุ้มครอง

สิทธิมนุษยชนได้มีประสิทธิภาพเพียงพอ จึงเป็นที่มาของหมวด ๖ รัฐสภา ส่วนที่ ๗ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา (มาตรา ๑๙๖ - มาตรา ๑๙๘) และส่วนที่ ๘ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (มาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๐๐) ซึ่งจากการที่สภาร่างรัฐธรรมนูญจัดทำแบบสอบถามทั่วประเทศ ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนมากกว่าร้อยละ ๘๐ ระบุให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และในที่สุด ก็มีการกำหนดให้เป็นหนึ่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ และมีบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๓๔ ให้จัดตั้งองค์กร "คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ" ภายในสองปี เช่นเดียวกับ "ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา"

บทบาทหน้าที่ "คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ" ที่มีประเด็นต่างจาก "ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา"

บทบาทหน้าที่ "คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ" ที่มีประเด็นต่างจาก "ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา" อาจจำแนกโดยย่อดังนี้

๑. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสามารถตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ทั้งการละเมิดจากเอกชน และจากเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ นอกจากนี้ สามารถหยิบยกกรณีมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนขึ้นมาพิจารณาตรวจสอบได้เองแม้จะไม่มีผู้ร้องเรียน และยังสามารถรับเรื่องร้องเรียนที่ไม่ระบุผู้ร้องได้ ในขณะที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ไม่อาจที่จะริเริ่มการตรวจสอบได้เอง และได้จำกัดเฉพาะกรณีร้องเรียนต่อหน่วยงานรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น

๒. ในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไม่จำกัดอยู่ที่ความชอบตามกฎหมายแต่เพียงอย่างเดียว เพราะต้องมีการพิจารณาด้วยว่า กฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ นั้นขัดกับหลักสิทธิ เสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และหลักสิทธิมนุษยชนตามพันธกรณี หรือสนธิสัญญา หรืออนุสัญญาระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือไม่ นอกจากนี้ บางกรณีแม้อาจจะมีการกระทำหรือละเลยการกระทำที่ไม่ผิดกฎหมาย แต่อาจเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นธรรมในมิติของสิทธิมนุษยชนได้ด้วย ส่วนการมีบทบาทในการไกล่เกลี่ยเยียวยาได้นั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสามารถทำหน้าที่ได้เช่นเดียวกับผู้ตรวจการ

แผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งมีบทบาทด้านนี้ได้อย่างเต็มที่

๓. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหน้าที่ทำงานเชิงรุก เพื่อส่งเสริมและป้องกันการละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยมีการศึกษา วิจัย และมีข้อเสนอแนะในเชิงกฎหมาย และนโยบายต่อรัฐบาล และรัฐสภา รวมทั้งการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของสังคมในการสร้างสรรค์วัฒนธรรมสิทธิมนุษยชน โดยมีหน้าที่ประสานความร่วมมือกับเครือข่ายจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ สถาบันวิชาการ องค์กรพัฒนาเอกชน และประชาชน ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ก็เน้นการทำงานประสานงานกับเครือข่ายเช่นกัน แต่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีหน้าที่ชัดเจนโดยตรงในการเสนอกฎหมาย กฎระเบียบ และการกระทำต่างๆ ให้ศาลรัฐธรรมนูญ หรือให้ศาลปกครองวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

๔. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหน้าที่จัดทำรายงานประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชนประจำปีเสนอต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และสาธารณชน และเสนอแนะต่อรัฐบาลในการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ไทยเป็นภาคี รวมทั้งการพิจารณาเสนอการเข้าเป็นภาคีเพิ่มเติมในข้อตกลงระหว่างประเทศที่ได้ประกาศใช้แล้วในนานาประเทศ

การประชาพิจารณ์ร่างกฎหมาย "คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ"

ในวาระปฏิญญาสากลสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติที่ครบรอบ ๕๐ ปี ใน พ.ศ. ๒๕๔๑ รัฐบาลโดยนายชวน หลีกภัย ได้จัดตั้ง **คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการจัดทำนโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทด้านสิทธิมนุษยชน** โดยมีนายอานันท์ ปันยารชุน เป็นประธานกรรมการ และกระทรวงยุติธรรม เป็นเลขานุการทำหน้าที่ร่างนโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เพื่อให้ภาครัฐได้ยึดถือไปดำเนินการ และมีการจัดประชาพิจารณ์ต่อร่างนโยบายนี้ทั่วประเทศ โดยมีนายแพทย์ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี เป็นประธานกรรมการประชาพิจารณ์ ซึ่งก่อให้เกิดความตื่นตัวในด้านสิทธิมนุษยชนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วโดยทั่วไป ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ**นโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทว่าด้วยสิทธิมนุษยชน** เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓ และมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการตามแผนดังกล่าว แต่จนถึงปัจจุบันนี้ยังมีความคืบหน้าในการปฏิบัติของภาครัฐน้อยมาก ทั้งที่เป็นนโยบายหลักขององค์การสหประชาชาติ

ในช่วงเวลาเดียวกันนี้เอง จากบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันในมาตรา ๓๓๔ ที่กำหนดให้จัดตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติภายในสองปี รัฐบาลโดยนายพิชัย รัตตกุล รองนายกรัฐมนตรี ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายว่าด้วยสิทธิมนุษยชนตามรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๑ โดยมีอัยการสูงสุดเป็นประธาน ร่างฯ นี้มติคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๑ และรัฐบาลได้แต่งตั้งคณะกรรมการประชาพิจารณ์ร่างกฎหมาย โดยมีนายแพทย์ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี เป็นประธาน เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ นับเป็นร่างกฎหมายฉบับแรกหลังรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่มี

การจัดทำประชาพิจารณ์ในชื่อว่า "ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ...."

ข้อเสนอจากการประชาพิจารณ์ที่มีผลต่อการปรับปรุงแก้ไขร่างฯ นี้ มีประเด็นที่สำคัญคือ

๑. การยืนยันให้เป็นองค์กรอิสระ ที่ไม่ถูกครอบงำจากระบบการเมือง คือ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ขณะที่เดิมมีมติคณะรัฐมนตรีให้รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการ และต่อมาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แก้ไขกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการ และให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขึ้นตรงต่อสำนักนายกรัฐมนตรี จนผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรในวาระแรกเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๔๒ แต่มีการคัดค้านอย่างมากจากนักวิชาการ นักสิทธิมนุษยชน และองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งมีข้อเสนอที่สอดคล้องกับข้อเสนอจากเวทีประชาพิจารณ์ร่างกฎหมายนี้ทั่วประเทศ ในที่สุดก็มีการแก้ไขร่างกฎหมาย ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ รวมทั้งการเปลี่ยนชื่อเป็นร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ....

๒. กำหนดคุณสมบัติให้ผู้ที่จะดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไว้เฉพาะบุคคลในวงการกฎหมาย ได้แก่ ผู้พิพากษา อัยการ กรรมการกฤษฎีกา เจ้ากรมพระธรรมนูญ ทหาร เป็นต้น เมื่อคณะกรรมาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้คัดค้านอย่างหนัก จึงได้กำหนดให้เป็นไปดังที่ปรากฏในปัจจุบันนี้

๓. การลดจำนวนกรรมการสรรหา ที่มาจากข้าราชการประจำ และเพิ่มสัดส่วนกรรมการสรรหาจากสถาบันอุดมศึกษาแทน

๔. การกำหนดอำนาจหน้าที่เพิ่มเติมในการเรียกข้อมูลและบุคคลเพื่อการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งในร่างฯ เดิมไม่ระบุไว้ รวมทั้งมีการกำหนดบทลงโทษให้ชัดเจนถ้าไม่ปฏิบัติตาม

๕. ให้คำนึงถึงสัดส่วนหญิงชายและองค์ประกอบที่หลากหลายในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อย่างไรก็ตาม มีบางข้อเสนอจากการประชาพิจารณ์ต่อร่างกฎหมายนี้ที่ไม่ได้รับการพิจารณาของรัฐสภา ที่สำคัญคือ

๑. การกำหนดความเป็นอิสระและคล่องตัวในการบริหารงาน โดยเสนอให้ **สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และเป็นอิสระ** ไม่ใช่ส่วนราชการ และสามารถเสนองบประมาณต่อรัฐสภาได้โดยตรง ไม่ต้องเสนอผ่านคณะรัฐมนตรี

๒. การเพิ่มอำนาจหน้าที่ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ**สามารถเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ ให้วินิจฉัยกฎหมาย ที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ รวมทั้งสามารถทำหน้าที่แทนผู้เสียหายได้ ในกรณีการนำคดีขึ้นสู่ศาลปกครอง**

ในที่สุด พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ก็ผ่านรัฐสภาเมื่อ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ โดยกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นส่วนราชการสังกัดรัฐสภา และไม่เพิ่มบทบาทหน้าที่ตามข้อเสนอดังกล่าว โดยมีการประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

บทบัญญัติมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้กำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่กระทำหรือละเลยการกระทำดังกล่าวเพื่อดำเนินการ ในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการตามที่เสนอให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป

(๒) เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

(๓) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน

(๔) ส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยราชการ องค์การเอกชน และองค์การอื่นในด้านสิทธิมนุษยชน

(๕) จัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศและเสนอต่อรัฐสภา

(๖) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

ในการปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติและประชาชนประกอบด้วย และมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ รวมทั้งมีอำนาจอื่นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ในส่วนของพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ดังนี้

มาตรา ๑๕

(๑) ส่งเสริมการเคารพและการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

(๒) ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

ที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่กระทำหรือละเลยการกระทำดังกล่าวเพื่อดำเนินการ ในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการตามที่เสนอให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป

(๓) เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

(๔) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน

(๕) ส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยราชการ องค์การเอกชน และองค์การอื่นในด้านสิทธิมนุษยชน

(๖) จัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศเสนอต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี และเปิดเผยต่อสาธารณชน

(๗) ประเมินผลและจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อรัฐสภา

(๘) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาในกรณีที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสนธิสัญญาเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

(๙) แต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๒

ในการปฏิบัติหน้าที่ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการหรืองานใดๆ หรือส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือส่งผู้แทนมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำประกอบการพิจารณาได้

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยเอกชนที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องมาตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนด

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใดๆ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๓

ให้กรรมการ อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการแต่งตั้งเพื่อทำการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และมีบทกำหนดโทษ ดังนี้

มาตรา ๓๔

ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานที่ถูกเรียกหรือถูกสั่งให้ส่งตามมาตรา ๓๒ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน

หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕

ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๒ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

กระบวนการคัดเลือกคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙๙ ว่า "คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกสิบคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภาจากผู้ซึ่งมีความรู้หรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้แทนจากองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนด้วย

ให้ประธานวุฒิสภาลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การสรรหา การเลือก การถอดถอน และการกำหนดค่าถอบแทนกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีวาระการดำรงตำแหน่งหกปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว"

ส่วน พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้คำนึงถึงความเสมอภาคหญิงชายโดยระบุเพิ่มเติมในมาตรา ๕ ว่า **"ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทั้งหญิงและชาย"**

ในการสรรหาและเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เลขาธิการวุฒิสภาได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘ ประกอบด้วย ๓ ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ ๑ การจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่เหมาะสม ดำเนินการโดยคณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด นายกสภาทนายความ อธิการบดีหรือผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลแห่งละหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคน ผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคละหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคน ผู้แทนสื่อมวลชนในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเลือกกันเองกิจการละหนึ่งคนรวมสามคน และเลขาธิการวุฒิสภา (ทำหน้าที่แทนเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ) เป็นเลขานุการ

คณะกรรมการสรรหาฯ ซึ่งมีนายอานันท์ ปันยารชุน เป็นประธาน ได้กำหนดแนวทางการสรรหา หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบ

คุณสมบัติของผู้สมัคร โดยให้ความเห็นชอบรายชื่อผู้สมัคร จำนวน ๕๕ คนจากผู้สมัคร ๒๐๐ คน และได้มีการประชุมเพื่อคัดเลือกให้เหลือผู้สมัครที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมสองเท่า เป็นจำนวน ๒๒ คน ทั้งนี้ ทุกคนต้องได้การรับรองอย่างน้อย ๓ ใน ๔ ของกรรมการสรรหา เพื่อเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาคัดเลือกในขั้นตอน ๒ โดยคณะกรรมการสรรหาฯ ได้พิจารณาลงมติคัดเลือกถึง ๑๔ ครั้ง จึงได้จำนวนครบ ๒๒ คน

ขั้นตอนที่ ๒ การเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติโดยวุฒิสภา คณะกรรมการสรรหาฯ ได้เสนอรายชื่อผู้สมัครที่มีคุณสมบัติเหมาะสมจำนวน ๒๒ คน โดยเสนอชาย ๑๑ คน หญิง ๑๑ คน ต่อประธานวุฒิสภา (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓ แต่วุฒิสภาชุดนั้นหมดวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๓ จึงต้องรอให้มีวุฒิสภาชุดใหม่ซึ่งมาจากการเลือกตั้งครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งต้องใช้เวลาในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาถึง ๕ ครั้ง จึงได้จำนวนครบ ๒๐๐ คน โดยครั้งที่ห้าเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ต่อมา ที่ประชุมวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๓ มีมติให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๑ คน เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ รวมทั้งรวบรวมหลักฐานที่จำเป็นของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อทั้ง ๒๒ คน เสนอรายงานต่อวุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาเลือกโดยวิธีลงคะแนนลับเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๓ มีผู้ได้รับการคัดเลือกให้เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสมาชิกวุฒิสภา เพียง ๙ คน เป็นชาย ๕ คน หญิง ๔ คน แต่ไม่ครบ ๑๑ คน ซึ่งตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘ (๒) บัญญัติให้ที่ประชุมวุฒิสภามีการลงคะแนนเสียงเพียงครั้งเดียวเพื่อเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยแต่ละคนต้องให้ได้คะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด ต่างจากการเลือกตั้งองค์กรอิสระอื่นๆ ที่วุฒิสภาสามารถนำรายชื่อที่ได้คะแนนสูงสุดแต่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งลงคะแนนเสียงในรอบต่อมา และแม้จะมีคะแนนไม่ถึงกึ่งหนึ่งก็สามารถได้รับเลือกโดยไม่ต้องกลับมาสรรหารอบใหม่ อันมีผลให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่ครบจำนวน ๑๑ คน และตามกฎหมายจะยังไม่สามารถปฏิบัติงานได้จนกว่าจะครบ ๑๑ คน

คณะกรรมการสรรหาฯ จึงต้องเริ่มดำเนินการสรรหาให้ครบตามกระบวนการอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ได้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพิ่มเติมอีก ๒ คน การสรรหาเพิ่มเติมมีความล่าช้าเนื่องจากกรรมการสรรหาที่มาจากพรรคการเมืองท่านหนึ่งได้ลาออกจากการเป็นกรรมการฯ จึงไม่ครบองค์ประกอบตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฯ จำเป็นต้องเชิญผู้แทนจากพรรคการเมืองต่างๆ ที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาเลือกกันเองจำนวน ๑ คนเพื่อแทนกรรมการสรรหาฯ ที่ว่าง แต่พอดีมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎรให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ ทำให้คณะกรรมการสรรหาฯ ไม่อาจมีการเลือกผู้แทนจากพรรคการเมืองให้ครบต้องรอจนกว่าการเลือกตั้งทั่วไปแล้วเสร็จ จึงได้คณะกรรมการสรรหาฯ ที่มีองค์ประกอบครบตามพระราชบัญญัติฯ คณะกรรมการสรรหาฯ ได้ให้

ความเห็นชอบรายชื่อผู้สมัครที่มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหาฯ กำหนด จำนวน ๒๕ คน จากผู้สมัคร ๕๓ คน และคัดเลือกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการสรรหาฯ ทั้งหมดที่มีอยู่ ได้ผู้สมัครที่มีคุณสมบัติเหมาะสมครบจำนวน ๔ คนเป็นชาย ๒ คน หญิง ๒ คน เสนอต่อประธานวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔

ที่ประชุมวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ได้มีมติให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๑ คน เพื่อตรวจสอบประวัติและความประพฤติของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ และเสนอรายงานฯ ต่อวุฒิสภา ที่ประชุมวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ ก็ได้พิจารณาเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๒ คน คือผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทิน นพเกตุ และนางสุนี ไชยรส ทำให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีกรรมการครบจำนวน ๑๑ คน

ขั้นตอนที่ ๓ การแต่งตั้งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ได้รับการคัดเลือกจากวุฒิสภาทั้ง ๑๑ คน ได้ประชุมเพื่อเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๔ หลังจากได้รับทราบผลการเลือกประธานกรรมการแล้ว ประธานวุฒิสภาได้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

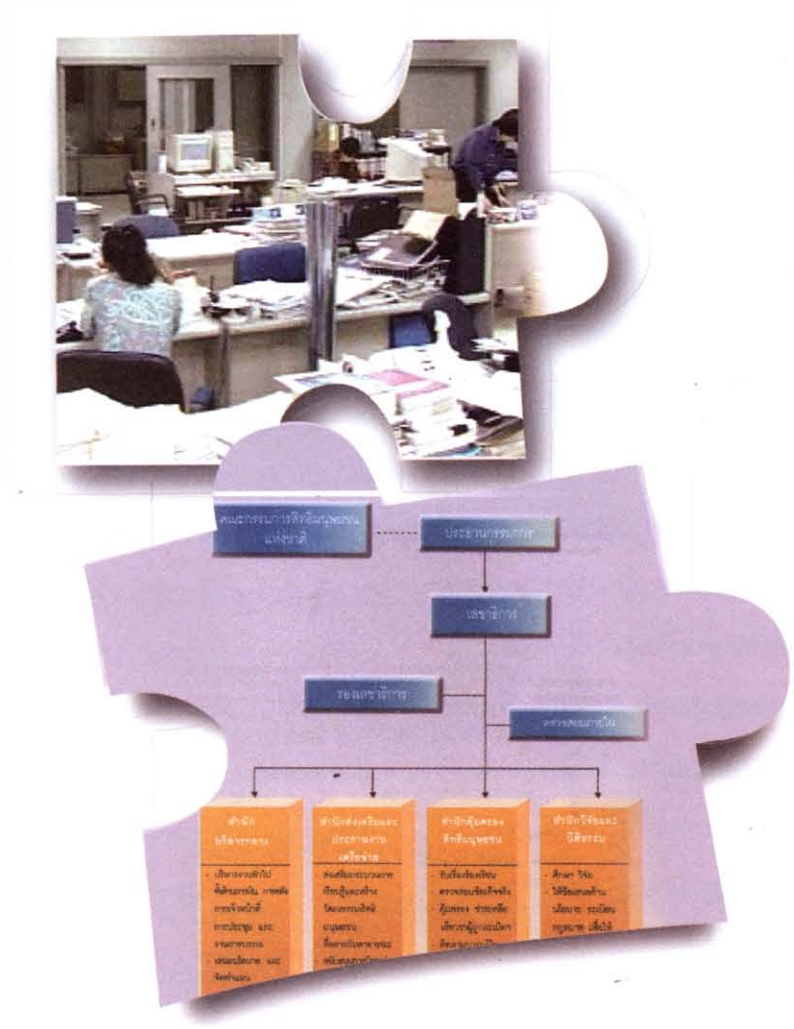
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นคณะกรรมการชุดแรก เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ มีดังนี้

๑.	นายเสน่ห์	จามริก	ประธานกรรมการ
๒.	นายจรัล	ดิษฐาอภิชัย	กรรมการ
๓.	คุณหญิงจันทนี	สันตะบุตร	กรรมการ
๔.	นางสาวนัยนา	สุภาพึ่ง	กรรมการ
๕.	นายประดิษฐ์	เจริญไทยทวี	กรรมการ
๖.	นายวสันต์	พานิช	กรรมการ
๗.	นายสุทิน	นพเกตุ	กรรมการ
๘.	นางสุนี	ไชยรส	กรรมการ
๙.	นายสุรสีห์	โกศลนาวิน	กรรมการ
๑๐.	คุณหญิงอัมพร	มีศุข	กรรมการ
๑๑.	นางสาวอาภร	วงษ์สังข์	กรรมการ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชุดแรก จึงมีสัดส่วนที่สมดุลในหลายองค์ประกอบ โดยเฉพาะความเสมอภาคหญิงชาย โดยมีชาย ๖ คน หญิง ๕ คน มีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ ๔ จนถึงปริญญาเอก และมีพื้นฐานประสบการณ์ที่หลากหลายทั้งภาคราชการ นักวิชาการ องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน รวมทั้งมีอายุระหว่าง ๔๐ ปี จนถึง ๘๑ ปี

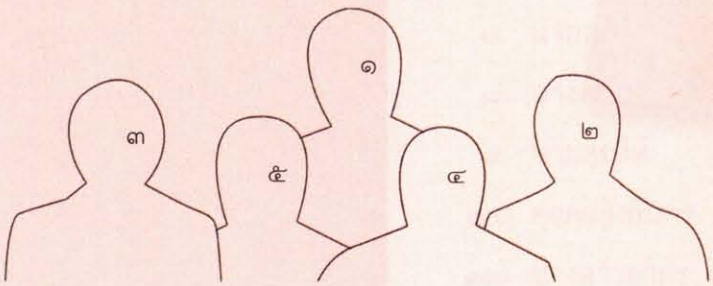
ตอนที่ ๒

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (สสม.)

๑. นายชูชัย ศุภวงศ์
เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒. นายชวลิต ตันตินิมิตรกุล
ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

๓. นางเอื้อจิต วิโรจน์ไตรรัตน์
ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย

๔. นายสุพจน์ เวชมุข
หัวหน้าส่วนคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๒
รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

๕. นายพงศ์วัฒนา เจริญมายุ
หัวหน้าส่วนข้อมูลสารสนเทศ
รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักวิจัยและนิติธรรม

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (สสม.)

พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ กำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นส่วนราชการสังกัดรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และมาตรา ๑๙ กำหนดให้ข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา โดยบรรดาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และให้ประธานกรรมการเป็นผู้ใช้อำนาจในการบริหารราชการและการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภาและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

นอกจากนี้ มาตรา ๒๐ ได้กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติคนหนึ่ง รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยจะมีรองเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๘ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ

๒. รับคำร้องเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการและดำเนินการสืบสวนหรือตรวจสอบเกี่ยวกับเรื่องที่มีการยื่นคำร้องตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

๓. ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

๔. ประสานงานกับหน่วยราชการ องค์การเอกชน หรือองค์การอื่นในด้านสิทธิมนุษยชนในการดำเนินการเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

๕. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

หลังจากพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้รับการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ นายพินิต อารยะศิริ เลขาธิการวุฒิสภาได้มอบหมายให้นายจำนงค์ สวมประคำ รองเลขาธิการวุฒิสภา เป็นหัวหน้าคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่รองรับภารกิจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมด้วยคณะเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ดำเนินการประสานงานและจัดการเพื่อการสรรหาตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ จนมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติคณะแรกของประเทศไทย เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ในขณะเดียวกันนายจำนงค์ สวมประคำ รองเลขาธิการวุฒิสภา และคณะเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ก็ดำเนินการเตรียมการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามกฎหมาย รวมทั้งการจัดทำโครงสร้างการบริหารงานและอัตรากำลัง การจัดทำคำของบประมาณและการบริหารงบประมาณในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๔๕ การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการจัดหาสถานที่ทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยได้ขอใช้สถานที่ชั้นที่ ๑ ชั้นที่ ๔ และชั้นที่ ๕ ของอาคารสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) ซึ่งได้รับการอนุมัติจากเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (พล.ต.ท.วาสนา เพิ่มลาภ) ให้ใช้สถานที่เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๓ และได้ทำการปรับปรุงพื้นที่จนกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๙ คน ที่ได้รับเลือกจากวุฒิสภาแต่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง สามารถเริ่มเข้าเตรียมการทำงานบางส่วนได้ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๓ ซึ่งกรรมการ ๙ คนดังกล่าวได้ประชุมหารือการเตรียมการล่วงหน้าสัปดาห์ละ ๒ - ๓ ครั้ง โดยยังไม่มีการรับค่าตอบแทน จนได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้ว นอกจากนี้ ยังได้จัดหาพัสดุ เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็น และจัดเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงาน เพื่อปฏิบัติงานด้านธุรการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้สนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมาด้วยความเรียบร้อย จนกระทั่งมีการสรรหาและแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งได้แก่ นายแพทย์ชูชัย ศุภวงศ์ โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ รวมทั้งได้มีการรับโอนข้าราชการจากส่วนราชการต่างๆ ซึ่งชุดแรกโอนมาเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ และได้รับโอนงานจากสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๔๕

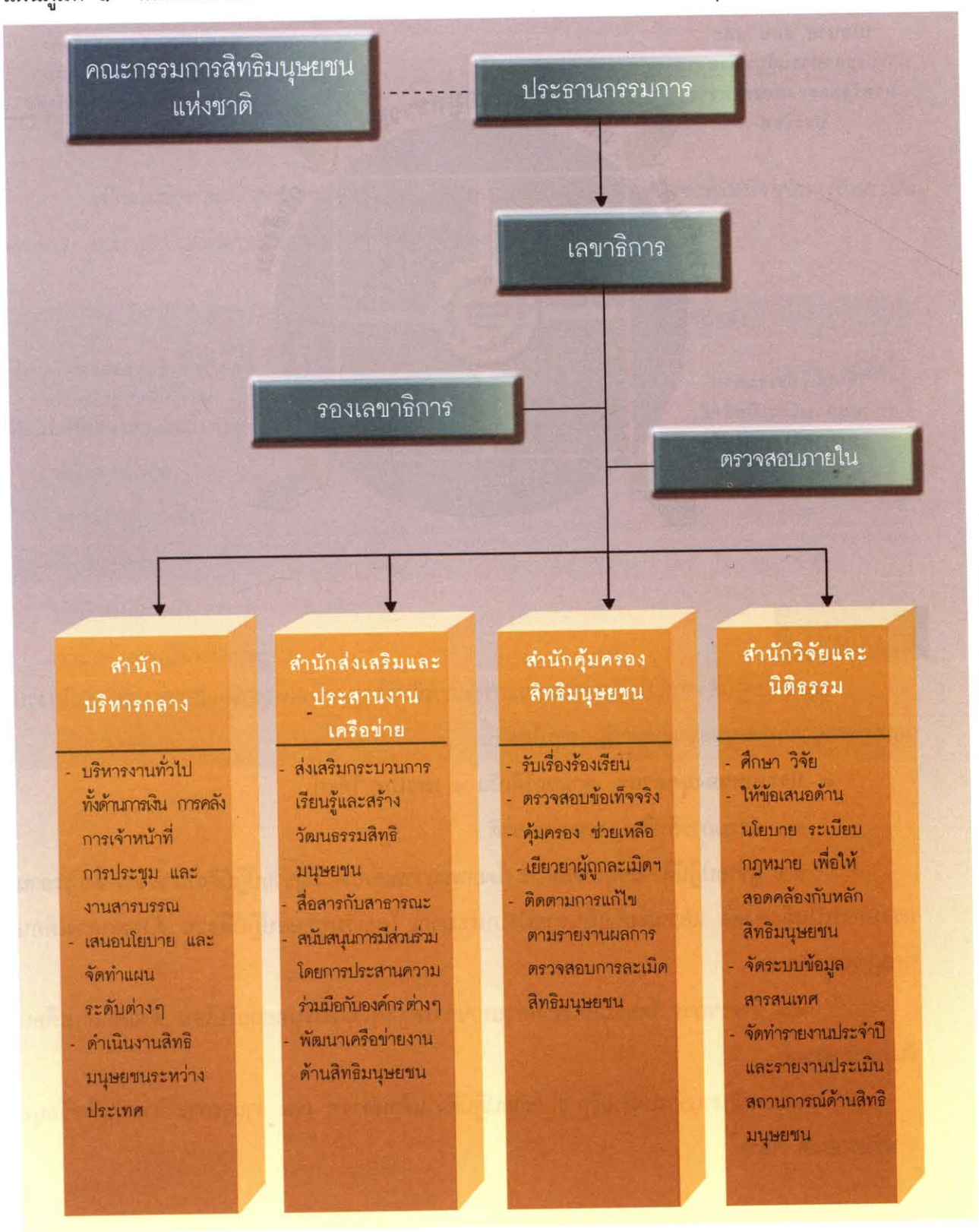
โครงสร้างการบริหารงานและอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีโครงสร้างการบริหารงาน และอัตรากำลัง ดังนี้

โครงสร้างการบริหารงาน

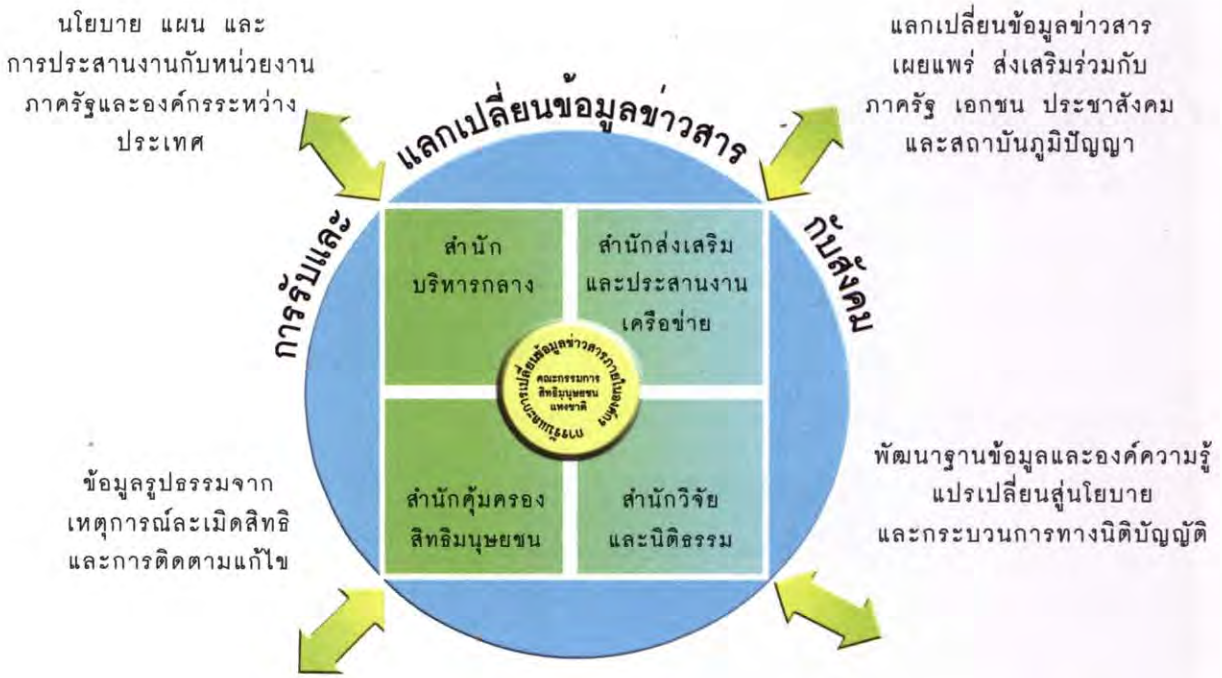
ตามประกาศคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๔ เรื่องการแบ่งส่วนราชการภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้แบ่งส่วนราชการเป็น ๔ สำนัก คือ สำนักบริหารกลาง สำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และสำนักวิจัยและนิติธรรม ดังแผนภูมิที่ ๑

แผนภูมิที่ ๑ แสดงโครงสร้างการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยึดหลักการทำงานร่วมกับทุกภาคส่วนของสังคม และเน้นให้มีกระบวนการสื่อสารและการประสานงานทั้งภายในองค์กร และกับสังคม เพื่อให้มีการรับและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านต่างๆ เพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชนของสำนักงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังแผนภูมิที่ ๒

แผนภูมิที่ ๒ แสดงกระบวนการสื่อสารและประสานงานภายในสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อัตรากำลัง

บุคคลที่ปฏิบัติงานทั้งในส่วนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และส่วนของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สรุปได้ดังนี้

๑. **ประเภทของบุคลากร** จำแนกได้เป็น ๔ ประเภท ได้แก่

๑.๑ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑.๒ ผู้ช่วยปฏิบัติงานของกรรมการ (โดยกรรมการแต่ละคนมีผู้ช่วยปฏิบัติงาน ๒ คน ซึ่งประธานกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง และแต่งตั้งเป็นรายปีงบประมาณ โดยเริ่มทยอยปฏิบัติงาน ตั้งแต่กลางเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๔)

๑.๓ ข้าราชการ โดยรับโอนจากส่วนราชการต่างๆ และเริ่มทยอยรับโอน ตั้งแต่กลางเดือนธันวาคม ๒๕๔๔

๑.๔ พนักงานจ้างเหมาบริการ (ช่วยปฏิบัติงานด้านต่างๆ เช่น งานธุรการ งานบันทึกข้อมูล งานขับรถยนต์ ฯลฯ)

๒. จำนวนบุคลากร เมื่อสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๔๕ มีจำนวนบุคลากรรวมทั้งสิ้น ๙๓ คน จำแนกตามประเภท ดังนี้

ประเภท	จำนวน (คน)
๑. กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	๑๑
๒. ผู้ช่วยปฏิบัติงาน	๒๒
๓. ข้าราชการ*	๓๕
๔. พนักงานจ้างเหมาบริการ	๒๕

*มีกรอบอัตรากำลัง ๘๐ ตำแหน่ง ในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ได้รับการจัดสรรจำนวน ๔๐ ตำแหน่ง และบรรจุได้ ๓๕ ตำแหน่ง

จำนวนข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในปัจจุบัน (กันยายน ๒๕๔๕) สามารถจำแนกตามตำแหน่ง/สำนักต่างๆ ได้ดังนี้

ตำแหน่ง / สำนัก	อัตรากำลัง	
	ตามกรอบ	บรรจุแต่งตั้ง
เลขาธิการ	๑	๑
รองเลขาธิการ	๒	-
ตรวจสอบภายใน	๑	๑
สำนักบริหารกลาง	๒๘	๑๔
สำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย	๑๕	๖
สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน	๒๐	๘
สำนักวิจัยและนิติธรรม	๑๓	๕
รวม	**๘๐**	**๓๕**

ตอนที่ ๓

แผนยุทธศาสตร์และกลไกการดำเนินงาน ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ตอนที่ ๓

แผนยุทธศาสตร์และกลไกการดำเนินงาน ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

แผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๕๐)

ผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๙ คน จากวุฒิสภาตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๓ แม้จะยังไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ เพราะยังไม่ครบกำหนดและยังไม่อาจมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งได้ แต่การมีสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามาช่วยการเตรียมงานในบางส่วน ทำให้ผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๙ คน สามารถจัดเตรียมโครงสร้างงานรองรับภารกิจของคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยเห็นว่า ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างกว้างขวาง และรับทราบผลการดำเนินงาน อย่างโปร่งใส ดังนั้น ในช่วงเริ่มแรก ผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทั้ง ๙ คน ร่วมกับเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เครือข่ายและองค์กรสิทธิมนุษยชนได้เดินทางไปพบประชาชนในภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ จำนวน ๙ ครั้ง เพื่อรับทราบข้อมูล ปัญหา และความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งมีข้อเสนอและคำแนะนำที่มีคุณประโยชน์อย่างมากต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และได้สร้างเครือข่ายทำงานร่วมกันต่อมาจนบัดนี้

เมื่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งในวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ และเริ่มมีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในช่วงปลายปี ๒๕๔๔ แล้ว จึงได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำแผนเชิงกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ โดยจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ในวันที่ ๑๒-๑๓ มกราคม ๒๕๔๕ ณ สวนสามพราน จังหวัดนครปฐม มีผู้เข้าร่วมประชุมกว่า ๑๐๐ คน ประกอบด้วยกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ บุคลากรและเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนจากวงการต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย นักพัฒนาจากองค์กรพัฒนาเอกชน นักวิชาการ สื่อมวลชน สมาชิกวุฒิสภา ผู้นำชุมชนท้องถิ่น และผู้แทนจากองค์กรอิสระ เป็นต้น

แผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๕๐) มีสาระสำคัญ ดังนี้

วิสัยทัศน์

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้กำหนดวิสัยทัศน์ ไว้ว่า

"มุ่งสู่ความเป็นสถาบันที่สร้างสรรค์วัฒนธรรม และวิถีชีวิตสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย" โดยยึดในหลักการเคารพศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ และเคารพคุณค่าแห่งสิทธิเสรีภาพ ตลอดจนสร้างความเป็นธรรมในสังคม

พันธกิจ

เสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนให้เป็นวิถีชีวิตของคนในสังคมไทย ให้มีความเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ และมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาสิทธิมนุษยชนในประเทศและระหว่างประเทศ

ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวยึดหลักการพื้นฐานที่สำคัญ ได้แก่ การทำงานที่ประชาชนมีส่วนร่วม เปิดกว้าง สามารถเข้าถึงได้ง่าย มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีความเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ มีความเป็นอิสระจากอำนาจและผลประโยชน์ใดๆ เน้นการปฏิบัติการเชิงรุก มีความพร้อมและสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องเป็นพลวัต เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์

กรอบยุทธศาสตร์การดำเนินงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างและพัฒนาองค์กรของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ให้มีความเข้มแข็ง ทำงานเป็นระบบ มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของสาธารณชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างและพัฒนาระบบเครือข่ายข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ และการศึกษาวิจัยเพื่อสนับสนุนการบริหาร และการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตลอดจนสนับสนุนการเคลื่อนไหวของประชาชน และการขับเคลื่อนสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การผลักดันให้มีการพัฒนานโยบาย และการปรับปรุงกฎหมายให้มีประสิทธิภาพในการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน และองค์กรภาคประชาสังคมทั้งในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนากลไกการคุ้มครองด้านสิทธิมนุษยชนให้มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูง โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การสร้างมาตรการในการเพิ่มศักยภาพแก่ประชาชนในการปกป้องคุ้มครองและการใช้สิทธิของตนเองได้อย่างถูกต้องตามแนวทางของรัฐธรรมนูญ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การปฏิบัติการเชิงรุกในการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยผลักดันและหรือดำเนินการทุกวิถีทางให้ผู้คนในสังคมไทยทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนัก และความสำนึกด้านการคุ้มครองและเคารพสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เพื่อก้าวสู่การเสริมสร้างวัฒนธรรม และวิถีชีวิตสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย

จุดเน้นหลัก

๑. เด็ก เยาวชน และครอบครัว
๒. การปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
๓. นโยบายทางสังคม
๔. ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิทธิชุมชน
๕. สิทธิมนุษยชนศึกษา

ยุทธศาสตร์และจุดเน้นเหล่านี้ต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงมุ่งสู่เป้าหมาย วิสัยทัศน์ร่วมกัน คือ การสร้างสรรค์วัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนและวิถีชีวิตของคนในสังคมไทย ที่ยึดถือหลักการเคารพศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ คุณค่าแห่งสิทธิเสรีภาพและความเป็นธรรม

กลไกการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้ความสำคัญกับกลไกการดำเนินงานด้วยแนวคิด "สามประสาน" ในรูปแบบคณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เจ้าหน้าที่และบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ตามแผนภูมิที่ ๓ ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๙) ของ พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ***"แต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย"***

แผนภูมิที่ ๓ แนวคิดสามประสาน

๒. ในการปฏิบัติหน้าที่สำคัญสามด้านกล่าวคือ การตรวจสอบ การเสนอแนะกฎหมายและนโยบาย และการส่งเสริมวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการแต่ละชุด โดยส่วนใหญ่จะทำหน้าที่ทั้งสามด้าน

ควบคู่กันไปด้วย เพราะกรณีร้องเรียนแต่ละกรณีเมื่อมีการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ก็มักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและกฎหมาย กฎ ระเบียบต่างๆ และการจะพัฒนาแก้ไขปัญหาได้ยั่งยืนก็ต้องให้สังคมมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ผ่านกรณีรูปธรรมต่างๆ เพื่อสร้างสรรค์วัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย

๓. เครือข่ายประสานงาน ในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและคณะอนุกรรมการต่างๆ รวมถึงส่วนต่างๆ ของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเน้นการทำงานร่วมกับเครือข่าย ทุกระดับทั่วประเทศ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

ตามมาตรา ๑๕ (๒) ของ พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ระบุอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า *"ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่กระทำหรือละเลยการกระทำดังกล่าวเพื่อดำเนินการ ในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการตามที่เสนอให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป"* และในมาตรา ๑๕ (๓) *"เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน"*

หลังจากมีพระราชกฤษฎีกาค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของประธานกรรมการ กรรมการและอนุกรรมการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๕ โดยมี พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรี รับสนองพระบรมราชโองการ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้ออกระเบียบเพื่อการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ๒ ฉบับ กล่าวคือ

๑. ระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าเดินทางของพยานบุคคล พยานผู้ทรงคุณวุฒิ พยานผู้เชี่ยวชาญ และพนักงานเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๕

๒. ระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๕

ทั้งนี้ ในช่วงเริ่มต้นมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนเพียง ๑ คณะ คือ คณะอนุกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เพื่อดำเนินการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ต่อมาได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจศึกษาและตรวจสอบบางกรณีเป็นกรณีพิเศษ อาทิ การทำสัญญาของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยฯ ในโครงการก่อสร้างสายทางด่วนบางนา--บางพลี-บางปะกง กรณีการดำเนินการก่อสร้างโรงไฟฟ้าบ้านกรูด โรงไฟฟ้าบ่อนอก และโครงการวางท่อก๊าซไทย - มาเลเซีย กรณีผู้ลี้ภัยในประเทศไทย ฯลฯ

ในที่สุด เดือนสิงหาคม ๒๕๔๕ ได้มีการปรับปรุงเพิ่มเติมคณะอนุกรรมการโดยจัดแบ่งเป็นกลุ่มประสานงาน ๔ คณะ ตามแผนภูมิที่ ๔ กล่าวคือ

๑. ด้านคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
๒. ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
๓. ด้านสังคม
๔. ด้านฐานทรัพยากร

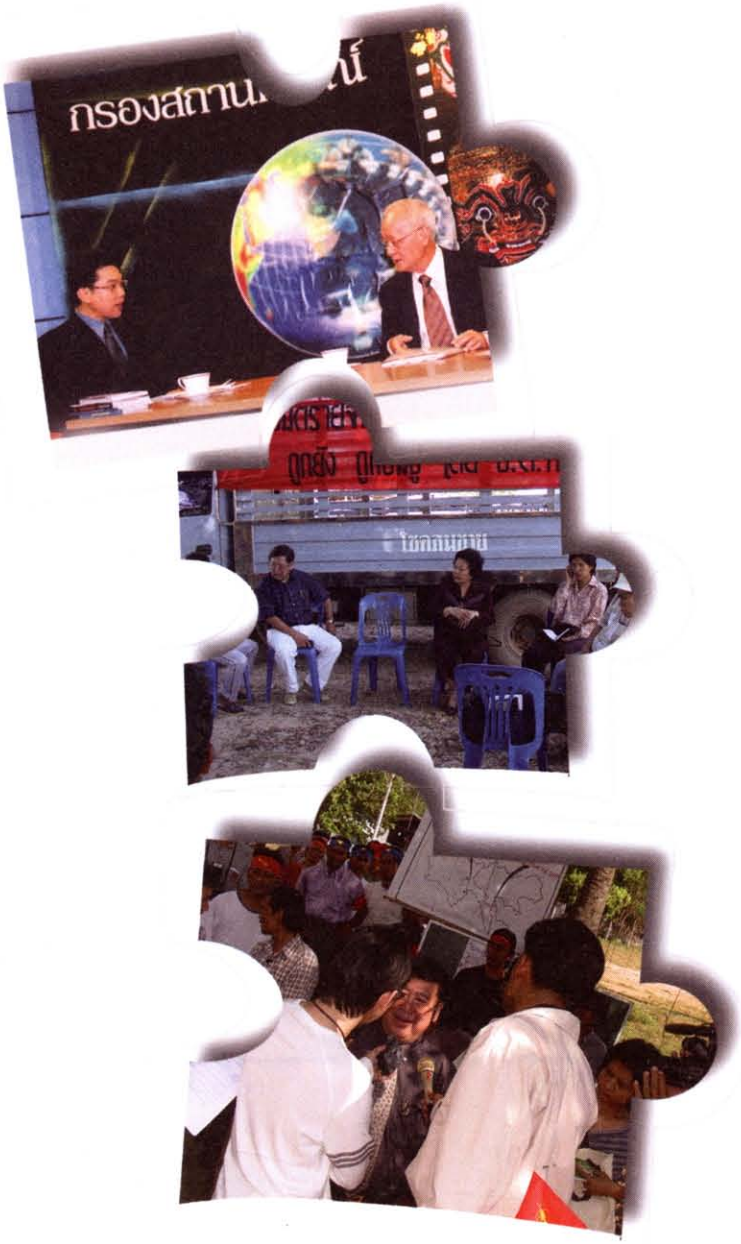
อย่างไรก็ตาม คณะอนุกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๓ คณะ และคณะอนุกรรมการตรวจสอบร้องเรียนก่อนปี ๒๕๔๕ จะทำหน้าที่หลักในการตรวจสอบ หรือไกล่เกลี่ยเยียวยากรณีรายบุคคลหรือกรณีที่ไม่ซับซ้อนนัก ถ้าเป็นกรณีที่มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายอย่างกว้างขวาง และเป็นเรื่องที่ซับซ้อนมาก คณะอนุกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๓ คณะ อาจจะเสนอตั้งคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจในกรณีนั้น หรืออาจจะประมวลข้อมูลหรืออาจมีการตรวจสอบในเบื้องต้น แล้วส่งต่อคณะอนุกรรมการที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกลุ่มอื่นๆ เพื่อศึกษา จัดทำรายงานข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และการปรับปรุงกฎหมายต่อนายกรัฐมนตรี และรัฐสภาตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ศอ.บต.
ศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ศูนย์ประสานงานการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
ศูนย์ประสานงานการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ภาค ๔ ส่วนหน้า

ตอนที่ ๑

ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ ๒๕๔๕

ตอนที่ ๒ ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ ๒๕๔๕

๑.การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

การที่วุฒิสภาเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้เพียงจำนวน ๙ คน เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๓ ทำให้ต้องมีกระบวนการสรรหาใหม่ ซึ่งในที่สุดมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ โดยเริ่มมีการรับโอนข้าราชการชุดแรกได้ในเดือนธันวาคม ๒๕๔๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงได้กำหนดให้มีการจัดตั้งกลไกคณะอนุกรรมการมาดำเนินงานร่วมกับกรรมการและเจ้าหน้าที่สำนักงานที่มีจำกัด อย่างไรก็ตามกว่าที่พระราชกฤษฎีกาค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของ ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ จะมีผลบังคับใช้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาก็ล่าช้าจนถึงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๕

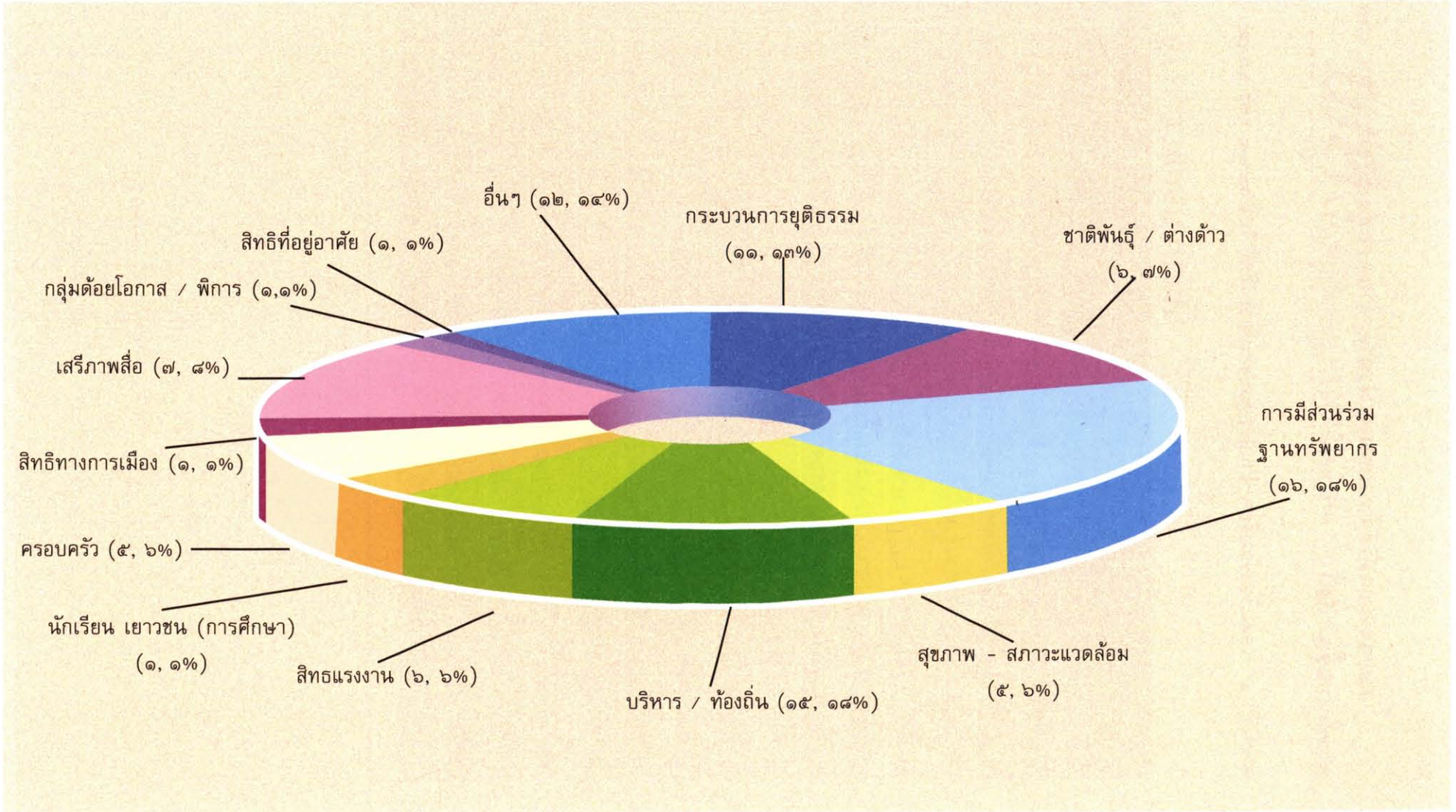
ในส่วนประชาชนนั้นเข้าใจว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจัดตั้งขึ้นเรียบร้อยตั้งแต่ตอนวุฒิสภาเลือกได้จำนวน ๙ คนแล้ว จึงเริ่มมีเรื่องร้องเรียนส่งผ่านสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ซึ่งทำหน้าที่แทนสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รวมจนถึงสิ้นปี ๒๕๔๔ จำนวน ๙๐ เรื่อง ในขณะที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกว่าจะเริ่มต้นทำงานก็ประมาณต้นปี ๒๕๔๕ ทำให้ในช่วงแรกการดำเนินงานตรวจสอบเรื่องร้องเรียนล่าช้าไปมาก ทั้งยังไม่มีระเบียบการตรวจสอบที่ชัดเจน และนับจากเดือนมกราคม-กันยายน ๒๕๔๕ ก็มีกรณีร้องเรียนเพิ่มอีก ๑๙๓ เรื่อง นับยอดรวมทั้งหมดถึงการจัดทำรายงานประจำปี ๒๕๔๕ จึงถือว่ามีกรณีร้องเรียนทั้งหมด ๒๘๓ เรื่อง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จำแนกกลุ่มเรื่องร้องเรียน เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น ดังนี้

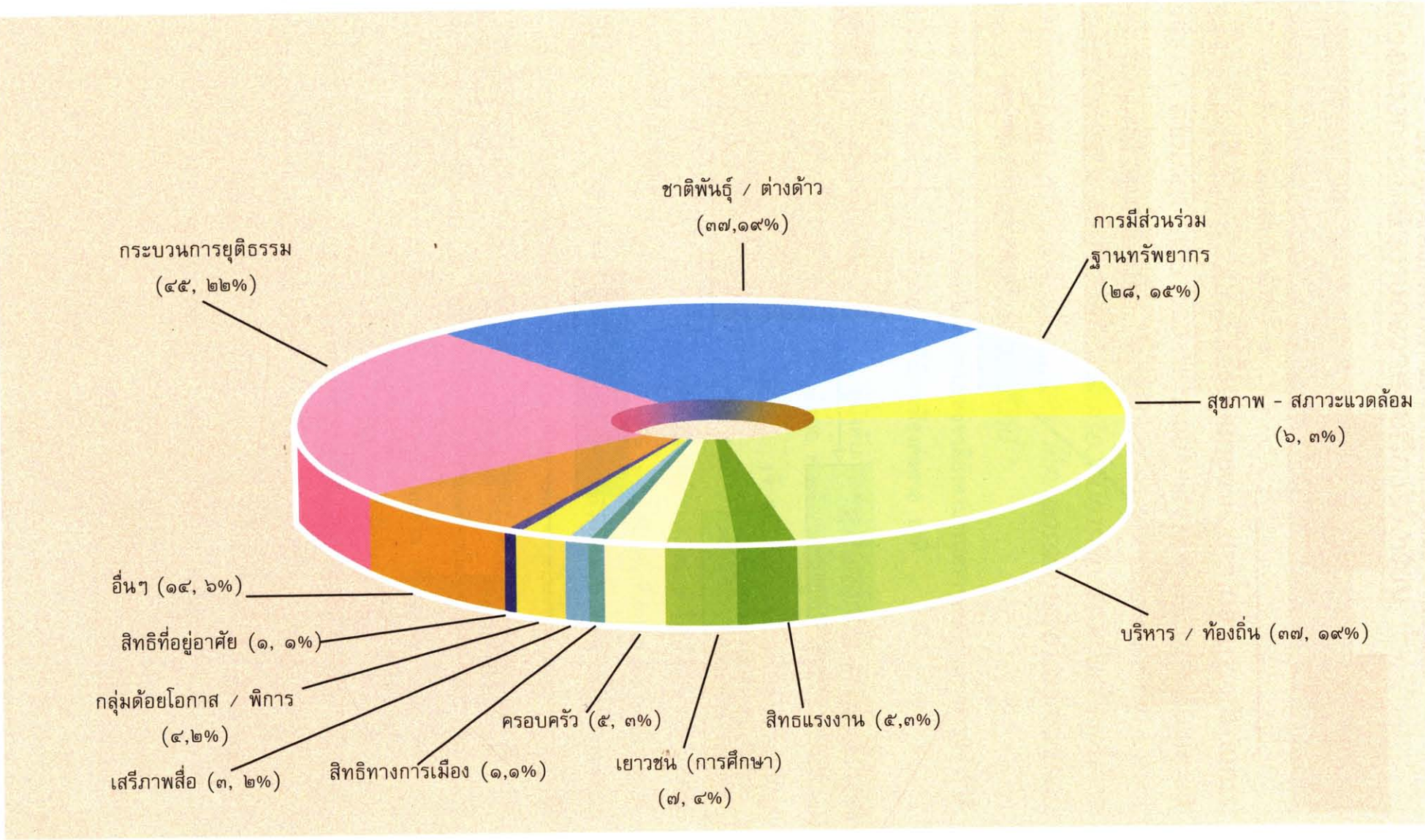
ตารางที่ ๑ แสดงเรื่องร้องเรียน จำแนกตามประเภทของสิทธิ ในปี ๒๕๔๔ และ ๒๕๔๕

กลุ่มเรื่องร้องเรียน	พ.ศ. ๒๕๔๔ (มิ.ย.-ธ.ค.)		พ.ศ. ๒๕๔๕ (ม.ค.-ก.ย.)	
	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ
๑. สิทธิในกระบวนการยุติธรรม	๑๑	๑๓	๔๕	๒๒
๒. สิทธิกลุ่มชาติพันธุ์	๖	๗	๓๗	๑๙
๓. สิทธิชุมชนในการมีส่วนร่วมจัดการฐานทรัพยากร	๑๖	๑๘	๒๘	๑๕
๔. สิทธิชุมชนด้านสุขภาพ - สภาวะแวดล้อม	๕	๖	๖	๓
๕. ด้านการบริหารและองค์กรปกครองท้องถิ่น	๑๕	๑๗	๓๗	๑๙
๖. สิทธิด้านแรงงาน	๖	๖	๕	๓
๗. สิทธิการศึกษาของเยาวชน	๑	๑	๗	๔
๘. สิทธิในครอบครัว	๕	๖	๕	๓
๙. สิทธิทางการเมือง	๑	๑	๑	๑
๑๐.เสรีภาพสื่อมวลชน	๗	๙	๓	๒
๑๑.สิทธิผู้ด้อยโอกาส / ผู้พิการ	๑	๑	๔	๒
๑๒.สิทธิที่อยู่อาศัย	๑	๑	๑	๑
๑๓.อื่น ๆ	๑๕	๑๔	๑๔	๖
รวม	**๙๐**	**๑๐๐**	**๑๙๓**	**๑๐๐**

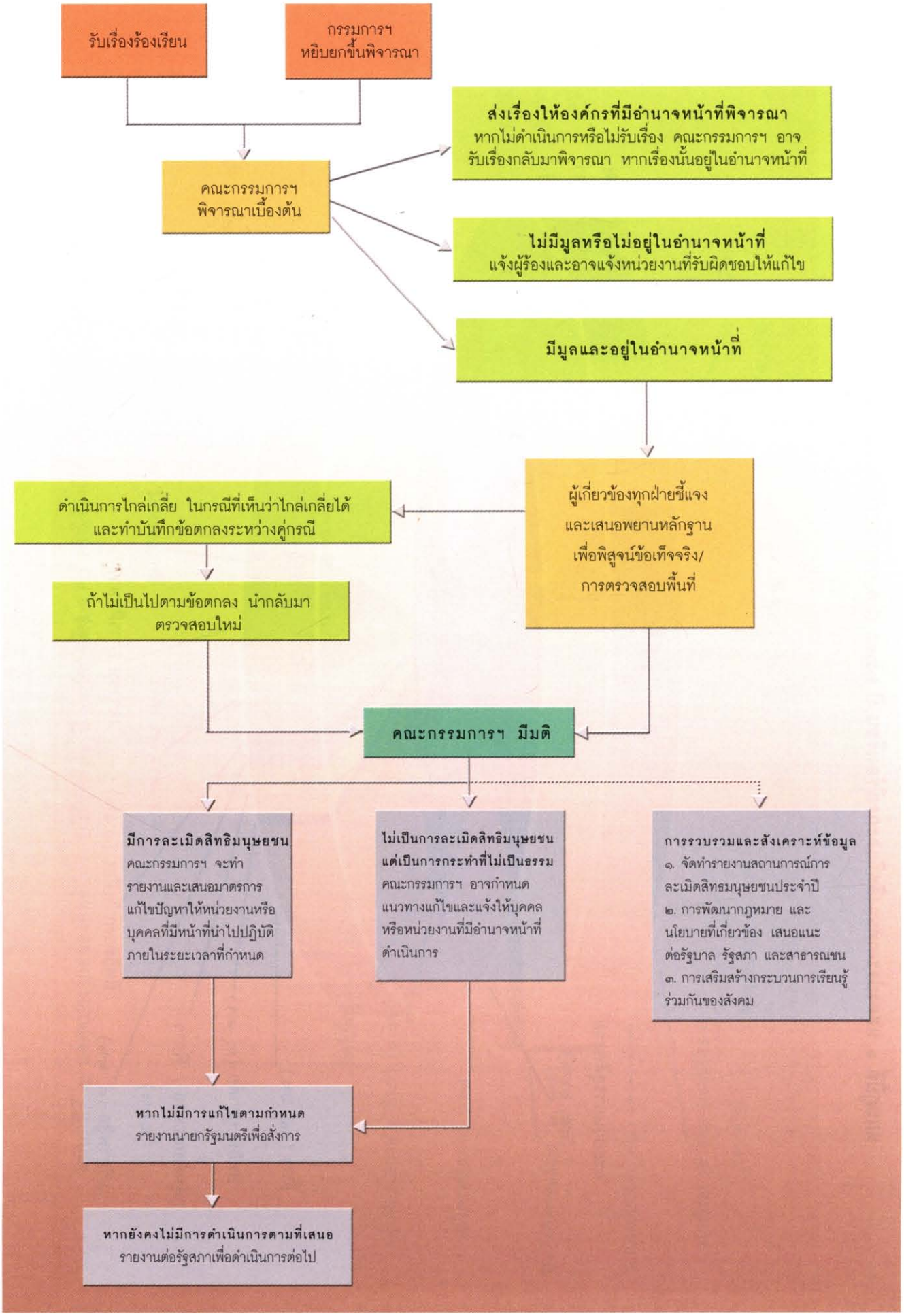
แผนภูมิที่ ๕ แสดงประเภทของสิทธิและกรณีร้องเรียน ปี ๒๕๔๔ (มิ.ย-ธ.ค.) กรณีร้องเรียนรวม ๙๐ กรณี (จำนวนเรื่อง , ร้อยละ)

แผนภูมิที่ ๖ แสดงประเภทของสิทธิและกรณีร้องเรียน ปี ๒๕๔๕ (มค.-กย.) กรณีร้องเรียนรวม ๒๑๑ กรณี (จำนวนเรื่อง , ร้อยละ)

แผนภูมิที่ ๗ แผนภูมิแสดงกระบวนการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน

กรณีตัวอย่างการดำเนินงานตรวจสอบเรื่องร้องเรียน

สิทธิในกระบวนการยุติธรรม

มีหลายกรณีที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๒๒ ของ พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กล่าวคือ *"ในกรณีที่มีการกระทำ หรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนและมิใช่เป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาลหรือที่ศาลพิพากษา หรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว ให้คณะกรรมการมีอำนาจตรวจสอบและเสนอ มาตรการการแก้ไขตามพระราชบัญญัตินี้ "*

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยังสามารถตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ได้ในกรณีที่เรื่องร้องเรียนมิใช่ประเด็นเดียวกับเรื่องที่มีการฟ้องต่อศาล อาทิ

กรณีที่ ๑

ประเด็น

เจ้าหน้าที่ตำรวจขอหมายค้นจากศาลโดยไม่สืบสวนหลักฐานให้รัดกุม ทำให้ได้รับความเสียหายเสื่อมเสียชื่อเสียง

ข้อเท็จจริง

นาง ก. ซึ่งมีบุตรสาวประกอบอาชีพผู้สื่อข่าวในเครือหนังสือพิมพ์แห่งหนึ่งในจังหวัดภาคเหนือได้ร้องว่าเมื่อ เดือนสิงหาคม ๒๕๔๔ เจ้าหน้าที่ตำรวจจากสถานีตำรวจภูธรอำเภอจำนวน ๑๐ นาย ได้นำหมายค้นซึ่งระบุว่าค้นสิ่งผิดกฎหมายเข้าทำการตรวจค้นบ้านพัก แต่ไม่พบสิ่งผิดกฎหมายแต่อย่างใด แต่ทำให้ผู้ร้องและครอบครัวได้รับผลกระทบต่อชื่อเสียง และเจ้าหน้าที่ตำรวจยังยึดปืนสองกระบอกของ บิดา ซึ่งมีทะเบียนถูกต้อง ไปตรวจสอบเป็นเวลานานเกินควร แม้จะได้ไปติดตามขอคืนหลายครั้ง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยสอบถามข้อมูลจากผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด สถานีตำรวจภูธรอำเภอ ศาลจังหวัดและผู้ร้อง พบว่า

เจ้าหน้าที่ตำรวจอ้างว่าได้มีผู้ร้องเรียนว่านาง ก. เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยเป็นผู้ค้าและมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ จึงได้ขอหมายค้นจากศาลจังหวัด พร้อมเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๑๐ นายเข้าตรวจค้นบ้านหลังดังกล่าว ในการตรวจค้นไม่พบสิ่งผิดกฎหมาย แต่พบอาวุธปืนมีทะเบียนสองกระบอกจึงได้ยึดไว้ตรวจสอบ โดยอ้างว่าที่ต้องใช้เวลานานเนื่องจากต้องตรวจสอบหลายขั้นตอน ส่วนหลักฐานที่เจ้าหน้าที่ตำรวจอ้างต่อศาล เพื่อออกหมายค้นนั้นปรากฏว่าเป็นเอกสารที่เขียนอย่างสับสน ไม่น่าเชื่อถือ และบางชิ้นสะท้อนถึงการมีอคติ หรือมีความขัดแย้งกับผู้ร้อง เพราะเรียกด้วยคำหยาบต่างๆ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตรวจสอบแล้วมีความเห็นว่าการเตรียมหลักฐานเพื่อออกหมายค้นยังไม่รัดกุมเพียงพอ ส่วนการยึดอาวุธไปตรวจสอบนั้น ก็ใช้เวลายึดเยื้อโดยไม่จำเป็นและไม่มีเหตุผลรองรับเพียงพอ ควรถือเป็นบทเรียนสำคัญต่อไป

มาตรการแก้ไข

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการไกล่เกลี่ยตามที่ผู้ร้องมีความประสงค์ เพราะต้องการเพียงให้เป็นการเตือนมิให้มีการกลั่นแกล้งข่มขู่ประชาชนเช่นนี้เกิดขึ้นอีก จึงได้เชิญทั้งสองฝ่ายมาหารือกัน ผู้ถูกร้องเรียนยอมรับว่าในการดำเนินการนั้นแม้จะทำไปด้วยความบริสุทธิ์ใจมิได้มีการกลั่นแกล้ง และคิดว่าน่าจะเป็นผลดีต่อผู้ร้อง หากไม่พบสิ่งผิดกฎหมายก็จะได้พิสูจน์ว่าบริสุทธิ์ แต่เมื่อการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหายก็จะปรับปรุงแก้ไขและจะไม่มีการดำเนินการใด ๆ ที่เป็นไปในทางไม่ถูกต้อง ผู้ร้องพึงพอใจที่ได้มีโอกาสทำความเข้าใจต่อกันและได้รับคำยืนยันต่อหน้าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เห็นว่าเป็นที่พึงพอใจทั้งสองฝ่ายจึงได้ทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

กรณีที่ ๒

ประเด็น

สื่อมวลชนทั้งหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยการถ่ายภาพผู้ร้องเรียนขณะถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานที่คุมขัง รวมทั้งขณะถูกใส่กุญแจมือและตีตรวน และเผยแพร่ภาพดังกล่าวในหน้าหนังสือพิมพ์หลายฉบับและสถานีโทรทัศน์ทั่วประเทศและทั่วโลกอย่างกว้างขวาง

ข้อเท็จจริง

มีเหตุการณ์เกิดขึ้นทำนองเดียวกันกับผู้ร้องจำนวนมาก คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมหารือ เพราะเห็นว่าปัจจุบันมีกฎหมายให้อำนาจการห้ามสื่อมวลชนกระทำการดังกล่าวได้ ๓ ฉบับ คือ

๑. พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๗๙

๒. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กเยาวชน และครอบครัว

๓. ระเบียบศาลห้ามถ่ายภาพในห้องพิจารณา

แต่ปัญหาที่เกี่ยวข้องในกรณีนี้ ได้แก่

๑. กรมราชทัณฑ์จะป้องกันการถ่ายภาพและนำไปเผยแพร่ได้เมื่อผู้ต้องหาอยู่ในเรือนจำเท่านั้น และเมื่ออยู่ในรถของราชทัณฑ์ จะขอร้องสื่อมวลชนให้ถ่ายภาพแบบไม่ชัด แต่สื่อมวลชนมักจะถ่ายภาพออกมาชัดมาก นอกจากนี้บริเวณศาลยังมีบุคคลภายนอกเข้าไปได้จำนวนมาก ทางผ่านไปยังบัลลังก์ศาลเป็นทางเปิดโล่ง มีคนทั่วไปเข้าออกได้ ต่างจากศาลในต่างประเทศที่มีช่องทางเฉพาะที่นำผู้ต้องขังไปสู่บัลลังก์ศาลแยกจากบุคคลภายนอก ทำให้สื่อมวลชนดึงภาพออกไปไม่ได้ โดยที่กรมราชทัณฑ์ไม่มีอำนาจห้ามปรามสื่อมวลชนได้ ในส่วนของการตีตรวนเนื่องจากเป็นคดีอุกฉกรรจ์ มีโทษจำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไป ถ้าจะไม่ใส่ตรวนก็ต้องมีเหตุผล ซึ่งอาจกระทำได้ แต่ศาลต้องเห็นชอบด้วยเพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้พิพากษา รวมทั้งการป้องกันผู้ต้องหาหลบหนี ตลอดจนจะตกเป็นความผิดของเจ้าหน้าที่กรมราชทัณฑ์ที่เด็ก ผู้หญิง และคนชราอายุเกิน ๖๐ ปี มีมาตรการห้ามใส่ตรวนตามกฎหมาย

๒. ศาลมีอำนาจในการออกระเบียบศาลแต่ที่ผ่านมามีระเบียบห้ามถ่ายภาพเฉพาะภายในห้องพิจารณา จึงควรจะขยายการห้ามสื่อมวลชนถ่ายภาพให้ครอบคลุมไปถึงบริเวณศาลทั้งหมดด้วย ซึ่งเรื่องนี้ได้เรียนหารือกับทางศาลฎีกาด้วยแล้ว

๓. กรมตำรวจเคยมีคำสั่งกำชับเรื่องการแถลงข่าว หรือการชี้ตัวผู้ต้องหา มิให้เกิดความเสียหายแก่ใคร แต่ตำรวจไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะห้ามการแสวงหาข่าว ซึ่งเป็นสิทธิของนักข่าว

ส่วนทางสภาการหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย กำหนดจริยธรรมของสื่อมวลชนไว้ในข้อ ๑๕ เพียงข้อเดียวว่า *"ในการเสนอข่าวหรือภาพใดๆ หนังสือพิมพ์ต้องคำนึงมิให้ล่วงละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลที่ตกเป็นข่าว"*

มาตรการแก้ไข

เพื่อให้มีมาตรการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยเฉพาะมาตรา ๔ เรื่องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และมาตรา ๓๔ ว่าด้วยเกียรติยศชื่อเสียงของบุคคล ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. หน่วยงานในฐานะเจ้าของสถานที่มีอำนาจเหนือสถานที่ กล่าวคือ กรมราชทัณฑ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติและศาลยุติธรรม ออกระเบียบห้ามผู้สื่อข่าวถ่ายภาพผู้ต้องขังในเรือนจำ ในห้องขัง และในบริเวณศาลทั้งหมด

๒. ให้จัดหาเครื่องพันธนาการที่มีขนาดเล็กแต่มีประสิทธิภาพสูงในการควบคุมผู้ต้องหาหรือจำเลย ซึ่งกรมราชทัณฑ์อ้างว่าราคาแพง

กรณีที่ ๓

ประเด็น

สิทธิของบุคคลในเกียรติยศชื่อเสียง

ข้อเท็จจริง

๑. กรณีที่ นาย ก. ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดแห่งหนึ่งในภาคอีสาน ถูกคนร้ายสองคนโดยสารรถจักรยานยนต์เข้ามายิงที่หน้าปั๊มน้ำมันของตนเอง และไปเสียชีวิต ณ โรงพยาบาล แต่ปรากฏว่า หลังจากการตายของนาย ก. มีการโจษจันในบรรดาเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในอำเภอ ว่านาย ก. ถูกยิงเสียชีวิตเนื่องจากสาเหตุมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด อันสร้างความเสื่อมเสียแก่เกียรติยศชื่อเสียงของครอบครัวนาย ก. เป็นอย่างมาก

๒. นาย ก. เป็นลูกจ้างประจำของโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดดังกล่าว มีภรรยารับราชการ มีบุตรด้วยกัน ๒ คน กำลังศึกษาอยู่ บุคคลทั้งสองเป็นข้าราชการผู้น้อย จึงมีเงินเดือนน้อย แต่เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้กู้ยืมเงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์ของหน่วยราชการและได้มาเปิดปั๊มน้ำมันขนาดเล็กขึ้นที่บริเวณหน้าบ้าน ทำให้ฐานะความเป็นอยู่ในครอบครัวดีขึ้น

๓. จากการตรวจสอบพบว่า มีเพียงเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับอำเภอและท้องที่เท่านั้นที่ยืนยันว่านาย ก. มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยอ้างว่าได้รับข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ปกครองระดับท้องถิ่น และสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ปปส.) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่เจ้าหน้าที่ปกครองระดับท้องถิ่นที่ถูกระบุชื่อและตำแหน่งโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น ได้ชี้แจงว่านาย ก. มิได้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับคำยืนยันของปปส. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่นเดียวกัน จากพยานหลักฐานดังกล่าว จึงยังฟังมิได้ว่านาย ก. เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ยาบ้า) และการตายของนาย ก. มีสาเหตุมาจากยาเสพติดแต่อย่างใด

มาตรการแก้ไข

ข้อเสนอแนะต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ

๑. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจยุติการเผยแพร่ข้อมูลว่านาย ก. มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และถูกยิงเนื่องจากสาเหตุดังกล่าว เพราะเป็นการล่วงละเมิดและกระทบถึงสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และความเป็นอยู่ส่วนตัวตามที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญ

๒. ให้หาทางเยียวยาเกียรติยศ ชื่อเสียง และความเป็นอยู่ส่วนตัวของครอบครัวนาย ก. ที่มีชีวิตอยู่ และให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุข

๓. ให้เร่งรัดให้มีการจับกุมคนร้ายที่ยิงนาย ก. โดยด่วน เพื่อเป็นการขจัดปัดเป่าข่าวในทางลบ ที่กล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการตายของนาย ก.

สิทธิกลุ่มชาติพันธุ์

กรณีที่ ๑

ประเด็น

สิทธิเสรีภาพของคนไทยพลัดถิ่น (ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่าเชื้อสายไทย)

ข้อเท็จจริง

ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่าเชื้อสายไทย หมายถึง กลุ่มคนไทยที่เคยอาศัยอยู่ในบริเวณชายเขตแดนของประเทศไทยติดกับพม่า ต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีการแบ่งปันเขตแดนกันระหว่างราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลของสหราชอาณาจักรซึ่งกำลังยึดครองประเทศพม่าอยู่ในขณะนั้น ดินแดนบางส่วนที่กลุ่มคนไทยอาศัยอยู่ดังกล่าวตกเป็นของประเทศอังกฤษ และต่อมาภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้ตกเป็นดินแดนของประเทศพม่า กลุ่มคนไทยเหล่านี้ยังเสียดายเรือกสวนไร่นาและบ้านที่อยู่อาศัย จึงยังไม่อพยพกลับเข้ามาอยู่ในประเทศไทย ครั้นเมื่อพม่ามีการปราบปรามชนกลุ่มน้อยและเศรษฐกิจของประเทศพม่าฝืดเคือง ประกอบกับทางการพม่าปฏิบัติต่อกลุ่มคนดังกล่าวในฐานะพลเมืองชั้นสอง ทำให้กลุ่มคนไทยเหล่านี้ขออพยพกลับถิ่นคืนสู่ประเทศไทย โดยอาศัยอยู่ในบริเวณ ๔ จังหวัด ได้แก่ ระนอง ชุมพร ประจวบคีรีขันธ์ และตาก ซึ่งคนไทยผู้พลัดถิ่นเหล่านี้พูดภาษาไทย มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมเป็นไทยทั้งสิ้น แต่ทางราชการไทยได้กำหนดไว้ว่าถ้าอพยพกลับเข้าประเทศไทย ภายในวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๑๙ เท่านั้น จึงจะมีโอกาสได้สัญชาติไทย ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ให้สัญชาติแก่ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่าเชื้อสายไทยดังกล่าว โดยสถานะของผู้พลัดถิ่นดังกล่าว แยกออกเป็น

๑. เข้ามาในราชอาณาจักรไทยภายในวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๑๙ ถ้าอยู่ในการสำรวจจะถือบัตรสีเหลืองขอบน้ำเงิน

๒. กรณีตกสำรวจหรือเข้ามาหลังวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๑๙ อยู่ในฐานะหลบหนีเข้าเมือง

ผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ (เฉพาะกรณีผู้ถือบัตรเหลืองขอบน้ำเงิน)

๑. ทางราชการไม่เปิดโอกาสให้เด็กที่เกิดในประเทศไทยเข้าเรียนทั้งๆ ที่ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยหลักฐาน วัน เดือน ปีเกิด ในการรับนักเรียน นักศึกษาเข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๓๕ เด็กเหล่านี้สามารถเรียนจบชั้นอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ และในมหาวิทยาลัยเอกชน และบางรายเรียนจบชั้น ปวช. หรือ ปวส. แต่ในประกาศนียบัตร จะระบุว่ามีสัญชาติพม่า ทำให้ไม่สามารถหางานทำได้ และไม่อาจเรียนต่อระดับสูงได้

๒. ไม่ได้รับบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า

๓. การทำงานไม่ได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม

๔. ไม่สามารถมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินได้

๕. ไม่ถูกนับรวมเป็นคนไทย ทั้งที่เป็นคนไทยโดยชาติพันธุ์ถือเป็นคนไทยพลัดถิ่น

ส่วนผู้ที่ตกสำรวจและเข้ามาอยู่ในประเทศไทย หลังจากวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๑๙ ต้องอยู่ในฐานะคนหลบหนีเข้าเมืองและอยู่อย่างหลบๆ ซ่อนๆ นอกจากนี้ มีบางรายที่แต่งงานกับคนไทย แต่ไม่อาจจดทะเบียนสมรส หรือแม้แต่จะจดทะเบียนรับรองบุตรตามกฎหมายที่เกิดในประเทศไทยได้

มาตรการแก้ไขและข้อเสนอแนะ

หลังจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้ไปตรวจในพื้นที่หลายจังหวัดและหารือกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งหน่วยงานรัฐในพื้นที่ ประชาชนกลุ่มคนไทยพลัดถิ่น และหน่วยงานของรัฐในส่วนกลาง จึงได้มีข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. ให้แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในเรื่องการเล่าเรียนของเด็กเหล่านั้น โดยให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและปกครองในพื้นที่ ๔ จังหวัด ระนอง ชุมพร ประจวบคีรีขันธ์ และตาก ทำความเข้าใจโดยให้เด็กได้รับโอกาสเข้าศึกษาเต็มตามความสามารถ ตามสิทธิดังกล่าว

๒. เร่งสำรวจผู้ตกสำรวจพร้อมออกบัตรสีเหลืองขอบน้ำเงินให้ครบถ้วน โดยไม่เอาวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๑๙ เป็นหลักเกณฑ์หากตรวจสอบแล้วว่าเป็นคนไทยพลัดถิ่นจริง ควรเร่งออกบัตรโดยเร็ว

๓. ให้ลดขั้นตอนการได้สัญชาติไทยของกลุ่มคนดังกล่าวให้รวดเร็วขึ้น เพราะถือได้ว่าเป็นคนไทยอยู่ก่อนแล้ว

๔. ออกบัตรประกันสุขภาพให้กรณีที่เป็นผู้ถือบัตรสีเหลืองขอบน้ำเงินแล้ว

๕. ให้ได้รับสิทธิในการทำงานและได้รับค่าจ้างที่เป็นธรรมสำหรับผู้ที่ถือบัตรเหลืองขอบน้ำเงินดังกล่าว

กรณีที่ ๒

ประเด็น

สิทธิผู้ลี้ภัย

ข้อเท็จจริง

กรณีผู้ลี้ภัยชาวกระเหรี่ยงจำนวน ๖๓ คน (เด็กชาย-หญิง รวม ๓๑ คน,ผู้ชาย ๑๖ คน, และผู้หญิง ๑๖ คน ซึ่งมีผู้หญิงตั้งครรภ์รวม ๔ คน) หลบหนีภัยจากการกดขี่ของเจ้าหน้าที่พม่าซึ่งเกณฑ์ย้ายผู้คนจากพื้นที่อยู่อาศัยและทำกินเดิมและจัดพื้นที่ให้อยู่ใหม่จากพื้นที่อยู่อาศัยและทำกินเดิม ตลอดจนถูกเกณฑ์แรงงานทำงานก่อสร้างให้โดยไม่ได้รับค่าแรง รวมทั้งถูกทำร้ายอย่างหนักบางครั้งถึงแก่ชีวิตเพราะทำงานได้ไม่เต็มที่ โดยได้หลบหนีเข้ามาช่องทางแม่น้ำน้อย อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ เพื่อขอลี้ภัยในประเทศไทย โดยไทยเองมีค่ายผู้พักพิงที่ค่ายบ้านต้นยาง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งทางการทหาร ได้จัดพื้นที่ให้กลุ่มนี้อยู่ชั่วคราวที่บริเวณบ้านไร่ฟ้า ตำบลห้วยเขย่ง อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เดินทางไปเยี่ยมกลุ่มผู้ลี้ภัย เพื่อหาข้อเท็จจริง และมุ่งหวังให้มีการหาหนทางช่วยเหลือให้ได้มีที่พักพิงชั่วคราวในประเทศไทยไปพลางก่อนเพื่อรักษาไว้ซึ่งหลักเกณฑ์แห่งมนุษยธรรม เนื่องจากใน

กลุ่มผู้ลี้ภัยนี้มีเด็กจำนวนมาก และการผลักดันกลับประเทศพม่าจะเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตแก่ผู้ลี้ภัยได้

อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ทหารกองพลที่ ๙ ได้เข้าไปตรวจสอบว่าเป็นผู้ลี้ภัยจากการสู้รบหรือไม่ ซึ่งจากคำนิยามของประเทศไทยปัจจุบันเน้นเฉพาะผู้ลี้ภัยจากการสู้รบเท่านั้น ไม่รวมการกดขี่หรือเกณฑ์แรงงานหรือลี้ภัยทางเศรษฐกิจ ดังนั้นทางทหารจึงผลักดันผู้ลี้ภัยกลุ่มนี้ออกไปจากประเทศไทย ตรงบริเวณฝั่งไทย ด้านตรงข้ามบ้านทิวาโดในประเทศพม่า ซึ่งเป็นที่ตั้งของรัฐมอญ ที่ปรากฏว่าได้มีการตกลงหยุดยิงกับรัฐบาลพม่าแล้ว

ข้อเสนอแนะ

๑. รัฐบาลไทยควรให้การรับรองและให้สัตยาบันเป็นแก่กติกาสนธิสัญญา "ผู้ลี้ภัย" โดยเร็ว

๒. ควรขยายคำนิยามคำว่า "ผู้ลี้ภัย" ของประเทศไทย ที่หมายถึง ผู้ลี้ภัยจากการสู้รบเท่านั้น ให้หมายความรวมถึง *"บุคคลที่มีความหวาดกลัวซึ่งมีมูลอันจะกล่าวอ้างได้ว่าจะถูกประหัตประหาร ด้วยสาเหตุทาง เชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ สมาชิกภาพของกลุ่มทางสังคมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยเฉพาะ"* อันเป็นคำนิยามตามอนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัย ค.ศ. ๑๙๕๑

๓. ควรให้ความช่วยเหลือผู้ลี้ภัยดังกล่าวโดยจัดเข้าค่ายพักพิงชั่วคราว(Shelter) ในประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๔ ซึ่งเป็นบททั่วไป อันหมายถึง ใช้กับบุคคลทุกคนที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติว่า "ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง" และเพื่อความช่วยเหลือเชิงมนุษยธรรม ซึ่งการผลักดันผู้ลี้ภัยดังกล่าวออกไปที่บ้านทิวาโด ในประเทศพม่า ถึงแม้จะเป็นบริเวณเขตหยุดยิงก็ตาม แต่ก็เป็นชนกลุ่มน้อยคนละกลุ่ม ซึ่งอาจเป็นอันตรายหรือถูกเอาเปรียบได้

กรณีที่ ๓

ประเด็น

สิทธิเสรีภาพของผู้ลี้ภัย (ค่ายพักพิงบ้านถ้ำหิน อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี)

ข้อเท็จจริง

กลุ่มนักศึกษาที่ลี้ภัยจากการสู้รบในประเทศพม่าเข้ามาในประเทศไทย โดยทางการได้จัดศูนย์อพยพบ้านมณีลอย เพื่อรองรับกลุ่ม

นักศึกษาดังกล่าว แต่เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ มีการอพยพบรรดานักศึกษาพม่า ไปยังค่ายพักพิงบ้านถ้ำหิน อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ซึ่งในแผนการอพยพครั้งนี้ช่วงแรกได้รับการคัดค้านจากบรรดานักศึกษาพม่าดังกล่าว เพราะไม่ได้รับคำชี้แจงอย่างชัดเจนจากทางราชการ แต่ในที่สุด เมื่อได้ข้อมูลอย่างชัดเจนแล้ว การอพยพกลุ่มนักศึกษาดังกล่าวจึงได้รับการยอมรับและเป็นไปอย่างสงบ โดยมีการสร้างที่พักเฉพาะแยกจากบริเวณผู้ลี้ภัยที่อยู่มาก่อนแล้ว เนื่องจากเป็นชนกลุ่มที่ต่างกัน

เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมเจ้าหน้าที่ได้เดินทางไปยังค่ายพักพิงบ้านถ้ำหิน อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี และรับฟังข้อเท็จจริงจากผู้ลี้ภัยกลุ่มเดิม กลุ่มนักศึกษาและเจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่ได้พบปัญหาที่เกิดขึ้น ณ ค่ายพักพิงดังกล่าว ดังนี้

๑. พื้นที่ค่ายพักพิง บ้านถ้ำหิน มีเนื้อที่ ๔๐ ไร่เศษ ซึ่งตามมาตรฐานของสำนักข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) เป็นพื้นที่ใช้รองรับผู้ลี้ภัยประมาณ ๒,๐๐๐ คน แต่ปัจจุบันมีผู้ลี้ภัยพักอยู่สูงเกือบ ๙,๐๐๐ คน ทำให้เกิดเป็นชุมชนแออัด อาจก่อให้เกิดปัญหาโรคติดต่อระบาดขึ้นในพื้นที่ได้ เช่น โรคมาเลเรีย โรคเอดส์ โรคเท้าช้าง โรคไข้กาฬหลังแอ่น โรคไทฟอยด์ เป็นต้น

๒. สถานภาพของบุคคล โดยเฉพาะเด็กแรกเกิด อันเนื่องมาจากพื้นที่ของค่ายพักพิงมีสถานภาพเป็น No Man's Land ทำให้บุคคลที่เกิดในพื้นที่ไม่มีสถานะบุคคล ซึ่งจะประสบปัญหาเรื่องเป็นบุคคลไร้สัญชาติในอนาคตได้ อีกทั้งเด็กที่เกิดใหม่ก็ไม่ได้รับหลักฐานการเกิดใดๆ ทั้งสิ้น

๓. การจัดการศึกษาค่อนข้างล้าหลัง และหลักสูตรเป็นของกะเหรี่ยง เคเอ็นยู ซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับของทางการพม่า เด็กขาดแรงจูงใจในการศึกษา เนื่องจากมองไม่เห็นอนาคตที่จะนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว อีกทั้งมีปัญหาการสืบทอดประเพณี และวัฒนธรรมดั้งเดิมในบางด้าน เช่น ขาดอุปกรณ์ดนตรี ขาดอุปกรณ์ที่ใช้ในการทอผ้า (โดยการทอผ้าต้องใช้ผ้าผูกเอวตนเองแทน) เป็นต้น

๔. การขยายตัวของประชากรอย่างรวดเร็ว เนื่องจากขาดการวางแผนครอบครัวอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้มีจำนวนเด็กเกิดใหม่ประมาณ ๓๐ คน / เดือน

๕. ผู้ลี้ภัยไม่มีงานทำ เนื่องจากทางการไม่อนุญาตให้ประกอบอาชีพ ทำให้มีผู้ลี้ภัยบางส่วนหลบหนีออกไปชั่วคราวโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อไปรับจ้างทำงานหาเงินซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็นเพิ่มเติม

ส่วนอาหารจากองค์กรระหว่างประเทศทางเดียว ซึ่งจำกัดเฉพาะ ข้าว ถั่วเหลือง เกลือ กะปิ น้ำมันพืชและถ่านเป็นหลัก นอกจากนั้น มีอาหารอื่นอีกเดือนละ ๑ - ๒ ครั้ง กิจกรรมด้านเกษตรกรรมเพื่อเลี้ยงตนเองดังกล่าว ยังเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมเกษตรกรรมให้แก่เยาวชนได้เรียนรู้เพื่อการดำรงชีวิตต่อไปในอนาคต โดยเฉพาะเยาวชนเหล่านี้อาจจะต้องถือสัญชาติไทยและเจริญเติบโตในประเทศไทย

๓. จัดให้มีไฟฟ้าใช้เวลากลางคืนในพื้นที่สาธารณะในค่ายพักพิงต่างๆ รวมทั้งจัดให้ชุมชนคนไทยบริเวณรอบค่ายพักพิงต่างๆ ด้วย

๔. นำเสนอต่อประชาคมโลกให้สนใจปัญหาผู้ลี้ภัย และผู้พลัดถิ่นที่ถูกกระทำให้ต้องละถิ่นฐานจากประเทศพม่า เพื่อให้มีการร่วมมือกับประเทศไทยการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ รวมทั้งให้ความสำคัญต่อการกำหนดนโยบายทางการเมืองของพม่าต่อชนกลุ่มน้อย ในเรื่องที่เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน

กรณีที่ ๔

ประเด็น

การเพิกถอนรายการบุคคลออกจากทะเบียนราษฎรของประชาชน อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่

ข้อเท็จจริง

ตามที่อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ จำหน่ายรายการบุคคลออกจากทะเบียนราษฎร (ทร.๑๔) ของประชาชน อำเภอแม่อาย จำนวน ๑,๒๔๓ คน ตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ และมีประชาชนร้องเรียนผ่านคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๕

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการประสานงานในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

๑. รัฐบาลไทยควรอนุญาตให้องค์กรระหว่างประเทศให้ความช่วยเหลือต่อผู้ลี้ภัยได้มากขึ้นตามหลักมนุษยธรรมและหลักสิทธิมนุษยชน และให้การรับรองเป็นภาคี และให้สัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยผู้ลี้ภัย

๒. หาทางย้ายค่ายพักพิงไปในพื้นที่เหมาะสม รวมทั้งการขยายค่ายพักพิงให้มีพื้นที่พอจะขยับขยายได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้พักพิงได้มีพื้นที่ปลูกพืชเพื่อการบริโภค และดำรงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ได้ทำงานด้วยตนเอง มิใช่รอการแบ่งปัน

กับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ได้มีการเข้าไปสำรวจและพิสูจน์สถานะบุคคลของประชาชน อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ โดยหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกรมการปกครอง ได้มีคำสั่งที่ ๙๒๐/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ แต่งตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจแก้ไขปัญหาการจำหน่ายรายการบุคคลออกจากทะเบียนราษฎร กรณีอำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ โดยจัดทำเป็นชุดปฏิบัติการเฉพาะกิจของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วน โดยมีตัวแทนจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเข้าร่วมด้วย ปัจจุบัน ชาวบ้าน อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ ยื่นเรื่องร้องเรียนนายอำเภอและกรมการปกครองกระทำการละเมิดสิทธิประชาชนต่อศาลปกครอง และทูลเกล้าฯ ถวายฎีกา

มาตรการแก้ไข

คณะกรรมการฯ ในฐานะคณะทำงานเฉพาะกิจดังกล่าวได้ตรวจสอบรายชื่อของประชาชน อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๘๐ คำร้อง และจัดทำ "รายงานการศึกษากรณีปัญหาการพิสูจน์สัญชาติชาวบ้านแม่อาย" เสนอต่อกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย โดยสรุปข้อเท็จจริงพื้นฐานเพื่อกำหนดสัญชาติของชาวบ้านออกเป็น ๔ กลุ่มใหญ่ๆ คือ

กลุ่มที่ ๑ ชาวบ้านที่น่าจะมีสัญชาติไทยแต่ข้อมูลไม่สมบูรณ์

กลุ่มที่ ๒ ชาวบ้านที่การวิเคราะห์ผลตามกฎหมายสัญชาติไทยยังไม่สมบูรณ์

กลุ่มที่ ๓ ชาวบ้านที่ไม่น่าจะมีสัญชาติไทย

กลุ่มที่ ๔ ชาวบ้านที่ยังไม่พบคำร้องที่อำเภอแม่อาย

ทั้งนี้ ในกรณีของชาวบ้านกลุ่มที่ ๑ คณะกรรมการฯ เสนอให้กรมการปกครองพิจารณาคืนสัญชาติไทยให้แก่บุคคลดังกล่าวอย่างเร่งด่วน โดยคณะกรรมการฯ จัดทำความคิดเห็นทางกฎหมาย (legal opinion) ประกอบในกรณีดังกล่าว พร้อมทั้งเสนอแนวทางการแก้ไขในกลุ่มอื่นๆ ใน ๒ ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ ๑ เสนอให้คืนสัญชาติให้กับประชาชนทั้ง ๑,๒๔๓ คนก่อน แล้วจึงค่อยพิจารณาเพิกถอนรายการสัญชาติเป็นรายบุคคล ซึ่งจะยุติผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อประชาชนที่ควรจะมีสัญชาติไทยในกรณีดังกล่าว

ลักษณะที่ ๒ การดำเนินการพิสูจน์สัญชาติของประชาชน อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ โดยเจ้าหน้าที่ของกรมการปกครอง จะต้องดำเนินการด้วยตนเองอย่างเร่งด่วน เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนที่ควรจะมีสัญชาติไทยในกรณีดังกล่าวน้อยที่สุด

ข้อเสนอดังกล่าวผ่านการพิจารณาของกรมการปกครอง และเสนอความเห็นไปยังนายอำเภอแม่อายในฐานะนายทะเบียนท้องถิ่นที่มีอำนาจลงนามให้สัญชาติแก่บุคคลในพื้นที่ได้ ซึ่งนายอำเภอฯ ก็ตอบปฏิเสธการคืนสัญชาติให้กับบุคคลดังกล่าวมาโดยตลอด ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการ การมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา ได้เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาเรื่องดังกล่าวด้วย โดยเชิญนายอำเภอแม่อาย และกรมการปกครองเข้าร่วมหารือ ปรากฏว่า นายอำเภอฯ ยืนยันให้กรมการปกครองมีหนังสือสั่งให้คืนสัญชาติแก่ประชาชน อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่ ในขณะที่กรมการปกครองฯ ยืนยันว่านายอำเภอมีอำนาจในฐานะนายทะเบียนท้องถิ่น ที่จะพิจารณาคืนสัญชาติให้กับชาวบ้านได้เลยโดยไม่ต้องรอคำสั่งจากกรมการปกครอง

ขณะที่การดำเนินการตรวจสอบดำเนินไปนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นควรดำเนินการศึกษาวิจัยองค์ความรู้เพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของกลุ่มชาติพันธุ์ มานุษยวิทยาการเมืองและประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของพื้นที่ทับซ้อนระหว่างประเทศ กรณี "สบยอน" พื้นที่ข้อพิพาทกรณีสิทธิมนุษยชนกับกลุ่มชาติพันธุ์ พร้อมทั้งจัดทำโครงการวิเคราะห์องค์ความรู้ เรื่องการแก้ไขปัญหาสิทธิมนุษยชนการพิสูจน์สถานะบุคคลของประชาชน อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ ต่อไป

สิทธิชุมชนด้านการมีส่วนร่วมจัดการฐานทรัพยากร

กรณีที่๑

ประเด็น

การคัดค้านการอนุมัติประทานบัตรระเบิดหินและโรงโม่หิน ที่ จังหวัดหนองบัวลำภู โดยละเมิดสิทธิตามรัฐธรรมนูญ และผิดขั้นตอนของกฎหมาย

ข้อเท็จจริง

๑. หน่วยงานของรัฐละเมิดสิทธิตามรัฐธรรมนูญ จากการร้องเรียนของชมรมอนุรักษ์ภูผาป่าไม้ อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู และชาวบ้านกว่า ๓๐๐ คน พบว่า ในการอนุมัติคำขอประทานบัตรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินการที่ละเมิดต่อสิทธิของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ ด้านสิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชนและละเมิดสิทธิในการร้องทุกข์ตามรัฐธรรมนูญ ทั้งที่ประชาชนใช้สิทธิอย่างเป็นทางการ คัดค้านว่าการอนุมัติประทานบัตรจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและคุณภาพของชีวิตของประชาชน ทั้งจะมีผลกระทบต่อแหล่งต้นน้ำลำธาร ที่ราษฎรใช้สอยและใช้ในการเกษตรกรรม รวมทั้งมีผลกระทบต่อภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์กว่า ๔,๐๐๐ ปี ในถ้ำผายา ซึ่งอยู่ห่างบริเวณที่จะระเบิดหินเพียง ๕๑๔ เมตร แต่กลับมีการรายงานว่าห่างออกไปประมาณสองกิโลเมตรและมีความพยายามใช้อำนาจหน้าที่อย่างไม่เป็นธรรมต่อชาวบ้าน มีการกระทำที่ส่อในทางทุจริต อันมีผลให้เกิดความขัดแย้งรุนแรงขึ้น ผู้นำการคัดค้านซึ่งรวมทั้งกำนันมีการถูกลอบยิงเสียชีวิตและถูกจับกุมหลายคน รวมทั้งยังมีหมายจับอยู่อีกจำนวนมาก

๒. หน่วยงานของรัฐกระทำผิดขั้นตอนของกฎหมาย โดยเฉพาะมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ บัญญัติไว้ชัดเจนว่า *"ต้องมีการปิดประกาศคำขอประทานบัตร ณ ที่ว่าการอำเภอ และที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างน้อย ๒๐ วัน เพื่อให้บุคคล ซึ่งมีส่วนได้เสียโต้แย้งคำขอประทานบัตร ถ้าไม่มีการคัดค้านจึงจะดำเนินการต่อไปได้"* ทั้งนี้ มีหนังสือสั่งการชัดเจนจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม กำหนดให้การพิจารณาคำขอประทานบัตร ต้องผ่านความเห็นชอบจากองค์การบริหารส่วนตำบลและต้องตรวจสอบคำขอประทานบัตรว่ามีประชาชนคัดค้านหรือไม่

การปิดประกาศคำขอประทานบัตรกระทำเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๒ และมีราษฎรที่ได้รับผลกระทบคัดค้านในวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๒ ซึ่งคัดค้านทันตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยมีรายชื่อและที่อยู่อย่างเปิดเผยส่งถึงนายอำเภอสุวรรณคูหา ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูมีหนังสือตอบรับทราบคำคัดค้านดังกล่าวเป็นหลักฐาน นอกจากนี้

ยังมีการยื่นคัดค้านคำขอประทานบัตรจากชาวบ้าน และพระสงฆ์อีกหลายกลุ่มหลายละลอกอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งกำนันตำบลดงมะไฟ ซึ่งเป็นประธานบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย (แต่ต่อมาเพียง ๑ เดือน กำนันก็ถูกลอบยิงเสียชีวิตพร้อมผู้ร่วมคัดค้านอีก ๑ คน) แต่ไม่เคยมีหลักฐานว่ามีการประชุมของหน่วยราชการใด ๆ ร่วมกับกลุ่มที่คัดค้านแม้แต่ครั้งเดียว มีแต่หลักฐานปรากฏว่าเจ้าหน้าที่หน่วยราชการหลายแห่งใช้วิธีไปพบราษฎรและแกนนำรายบุคคลเพื่อให้ผู้คัดค้านบางคนถอนเรื่อง หรือมีการให้ข้อมูลที่ผิดข้อเท็จจริงแก่พระสงฆ์ผู้คัดค้าน ทำให้ยอมถอนเรื่องโดยเข้าใจว่า พื้นที่ขอประทานบัตรไม่เกี่ยวกับบริเวณวัด แต่อย่างไรก็ดี ยังมีผู้คัดค้านจำนวนมากและต่อเนื่องตลอดมาจนถึงปัจจุบัน

แม้จะมีหน่วยงานด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมหลายหน่วยได้ทักท้วงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม ขอให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามรัฐธรรมนูญใหม่ แต่ทางจังหวัดชี้แจงว่า มีการสำรวจความคิดเห็นของราษฎรหลายครั้งแล้วว่าไม่ขัดข้อง ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่า มีการสำรวจเพียง ๑๐๐ คน จากทั้งตำบล และฝ่ายคัดค้านไม่ทราบเรื่องด้วย กระบวนการปกปิดข้อเท็จจริงโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและขัดขวางการคัดค้านและการร้องทุกข์เช่นนี้ ดำเนินต่อเนื่องมาจนถึงขั้นตอนสุดท้ายของการอนุมัติประทานบัตร โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในปี ๒๕๔๓ โดยมีการเสนอเหตุผลว่า ***"ได้ประกาศให้ราษฎรทราบตามกฎหมายแล้ว ไม่มีผู้ใดคัดค้าน และ อบต. พิจารณาให้ความเห็นชอบในการออกประทานบัตรแล้ว"*** ซึ่งเป็นการขัดแย้งกับข้อเท็จจริงอย่างชัดเจน

นอกจากนี้ได้มีการพยายามใช้กระบวนการปกปิดข้อเท็จจริงร่วมกัน เมื่อผู้ยื่นคำขอประทานบัตรขอใช้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ คณะกรรมการพิจารณาอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในป่าสงวนแห่งชาติ (ระดับจังหวัด) อนุญาตให้ใช้พื้นที่ป่าสงวน โดยยืนยันว่า ***"ไม่มีปัญหากับราษฎรในพื้นที่หรือท้องที่ใกล้เคียงแต่อย่างใด"*** ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์สั่งการผ่านอธิบดีกรมป่าไม้ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้เอกชนเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ***"พื้นที่อนุญาตต้องไม่มีปัญหากับราษฎรในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง"*** ทั้งที่ในกรณีนี้ได้มีการคัดค้านอย่างต่อเนื่อง

มาตรการแก้ไข

ในกรณีที่ชาวบ้านกลุ่มคัดค้านถูกออกหมายจับ จากการฟ้องและเจ้าของประทานบัตร คณะกรรมการสิทธิ

มนุษยชนแห่งชาติ ได้ประสานกับสภาทนายความแห่งประเทศไทยช่วยจัดหาทนายต่อสู้คดีให้ (ปัจจุบันศาลยกฟ้องแล้ว)

มาตรการเสนอแนะเชิงนโยบาย

เมื่อมีข้อเท็จจริงชัดเจนว่า การอนุมัติประทานบัตรและอนุมัติใช้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติรวมทั้งการอนุญาตประกอบการโรงโม่หิน และอนุมัติการระเบิดหิน มีการละเมิดสิทธิประชาชนตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายอย่างชัดแจ้ง ทั้งยังมีการรายงานข้อมูลที่เป็นเท็จ ทำให้การอนุมัติคำขอประทานบัตรและคำขอการใช้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติเกิดขึ้นโดยมีความผิดพลาดในสาระสำคัญคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงได้เสนอแนะเชิงนโยบายต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์) ให้มีการดำเนินการโดยเร่งด่วนเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นโดยการเพิกถอนทั้งประทานบัตรและการอนุญาตใช้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ แต่ยังไม่มีการเพิกถอนประทานบัตรและพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติส่วนที่อยู่ในเขตประทานบัตรจนบัดนี้

อย่างไรก็ตาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในสมัยนั้น ก็แก้ปัญหาในเบื้องต้นโดยไม่อนุญาตให้ใช้พื้นที่ป่าสงวนเพิ่มเติมอีก ๕๐ ไร่ เพื่อจัดสร้างโรงโม่และอาคารเก็บระเบิด แต่ทางกระทรวงมหาดไทยได้อนุมัติการมีและการใช้ระเบิด โดยให้โรงโม่หินนำเอาระเบิดจำนวนมากเก็บรักษาไว้กลางชุมชนที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอสุวรรณคูหา ทำให้มีการร้องเรียนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์) ซึ่งได้ไปตรวจสอบพื้นที่ตามคำร้องเรียนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และได้สั่งเพิกถอนการอนุญาตการมีและใช้ระเบิดทันที

หมายเหตุ

๑. กรณีนี้ได้มีการประสานความร่วมมือในการตรวจสอบข้อเท็จจริง และตรวจสอบในพื้นที่ร่วมกับคณะ

กรรมาธิการมีส่วนร่วมของประชาชน และคณะกรรมาธิการสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา ซึ่งจากหลักฐานที่ชัดเจนจึงมีการเสนอแนะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ให้ตรวจสอบการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องด้วย

กรณีที่ ๒

ประเด็น

การก่อสร้างทางหลวงโดยขาดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองท้องถิ่น

ข้อเท็จจริง

๑. มีการร้องเรียนว่ากรมทางหลวงได้ก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำมูลและถนนสี่ช่องจราจร โครงการที่ปราศจากความโปร่งใส ความเที่ยงตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ มาตรฐานทาง วิชาการ และขาดการยอมรับนับถือสิทธิของประชาชน จนทำให้

ประชาชนในท้องที่ได้รับความเดือดร้อน โดยถนนสายบุรีรัมย์-สตึก เดิมมี ๒ ช่องทางจราจร ส่วนสะพานเดิมมี ๒ ช่องจราจร ความสูงของสะพานในระนาบใกล้เคียงถนนเช่นเดียวกัน สร้างเมื่อ ๓๕ ปีก่อน โดยการสนับสนุนของประเทศนิวซีแลนด์ สะพานยาว ๑๕๐ เมตร แต่โครงการสร้างสะพานและทางหลวงข้ามแม่น้ำมูล สาย ๒๑๙ บุรีรัมย์-สตึกส่วนแรก และเป็นส่วนหนึ่งของโครงการทางหลวงสาย "มุกดาหาร-มาบตาพุด" เป็นการขยายผิวจราจรจาก ๒ ช่องจราจร เป็น ๔ ช่องจราจร และสะพานที่ก่อสร้างดังกล่าวมีความสูงกว่าสะพานเดิมถึง ๖ เมตร เชื่อมชุมชน ๒ แห่ง คือ อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ และอำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ และทางหลวงนี้มีความยาวเพียง ๑๕ กิโลเมตรเท่านั้น จากระยะทางตลอดสายยาวหลายร้อยกิโลเมตร และสะพานใหม่มีความยาวถึง ๒๗๕ เมตร

๒. จากการตรวจสอบข้อเท็จจริง สะพานดังกล่าวสูงขึ้นจากเดิมถึง ๖ เมตร ย่อมสร้างความยากลำบากในการคมนาคมระหว่างชุมชน ๒ แห่ง คือ อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ และอำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยที่มีชุมชนอำเภอสตึกเป็นชุมชนหลัก แต่เนื่องจากความลาดชันดังกล่าว ทำให้การข้ามไปมาระหว่างชุมชนประสบปัญหา เช่น โดยจักรยาน รถเพื่อการเกษตร (อีแต๋น อีแต็ก อีโก้ง) การเดินสัญจรข้ามสะพาน เป็นต้น นอกจากนี้ ตั้งแต่เริ่มต้นก่อนการก่อสร้างทางหลวงและสะพานดังกล่าว หน่วยงานต่างๆ ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ไม่เคยให้คำชี้แจงและเหตุผลของการดำเนินโครงการดังกล่าว ตลอดจนไม่เคยกระทำการใด ๆ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ โดยวิธีประชาพิจารณ์ พ.ศ. ๒๕๓๙ เลย

มาตรการแก้ไขปัญหา

ข้อเสนอแนะต่อกรมทางหลวง และกระทรวงคมนาคม :

๑. ให้ลดระดับความสูงของสะพานดังกล่าวลงมาในระดับที่ประชาชนโดยทั่วไปและชุมชนทั้งสองฟากสะพานสามารถสัญจรไปมาด้วยความสะดวก (หากสามารถกระทำได้)

๒. หากไม่สามารถดำเนินได้ตามข้อ ๑ ให้กรมทางหลวงเยียวยาในการสัญจรไปมาของประชาชนโดยทั่วไป และชุมชนทั้งสองฟากสะพาน โดยก่อสร้างสะพานอีกสะพานในระดับความสูงเท่าสะพานเดิม โดยคู่ขนานไปกับสะพานใหม่ และเชื่อมต่อกับผิวจราจรใหม่ด้วย โดยเฉพาะหน้า

เป็นสะพานชั่วคราว ภายในกำหนดเวลา ๓ เดือน นับแต่วันที่ได้รับรายงานนี้ และสะพานถาวรให้เสร็จสิ้นพร้อมสะพานใหม่

๓. ให้กรมทางหลวงเปิดประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรบริเวณเชิงสะพานทั้งสองด้าน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนและชุมชนทั้งสองฟากและองค์กรปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานนี้

๔. ในการก่อสร้างทางหลวงในอนาคต ก่อนการกระทำใดๆ ในโครงการดังกล่าว ให้กรมทางหลวงได้เปิดโอกาสให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ตั้งแต่ก่อนเริ่มโครงการ จนกระทั่งโครงการเสร็จสิ้น อันเป็นแบบอย่างให้หน่วยงานภาครัฐอื่น ในการเปิดโอกาสให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืนต่อไป

ปัญหาการบริหารและองค์กรปกครองท้องถิ่น

กรณีที่ ๑

ประเด็น

กรณีพลัดตกทางระบายน้ำของห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ

ข้อเท็จจริง

๑. ผู้ร้องและน้องสาวได้ไปซื้อของที่ห้างสรรพสินค้า ในขณะที่เดินไปซื้อน้ำดื่มตรงบริเวณทางเข้าห้าง ผู้ร้องได้พลัดตกลงไปในท่อระบายน้ำ ซึ่งปากท่อดังกล่าวมีขนาดกว้างกว่าขนาดปากท่อของกรุงเทพมหานคร ผู้ร้องได้รับบาดเจ็บบริเวณหน้าแข้งด้านขวาจึงไปตรวจรักษาที่โรงพยาบาลเอกชน ๒ ครั้ง ต่อมาได้เข้ารักษาที่สถาบันโรคผิวหนังต้องทำการรักษาอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ผู้ร้องได้ร้องทุกข์ลงบันทึกประจำวันเพื่อเป็นหลักฐาน ณ สถานีตำรวจนครบาล

๒. ทางคณะกรรมการฯ ได้ไปตรวจสอบดูที่เกิดเหตุ และพบเจรจากับผู้ช่วยผู้จัดการแผนกรักษาความปลอดภัยและกิจการทั่วไปของห้างสรรพสินค้าแห่งนี้ เพื่อให้จ่ายค่ารักษาพยาบาลและปรับปรุงฝาท่อระบายน้ำให้เป็นมาตรฐานเดียวกับฝาท่อของกรุงเทพมหานครเพื่อความปลอดภัยแก่ประชาชนทั่วไป

มาตรการแก้ไข

ต่อมาได้ประสานงานการนัดเจรจาไกล่เกลี่ยระหว่างตัวแทนบริษัทประกันภัย และทนายความของห้างสรรพสินค้าฯ โดยผู้ร้องได้เรียกค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวมเป็นเงิน ๒๗,๐๐๐ บาท (สองหมื่นเจ็ดพันบาทถ้วน) และได้มีการทำบันทึกข้อตกลงชดใช้ค่าเสียหายที่สถานีตำรวจนครบาล เป็นเงิน ๒๒,๐๐๐บาท (สองหมื่นสองพันบาทถ้วน) ส่วนการปรับปรุงฝาท่อระบายน้ำได้แก้ไขให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นการไกล่เกลี่ยเยียวยาให้เกิดการประนีประนอม นับว่าเป็นบทบาทที่ดีที่สุดของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่พึงกระทำ

กรณีที่ ๒

ประเด็น

การร้องขอมีบัตรประจำตัวประชาชนเกินกำหนด แต่เจ้าหน้าที่ไม่ดำเนินการให้

ข้อเท็จจริง

ผู้ร้องแจ้งเกิดเกินกำหนดเวลาและได้ยื่นขอมีบัตรประจำตัวประชาชนต่ออำเภอแห่งหนึ่งในจังหวัด

ทางภาคตะวันออกนับแต่ปี ๒๕๔๐ แต่ไม่มีความคืบหน้าเท่าที่ควรมานานนับปี จนกระทั่งปี ๒๕๔๔ ผู้ร้องก็ยังไม่มีบัตรประชาชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสอบถามและเดินทางไปสอบข้อเท็จจริงที่อำเภอ ทางอำเภอแจ้งว่าสาเหตุที่เกิดความล่าช้าเนื่องจากมีผู้ยื่นขอแจ้งเกิดเกินกำหนดเป็นจำนวนมากและเจ้าหน้าที่ของอำเภอไม่พอเพียง ประกอบกับเป็นหน่วยราชการในท้องที่ห่างไกล จึงมีเรื่องแจ้งเกิดเกินกำหนดค้างมากถึง ๓๔ เรื่อง

มาตรการแก้ไข

ทางอำเภอยืนยันจะดำเนินการให้เสร็จภายในเดือนเมษายน ๒๕๔๕ เมื่อผู้ร้องได้รับทราบแล้ว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีมติให้ยุติเรื่องร้องเรียน และให้รวมเป็นกรณีตัวอย่างเสนอแนะเชิงนโยบายทำความตกลงให้กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยสั่งการให้สำนักงานเขตและอำเภอทั้งประเทศเร่งดำเนินการกับปัญหาดังกล่าว เพราะการมีชื่อในฐานะพลเมืองไทยเป็นสิทธิพลเมืองที่กรมการปกครองต้องดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ

สิทธิด้านแรงงาน

กรณีที่ ๑

ประเด็น

ฝ่ายบริหารของบริษัทละเมิดสิทธิมนุษยชน ต่อสหภาพแรงงาน

ข้อเท็จจริง

๑. นางสาว ก. กรรมการของสหภาพแรงงาน ถูกกลั่นแกล้งจนกระทบต่อการดำเนินงานของสหภาพแรงงาน โดยในระหว่างที่สหภาพแรงงานเตรียมการเพื่อยื่นข้อเรียกร้องต่อบริษัทฯ กรรมการสหภาพคนหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในสหภาพแรงงาน ในอดีตเคยเป็นประธานสหภาพแรงงาน เป็นกรรมการสหภาพแรงงานหลายสมัย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเหรัญญิกและเป็นกรรมการลูกจ้างถูกบริษัทฯ แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลข้อหาร่วมกับพนักงานอื่นลักลอบเล่นการพนันสลากกินรวบภายในบริษัทและทางบริษัทได้ยื่นเรื่องต่อศาลแรงงานเพื่อขออนุญาตเลิกจ้างนางสาว ก. ในฐานะกรรมการลูกจ้างที่กระทำความผิด

ปรากฏว่า ในขั้นพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ เจ้าพนักงานมีคำสั่งถึงที่สุดไม่ฟ้องคดี เนื่องจากคดีมีหลักฐานไม่พอฟ้อง ส่วนคดีขออนุญาตเลิกจ้าง ศาลแรงงานกลางวินิจฉัยว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ยังไม่พอฟังว่าลูกจ้างกระทำความผิด ไม่อนุญาตให้เลิกจ้างบริษัทฯ อุทธรณ์คดีต่อศาลฎีกา แต่ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยเพราะเห็นว่าเป็นการอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง คดีจึงถึงที่สุดแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ แต่ระหว่างที่ถูกดำเนินคดีตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ จนถึงวันที่จัดทำรายงานการตรวจสอบ บริษัทฯ ได้ออกคำสั่งพักงานชั่วคราวแก่นางสาว ก. คราวละหนึ่งสัปดาห์ อ้างเหตุว่าไม่มีตำแหน่งงานที่เหมาะสม และอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่บริษัท เมื่อครบกำหนดพักงานแต่ละคราวติดต่อกันทุกสัปดาห์โดยต้องมารายงานตัวต่อบริษัทฯ โดยบริษัทได้จ่ายค่าจ้างตามปกติ แต่ไม่อนุญาตให้เข้าไปในบริษัท และไม่อนุญาตเงินค่าล่วงเวลาและสิทธิประโยชน์อื่นๆ

แม้ว่านางสาว ก. จะได้ชี้แจงต่อบริษัทฯ ว่าการมีตำแหน่งเหรัญญิกของสหภาพแรงงานต้องเข้าไปในสถานประกอบการของบริษัทฯ เพื่อเก็บเงิน

ค่าบำรุงสมาชิกของสหภาพแรงงาน และประสานงานกับสมาชิกที่ได้รับมอบหมายให้เก็บเงินค่าบำรุงดังกล่าวในแผนกต่างๆ และเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการสหภาพแรงงานและกรรมการลูกจ้าง บริษัทฯ กลับไม่อนุญาต นอกจากนี้เมื่อครบกำหนดเวลาที่บริษัทฯ จะต้องพิจารณาปรับอัตราค่าจ้างประจำปี ๒๕๔๔ ให้แก่ลูกจ้างทุกคน บริษัทฯได้ปรับค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างทุกคนยกเว้นนางสาว ก. โดยไม่แจ้งเหตุผล

คณะกรรมการสิทธิฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้ออ้างของบริษัทฯ เรื่องไม่มีตำแหน่งงานไม่มีเหตุผลให้รับฟังได้ เนื่องจากเป็นเพียงพนักงานเย็บคนหนึ่งในจำนวน ๑,๐๐๐ คน ไม่ได้เป็นหัวหน้างานหรือมีตำแหน่งบริหาร การกระทำของบริษัทฯ จึงเป็นการใช้สิทธิในทางที่ไม่สุจริต ไม่เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ตัดโอกาสและความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้หากได้ทำงานตามสัญญาจ้าง ตลอดจนเป็นการกลั่นแกล้งหรือกีดกันมิให้ปฏิบัติหน้าที่ฐานะกรรมการสหภาพแรงงานฯ และกรรมการลูกจ้าง อันเป็นการขัดขวาง จำกัด หรือตัดสิทธิ โดยตั้งใจในการดำเนินงานของสหภาพแรงงานตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๑๒๑

๒. กรณีบริษัทฯ ทำสัญญาจ้างขัดต่อข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง หรือคำชี้ขาด สหภาพแรงงานได้ยื่นข้อเรียกร้องต่อบริษัทฯ เพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้าง ปรากฏว่า วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๔๔๔ บริษัทฯ ได้ยื่นข้อเรียกร้องต่อสหภาพแรงงาน เพื่อลดสิทธิประโยชน์และสวัสดิการตามที่บริษัทฯ เคยจัดให้ แต่ไม่มีการเจรจาเพื่อตกลงกันจนเป็นข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันมิได้ ในที่สุดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๒๔ มีคำสั่งให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน ซึ่งได้ชี้ขาดเมื่อ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ โดยคำสั่งชี้ขาดมีอายุ ๑ ปี แต่สมาชิกของสหภาพแรงงานถูกฝ่ายบริหารของบริษัทฯเรียกไปพบเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มละ

๔-๕ คน และให้ลงลายมือชื่อยอมรับในเอกสารฉบับหนึ่งซึ่งบริษัทฯได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างในทางที่เป็นไม่เป็นคุณแก่ลูกจ้างและสมาชิกของสหภาพแรงงานเลย ซึ่งแสดงถึงความตั้งใจของบริษัทที่จะเอาเปรียบผู้ใช้แรงงาน

การกระทำของบริษัทฯ เป็นการลดทอนประโยชน์เกี่ยวกับสภาพการจ้างของลูกจ้างและสมาชิกสหภาพแรงงาน ซึ่งสหภาพฯ ได้เรียกร้องและเจรจาต่อรองจนสำเร็จและได้ทำเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างตามกฎหมายแล้ว เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตและเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๒๐ ที่กำหนดว่าเมื่อคำสั่งชี้ขาดมีผลใช้บังคับแล้ว บริษัทฯ และสหภาพแรงงานไม่มีสิทธิยื่นข้อเรียกร้องเพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้าง หรือทำสัญญาจ้างใดๆ กับลูกจ้างขัดหรือแย้งกับคำสั่งชี้ขาด เว้นแต่จะเป็นคุณต่อลูกจ้างยิ่งกว่าเท่านั้น

๓. กรณีสมาชิกของสหภาพแรงงานจำนวน ๑๕๐ คนถูกกลั่นแกล้งจนต้องออกจากงาน โดยให้มารวมตัวกันที่บริเวณชั้นล่างของอาคารผลิตใกล้กับโรงอาหารและที่จอดรถโดยไม่มอบหมายงานให้ทำ มีพนักงานรักษาความปลอดภัยและพนักงานฝ่ายแรงงานสัมพันธ์ของบริษัทฯ ควบคุม และเฝ้าสังเกตการณ์ลูกจ้างตลอดเวลาพร้อมที่วีวงจรปิด โดยบริษัทอ้างว่าลูกจ้างจำนวน ๑๕๐ คน ได้แสดงความจำนงลาออกจากงานแล้ว แต่ข้ออ้างของบริษัทฯ ฟังไม่ขึ้น เพราะหากลูกจ้างดังกล่าวลาออกจริง ก็ไม่มีเหตุผลใดที่บริษัทฯ ต้องกักลูกจ้างรวมกันไว้ดังกล่าว การกระทำของบริษัทฯ จึงมีเจตนากลั่นแกล้งต่อสมาชิกของสหภาพแรงงานที่มีบทบาทสำคัญโดยตรง กดดันให้กลุ่มคนดังกล่าวลาออกจากงาน และกระทำโดยหวังผลให้สมาชิกของสหภาพแรงงาน ลาออกจากการเป็นสมาชิก หรือไม่กล้าเข้าร่วมกิจกรรมของสหภาพแรงงาน หรือเป็นการปรามมิให้ลูกจ้างสมัครเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน หรือเข้าร่วมกิจกรรมกับสหภาพแรงงานต่อไปในอนาคตอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๒๑ และมาตรา ๑๒๒

๔. การกลั่นแกล้งกรรมการของสหภาพแรงงาน มิให้ใช้สิทธิลากิจเพื่อทำกิจกรรมของสหภาพแรงงานตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง บริษัทแห่งหนึ่งได้ออกคำสั่งให้ลูกจ้างซึ่งมีตำแหน่งเป็นกรรมการสหภาพแรงงานและกรรมการลูกจ้างทุกคน ทำงานในแถวการทำงานหรือแถวการผลิตเดียวกัน ในหนึ่งแถวผลิตมีลูกจ้างทำงานทั้งสิ้น ๓๐ คน ซึ่งบริษัทฯ ยอมรับว่าเป็นความจริง แต่ได้ชี้แจงเหตุผลเป็นหนังสือว่าเหตุที่กระทำเช่นนั้นเพราะบริษัทฯ ได้นำระบบเป้ารางวัลแบบใหม่มาใช้ เพื่อจูงใจและเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ลูกจ้างโดยมีวิธีการคำนวณผลงานเป็นทีม ในแต่ละแถวของการผลิตทั้ง ๓๐ คน จะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้ได้ผลผลิตตามเป้าหมายที่บริษัทฯ กำหนดไว้ ดังนั้น หากในแถวของการผลิตใดมีกรรมการสหภาพแรงงานรวมอยู่ด้วย กรรมการสหภาพแรงงานมักจะต้องลาไปทำกิจกรรมของสหภาพแรงงาน ตามข้อตกลงเกี่ยวกับสหภาพการจ้าง ซึ่งกำหนดให้ลาได้คนละ ๖๐ วันต่อปี ทำให้ลูกจ้างในแถวการผลิตนั้นไม่ได้รับรางวัลค่าตอบแทน ซึ่งไม่เป็นธรรมต่อกรรมการสหภาพแรงงาน

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาบันทึกข้อตกลงที่เกี่ยวกับสภาพการจ้างระหว่างบริษัทฯ กับสหภาพแรงงาน ซึ่งยังมีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน เห็นว่า เป็นกรณีที่บริษัทฯ ได้ตกลงยินยอมให้สิทธิกรรมการสหภาพแรงงานลางานคนละ ๖๐ วันต่อปี โดยไม่จ่ายค่าจ้างและเบี้ยขยัน การจัดแถวการผลิต

ดังกล่าวย่อมกระทบต่อสิทธิในการลางานของกรรมการสหภาพแรงงาน จึงเป็นการบริหารการผลิตที่ส่อเจตนาในทางจำกัดหรือตัดสิทธิในการลางานของกรรมการสหภาพแรงงาน อันเป็นสิทธิสำคัญในการดำเนินกิจกรรมของสหภาพแรงงาน

การกระทำของบริษัทฯ จึงเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ไม่เคารพคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ไม่เคารพสิทธิและเสรีภาพในการรวมตัวกันและการเจรจาต่อรองของสหภาพแรงงานตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔ และมาตรา ๔๕ พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ ๒๕๑๘ มาตรา ๒๐, ๕๒, ๑๒๑ , ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๓ รวมทั้งกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ ข้อ ๘ เกี่ยวกับสิทธิการจัดตั้งสหภาพแรงงาน และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ซึ่งประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๓๙ ข้อ ๒๒ เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิการรวมกลุ่มจัดตั้งสหภาพแรงงาน และการเข้าร่วมสหภาพแรงงาน ตัวอย่างข้างต้นนี้ ปรากฏอยู่เสมอ

มาตรการแก้ไข

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีข้อเสนอแนะต่อกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ให้ดำเนินการเพื่อให้บริษัทฯ เร่งแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน ดังนี้

๑. รับกรรมการสหภาพแรงงานและกรรมการลูกจ้างกลับเข้าทำงานตามปกติโดยเร็ว และพิจารณาปรับอัตราค่าจ้างประจำปี ๒๕๔๔ ให้แก่ผู้ร้องด้วย เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างและคำชี้ขาดโดยเร็ว

๒. ยกเลิกหรือเพิกถอน บันทึกสภาพการจ้างระหว่างบริษัทฯ กับสมาชิกของสหภาพแรงงานและลูกจ้างอื่นๆ ฉบับที่บริษัทฯ ระบุให้ใช้บังคับเป็นเวลาสามปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ ทันที เพราะเป็นสัญญาที่ขัดต่อคำชี้ขาดที่มีผลบังคับใช้ และประกาศยกเลิกหรือเพิกถอนบันทึกสภาพการจ้างดังกล่าว ในสถานประกอบการของบริษัทฯ โดยเปิดเผย ให้ลูกจ้างและสมาชิกของสหภาพแรงงานรับทราบโดยทั่วกัน เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ติดต่อกัน

๒. จัดแถวการผลิต สำหรับกรรมการสหภาพแรงงานและกรรมการลูกจ้างเสียใหม่ โดยให้มีการกระจายบุคคลดังกล่าวในแถวการผลิตต่างๆ เพื่อเป็นหลักประกันให้กรรมการสหภาพแรงงานสามารถใช้สิทธิการลาเพื่อทำกิจกรรมของสหภาพแรงงาน ตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างที่บริษัทฯ ได้ทำความตกลงไว้กับสหภาพแรงงานและมีผลบังคับใช้ตามกฎหมายนั้น.

กรณีที่ ๒

ประเด็น

การบังคับใช้แรงงานผู้ต้องขังและนักโทษในเรือนจำ ให้ทำงานซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกาย

ข้อเท็จจริง

มีผู้ร้องเรียนว่าเจ้าพนักงานราชทัณฑ์

มีการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงและมีการกระทำที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยมีพฤติการณ์ใช้แรงงานผู้ต้องขัง และนักโทษในเรือนจำให้ทำกระดาษไหว้เจ้า ซึ่งมีสารตะกั่วที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของนักโทษ รวมทั้งการบังคับใช้แรงงานนักโทษด้วยการทุบตี แม้ไม่มีการระบุชื่อ และที่อยู่ของผู้ร้อง แต่เป็นประเด็นที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ จึงสอบถามไปยังกรมราชทัณฑ์และได้รับคำชี้แจงตามหนังสือกรมราชทัณฑ์ ที่ ยธ ๐๗๐๔/๔๐๒๗ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๕ ว่า กรมราชทัณฑ์ได้เคยใช้แรงงานผู้ต้องขัง และนักโทษรับจ้างทำกระดาษไหว้เจ้าจริง แต่จากการส่งกระดาษไหว้เจ้าไปวิเคราะห์ ตรวจสอบพบว่ามีสารตะกั่วที่เป็นพิษและอันตรายแก่ร่างกายหากได้รับและสะสมเป็นเวลานาน กรมราชทัณฑ์จึงได้มีคำสั่งที่ ๔๘๐/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๐ ห้ามเรือนจำและทัณฑสถานใช้แรงงานผู้ต้องขังในการทำกระดาษไหว้เจ้า การนำเข้าหรือเก็บรักษาวัสดุที่ใช้ทำกระดาษไหว้เจ้าไว้ในเรือนจำหรือทัณฑสถาน รวมทั้งห้ามการใช้แรงงานผู้ต้องขัง และนักโทษอื่นใดที่เสี่ยงต่อการสัมผัสกับสารหรือวัสดุที่อาจเป็นพิษภัยต่อสุขภาพร่างกายของผู้ต้องขังและนักโทษ

มาตรการเสนอแนะ

กรณีร้องเรียนนี้มีมูลความจริง เป็นที่น่ายินดีว่า กรมราชทัณฑ์ได้แก้ไขเยียวยาความเสียหายโดยมีคำสั่งห้ามการใช้แรงงานผู้ต้องขังที่เสี่ยงต่อการสัมผัสกับสารหรือวัสดุที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกายแล้ว จึงเห็นควรให้มีการประสานความร่วมมือกับกรมราชทัณฑ์ในการติดตามตรวจสอบแก้ไขปัญหาการใช้แรงงานผู้ต้องขังต่อไป

สิทธิการศึกษาของเยาวชน

ข้อเท็จจริง

บุตรของผู้ร้องกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ถูกโรงเรียนบีบบังคับให้ออก โดยทางโรงเรียนระบุว่าบุตรของผู้ร้องจำหน่ายยาบ้า ให้ผู้ปกครองทำเรื่องลาออก แต่ผู้ร้องขอให้บุตรได้เรียนต่อจนจบ ม. ๖ ซึ่งทางโรงเรียนไม่ยอม เมื่อสอบเทอม ๑ ผ่านไป ทางโรงเรียนได้คัดชื่อบุตรของผู้ร้องออก ในที่สุดบุตรของผู้ร้องจำต้องยื่นใบลาออก

ทางโรงเรียนชี้แจงว่าบุตรของผู้ร้องมีพฤติกรรมเสพยาเสพติด โดยซื้อยามาจากคนคุมโต๊ะสนุกเกอร์ของผู้ร้อง (เนื่องจากผู้ร้องมีกิจการเป็นเจ้าของโต๊ะสนุกเกอร์) ผู้ปกครองไม่ยอมนำบุตรไปรับการบำบัดรักษาโดยอ้างว่าบุตรสามารถมาเรียนได้ตามปกติ และทางผู้บริหารของโรงเรียนไม่เคยไปขอร้องโรงเรียนอื่นไม่ให้รับบุตรผู้ร้องเข้าเรียน

ผู้ร้องชี้แจงเพิ่มเติมว่าทางโรงเรียนไม่เคยแจ้งเรื่องที่บุตรของผู้ร้องติดยาเสพติดให้ทราบมาก่อน บุตรของผู้ร้องปฏิเสธว่าไม่ได้ขายยา โรงเรียนต้องการทำให้โรงเรียนเป็นโรงเรียนสีขาว จึงบังคับให้เด็กลาออกจากโรงเรียน อย่างไรก็ตาม บุตรของผู้ร้องได้ไปศึกษาต่อที่โรงเรียนอื่นจนจบชั้น ม.๖ และได้เข้าศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ ๑ แล้ว

มาตรการเสนอแนะ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีความเห็นว่าการที่โรงเรียนใช้ระเบียบว่าด้วยคะแนนความประพฤตินักเรียน พ.ศ. ๒๕๔๔ มาเป็นเกณฑ์การควบคุมความประพฤติของนักเรียนเป็นเรื่องที่ดี แต่การยึดถือระเบียบอย่างเคร่งครัดโดยไม่มีการยืดหยุ่น และใช้วิธีการให้นักเรียนลาออกจากการเรียนเป็นการแก้ปัญหาที่ไม่ถูกต้อง เพราะระเบียบกระทรวง

การศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดโทษขั้นสูงเพียงให้พักการเรียนเท่านั้น อีกทั้งโรงเรียนยังมิได้ใช้นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาที่มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. สถานศึกษาต้องไม่ไล่นักเรียนนักศึกษาที่ติดยาออก และต้องส่งไปบำบัดรักษาทุกรายภายใน ๖ เดือน โดยส่งบำบัดที่โรงพยาบาลและเข้าค่ายทหาร รวมทั้งมีระบบดูแลติดตามผู้ผ่านการบำบัด

๒. ให้สถานศึกษาลดเป้าหมายผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้เหลือไม่เกินร้อยละ ๓ ของจำนวนนักเรียนนักศึกษาทั้งหมด

๓. ให้สถานศึกษาร่วมมือกับตำรวจแก้ปัญหาเพื่อตัดวงจรการแพร่ระบาดของยาเสพติด

๔. ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการค้ายาเสพติด ให้ส่งให้ตำรวจดำเนินการทางกฎหมายอย่างเด็ดขาด

ดังนั้น การกระทำของโรงเรียนในกรณีนักเรียนติดยาเสพติดจึงไม่เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และการมุ่งจะให้โรงเรียนมีเพียงนักเรียนที่มีความประพฤติดีเท่านั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งเกียรติคุณ และชื่อเสียงของโรงเรียนจึงให้เด็กที่มีปัญหาลาออกไป เท่ากับเป็นการผลักภาระให้สังคม ปฏิเสธที่จะแก้ไขปัญหาให้สังคม โดยผลักภาระนี้ไปให้บุคคลอื่นเป็นผู้แก้ไข ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้อง เพราะรัฐมีหน้าที่ต้องจัดการศึกษาให้แก่นักเรียนทุกคน รวมทั้งเด็กที่มีปัญหาดังกล่าวตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ แต่อย่างไรก็ตาม ด้วยเหตุที่บุตรของผู้ร้องได้เข้าศึกษาในชั้นอุดมศึกษาแล้ว จึงให้ยุติเรื่อง

อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาเกิดขึ้นอีก คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงขอให้ทางโรงเรียนดำเนินการตามมาตรการเสนอแนะเพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน กล่าวคือ ไม่ควรลงโทษนักเรียนโดยให้ลาออก โรงเรียนต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ และพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหาเรื่องนักเรียนที่ติดยาเสพติดในโรงเรียน โดยใช้มาตรการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนที่ติดยาเสพติดให้ผู้ปกครองทราบทุกระยะและเชิญผู้ปกครองนักเรียนร่วมกันหารือวิธีการแก้ไขปัญหาโรงเรียนรับที่จะนำไปปฏิบัติ

สิทธิทางการเมือง

ประเด็น

การเป็นสมาชิกพรรคการเมืองโดยไม่สมัครใจ

ข้อเท็จจริง

๑. ผู้ร้องได้รับการสรรหาจากคณะอนุกรรมการสรรหา กรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแห่งหนึ่งทางภาคเหนือเป็น ๑ ใน ๑๕ รายชื่อ ซึ่งอาจได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด แต่ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๔ ผู้ร้องได้รับหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด เรื่องการตรวจสอบคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ปรากฏว่า ผู้ร้องมีชื่อปรากฏเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ซึ่งอาจมีผลทำให้ผู้ร้องขาดคุณสมบัติในการได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดและผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่ผู้ร้องยืนยันว่าไม่เคยสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองดังกล่าวแต่ประการใด

๒. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตรวจสอบหลักฐานจากเอกสารผลการตรวจสอบ

คุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองของบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดและจากฐานข้อมูลของพรรค นั้น ปรากฏว่าเป็นสมาชิกพรรคตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๔ ตามที่อยู่เลขบ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดนั้น แต่จากคำชี้แจงพร้อมพยานหลักฐานของผู้ร้องปรากฏชัดเจนว่า ผู้ร้องมีภูมิลำเนาอยู่ที่บ้านเลขที่แห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๒๘ ตลอดมา จนกระทั่งได้ย้ายออกจากบ้านเลขที่ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๑ ไปยังจังหวัดดังกล่าว แต่มิใช่เลขที่บ้านตามที่ปรากฏหลักฐานเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองดังกล่าว โดยตลอดระยะเวลาดังกล่าว ผู้ร้องไม่เคยแจ้งย้ายเข้าบ้านเลขที่นั้นเลย อีกทั้งผู้ร้องไม่เคยลงลายมือชื่อพร้อมส่งมอบหลักฐานใดๆ เพื่อสมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองนั้น ตลอดจนไม่เคยร่วมกิจกรรมทางการเมืองกับพรรคนั้นอย่างใดทั้งสิ้น

๓. ผู้อำนวยการพรรคฯ ที่ถูกร้องเรียนได้ชี้แจงรายละเอียดว่าผู้ร้องเป็นสมาชิกก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๔ โดยเป็น สมาชิกตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ ย้อนหลังไป แต่หลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับการเป็นสมาชิกไม่ว่าใบสมัคร ใบเสร็จรับเงินค่าสมาชิก (หากมี) หรือเอกสารใดๆ ของผู้ร้อง ทางพรรคฯ ไม่สามารถหาได้ เนื่องจากสถานที่เก็บเอกสารดังกล่าวเป็นอาคารเดิมซึ่งเป็นอาคารชั้นเดียว เอกสารได้เสียหายจากน้ำ และปลวกเป็นจำนวนมาก แต่ทางพรรคฯ ไม่เคยแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจถึงความเสียหายของเอกสารดังกล่าวไว้

๔. บ้านเลขที่ที่ระบุว่าเป็นที่อยู่ของผู้ร้องที่สมัครสมาชิกพรรค ปรากฏว่าถูกระบุว่าเป็นห้างสรรพสินค้า เป็นอาคารใหม่และได้เลขที่บ้านเมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๓๔ หลังจากทางพรรคฯ อ้างว่าเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๔ ประกอบกับหมายเลขโทรศัพท์ที่ระบุในเอกสารชื่อสมาชิกพรรคฯ ที่มีรายชื่อของผู้ร้องก็ไม่ตรงทั้งชื่อและที่อยู่ตามบ้านดังกล่าวเลย

๕. เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงและจากเอกสารดังกล่าว ทางพรรคฯ กลับไม่มีพยานหลักฐานใดๆ ที่แสดงความเป็นสมาชิกพรรคของผู้ร้องเลย แม้กระทั่งการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของพรรค การรับเชิญเพื่อเข้าร่วมประชุมพรรคหรือเข้าร่วมประชุมสาขาพรรคหรือกิจกรรมอื่นๆ อันแสดงให้เห็นถึงข้อพิรุธของพรรคฯ แต่พยานหลักฐานด้านผู้ร้องกลับชัดเจน จึงทำให้เชื่อได้ว่า ผู้ร้องไม่เคยสมัครเป็นสมาชิกพรรคฯ แต่การอ้างโดยพลการ

มาตรการในการแก้ไข

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีความเห็นว่า การกระทำให้บุคคลเป็นสมาชิกพรรคการเมืองโดยไม่สมัครใจ เป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชน ละเมิดเจตนารมณ์การมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างอิสระ และจากพฤติการณ์ดังกล่าวอาจส่งผลให้ผู้ร้องเสียสิทธิการได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด เนื่องจากผู้ร้องจะขาดคุณสมบัติเพราะเป็นสมาชิกพรรคการเมือง เข้าลักษณะต้องห้ามตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดและผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๑ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีข้อเสนอดังนี้

๑. ให้พรรคการเมืองดังกล่าวถอนรายชื่อการเป็นสมาชิกพรรคของผู้ร้องเสมือนหนึ่งว่ามิได้เคยสมัครเป็นสมาชิกพรรคแต่อย่างใดภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงานที่คณะอนุกรรมการฯ มีไปสอบถาม

๒. ประสานงานให้คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาถอนรายชื่อผู้ร้องออกจากฐานข้อมูลพรรคการเมืองนั้น และฐานข้อมูลของคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อให้ได้รับสิทธิและโอกาสในการได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดต่อไปโดยเร็ว ซึ่งได้ดำเนินการเป็นที่เรียบร้อย

เสรีภาพสื่อมวลชน

ประเด็น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับคำร้องเรียนเกี่ยวกับการแทรกแซงสื่อมวลชน จำนวน ๘ เรื่อง ประกอบด้วย

๑. เจ้าพนักงานการพิมพ์ตักเตือนหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจและไทยรัฐ

๒. หนังสือเวียนของกรมการพลังงานทหารสื่อสารให้นักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์สังกัดกองทัพบกให้ระมัดระวังการเสนอข่าวเกี่ยวกับนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี

๓. คำสั่งของกรมประชาสัมพันธ์ห้ามนายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง เป็นผู้ดำเนินรายการเหรียญสองด้าน

๔. การปรับผังรายการตามหาแก่นธรรมโดยกรมประชาสัมพันธ์

๕. กรมประชาสัมพันธ์มีคำสั่งให้ระงับรายการหนี้แผ่นดิน

๖. การปรับผังรายการสถานีวิทยุ ๙๐.๕ MHz โดยเจ้ากรมพลังงานทหาร

๗. การปรับผังรายการเพื่อบ้านเพื่อเมือง สถานีวิทยุ ๙๗.๕ MHz และ ๑๐๗ MHz

๘. การตักเตือนเรื่องโฆษณาแฝงโดยผู้อำนวยการ อสมท.

ข้อเท็จจริง

๑. จากการตรวจสอบคำชี้แจงจากหน่วยงานต่างๆ เช่น เจ้าพนักงานการพิมพ์ตักเตือนหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจและไทยรัฐที่นำข่าวของสำนักข่าวต่างประเทศมาลง โดยไม่คำนึงถึงความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อสังคมไทย เพราะเนื้อหาข่าวมีผลกระทบต่อตำแหน่งของนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาล การลงข่าวในลักษณะนี้อาจมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ตลอดจนชาวต่างชาติต่อรัฐบาล จะมีผลให้การบริหารราชการแผ่นดินดำเนินไปในลักษณะที่ไม่เรียบร้อย หรือการนำข่าวซึ่งอ้างว่าเป็นการเปิดเผยของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญบางคนมาลง ขณะที่ยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญออกมา อาจกระทบต่อภาพลักษณ์ของสถาบันตุลาการซึ่งเป็นองค์กรอิสระหลักองค์กรหนึ่งของสังคม และจะส่งผลให้เกิดความไม่เชื่อมั่นในหมู่ประชาชนต่อองค์กรนี้ อาจจะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.๒๔๘๔ มาตรา ๓๖

๒. นอกจากนี้ มีข้อเท็จจริงชัดเจนว่ามีหนังสือเวียนของกรมการพลังงานทหารให้นักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ สังกัดกองทัพบก ให้ระมัดระวังการเสนอข่าวเกี่ยวกับนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี และมีการปรับผังรายการสถานีวิทยุ ๙๐.๕ MHz มีคำสั่งของกรมประชาสัมพันธ์เรื่องคำสั่งห้ามนายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง เป็นผู้ดำเนินรายการเหรียญสองด้าน การปรับผังรายการตามหาแก่นธรรม การระงับการออกอากาศซ้ำรายการหนี้แผ่นดิน การดำเนินการของผู้อำนวยการ อสมท. ในการปรับผังรายการเพื่อบ้านเพื่อเมือง

สถานีวิทยุ ๙๗.๕ MHz และ ๑๐๗ MHz และการตักเตือนเรื่องโฆษณาแฝง

ข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า ช่วงเวลาที่เกิดเหตุแห่งการดำเนินการต่างๆ นั้น อยู่ในช่วงเวลาที่ศาลรัฐธรรมนูญกำลังพิจารณาคดีซุกหุ้นของนายกรัฐมนตรี สื่อมวลชนจึงได้ลงข่าวติดตามการทำงานของ ปปช. และของศาลรัฐธรรมนูญและวิพากษ์วิจารณ์มาโดยตลอด การที่หน่วยงานต่างๆ ที่กล่าวมานั้นได้มีคำสั่งห้ามบางบุคคลมิให้เป็นผู้ดำเนินรายการ คำสั่งตักเตือน การงดออกอากาศตลอดทั้งการปรับผังรายการ หรือการตรวจสอบทรัพย์สินของนักหนังสือพิมพ์โดย ปปง. นั้นล้วนส่งผลต่อข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนจะได้รับทั้งสิ้น ดังนั้นจึงเป็นการละเมิดเสรีภาพของสื่อมวลชนในการแสดงความคิดเห็นในการเขียน การพิมพ์ การโฆษณา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๔๐ มาตรา ๓๙ และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ข้อ ๑๙ บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะแสดงความเห็น

๒.การพัฒนานโยบาย และการปรับปรุงกฎหมายด้านสิทธิมนุษยชน

ตามมาตรา ๑๕ (๓) ของพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ อำนาจหน้าที่อีกประการหนึ่งของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ *"เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน"*

ตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าวในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เสนอแนะนโยบาย และข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี จำนวน ๘ เรื่อง ได้แก่

๑. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานการณ์สื่อมวลชน (๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔)

๒. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเรื่องเหมืองแร่คลิตี้ เค็มโก (๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

๓. การลงนามในข้อตกลงจัดตั้งกองทุนป่าไม้เขตร้อน (๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕)

๔. โครงการโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน (หินกรูด-บ่อนอก) และโครงการท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติ (ไทย-มาเลเซีย) (๒๖ มีนาคม ๒๕๔๕ และ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕)

๕. ร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕)

๖. การทดลองออกอากาศของสถานีวิทยุชุมชน (๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕)

๗. การตรวจสอบกรณีการทำสัญญาของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย (กทพ.) ในโครงการก่อสร้างทางด่วนสาย บางนา-บางพลี-บางปะกง (๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๕)

๘. การจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย (๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕)

๑. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานการณ์ของสื่อมวลชน (๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔)

ประเด็น

เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การพิมพ์ การโฆษณา

ข้อเท็จจริง

ตามที่ปรากฏเป็นข่าวว่า การนำเสนอข่าวสารของสื่อมวลชนด้านหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ถูกแทรกแซงจากหน่วยงานต่างๆ เช่น การตักเตือนเจ้าของบรรณาธิการผู้พิมพ์ โดยสำนักงานตำรวจสันติบาล ในฐานะเจ้าพนักงานการพิมพ์ การงดออกอากาศรายการวิทยุโทรทัศน์ การปรับเปลี่ยนผังรายการ ตลอดจนการตัดออกจากผังรายการวิทยุกระจายเสียงโดยกรมประชาสัมพันธ์ เป็นต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสนใจและได้ติดตามสถานการณ์ดังกล่าวด้วยความห่วงใยและเห็นว่าสถานการณ์เช่นนี้ย่อมกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การพิมพ์ การโฆษณา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชน ซึ่งเป็นการตั้งใจที่จะฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๙, ๔๐ และ ๔๑ ซึ่งระบุว่าสื่อมวลชนทุกแขนงไม่พึงอยู่ภายใต้อาณัติของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยราชการ หรือเจ้าของกิจการเหล่านั้น อันส่งผลกระทบต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน และผลเสียต่อภาพลักษณ์ของรัฐบาลด้วย

ข้อเสนอแนะ

๑. พิจารณาสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชน ได้แก่ สำนักงานตำรวจสันติบาล กรมประชาสัมพันธ์ องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย (อสมท.) ทบทวนการใช้มาตรการต่างๆ ตามกฎหมายที่อาจจะเข้าข่ายแทรกแซงเสรีภาพในการนำเสนอข่าวสารของสื่อมวลชนมิให้ปรากฏต่อไป

๒. พิจารณากำกับดูแลให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนตามข้อ ๑ ให้เคารพเสรีภาพของข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งลูกจ้างของเอกชนที่ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ ในการเสนอข่าวและแสดงความคิดเห็นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๔๑

๓. เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาระยะยาว พิจารณาให้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๓๖ และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อันมีเนื้อหาขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๙

๒. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเรื่องเหมืองแร่ตะกั่ว เหมืองแร่คลิตี้ และเหมืองแร่เค็มโก จังหวัดกาญจนบุรี (๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

ประเด็น

การอนุรักษ์พื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และการแก้ไขผลกระทบจากพิษของสารตะกั่วต่อชีวิต ร่างกายของประชาชน ทั้งผู้ใหญ่ เด็ก และสิ่งแวดล้อม

ข้อเท็จจริง

ประการแรก การทำเหมืองแร่ทั้งสองแห่งอยู่ในเขตพื้นที่โดยรอบเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่กำลังจะประกาศเป็นเขตอุทยานแห่งชาติลำคลองงู และเป็นเขตป่าต้นน้ำแควใหญ่ซึ่งต่อมาเป็นแม่น้ำแม่กลอง ซึ่งคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก อันประกอบด้วยหน่วยงาน อาทิ กรมป่าไม้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม กรมควบคุมมลพิษ และสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม (สผ.) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ได้มีมติเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๑ ให้ยกเลิกกิจการเหมืองแร่ทั้งหมดในบริเวณรอบเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฯ ไปแล้ว

ประการที่สอง ผลกระทบจากสารตะกั่วต่อชีวิตร่างกายและสิ่งแวดล้อม เป็นที่รับรู้อย่างชัดเจนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยเฉพาะเหมืองบ่องามและโรงแต่งแร่คลิตี้ จากผลการตรวจสุขภาพชาวบ้านหมู่บ้านคลิตี้ล่าง จำนวน ๒๐๐ คน จาก ๔๐ หลังคาเรือน โดยกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ประชากรในหมู่บ้านคลิตี้ล่างมีค่าเฉลี่ยของปริมาณตะกั่วในเลือดคิดเป็นไมโครกรัมต่อเดซิลิตร ดังนี้

	- กุมภาพันธ์		๘-๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓	
	เฉลี่ย	จำนวน	เฉลี่ย	จำนวน
เด็กอายุ ๐-๖ ปี	๒๓.๕๖	๓๙ คน	๒๖.๔๖	๓๙ คน
เด็กอายุ ๗-๑๕ ปี	๒๘.๓๐	๘ คน	๒๗.๐๔	๑๑ คน
ผู้ใหญ่อายุ ๑๖ ปี ขึ้นไป	๒๖.๓๑	๗๒ คน	๒๙.๓๕	๕๔ คน

ซึ่งมีข้อสรุปว่า ค่าเฉลี่ยของปริมาณตะกั่วในเลือดยังไม่ลดลงเลย ขณะที่แผนกพิษวิทยาโรงพยาบาลรามาธิบดีระบุว่า ค่ามาตรฐานของระดับตะกั่วในเลือดที่ยอมรับได้สำหรับเด็กจะต้องไม่เกิน ๑๐ ไมโครกรัม ต่อเดซิลิตร มิฉะนั้นจะทำให้สมองหยุดการเจริญ กระดูกแขนขาจะคดงอใช้การไม่ได้

ข้อเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ตะกั่วต่อนายกรัฐมนตรี

๑. ขอให้ยุติการทำเหมืองแร่ทั้งหมดในพื้นที่ป่าโดยรอบเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร รวมทั้ง

๑.๑ การไม่ต่ออายุประทานบัตรและไม่อนุญาตให้ใช้พื้นที่ป่าแก่เหมืองบ่องามและไม่ให้ใบอนุญาตโรงแต่งแร่ตะกั่วคลิตี้ของบริษัทตะกั่วคอนเซนเตรท (ประเทศไทย) จำกัด

๑.๒ การเพิกถอนประทานบัตรและไม่อนุญาตให้ใช้พื้นที่ป่าแก่บริษัทกาญจนบุรี เอ็คซ์โพลเรชั่น ไมนิ่ง (เค็มโก) จำกัด ทั้งสองแปลงและให้หยุดดำเนินการทำเหมืองในพื้นที่ตำบลชะแล อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

๒. ให้หน่วยงานของรัฐเข้าควบคุมตรวจสอบพื้นที่และดำเนินคดีแก่ผู้ประกอบการที่กระทำผิดกฎหมาย

๓. ให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่และโรงแต่งแร่ทั้งสองแห่งเคลื่อนย้ายวัสดุอุปกรณ์ บ้านพักคนงานทั้งหมดออกไป และฟื้นฟูระบบน้ำและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลเสียหาย โดยมีกำหนดเวลาแล้วเสร็จที่แน่นอน จนกลับสู่สภาพที่ปลอดมลพิษโดยสิ้นเชิง

๔. ให้หน่วยงานของรัฐเข้าไปดูแลให้การรักษาพยาบาลชาวบ้านในฐานะผู้ได้รับพิษสารตะกั่ว มิใช่รักษาตามอาการป่วยเท่านั้น

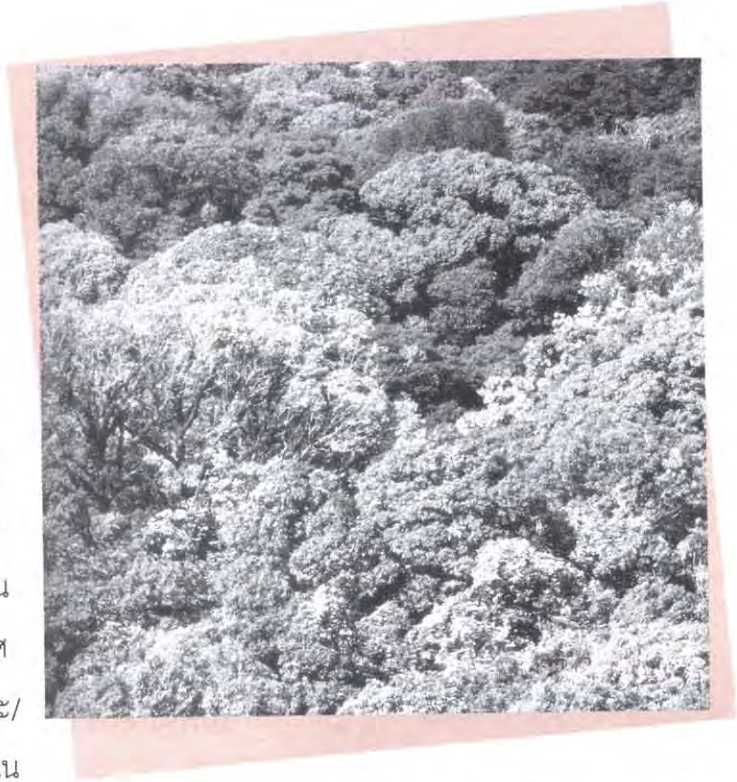
๕. ในอนาคต ก่อนอนุญาตให้ประทานบัตรเหมืองแร่และใช้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ควรมีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการทำแร่และร่างรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นให้สาธารณะรับรู้ และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอย่างแท้จริง

ในการนี้รัฐมนตรีว่าการของ ๔ กระทรวง ได้เดินทางไปตรวจพื้นที่และสั่งการระงับทำเหมืองในเวลาต่อมา

๓. การลงนามในข้อตกลงจัดตั้งกองทุนป่าไม้เขตร้อน (๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔)

ประเด็น

การละเมิดอธิปไตยของรัฐ และสิทธิมนุษยชน

ข้อเท็จจริง

๑. เนื้อหาของข้อตกลงดังกล่าวมีนัยสำคัญอย่างยิ่งต่ออธิปไตยของรัฐไทยที่มีเหนือทรัพยากรของชาติทั้งปวง อันเป็นส่วนหนึ่งของอำนาจอธิปไตยสูงสุดของปวงชนชาวไทย การเปิดโอกาสให้รัฐอื่นหรือองค์การอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นองค์การในภาครัฐ เอกชน หรือองค์การระหว่างประเทศก็ตาม เข้ามามีสิทธิในการบริหารจัดการและ/หรือประมวลข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับป่าไม้ในราชอาณาจักรไทย รวมทั้งทรัพย์สินและสิ่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ โดยมีข้อตกลงที่ทำร่วมกับรัฐอื่นมารับรอง เท่ากับเป็นการละเมิดในการกำหนดใจตนเอง ที่ปวงชนชาวไทยมีร่วมกัน อันเป็นหลักการสิทธิมนุษยชนสากลที่เป็นรากฐานแห่งสิทธิทั้งหลายทั้งปวงภายใต้อธิปไตยของรัฐหนึ่ง ซึ่งรัฐอื่นจะละเมิดมิได้

๒. เนื้อหาของข้อตกลงดังกล่าว อาจนำไปสู่การละเมิดสิทธิของชนชาวไทยได้อย่างกว้างขวาง ชนิดถึงรากถึงแก่นของสิทธิในการดำรงชีวิตและการพัฒนา ทั้งยังส่งผลกระทบต่อสิทธิของราษฎรสิทธิทางการเมือง สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ตลอดจนสิทธิชุมชนในการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งนี้เพราะชีวิต ความเป็นอยู่ ร่างกาย ภูมิปัญญา และทรัพย์สินที่แท้จริงของชนชาวไทยนั้น ย่อมอิงอาศัยและถือกำเนิดจากระบบนิเวศวิทยาฐานทรัพยากร และวิธีการดำรงชีวิตที่สัมพันธ์สอดคล้องกับป่าไม้เขตร้อนเป็นสำคัญ นับแต่อดีตกาลมาจนปัจจุบัน และยิ่งมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นในอนาคต

๓. กระบวนการอนุมัติหลักการ ร่างข้อตกลงและเตรียมการลงนามข้อตกลง ดังกล่าวนับว่าขัดต่อหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ในหลายมาตราฯ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า กระบวนการที่ผ่านมาเป็นการดำเนินการทางกฎหมายและสร้างข้อผูกพันระดับประเทศโดยบุคลากรและหน่วยงานของรัฐเพียงจำนวนหนึ่งที่ไม่เคยมีการเปิดเผยต่อสาธารณะ ไม่เคารพต่อสิทธิของปัจเจกชนและชุมชนชาวไทย ในอันที่จะได้รับรู้และมีร่วมในการตัดสินใจทางนโยบายและกฎหมายซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมหาศาลดังที่ได้กล่าวแล้วในข้อ ๑ และ ๒

ข้อเสนอแนะต่อนายกรัฐมนตรี

๑. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีความเห็นสนับสนุนมติของคณะรัฐมนตรีที่ให้มีการทบทวนการลงนามในข้อตกลงจัดตั้งกองทุนป่าไม้เขตร้อนดังกล่าว และเห็นว่าไม่ควรให้เงื่อนไขกำหนดเวลาที่จะต้องลงนามภายในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๕ นี้ มาเร่งรัดการตัดสินใจลงนามในข้อตกลงที่อาจจะส่งผลกระทบอย่างยิ่งยวดต่อทรัพยากรและผลประโยชน์ของชาติ ตลอดจนอธิปไตยของรัฐเหนือทรัพยากรของชาติ และสิทธิของชนชาวไทยได้ ดังนั้นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงขอเสนอให้คณะรัฐมนตรีเลื่อนการลงนามในข้อตกลงดังกล่าวออกไปก่อนอย่างไม่มีกำหนดแม้ว่าจะส่งผลให้ต้องสูญเสียผลประโยชน์ในด้านการผ่อนปรนภาระหนี้ของประเทศบ้างก็ตาม เพราะการสูญเสียดังกล่าวนี้ไม่อาจเทียบได้แม้แต่น้อย กับความสูญเสียและการละเมิดอธิปไตยของรัฐและสิทธิมนุษยชนที่อาจเกิดขึ้นจากข้อตกลงดังกล่าว

๒. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขอเรียกร้องให้รัฐบาลเปิดโอกาสให้สถาบันอื่นๆ ของรัฐมีสถาบันนิติบัญญัติ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นอาทิ ตลอดจนองค์กรอิสระอื่นๆ องค์การเอกชน สถาบันวิชาการ การศึกษา และสื่อมวลชน ประชาชนและชุมชนในวงกว้าง ได้รับข้อมูลข่าวสารสาระของข้อตกลง พร้อมทั้งมีส่วนร่วมในการพิจารณาข้อดีข้อเสียและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น จากข้อตกลงดังกล่าวอย่างครอบคลุมทั่วถึงก่อนที่จะมีการตัดสินใจลงนาม และ/หรือปรับปรุงแก้ไข หรือเพิกถอนข้อตกลงในขั้นต่อไป

๔. โครงการโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน (หินกรูด-บ่อนอก) และโครงการ ท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติ (ไทย-มาเลเซีย) (๒๖ มีนาคม และ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕)

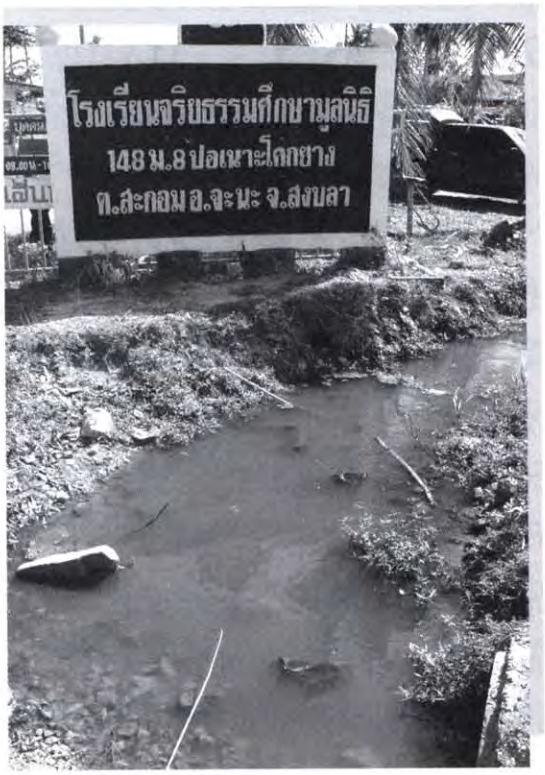

ประเด็น

ชุมชนได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานโครงการด้านพลังงาน จำนวน ๓ โครงการ คือ โครงการโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน (หินกรูด-บ่อนอก) และโครงการท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติ (ไทย-มาเลเซีย) โดยชุมชนทั้งสามแห่งไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการรับฟังความคิดเห็นก่อนการตัดสินใจดำเนินโครงการ

ข้อเท็จจริง

ประชาชนในพื้นที่พยายามแสดงให้เห็นถึงศักดิ์ศรี สิทธิ และศักยภาพในการกำหนดวิถีชีวิต และทิศทางการพัฒนาที่สมดุล สอดคล้องกันระหว่างวิถีทางวัฒนธรรมที่ผูกพันกันในชุมชน วิถีทางการทำมาหากินด้วยแนวทางการพึ่งตนเอง อย่างเพียงพอและยั่งยืน และวิถีทางการใช้ชีวิตที่คำนึงถึงความสมบูรณ์ของธรรมชาติ เพื่อรักษาสิทธิในการดำรงชีวิตในสิ่งแวดล้อมที่ดี ทั้งเพื่อปัจจุบันและเพื่อลูกหลานในอนาคต อันถือเป็นการใช้สิทธิของตนเองตามรัฐธรรมนูญ

เมื่อพิจารณาถึงบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย และการตัดสินใจในโครงการทั้ง ๓ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพบว่า ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาภูมิภาค และการวางแผนภาคพลังงาน ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเชิงนโยบายของผลกระทบจากการดำเนินโครงการ และเมื่อประชาชนรู้ว่าจะมีการดำเนินโครงการในพื้นที่ของตนก็ได้พยายามแสดงสิทธิการมีส่วนร่วมด้วยความพยายามในรูปแบบต่างๆ เช่น การขอให้เปิดเผยสัญญาโครงการ ขอให้เปิดเผยข้อมูลภาพรวมของโครงการ ขอทราบแผนพัฒนาต่อเนื่องของโครงการ ขอให้มีการจัดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ขอให้มีการศึกษาผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสังคมของโครงการ

ความพยายามแสดงสิทธิของประชาชนต่อโครงการทั้ง ๓ มีทั้งการยื่นหนังสือถึงหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ คือ ตั้งแต่ในพื้นที่ไปถึงส่วนกลาง รวมทั้งการยื่นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี การชุมนุม การจัดเวทีสาธารณะ รวมทั้งการพยายามศึกษาค้นคว้าแสดงข้อเท็จจริงทั้งในด้านของความจำเป็นในการดำเนินโครงการ ผลกระทบจากการดำเนินโครงการและทางเลือกในการดำเนินโครงการโดยนักวิชาการหลายฝ่าย

จากความพยายามของประชาชนในการดำเนินการเพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตของตนเอง และการใช้สิทธิของตนตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๔๖ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๙ ที่ได้บัญญัติถึงกลไกต่างๆ ไว้หลายประการ เพื่อให้เกิดกระบวนการตัดสินใจของรัฐ ซึ่งคำนึงถึงประโยชน์สุขร่วมกันในสังคม และหลักสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน อาทิ การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการวางแผนการพัฒนา การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน การประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต หรือสวัสดิภาพของคน และความหลากหลายทางชีวภาพ

ถึงแม้ว่า เจ้าของโครงการและหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง จะมีการนำกลไกเหล่านี้มาใช้ในการดำเนินการ โดยเฉพาะการจัดให้มีการประชาพิจารณ์ที่ไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรมต่อชุมชน และการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม แต่การใช้กลไกดังกล่าวในโครงการทั้ง ๓ ก็ไม่สามารถบรรลุผลในการระงับหรือบรรเทาความขัดแย้ง เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าว เป็นไปเพื่อสร้างความชอบธรรมในการดำเนินโครงการมากกว่าการสร้างความเป็นธรรมและการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการตัดสินใจ อันเป็นหลักการของสิทธิมนุษยชน และเจตนารมณ์ที่แท้จริงของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๙

การวางแผนพัฒนาภูมิภาค และการวางแผนพัฒนาพลังงาน เป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกระดับ เพราะการวางแผนระดับภูมิภาคและการวางแผนรายสาขา เป็นการกำหนดหลักการ เหตุผล และความจำเป็นในการดำเนินโครงการต่างๆ ประสบการณ์จากทั้ง ๓ โครงการ แสดงให้เห็นว่า การขาดการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงจากภาคประชาชนในขั้นตอนการวางแผน การมิได้คำนึงถึงทางเลือกในการพัฒนาที่หลากหลาย การมิได้ทบทวนประสิทธิผลของกระบวนการวางแผนที่ผ่านมา และการวางแผนโดยคำนึงเฉพาะมิติใดมิติหนึ่งเป็นหลัก ทำให้จำกัดโอกาสและทางเลือกในการตัดสินใจร่วมกันในระดับโครงการจนเป็นผลให้ความขัดแย้งในทั้ง ๓ โครงการ ไม่สามารถบรรเทาให้ลดน้อยลงได้ และเป็นปัญหาที่รัฐบาลต้องเผชิญและคอยตามแก้ไขอยู่ตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุด

การประชาพิจารณ์ตามมาตรา ๕๙ นี้จึงนับเป็นกลไกที่สำคัญอีกกลไกหนึ่ง ในการจัดการความขัดแย้งภายใต้หลักสิทธิมนุษยชน แต่การประชาพิจารณ์ที่ดำเนินการในทั้ง ๓ กรณีกลับไม่ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะในกรณีของโครงการท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย - มาเลเซีย กลับกลายเป็นชนวนที่นำไปสู่ความรุนแรง เพราะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้จัดให้มีการประชาพิจารณ์ภายหลังจากที่รัฐได้ทำข้อตกลงที่มีการผูกพัน

ทางกฎหมายกับเจ้าของโครงการ อีกทั้งหน่วยงานที่จัดให้มีการประชาพิจารณ์ ยังจำกัดขอบเขตและประเด็นของการประชาพิจารณ์ โดยมิได้เปิดโอกาสให้มีการประชาพิจารณ์ตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนพัฒนาภูมิภาคและการวางแผนภาคพลังงาน และมิได้จัดให้มีการประชุมเพื่อกำหนดประเด็นต่างๆ ร่วมกันในการประชาพิจารณ์ นอกจากนี้ กระบวนการคัดเลือกกรรมการประชาพิจารณ์ และผู้เข้าร่วมการประชาพิจารณ์ ยังขาดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ และยังขาดความโปร่งใสในการดำเนินการอีกด้วย ทั้งหมดนี้เป็นผลเนื่องจากรัฐบาลมิได้เร่งรัดออกกฎหมายรองรับมาตรา ๕๙ ของรัฐธรรมนูญ แม้จะมีการใช้รัฐธรรมนูญมาครบ ๕ ปีแล้วก็ตาม

การประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้มีการนำมาใช้ในทั้ง ๓ กรณี ก็ไม่ประสบความสำเร็จ ในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและการจัดการความขัดแย้ง ทั้งในแง่ของความบกพร่องของรายงานผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่พบได้ในทุกกรณี และความไม่สมบูรณ์ของกระบวนการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นกระบวนการที่มิได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ในการกำหนดขอบเขต ประเด็นและแนวทางในการประเมินผลกระทบ รวมถึงมิได้เปิดโอกาสให้ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบและสาธารณชน ได้ร่วมตรวจสอบ ทบทวนร่างรายงาน รวมถึงมิได้มีการจัดตั้งองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ความคิดเห็นก่อนที่จะอนุมัติให้ดำเนินการตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีโครงการท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย-มาเลเซีย ยังพบการแทรกแซงกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการเพื่ออนุมัติให้มีการดำเนินโครงการ สาเหตุที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ทำให้กระบวนการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม และรายงานผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมไม่เป็นที่ยอมรับจากสาธารณชน จนไม่สามารถใช้ประกอบการตัดสินใจร่วมกันได้ ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจึงคัดค้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์การแสดงสิทธิและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนใน ๓ กระบวนการหลัก คือ การวางแผนพัฒนาภูมิภาคและการวางแผนภาคพลังงาน การประชาพิจารณ์ และการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ปรากฏว่า แม้รัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะได้ดำเนินการทั้ง ๓ กระบวนการ แต่การดำเนินการมิได้เป็นไปในรูปแบบที่ควรจะเป็น มิได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริงและเท่าเทียม และมิได้ตอบสนองต่อสิทธิในการได้รับรู้ข้อมูล คำชี้แจง เหตุผล ตลอดจนสิทธิในการเสนอความคิดเห็น การร่วมกำหนดนโยบาย และสิทธิในการตัดสินใจในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ของประชาชน จนเป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งและนำไปสู่ความรุนแรง ที่ส่งผลกระทบด้านต่างๆ ทั้งต่อชุมชน และต่อสังคมส่วนรวมนับเป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายพึงสังวรไว้

ข้อเสนอต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีข้อเสนอต่อรัฐบาล ในกรณีโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน หินกรูด-บ่อนอก และโครงการท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย-มาเลเซีย ดังนี้

๑. เห็นควรให้รัฐบาลทบทวนการดำเนินโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน หินกรูด-บ่อนอกและโครงการท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย-มาเลเซีย และให้มีมาตรการปกป้องและขจัดความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากกระบวนการดำเนินโครงการโดยทันที

๒ เห็นควรให้รัฐบาลเร่งรัดการออกกฎหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๙ และกฎหมายเกี่ยวกับองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อม สิทธิชุมชน และสิทธิในการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๖ และ ๕๖ ทั้งนี้การร่างกฎหมายดังกล่าว ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงและมีหลักการพื้นฐาน ดังต่อไปนี้

ประชาชนต้องมีส่วนร่วมกำหนดทั้งกระบวนการและองค์ประกอบของการประชาพิจารณ์ คณะกรรมการประชาพิจารณ์ต้องเป็นอิสระ และไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับโครงการ การประชาพิจารณ์ต้องทำขึ้นก่อนการตัดสินใจดำเนินโครงการ และคณะกรรมการประชาพิจารณ์ต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจนได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วนและรอบด้าน ประชาชนผู้จะได้รับผลกระทบควรได้รับและเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ผลการประชาพิจารณ์ต้องเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการตัดสินใจของรัฐบาลและต้องเปิดเผยต่อสาธารณชน

กระบวนการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ต้องมีการจัดตั้งองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญและให้ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ มีสิทธิในการร่วมกำหนดขอบเขตและแนวทางการประเมินผลกระทบ

และมีสิทธิในการร่วมพิจารณา ทบทวน และให้ข้อคิดเห็นต่อร่างรายงาน โดยการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ ก่อนที่รัฐบาลและหน่วยงานราชการ จะดำเนินการผูกพันใดๆ ในทางธุรกิจและในทางกฎหมาย เพื่อให้กระบวนการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม เป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อการตัดสินใจอย่างแท้จริง

๓. เห็นควรให้รัฐบาลเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับโครงการต่างๆ ที่ระบุไว้ในแผนพัฒนาภูมิภาคและนโยบายรายสาขาที่มีอยู่ในปัจจุบัน รวมถึงสถานะปัจจุบันของโครงการเหล่านั้น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการตัดสินใจในทุกโครงการ ที่รัฐบาลจะดำเนินการเอง หรือโครงการที่รัฐบาลจะมอบหมายให้เอกชนได้รับอนุมัติไปดำเนินการก็ตาม

๔. รัฐบาลต้องปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ด้วยการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของประชาชน โดยไม่อ้างว่ายังมิได้มีกฎหมายบัญญัติไว้ และรัฐบาลต้องกำหนดแนวทางการปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพิ่มเติมกรณีโครงการท่อก๊าซไทย - มาเลเซีย (๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕)

หลังจากที่นายกรัฐมนตรีได้ไปดูสถานที่และรับฟังความเห็นของประชาชนในพื้นที่ ได้มีแถลงการณ์สำนักนายกรัฐมนตรีฉบับที่ ๑ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๕ ขอเลื่อนการตัดสินใจทั้งสามโครงการออกไปและยังต้องตั้งคณะทำงานจากหลายหน่วยงานอีกหลายชุด เพื่อให้รัฐมีข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน **โดยนายกรัฐมนตรีเห็นว่าต้องมีเหตุผลสามารถอธิบายการพิจารณาตัดสินใจได้อย่างชัดเจน** ซึ่งคำแถลงดังกล่าวทำให้ทุกฝ่ายในสังคมต่างยินดีที่จะรอคอยการตัดสินใจและการชี้แจงเหตุผลด้วยความเชื่อมั่น

แต่แถลงการณ์สำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ เรื่องการตัดสินใจต่อสามโครงการดังกล่าว ปรากฏว่า ไม่มีการชี้แจงและอธิบายข้อมูลและเหตุผลของการพิจารณาตัดสินใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการท่อก๊าซฯ ซึ่งมีเพียงข้อสรุปว่า

"รัฐบาลตกลงที่จะให้ดำเนินการต่อไปตามสัญญา และเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาส่งผลกระทบต่อสังคมและชุมชน จึงให้การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยเปลี่ยนจุดวางท่อขึ้นฝั่งจากจุดเดิมในรัศมีไม่เกิน ๕ กิโลเมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ได้มีการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมไว้แล้ว และให้ทำความเข้าใจกับราษฎรในพื้นที่ด้วย"

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ติดตามผลกระทบจากการตัดสินใจของรัฐบาลดังกล่าว พบว่า ไม่ได้มีการชี้แจงและอธิบายเหตุผลและข้อมูลของการพิจารณาตัดสินใจ เพียงแต่ระบุว่าจะเลื่อนจุดดำเนินการไม่เกิน ๕ กิโลเมตร โดยไม่จำเป็นต้องมีการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ ทั้งที่ไม่ถูกต้องกับข้อเท็จจริง เป็นการบั่นทอนความเชื่อมั่นต่อการดำเนินการของภาครัฐต่อสังคมโดยรวม และก่อให้เกิดความขัดแย้งที่มีแนวโน้มรุนแรงยิ่งขึ้น ทั้งระหว่างรัฐบาลกับประชาชนและ

ระหว่างประชาชนในพื้นที่ ที่สำคัญ คือ แสดงถึงการไม่นำพาต่อการกระทำที่ไม่เป็นไปตามขั้นตอนตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะเป็นกรณีตัวอย่างที่นำไปสู่การกำหนดนโยบายที่ผิดพลาด และการกระทำที่ละเมิดต่อรัฐธรรมนูญมากยิ่งขึ้นในอนาคต

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงไม่เห็นด้วยกับข้อสรุปของรัฐบาล ที่ละเลยไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนของรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดในบ้านเมือง และไม่ได้ตัดสินใจเพื่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง อันมีผลต่อสถานการณ์ในพื้นที่ ซึ่งการชุมนุมคัดค้านโครงการนี้ มีแนวโน้มที่ชัดเจนว่าจะดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง และยิ่งมีบรรยากาศตึงเครียดรุนแรงมากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากมีข้อมูลว่ารัฐบาลส่งเจ้าหน้าที่กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในไปควบคุมพื้นที่เพื่อแยกสลายกลุ่มคัดค้านจึงทำให้ประชาชนเกิดความระแวง เมื่อประกอบกับมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๕ เรื่อง หลักการและแนวทางการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในการชุมนุมเรียกร้อง ที่มีมติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและตำรวจดำเนินการตามกฎหมายอย่างจริงจัง จึงเป็นที่ห่วงใยของหลายฝ่ายในสังคมว่า อาจจะมีการใช้ความรุนแรงจาก

เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติข้อคาดการณ์ไว้

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงใคร่ขอเสนอแนะเชิงนโยบายเพิ่มเติมต่อรัฐบาล สำหรับโครงการท่อก๊าซ และโรงแยกก๊าซไทย มาเลเซีย เพื่อการพิจารณาเป็นการเร่งด่วน ดังต่อไปนี้

๑. ขอให้พิจารณาสั่งการมิให้หน่วยงานใดๆ ของรัฐ มีท่าทีในการสนับสนุนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อันจะเป็นการทำให้สถานการณ์ตึงเครียดยิ่งขึ้น รวมทั้งกำชับมิให้ใช้มาตรการรุนแรงใดๆ ต่อการชุมนุม อันจะยิ่งทำให้โอกาสที่จะแก้ไขปัญหามีลดน้อยลงไปอีก

๒. ขอให้มีการชี้แจงและอธิบายเหตุผลและข้อมูล ที่รัฐบาลได้ศึกษาประกอบการพิจารณาตัดสินใจครั้งนี้อย่างชัดเจน เพื่อทำให้ทุกฝ่ายได้มีโอกาสเข้าใจข้อมูลและเหตุผลอย่างแท้จริง อันจะก่อประโยชน์และมีการแลกเปลี่ยนหารือ บนพื้นฐานข้อมูลและเหตุผลที่ถูกต้องร่วมกันในสังคมต่อไป

๓. ในประการสำคัญยิ่ง ขอให้พิจารณาทบทวนดำเนินการให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง

ข้อเสนอต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เรื่อง การกระทำและกฎหมายที่ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ กรณีโครงการท่อส่งก๊าซฯ (๒๕ กันยายน ๒๕๔๕)

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เสนอกรณีโครงการท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย - มาเลเซีย ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาพิจารณาเพื่อนำเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญในประเด็นต่อไปนี้

ประเด็นที่ ๑

การกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ :

การดำเนินโครงการท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย - มาเลเซีย ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

๑. จากบทบัญญัติมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้บัญญัติไว้ว่าการอนุญาตหรือการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นของประชาชน ตามกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเป็นส่งที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้โดยชัดเจน

แต่กระบวนการดำเนินโครงการก่อสร้างก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย - มาเลเซียนั้น ปรากฏว่าได้ดำเนินการโครงการก่อนที่จะทำประชาพิจารณ์และการทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยมีข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

๑.๑ รัฐบาลไทยและรัฐบาลมาเลเซียได้ร่วมเป็นประธานในพิธีลงนามข้อตกลงเบื้องต้นของสัญญาซื้อขายก๊าซเจดีเอ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๑

๑.๒ การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยและบริษัทเปโตรนาสของประเทศมาเลเซียได้ทำสัญญาทางธุรกิจ ๔ ฉบับ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๓ ได้แก่ สัญญาผู้ถือหุ้น สัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติ สัญญาการให้ยืมคืน และสัญญาแม่บทการร่วมทุน

๑.๓ หลังจากที่ถูกคัดค้านจากประชาชนและนักวิชาการจำนวนมาก รัฐบาลจึงได้จัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็น (ประชาพิจารณ์) โดยที่กลุ่มประชาชนผู้คัดค้านไม่ยอมรับวิธีการจัดดังกล่าว ทำให้เกิดความขัดแย้งในการประชุมขึ้นทั้งสองครั้งและไม่อาจดำเนินการประชุมได้ โดยครั้งแรกจัดเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๓ และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๓ ได้มีการขัดขวางการประชุมโดยชุมชนที่คัดค้านโครงการเช่นเดียวกัน แต่ประธานคณะกรรมการประชาพิจารณ์แถลงว่า การประชาพิจารณ์ได้เสร็จสิ้นลงไปแล้วอย่างปราศจากความถูกต้องและความเป็นธรรม

๑.๔ การศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือที่เรียกเป็นทางการว่า "รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)" ซึ่งทางหน่วยงานที่รับผิดชอบอ้างว่า ได้ผ่านความเห็นชอบ จากคณะกรรมการผู้ชำนาญการแล้วเมื่อปี ๒๕๔๕ แต่กรรมการผู้ชำนาญการบางส่วนได้โต้แย้งว่ามติดังกล่าวผ่านเฉพาะด้านเทคนิคเท่านั้นแต่เหตุผลทางด้านสังคมยังไม่ผ่าน จึงเท่ากับว่า รายงาน EIA อาจยังไม่ได้รับความเห็นชอบทั้งฉบับ

เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ การดำเนินการโครงการดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นหลังจากที่รัฐธรรมนูญบังคับใช้ จึงมีผลผูกพันที่รัฐต้องดำเนินตามมาตรา ๒๖ ซึ่งบัญญัติว่า การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กรต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ประกอบกับมาตรา ๒๗ บัญญัติว่า สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้โดยชัดแจ้ง โดยปริยาย หรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญย่อมได้รับการคุ้มครอง และผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาลและองค์กรอื่นของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย บังคับใช้กฎหมาย และการตีความกฎหมายทั้งปวง

แต่ปรากฏว่ารัฐบาลได้เร่งทำสัญญาหรือดำเนินการต่างๆ ก่อนที่จะได้จัดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนรวมทั้งการทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม จึงเห็นได้ชัดแจ้งว่าการกระทำของรัฐดังกล่าว เจตนาที่จะขัดหรือแย้งกับ

บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ

๒. จากบทบัญญัติมาตรา ๔๖ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ และมาตรา ๒๙๐ ที่บัญญัติให้ประชาชน ชุมชนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน แต่ปรากฏว่า กระบวนการดำเนินโครงการฯ กลับไม่มีกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

๒.๑ ขาดการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นตามกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน (ประชาพิจารณ์) ตามรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ

๒.๑.๑ ก่อนที่ประชาชน ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น จำเป็นจะต้องได้รับข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจง และเหตุผลตามแผนโครงการของรัฐอย่างครบถ้วนและรอบด้านเสียก่อนแต่ปรากฏว่าข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจง ตลอดจนเหตุผลที่ประชาชนและชุมชนได้รับนั้นเป็นข้อมูลด้านเดียว แม้กระทั่งเมื่อมีการเรียกร้องให้เปิดเผยสัญญาก็เป็นเพียงการเปิดเผยสัญญาบางส่วน มิได้เปิดเผยทั้งหมด ดังนั้น เมื่อข้อมูลไม่ครบถ้วน กระบวนการการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนและชุมชนจึงไม่สมบูรณ์ และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประชาชนและชุมชนมีการคัดค้านการจัดการประชาพิจารณ์ทั้งสองครั้งดังกล่าว และเกิดเหตุการณ์รุนแรงขึ้นเป็นลำดับมา

๒.๑.๒ การมีส่วนร่วมประชาพิจารณ์และองค์ประกอบของการประชาพิจารณ์ ปรากฏว่าในการแต่งตั้งกรรมการประชาพิจารณ์ มิได้ให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการเสนอรายชื่อบุคคลเข้ามาเป็นกรรมการ และเมื่อประชาชนและชุมชนคัดค้านกรรมการบางคนว่ามีส่วนได้เสียกับโครงการฯ กลับไม่นำไปพิจารณา นอกจากนี้รายชื่อผู้มีส่วนได้เสียในการร่วมการประชาพิจารณ์มีความสับสน เกณฑ์การคัดเลือกถูกวิจารณ์ว่าไม่โปร่งใสและไม่เปิดเผยหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เข้าร่วมประชาพิจารณ์ ตลอดจนกรรมการประชาพิจารณ์มิได้เรียกผู้มีส่วนได้เสียเข้าประชุมเพื่อกำหนดประเด็นในการทำประชาพิจารณ์ล่วงหน้า เป็นต้น ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าประชาชนและชุมชนมิได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

๒.๒ ขาดการมีส่วนร่วมในการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม (EIA) ตั้งแต่การกำหนดขอบเขตและแนวทางการประเมินผลกระทบ รวมทั้งมีสิทธิในการร่วมพิจารณา ทบทวนและให้ข้อคิดเห็นต่อร่างรายงานดังกล่าว ประชาชนและชุมชนมิได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินการแต่ประการใด จึงทำให้หลังจากที่การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้เปิดเผยออกมามีข้อบกพร่องในข้อเท็จจริงหลายประการ อาทิ ในรายงานระบุว่าในชุมชน อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลามีเรือประมงเพียง ๒๐๐ ลำ ทั้ง ๆ ที่ความเป็นจริงมีเรือประมงถึง ๓,๐๐๐ ลำ เป็นต้น ซึ่งมีผลให้เกิดข้อวิจารณ์และขัดแย้ง รวมทั้งประชาชนและชุมชนขาดความเชื่อถือในรายงาน ดังนั้น การกระทำดังกล่าวจึงขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๖ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ และมาตรา ๒๙๐ โดยชัดแจ้ง

ประเด็นที่ ๒

กฎหมายที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ :

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพุทธศักราช ๒๕๓๕

ขัดต่อเจตนารมณ์และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

๑. การดำเนินการโครงการฯ โดยอาศัยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๓๕ ทั้งที่ พ.ร.บ. นี้มีบทบัญญัติที่ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์และบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๔๐ กล่าวคือ ขาดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อนการตัดสินใจดำเนินโครงการใด ๆ

ตารางเปรียบเทียบบางประเด็นของสิทธิในการมีส่วนร่วมของประชาชน

รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐	พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
๑. สิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ก่อนการอนุญาตหรือการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใด ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมสุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดเกี่ยวกับตนหรือชุมชนท้องถิ่นและมีสิทธิแสดงความคิดเห็นของตนในเรื่องดังกล่าว (มาตรา ๕๙)	๑. การได้รับทราบข้อมูลหรือข่าวสารจากทางราชการในเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๒. สิทธิของบุคคลที่จะมีส่วนร่วมกับรัฐและประชาชนในการบำรุงรักษาและได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ และในการคุ้มครอง ส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพหรือคุณภาพชีวิตของตน (มาตรา ๕๖)	๒. มีการกำหนดแต่เพียงการได้รับการชดเชยค่าเสียหายและการร้องเรียน

รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐	พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
๓. สิทธิของชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน (มาตรา ๔๖)	
๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ในเขตพื้นที่ (มาตรา ๒๙๐)	

ดังนั้น จึงเห็นว่ากระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ขัดหรือแย้งกับเจตนารมณ์และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๔๖,๕๖,๕๙ และมาตรา ๒๙๐ ที่เปิดโอกาสให้ทั้งบุคคลและชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ก่อนการตัดสินใจดำเนินโครงการใดๆ สมควรที่รัฐบาลจะได้แก้ไขปรับปรุง เพื่อป้องกันการขัดแย้งของชุมชนต่อโครงการของรัฐในอนาคต

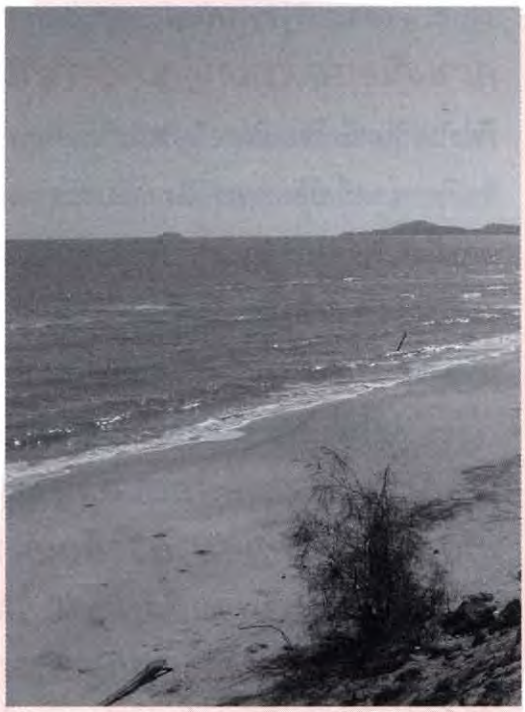
๒. กระบวนการและองค์ประกอบขององค์กรที่ให้ความเห็นและมีส่วนร่วมต่อการจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมขัดต่อเจตนารมณ์และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๕๖ ที่เน้นกระบวนการทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) สำหรับโครงการที่มีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และยังได้กำหนดให้มีองค์การอิสระขึ้นมาทำหน้าที่ให้ความเห็นประกอบ ทั้งนี้ เพื่อให้มีองค์กรที่เป็นอิสระจากรัฐตรวจสอบก่อนดำเนินการ

ตารางเปรียบเทียบกระบวนการให้ความเห็นชอบต่อ EIA

รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐	พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕	หมายเหตุ
๑. (มาตรา ๕๖ วรรค ๒ ตอนต้น) การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าว ไม่มีการกำหนดประเภทและขนาดของโครงการ ตลอดจนไม่จำแนกโครงการของรัฐและเอกชนแต่อย่างใด	๑. ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดประเภทและขนาดของโครงการ หรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือเอกชนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเสนอขอความเห็นตามมาตรา ๔๗,๔๘,๔๙	๑. การจัดลำดับชั้นที่มีความเข้มงวดต่างกันในการให้ความเห็นชอบต่อ EIA เป็นการขัดต่อเจตนารมณ์และบทบัญญัติที่เปิดช่องโหว่ให้ลดทอนความเข้มงวดต่อ EIA ลงไปอีก เช่น มาตรา ๔๗ ต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี แต่มาตรา ๔๘ เพียงแต่ขอความเห็นชอบจากสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม (สผ.) เท่านั้น รวมทั้งมีโครงการของรัฐและเอกชนจำนวนมากที่ไม่ต้องทำ EIA เนื่องจากรัฐมนตรีไม่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๒. (มาตรา ๕๖ วรรค ๒ ตอนท้าย) ให้องค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการ	๒. การแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาตตามกฎหมาย การแต่งตั้งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ข้าราชการต่างๆ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	๒. แม้จะอ้างว่ายังไม่มีกฎหมายจัดตั้งองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมดังกล่าว แต่เมื่อคำนึงถึงสิทธิตามรัฐธรรมนูญ ควรมีการแต่งตั้งตามองค์ประกอบตามที่กำหนดจาก ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษา และผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ความเห็นประกอบ

ดังนั้นกระบวนการตามตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ จึงขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๔๖,๕๖,๕๙ และมาตรา ๒๙๐ และการที่โครงการท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย-มาเลเซีย ดำเนินการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยที่พระราชบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อเจตนารมณ์และบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ การดำเนินโครงการฯ ดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์และบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญด้วย

๕. ร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕)

ประเด็น

ขอให้มีการทบทวนหรือพิจารณายกเลิก ร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ข้อเท็จจริง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา และคณะกรรมาธิการร่วมรัฐสภา ขอเสนอให้มีการทบทวนหรือพิจารณายกเลิก ร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมาธิการร่วมรัฐสภาแล้วเนื่องจากมีความเห็นว่า บางประเด็นในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว มีนัยที่เป็นการละเมิดต่อสิทธิมนุษยชนและสิทธิของบุคคล ซึ่งขัดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญรวมทั้งต่อกฎหมายอื่นๆ

ข้อเสนอต่อนายกรัฐมนตรี ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา และประธานคณะกรรมาธิการร่วมรัฐสภา

๑. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้การรับรองต่อแดนกรรมสิทธิ์ของบุคคลทั้งบนดินและใต้ดินแม้จะมีการตีความว่า หมายเฉพาะเท่าที่ความสามารถของมนุษย์จะใช้ได้ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติแร่ มาตรา ๘๘/๓ ระบุว่า การทำเหมืองใต้ดินผ่านใต้ดินของที่ดินใดที่มิใช่ที่ว่าง *หากระดับความลึกจากผิวดินเกินกว่าหนึ่งร้อยเมตร ผู้ยื่นขอประทานบัตรไม่ต้องแสดงหลักฐานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ขอมีสิทธิทำเหมืองในเขตที่ดินนั้นได้*

แต่ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ ระบุว่า *"บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน"* ดังนั้นการที่ระบุให้ดินแดนกรรมสิทธิ์ของบุคคลมีพียงไม่เกินหนึ่งร้อยเมตร ในขณะที่เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีแดนกรรมสิทธิ์ครอบคลุมไปถึงที่ดินที่อยู่ลึกเกินกว่าหนึ่งร้อยเมตร ซึ่งหากประชาชนมีโอกาสและมีเครื่องมือเครื่องจักร ทุน ตลอดจนเทคโนโลยีเช่นเดียวกับผู้ประกอบการ ก็ย่อมจะดำเนินการได้เช่นเดียวกัน เช่นนี้ถือว่า ความในมาตรา ๘๘/๓ แห่งร่างพระราชบัญญัติแร่ฉบับดังกล่าว เป็นการเลือกปฏิบัติ อันเป็นการขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐

๒. ตามร่างพระราชบัญญัติแร่ มาตรา ๘๘/๓ ระบุว่า *"เมื่อรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินใด ได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแล้ว ให้รัฐมนตรีประมวลข้อมูลต่อไปนี้ เข้าสู่กระบวนการฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือระเบียบราชการที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการกำหนดเงื่อนไขอันจำเป็นในประทานบัตรต่อไป"*

การระบุให้รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน เช่น เหมืองโปแตชที่จังหวัดอุดรธานี จะต้องได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๗, มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ โดยผ่านความเห็นชอบคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ซึ่งมาตรา ๔๘ วรรค ๕ ระบุว่า จะต้องประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และจะต้องมีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายสำหรับโครงการหรือกิจการนั้น หรือผู้แทนร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย แต่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน มาตรา ๕๖ วรรค ๒ บัญญัติว่า *"การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมทั้งได้ให้องค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการด้านสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการดังกล่าว"*

เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน มีผลบังคับใช้มาตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ กฎหมายหรือพระราชบัญญัติใดที่มีเนื้อหาสาระขัดแย้งต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ จะต้องมีการแก้ไขให้สอดคล้องกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญนั้นๆ ด้วยเหตุนี้ข้อกำหนดในร่างพระราชบัญญัติแร่ มาตรา ๘๘/๓ จะต้องระบุให้รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน จะต้องได้รับความ

เห็นชอบจากคณะกรรมการชุดใดก็ตาม ซึ่งมีองค์ประกอบสอดคล้องกับที่ระบุไว้ตามเจตนารมณ์ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ วรรค ๒

๓. ร่างพระราชบัญญัติแร่ มาตรา ๘๘/๗ ระบุว่า กระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะเริ่มต้นขึ้นภายหลังการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินเสร็จสิ้นไปแล้ว ซึ่งตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๖ ได้ให้ความคุ้มครองต่อสิทธิชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมและสิทธิของบุคคล ในการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ดังนั้นเมื่อมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินเสร็จสิ้นไปแล้ว จึงทำให้กระบวนการมีส่วนร่วมไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเลย อันจะเป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งในเวลาต่อมาเช่น กรณีโครงการของรัฐหลายโครงการที่ผ่านมาที่เป็นปัญหาความไม่สงบเรียบร้อยของประเทศชาติ

๔. กรณีสิทธิของบุคคลและชุมชนในกระบวนการมีส่วนร่วมตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๖ ตลอดจนมาตรา ๒๗๐ นั้น จะต้องหมายความไม่เพียงเฉพาะผู้ที่อยู่ในบริเวณเขตประทานบัตรการทำเหมืองแร่เท่านั้น แต่จะต้องหมายรวมถึงประชาชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง หรือในบริเวณอื่นซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองแร่นั้นๆ ซึ่งการตีความสิทธิของบุคคล จะต้องตีความโดยกว้าง คือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยอ้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นประชาชนในฐานะเจ้าของทรัพยากรของชาติ

๖. การทดลองออกอากาศของสถานีวิทยุชุมชน (๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕)

ประเด็น

รัฐบาลควรกำหนดนโยบายโดยออกเป็นมติคณะรัฐมนตรี ให้ชุมชนสามารถทดลองออกอากาศได้ในช่วงเวลาที่รอกระบวนการสรรหาของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.)

ข้อเท็จจริง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเรื่องร้องเรียนจากองค์กรชาวบ้านและเครือข่ายวิทยุชุมชน โดยอ้างว่าปัจจุบันได้มีการดำเนินการทดลองออกอากาศของสถานีวิทยุชุมชน ซึ่งเป็นการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ โดยได้รับความสนใจและสนับสนุนจากองค์กรชาวบ้าน และหน่วยงานเอกชนต่างๆ ซึ่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๒๖ ได้กำหนดว่า ***"การจัดตั้งสถานีวิทยุชุมชน เคเบิลทีวี จะต้องขออนุญาตประกอบกิจการต่อคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) เพื่อออกใบอนุญาตประกอบกิจการ"*** แต่ปรากฏว่า คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) ยังไม่เกิดขึ้น จึงมีผลทำให้การขออนุญาตเพื่อทดลองออกอากาศของสถานีวิทยุชุมชนไม่สามารถกระทำได้ แต่การทดลองออกอากาศดังกล่าวได้ถูกตักเตือนจากกรมประชาสัมพันธ์ให้ระงับการดำเนินบริการส่งวิทยุกระจายเสียง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงได้จัดเวทีสัมมนาระดมความเห็นทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและชุมชน เพื่อแก้ปัญหาในกรณีดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วย อธิบดีและรองอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนจากกองงานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กกช.) กรมประชาสัมพันธ์ กรมไปรษณีย์โทรเลข สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนองค์กรอิสระ ผู้แทนจากองค์กรด้านพัฒนาชุมชน ผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน ผู้แทนเครือข่ายวิทยุชุมชนจากทุกภูมิภาค และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผลการสัมมนาได้มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า ถึงแม้ว่าจะยังมีข้อโต้แย้งในทางกฎหมายในภาวะปัจจุบัน ในการดำเนินการทดลองออกอากาศของสถานีวิทยุชุมชน แต่หากในระดับนโยบายได้กำหนดความชัดเจนในการปฏิบัติ ที่กำหนดให้ชุมชนสามารถ**ทดลองออกอากาศของสถานีวิทยุชุมชนได้ในช่วงก่อนมีการจัดตั้งคณะกรรมการกิจกรรมกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ**

(กสช.) โดยออกเป็นมติคณะรัฐมนตรี ก็น่าจะเป็นประโยชน์ที่ชุมชนได้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาการประสานงานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างองค์ความรู้ในการจัดการสถานีวิทยุชุมชนไปพลางก่อน

ข้อเสนอต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีความเห็นว่าเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และความเข้มแข็งของชุมชน รัฐบาลควรกำหนดนโยบายโดยออกเป็นมติคณะรัฐมนตรี โดยให้ชุมชนสามารถทดลองออกอากาศได้ในช่วงเวลาที่รอกระบวนการสรรหาของ**คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) และควรมีมาตรการดังนี้**

มาตรการเร่งด่วน

๑. นำเสนอมติการสัมมนา พร้อมด้วยรายชื่อผู้เข้าร่วมการสัมมนาและรายชื่อคณะทำงานร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคประชาชน องค์กรอิสระ องค์กรสนับสนุนการพัฒนาของชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชน ต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณานำเสนอให้คณะรัฐมนตรีมีมติอนุญาตชั่วคราวให้ชุมชนทั่วประเทศที่อยู่ในกระบวนการเรียนรู้ได้ทดลองออกอากาศสถานีวิทยุชุมชน เพื่อเป็นการเรียนรู้และการหาข้อสรุปร่วมเป็นแผนแม่บทภาคประชาชน สำหรับนำเสนอต่อคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) มื่อมีการจัดตั้งเรียบร้อยแล้ว และเมื่อกระบวนการถึงขั้นตอนนี้ ให้สิ้นสุดการเรียนรู้เรื่องการดำเนินการสถานีวิทยุชุมชน

มาตรการต่อเนื่อง

๑. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนาวิทยุชุมชน ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ องค์กรอิสระ องค์กรสนับสนุนการพัฒนาของชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชน นักวิชาการ และผู้แทนจากชุมชน เพื่อร่วมกันหาทางออกให้ปัญหาการดำเนินการวิทยุชุมชนของประชาชน โดยมีบทบาทหน้าที่ของคณะทำงาน คือ

๑.๑ กำหนดมาตรการ/กลไกรองรับกระบวนการเรียนรู้อย่างครบวงจร ในเรื่องวิทยุชุมชนขนาดเล็กของประชาชน

๑.๒ กำหนดมาตรการ/กลไกเพื่อคุ้มครองและดูแลการสะสมประสบการณ์ การถอดบทเรียนการเรียนรู้เรื่องวิทยุชุมชนของประชาชน จนกว่าจะมีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) มาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

๑.๓ เอื้ออำนวยให้ชุมชนที่ร่วมกระบวนการเรียนรู้อย่างครบวงจร ในเรื่องวิทยุชุมชนขนาดเล็กได้ถอดบทเรียน ประสบการณ์ แล้วสังเคราะห์เป็นแผนแม่บทภาคประชาชน เพื่อนำเสนอคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) ในโอกาสต่อไป

๗. การตรวจสอบกรณีการทำสัญญาของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย (กทพ.) ในโครงการก่อสร้างทางด่วน บางนา-บางพลี-บางประกง (๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๕)

ประเด็น

การทางพิเศษแห่งประเทศไทย (กทพ.) จะต้องจ่ายเงินชดเชยค่าเสียหาย จำนวน ๖,๒๐๐ ล้านบาท ให้กับกิจการร่วมค้า บีบีซีดี ในโครงการก่อสร้างทางด่วนสายบางนา-บางพลี-บางปะกง ตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการและคณะกรรมการพิจารณาคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ

ข้อเท็จจริง

การก่อสร้างโครงการทางด่วนสายบางนา-บางพลี-บางปะกง โดยใช้พื้นที่เกาะกลางทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๔ ตอนบางนา บางปะกง ไปทางทิศตะวันออกข้ามแม่น้ำบางปะกง สิ้นสุดที่จังหวัดชลบุรี ระยะทางประมาณ ๕๕ กิโลเมตร วงเงินงบประมาณ ๒๕,๑๙๓ ล้านบาท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรบนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔ รวมทั้งเป็นการช่วยส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ชายทะเลภาคตะวันออกของประเทศ คณะอนุกรรมการได้พิจารณาข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายต่างๆ แล้วมีความเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้

๑. ข้อสังเกตเบื้องต้น

๑.๑ ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมโดยเฉพาะก่อนการเริ่มโครงการ ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบถึงผลดีผลเสียของโครงการ หรือมีส่วนในการแสดงความคิดเห็น

๑.๒ การศึกษาความเป็นไปได้ถึงความคุ้มทุนในการก่อสร้าง ทั้งด้านผลตอบแทนทางการเงิน และผลตอบแทนด้านเศรษฐกิจ และสังคม มีการศึกษาอย่างถูกต้อง สมบูรณ์ตามหลักวิชาการและชอบด้วยเหตุผลหรือไม่เพียงใด

๑.๓ การทำสัญญาและการตรวจร่างสัญญา ได้นำหลักการทำสัญญาตามอย่างสากลมาใช้หรือไม่ เพียงใด และการตรวจร่างสัญญาควรมีการตรวจร่างสัญญาทั้งฉบับรวมทั้งภาคผนวกด้วย

๑.๔ ผู้รับผิดชอบในการบริหารสัญญามีความเข้าใจถึงข้อสัญญาและผลของสัญญามากน้อยเพียงใด

๑.๕ ควรมีข้อกำหนดของสัญญาที่เป็นมาตรฐาน เพื่อเป็นการปกป้องคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนและสาธารณะ

๑.๖ มาตรฐานระบบอนุญาโตตุลาการของไทยขาดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน ในการคัดเลือกคณะอนุญาโตตุลาการหรือไม่

๑.๗ การนำวิธีอนุญาโตตุลาการมาใช้กับสัญญาภาครัฐ มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด หากสัญญานั้นเป็นสัญญาก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่มีผลกระทบต่อส่วนได้เสียที่สำคัญของประชาชน

๑.๘ เนื่องจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นระเบียบที่เพิ่งออกใหม่ คณะกรรมการพิจารณาคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการได้มีการกำหนดกรอบการพิจารณาและวิธีการพิจารณาวินิจฉัยถูกต้องตามความเหมาะสม ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายหรือระเบียบหรือไม่

๒. ข้อพิจารณาเกี่ยวกับการทำสัญญาของภาครัฐ

๒.๑ สัญญาสัมปทานที่รัฐทำกับเอกชน เป็นสัญญาปกครองที่มีลักษณะเป็นการบริหารกิจการของรัฐ ที่ไม่สมควรใช้หลักความศักดิ์สิทธิ์ของสัญญา (Sanctity of Contract) อย่างเคร่งครัด ดังเช่นสัญญาทั่วไปที่ทำกันโดยเอกชน สัญญาระหว่างรัฐและเอกชนควรจะเปิดโอกาสให้มีการเจรจาเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในสัญญาได้ (Renegotiation of Contract)

๒.๒ หลักเกณฑ์กระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ ไม่สอดคล้องกับลักษณะของสัญญาภาครัฐ เพราะการที่จะนำผลประโยชน์อันมหาศาลของชาตินำไปให้อนุญาโตตุลาการพิจารณากันโดยลับและไม่จำต้องเปิดเผยคำชี้ขาดต่อสาธารณชน การวินิจฉัยที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของชาติโดยกระบวนการดังกล่าวจึงขัดกับหลักพื้นฐานของการพิจารณาคดีโดยทั่วไป

๒.๓ ปรัชญาพื้นฐานในการยุติข้อพิพาทของอนุญาโตตุลาการจึงเหมาะสมสอดคล้องที่จะนำไปใช้กับการวินิจฉัยข้อพิพาทในทางแพ่งและพาณิชย์ระหว่างเอกชนกับเอกชน แต่ไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับสัญญาภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับกรณีที่เป็นสัญญาที่เกี่ยวกับการจัดทำบริการสาธารณะทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้ การตีความสัญญาลักษณะดังกล่าว จึงต้องตีความอยู่บนพื้นฐานของหลักการบริการสาธารณะ ซึ่งเป็นผลประโยชน์ส่วนร่วมที่รัฐมุ่งสนองตอบสาธารณะ

ข้อพิจารณาในกรณีของอนุญาโตตุลาการตามสัญญาทางปกครอง มีข้อพิจารณา ๓ ประการ ดังนี้

๑. สัญญาทางปกครองควรจะให้มีอนุญาโตตุลาการหรือไม่

๒. ในกรณีที่สัญญาทางปกครองมีข้อสัญญาว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ ในกรณีที่มีการร้องต่อศาลจะร้องต่อศาลใด และ

๓. การพิจารณาของศาลตามข้อพิจารณาที่เกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ศาลจะต้องผูกพันในผลการชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการเพียงใด

ข้อเสนอแนะต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี

๑. รัฐต้องนำหลัก "การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ซึ่งนำไปสู่การแก้ไขข้อสัญญา" (clausula rebus sic stantibus) มาใช้กับกรณีการทางพิเศษแห่งประเทศไทย โดยต้องไม่จ่ายค่าเสียหายให้แก่บริษัทร่วมค้าบีบีซีแอลตามคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการ หรือแม้จะมีคำพิพากษาของศาลก็ตาม โดยถือว่าการบังคับชำระหนี้ตามสัญญาเป็นอำนาจอธิปไตยของรัฐ และรัฐจะไม่ยอมสละอำนาจอธิปไตยในกรณีเช่นนี้

๒. รัฐควรโน้มน้าวให้บริษัทร่วมค้าบีบีซีแอลยอมเจรจาเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขสัญญา โดยขอให้ยอมรับค่าชดเชยจำนวนหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่จำนวน ๖,๒๐๐ ล้านบาท ดังคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการ

หากเป็นจำนวนค่าชดเชยที่สมเหตุสมผล เป็นที่ขอเจรจาในลักษณะ "ชนะทั้งสองฝ่าย" (win-win solution) เพื่อหลีกเลี่ยงกระบวนการระงับข้อพิพาททางศาล โดยชี้ให้เห็นว่าหากไม่ยอมรับ บริษัทคู่สัญญาก็อาจไม่ได้รับค่าเสียหายใดเลย แม้ศาลจะตัดสินให้ฝ่ายนั้นชนะคดีก็ตาม

๓. การที่รัฐใช้หลักดังกล่าว กับกรณีข้อพิพาทระหว่างการทางพิเศษแห่งประเทศไทยกับบริษัทร่วมค้าบีบีซีแอล หากดูผิวเผินอาจเหมือนกับเป็นการทำลายบรรยากาศการลงทุน แต่ในความเป็นจริง หลักกฎหมายนี้เป็นหลักกฎหมายที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล ซึ่งรัฐบาลต้องแสดงให้เห็นว่า กรณีนี้จะไม่มีผลเปลี่ยนแปลงนโยบายส่งเสริมการลงทุนของประเทศ และรัฐบาลไทยพร้อมที่จะชดเชยให้แก่นักลงทุนเอกชน หากเอกชนรายนั้นได้รับความเสียหายจากนโยบายของรัฐจริง ซึ่งต้องเป็นค่าเสียหายที่สมเหตุผลตามความเสียหายที่แท้จริง ซึ่งไม่ใช่จำนวน ๖,๒๐๐ ล้านบาท ดังคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการ

๔. ในระยะยาว รัฐควรตรากฎหมายเกี่ยวกับสัญญาสัมปทาน และสัญญาที่รัฐทำกับเอกชนขึ้นเป็นการเฉพาะ การออกกฎหมายลักษณะนี้มีความจำเป็น เพื่อที่จะนำหลักกฎหมายที่เหมาะสมมาใช้กับสัญญาในลักษณะนี้ โดยเป็นการยกเว้นการใช้หลักกฎหมายนิติกรรมสัญญาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กับสัญญาทางปกครองที่รัฐทำกับเอกชน โดยสัญญาสัมปทานและสัญญาที่รัฐทำกับเอกชนเกี่ยวกับการบริหารกิจการของรัฐ ควรเป็นสัญญาแบบเปิดที่สามารถนำปัจจัยแวดล้อม เช่น สภาพเศรษฐกิจ มาใช้ในการบริหารจัดการสัญญา และรัฐสามารถเจรจาแก้ไขเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขสัญญาได้

๕. หากในสัญญาภาครัฐหรือสัญญาของทางราชการ จำเป็นต้องมีอนุญาโตตุลาการ กระบวนการขั้นตอนก็ดี จำนวนอนุญาโตตุลาการก็ดี คุณสมบัติของอนุญาโตตุลาการภาครัฐ ควรจะมีการกำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยอนุญาโตตุลาการตามสัญญาภาครัฐ ทั้งนี้ เพื่อทำให้การมีสัญญาอนุญาโตตุลาการตามสัญญาภาครัฐเป็นไปด้วยความรอบคอบรัดกุมมากขึ้น นอกจากนี้กระบวนการพิจารณาและวินิจฉัยข้อพิพาทของอนุญาโตตุลาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสัญญาภาครัฐหรือสัญญาของทางราชการ ควรจะเป็นกระบวนการที่เปิดเผย คำวินิจฉัยสาธารณชนสามารถตรวจสอบได้ รวมตลอดถึงกระบวนในการพิจารณาต่างๆ ควรมุ่งเพื่อให้อนุญาโตตุลาการได้มาซึ่งข้อเท็จจริงที่ถูกต้องเท่าที่จะเป็นไปได้ และท้ายที่สุดได้พิจารณาในกรณีของอนุญาโตตุลาการตามสัญญาทางปกครอง ควรจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์ว่า ข้อพิพาทในลักษณะใดที่ไม่สามารถจะระงับโดยการอนุญาโตตุลาการได้ ทั้งนี้ ก็เพื่อที่จะคุ้มครองว่า ข้อพิพาทในลักษณะดังกล่าวควรเป็นภาระหน้าที่ของศาลโดยแท้ที่จะเข้ามาวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทดังกล่าว ทั้งนี้ก็เพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะว่าได้รับหลักประกันว่าได้รับการพิจารณาวินิจฉัยโดยองค์กรที่มีความเป็นกลาง มีความอิสระตลอดทั้งมีวิธีพิจารณาที่มุ่งวินิจฉัยข้อพิพาทเพื่อให้ เกิดความเป็นธรรมต่อทุกๆ ฝ่าย

๖. ในส่วนประเด็นของคณะกรรมการชี้ขาดอนุญาโตตุลาการ หากพิจารณาในข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง **พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๓๐** มาตรา ๑๗ ระบุว่า *"ก่อนจะทำคำชี้ขาดให้อนุญาโตตุลาการฟังคู่กรณีและมีอำนาจทำการไต่สวนตามที่เห็นสมควรในข้อพิพาทที่เสนอมานั้น"*

ในกรณีที่สัญญาอนุญาโตตุลาการหรือกฎหมายมิได้กำหนดเป็นอย่างอื่น ให้อนุญาโตตุลาการมีอำนาจดำเนินการโดยวิธีพิจารณาใดๆ **ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงหลักแห่งความยุติธรรมเป็นสำคัญ**

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.๒๕๔๔ ข้อ ๕ ระบุว่า *"ถ้าสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชนมีข้อกำหนดให้ใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาทเมื่อเกิดข้อพิพาทดังกล่าวขึ้น และหน่วยงานของรัฐได้ยินยอมให้ใช้อนุญาโตตุลาการระงับข้อพิพาท* ***หน่วยงานของรัฐพึงต้องปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการดังกล่าว*** *เว้นแต่คำชี้ขาดไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ใช้บังคับกับข้อพิพาท เป็นคำชี้ขาดที่เกิดจากการกระทำ หรือวิธีการอันมิชอบอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือมิได้อยู่ในขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการ*

แต่เดิมก่อนที่จะมีการออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ นี้เมื่ออนุญาโตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแล้ว และหน่วยงานของรัฐไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ หน่วยงานจะรอให้คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งที่ชนะข้อพิพาทตามคำวินิจฉัยชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ เสนอเรื่องดังกล่าวต่อศาล เพื่อให้บังคับตาม คำวินิจฉัยชี้ขาดนั้น ซึ่งในทางปฏิบัติหน่วยงานของรัฐต่างๆ จะขอให้มีการนำคดีไปสู่การพิจารณาของศาลเสมอ เจตนารมณ์ของการออกระเบียบดังกล่าว ก็เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ไม่สิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีในชั้นศาล และเมื่อมีระเบียบนี้แล้วก็ควรที่จะมีการกำหนดกรอบการพิจารณาและวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการให้ถือปฏิบัติ โดยถูกต้องเหมาะสมตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและระเบียบดังกล่าว โดยมีกรอบการพิจารณาวินิจฉัยแต่ละเรื่องให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งตรวจสอบทบทวนคำชี้ขาดอย่างละเอียดรอบคอบกว้างขวางมิใช่คับแคบรวบรัด มีลักษณะเป็นการตรวจสอบทบทวนซึ่งต้องกระทำโดยรวดเร็วและเป็นมาตรฐานได้ดียิ่งกว่าการต้องนำคดีไปสู่ศาลเช่นเดิม

นอกจากนี้ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ยังมิได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ด้วยว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการชี้ขาดอนุญาโตตุลาการประกอบด้วย ผู้แทนของหน่วยงานหลัก ๓ หน่วยงาน ซึ่งได้แก่ กระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าควรจะให้หน่วยงานดังกล่าวส่งผู้แทนเป็นการถาวรเพื่อพิจารณาในทุกๆ เรื่องหรือเป็นผู้แทนเฉพาะเรื่องเท่านั้น

๘. การจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย (๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕)

ประเด็น

การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของแรงงานต่างด้าว

ข้อเท็จจริง

ประเทศไทยมีแรงงานต่างชาติจำนวนมาก ทั้งที่มีการจดทะเบียนและอยู่ในสถานะเข้าเมืองผิดกฎหมาย

ข้อเสนอต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี

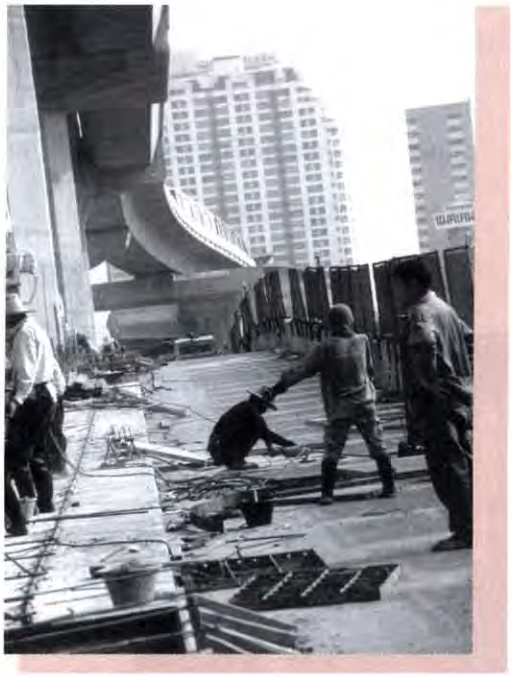
๑. แรงงานต่างด้าวย่อมมีสิทธิมนุษยชนเฉกเช่นมนุษย์ทุกคนในการประกอบอาชีพโดยชอบด้วยกฎหมาย

เนื่องจากบุคคลกลุ่มที่ถูกเรียกว่า "แรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย" มักเป็นบุคคลที่เดินทางเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดกับประเทศไทย และมักเป็นบุคคลที่ อาจจะหนีภัยการสู้รบหรือภัยทางเศรษฐกิจในประเทศของตน การเข้ามาในประเทศไทยจึงไม่ได้มีการร้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองจึงมีสถานะตามกฎหมายไทยเป็น ***"คนต่างด้าวที่เข้ามาในประเทศไทยโดยผิดกฎหมาย"***

เป็นสิ่งที่ต้องยอมรับว่า บุคคลดังกล่าวมีอยู่จำนวนมากมาย โดยความเป็นจริง การส่งบุคคลดังกล่าวออกไปจากประเทศไทยเป็นสิ่งที่ไม่เคยประสบผลสำเร็จ จึงปรากฏว่ามีบุคคลในสถานการณ์ดังกล่าวจำนวนไม่น้อยในประเทศไทย และบางกลุ่มได้อาศัยอยู่ในประเทศไทยมากว่า ๔๐ ปี

บุคคลดังกล่าวเป็น **"มนุษย์"** ที่อาศัยอยู่จริงในประเทศไทยทั้งสิ้น และกระบวนการส่งกลับยังเป็นไปไม่ได้ **คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงขอยืนยันในสิทธิการประกอบอาชีพของมนุษย์ที่อยู่อาศัยอยู่จริงในประเทศไทยนี้ รวมถึงสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยได้ลงนามเป็นภาคี เช่นเดียวกับสิทธิที่คนไทยจะเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ**

ในทางตรงกันข้าม หากไม่อนุญาตให้บุคคลประกอบอาชีพโดยถูกกฎหมายทั้งที่มีความจำเป็นเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ อาจนำมาซึ่งภัยต่อความมั่นคง และขัดต่อหลักมนุษยธรรม เช่น การประกอบอาชีพที่ไม่ถูกกฎหมายและการก่ออาชญากรรม เป็นต้น

ดังนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงขอเสนอให้คณะรัฐมนตรีมีมติอนุญาตให้บุคคลในสถานการณ์ดังกล่าว ได้รับอนุญาตให้ประกอบอาชีในประเทศไทยได้ ดังนั้น การจำกัดจำนวนแรงงานที่จะมาจดทะเบียนจึงไม่ใช่แนวความคิดที่ถูกต้องตามความเป็นจริง

๒. แรงงานต่างด้าวย่อมมีสิทธิมนุษยชนเฉกเช่นมนุษย์ทุกคน ย่อมมีสิทธิของบุคคลในครอบครัว

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงขอยืนยันถึงความจำเป็นที่จะต้องให้สิทธิอาศัยในลักษณะชั่วคราวแก่บุคคลที่เป็นครอบครัวของแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองผิดกฎหมายในประเทศไทย ทั้งนี้พราะสิทธิดังกล่าวเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ การขัดขวาง หรือกีดกันการใช้สิทธิดังกล่าวย่อมขัดกับหลักสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน การเปิดโอกาสให้ครอบครัวของแรงงานต่างด้าวสามารถแสดงตน และมีสิทธิที่จะอาศัยอยู่ในแผ่นดินไทย จะเป็นผลดีต่อการควบคุม และดูแลในด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง ด้านสาธารณสุข และด้านระบาดวิทยา เป็นต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงขอเสนอให้คณะรัฐมนตรีมีมติอนุญาตให้ครอบครัวของแรงงานต่างด้าว สามารถอาศัยอยู่ในประเทศไทยร่วมกับแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานได้

๓. แรงงานต่างด้าวย่อมมีสิทธิมนุษยชนเฉกเช่นมนุษย์ทุกคนย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองแรงงาน

ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของแรงงาน ย้ายถิ่นฐานและครอบครัว ค.ศ. ๑๙๙๐ (International Convention on the Protection of the Rights of All migrant Workers and Members of Their Families) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขอยืนยันความจำเป็นที่จะให้การคุ้มครองสิทธิทางแรงงานแก่แรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองผิดกฎหมายในลักษณะเดียวกันกับผู้ใช้แรงงานอื่นๆ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ลูกจ้างที่เป็นแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย

เนื่องจากปรากฏว่ามีกรณีที่แรงงานต่างด้าวถูกนายจ้างละเมิดสิทธิทางแรงงานด้านต่างๆ มากมาย ดังนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงขอเสนอให้คณะรัฐมนตรีมีมติให้มีการเปลี่ยนนายจ้างได้ ภายใต้เงื่อนไข ดังนี้ ๑. นายจ้างเลิกกิจการ ๒.นายจ้างเลิกจ้างไม่เป็นธรรม ๓. ลูกจ้างถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านต่างๆอาทิ การจ่ายค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนด

การลวนลามทางเพศ หรือการทำร้ายร่างกาย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน และส่งเสริมกระบวนการคุ้มครองสิทธิแรงงานตามกฎหมาย

๔. ความแตกต่างระหว่างแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองผิดกฎหมาย แต่มีความสัมพันธ์อย่างแท้จริงกับประเทศไทย และแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองผิดกฎหมาย แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างแท้จริงกับประเทศไทย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขอยืนยันความจำเป็นที่จะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่ไม่มีความสัมพันธ์ที่แท้จริงกับประเทศไทย กับกลุ่มแรงงานที่มีสิทธิอาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีความสัมพันธ์ที่แท้จริงกับประเทศไทย อันได้แก่ ผู้ถือบัตรชนกลุ่มน้อย ทั้งนี้เพื่อง่ายต่อการจัดการและการแก้ไขปัญหาการมีงานทำของกลุ่มแรงงานที่มีสิทธิอาศัยอยู่ในประเทศไทยและมีความสัมพันธ์ที่แท้จริงกับประเทศไทยดังที่กล่าวมา ตลอดจนลูกที่เกิดในแผ่นดินไทย ควรจะได้รับสัญชาติไทย และมีสิทธิในการเข้าศึกษา การรับบริการทางการสาธารณสุข และสิทธิอื่น เพื่อสร้างให้เป็นคนไทยที่ดี มีความรักในชาติไทยต่อไปในอนาคต ที่สำคัญไม่ควรทอดทิ้งตามบุญตามกรรมอย่างที่รัฐกำหนดนโยบายอยู่ในปัจจุบัน

๓. การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและการเสริมสร้างงานเครือข่าย

มาตรา ๑๕ ของพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่หลายประการในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน อาทิ

(๑) ส่งเสริมการเคารพและการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

(๔) การส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน

(๕) ส่งเสริมความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยราชการ องค์การเอกชน และองค์กรอื่นในด้านสิทธิมนุษยชน

ดังนั้น การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนจึงถือเป็นงานเชิงรุก เป็นการสร้างวัฒนธรรมของสิทธิมนุษยชนและเป็นการป้องกันปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างยั่งยืน การทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงแบ่งออกเป็น ๒ ขั้นตอน คือ ๑. การให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน เพื่อให้ประชาชนในสังคมมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพที่ตนเองพึงมีพึงได้รับ ทั้งนี้ เพื่อปกป้อง คุ้มครองตนเองได้ และ ๒. การสร้างความตระหนักและเคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่น จะเห็นได้ว่าการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน จึงมิใช่เพียงแค่การให้ความรู้เฉพาะด้านกฎหมายเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงการสร้างคนและสร้างสรรค์สังคมที่มีคุณธรรม ความเอื้ออาทร และที่สำคัญคือการเคารพในศักดิ์ศรีของคนทุกคน ซึ่งเป็นปัจจัยที่นำไปสู่วัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนอันเข้มแข็ง ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

แห่งชาติข้างต้น และปรัชญาของงานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในปี ๒๕๔๕ กสม. ได้ดำเนินงานใน ๓ ด้านหลัก ดังนี้

๑. การส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

๒. การประสานงานเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน

๓. การเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ของสังคมในด้านสิทธิมนุษยชน

๑. การส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

งานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย สถานการณ์สิทธิมนุษยชน และบริบทของสังคม และจัดทำเนื้อหาให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ทั้งนี้ ในกระบวนการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนได้รวมงานด้านการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ ในฐานะที่เป็นตัวกลางหรือช่องทางในการส่งสารไปสู่กลุ่มเป้าหมายไว้ด้วย

ผลการดำเนินงานด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนที่ผ่านมา มีดังนี้

๑.๑ การสร้างความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ กลไกของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

ในระยะเริ่มแรก คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้ให้ความสำคัญกับการให้ความรู้เกี่ยวกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในฐานะกลไกอิสระด้านการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และเน้นถึงความสำคัญของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ในฐานะที่เป็นรัฐธรรมนูญที่บัญญัติรับรองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไว้อย่างกว้างขวางกว่ารัฐธรรมนูญฉบับใดๆ โดยได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การจัดประกวดตราสัญลักษณ์ ทั้งนี้ ได้เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งผลงานเข้าประกวด การเผยแพร่แผ่นพับแนะนำองค์กรทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การจัดทำวิดีทัศน์แนะนำบทบาทและภารกิจขององค์กรทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การจัดแถลงข่าวต่อสื่อมวลชนอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ยังได้ร่วมมือกับกลไกด้านสิทธิมนุษยชนอื่นๆ ได้แก่ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ในการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตลอดจนการเขียนบทความเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ และวารสารต่างๆ อยู่เสมอ

๑.๒ การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

◆ การผลิตและเผยแพร่สปอตและสารคดีวิทยุ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของประชาชน โดยอ้างอิงจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีโดยได้แบ่งการจัดทำออกเป็น ๒ ชุด สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เสี่ยงต่อการถูกละเมิด (สปอต ๓ ตอน และสารคดี ๔๐ ตอน) และกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพที่จะปกป้องตนเองได้แต่มีความเสี่ยงที่จะกระทำละเมิดผู้อื่นโดยไม่ตระหนักว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน (สปอต ๓ ตอน และสารคดี ๔๐ ตอน) ซึ่งส่งผลให้ภาษาและรูปแบบการนำเสนอแตกต่างกัน ทั้งนี้ รวมระยะเวลาในการ เผยแพร่นาน ๓ เดือน ครอบคลุมทุกภูมิภาคของประเทศ

◆ การผลิตวิดีทัศน์สารคดีสั้นส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ หมวด ได้แก่ สิทธิเด็ก และเยาวชน สิทธิชุมชนและฐานทรัพยากร สิทธิพื้นฐานทั่วไปและข้อมูลองค์กร รวม ๕๐ ตอน

◆ การจัดสัมมนา การจัดเวทีอภิปรายและการบรรยายพิเศษเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน โดยครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ เช่น เด็ก เยาวชนและครอบครัว สตรี นโยบายสังคม การแก้ไขปัญหาแรงงาน การออกประทานบัตรการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน การปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม สิทธิชุมชน การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้วยสันติวิธี เป็นต้น

◆ การให้สัมภาษณ์ทางสื่อวิทยุ และโทรทัศน์เกี่ยวกับสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในสังคมไทย

◆ การจัดทำจดหมายข่าว "มุมมองสิทธิ์" ราย ๓ เดือน เพื่อเผยแพร่ข้อมูล ความรู้ เกี่ยวกับสถานการณ์สิทธิมนุษยชนทั้งในระดับประเทศ และระหว่างประเทศ โดยมุ่งหวังให้เป็นสื่อกลาง หรือช่องทางในการสื่อสารประเด็นสิทธิมนุษยชน กับองค์กรเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน และบุคคลทั่วไปที่สนใจในประเด็นสิทธิมนุษยชน

◆ การจัดพิมพ์หนังสือชุด การส่งเสริมความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน

◆ การรวบรวมข่าวและข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน (News Clipping) เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ และการวิเคราะห์สถานการณ์สิทธิมนุษยชน

๒. การประสานงานเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน

๒.๑ การประสานความร่วมมือในระดับนโยบายกับฝ่ายบริหาร ที่สำคัญดังนี้

กระทรวงสาธารณสุข

◆ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เข้าพบรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายแพทย์สุรพงษ์ สืบวงษ์ลี) ณ กระทรวงสาธารณสุข เพื่อนำเสนอข้อคิดเห็นของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในกรณี **"ผู้แทนจากสภาเครือข่ายผู้ป่วยจากการทำงานและสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทยร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เรื่องผู้ป่วยด้วยโรคที่เกิดจากการทำงานจำนวน ๑๑ คน ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการวินิจฉัยของกองทุนเงินทดแทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เนื่องจากกองทุนเงินทดแทนมีคำวินิจฉัยไม่ตรงกับคำวินิจฉัยของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญที่ผู้ป่วยได้เข้ารับการรักษามาโดยตลอด"** ซึ่งมีข้อเสนอ ดังนี้

มาตรการระยะสั้น นโยบาย ๓๐ บาท รักษาทุกโรคของกระทรวงสาธารณสุขควรจะต้องครอบคลุมผู้ป่วยที่ได้รับผลกระทบจากการทำงานและสิ่งแวดล้อม การรักษาพยาบาลต้องทำการรักษาโดยแพทย์ที่เชี่ยวชาญเฉพาะโรค และกระทรวงสาธารณสุข ต้องมีการติดตาม ตรวจสอบผลการดูแลรักษาพยาบาลให้มีประสิทธิภาพ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดทางด้านกฎหมาย

มาตรการระยะยาว มีการจัดตั้งคณะทำงาน เพื่อดำเนินการในการแก้ไขปัญหาในระดับนโยบาย

กระทรวงแรงงาน

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เข้าพบรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์) ณ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เพื่อหารือและเสนอแนะนโยบายแก้ไขปัญหาในกรณี ดังต่อไปนี้

มาตรการระยะสั้น

๑. เร่งแก้ไขปัญหาให้กับคนงานบริษัท ไทยเกรียงสิ่งทอ จำกัด จำนวน ๓๙๐ คน ที่ยังไม่ได้กลับเข้าทำงาน และถ้ากระบวนการแก้ไขปัญหาต้องใช้เวลานานควรจัดหากองทุนให้ยืมก่อน

๒. ควรจะมีการแก้ไขกฎหมายคุ้มครองแรงงาน บังคับให้นายจ้างแจ้งรัฐบาลก่อนที่จะมีการเลิกจ้างพนักงาน และถ้ามีการล้มละลาย รัฐบาลควรมีอำนาจในการยึดทรัพย์เพื่อมาจ่ายค่าชดเชยหรือค่าเสียหายให้ลูกจ้าง

๓. ควรมีการช่วยเหลือแรงงานที่ถูกปลดออกจากงาน หรืออยู่ในระหว่างที่มีการนัดหยุดงานหรือกำลังอยู่ในกระบวนการแรงงานสัมพันธ์หรือฟ้องต่อศาล ให้สามารถได้รับสวัสดิการสังคมจากกองทุนประกันสังคมต่อไป และขอให้กระทรวงแรงงานฯ ช่วยจ่ายเงินสมทบกองทุนประกันสังคมให้ลูกจ้างแทนฝ่ายนายจ้าง ส่วนลูกจ้างเองต้องจ่ายสมทบต่อไปในอัตราเดิม กรณีที่ลูกจ้างอายุมากกว่า ๕๐ ปี ขึ้นไป ขอให้กระทรวงแรงงานฯ รับภาระในการจ่ายเงินสมทบกองทุนประกันสังคมในส่วนที่ลูกจ้างต้องจ่ายด้วย เนื่องจากคนงานดังกล่าวมีโอกาสในการหางานใหม่ทำได้ยาก

๔. ในกรณีที่คนงานบริษัทไทยเกรียงสิ่งทอ จำกัด จำนวน ๓๙๐ คน ต้องการให้นายจ้างเป็นฝ่ายจ่ายเงินค่าชดเชย และถ้านายจ้างไม่ยอมจ่ายกระทรวงแรงงานฯ ควรจะรับผิดชอบจ่ายแทนนายจ้าง และหลังจากนั้น กระทรวงแรงงานฯ ควรมีกระบวนการที่ไปทวงคืนจากนายจ้างในภายหลัง

๕. ควรจะจัดให้มีกองทุนช่วยเหลือผู้ว่างงานในระหว่างที่ไม่มี พระราชบัญญัติประกันการว่างงาน และถ้ากระบวนการแก้ไขปัญหาใช้เวลานาน ควรจัดตั้งกองทุนให้กู้ยืมก่อน

๖. ในกรณีผู้ป่วยด้วยโรคที่เกิดจากการทำงานแต่มีปัญหาในกระบวนการวินิจฉัย ขอให้มีการดำเนินการอย่างเร่งด่วน กระทรวงแรงงานฯ ควรจัดตั้งกองทุนพิเศษเพื่อให้คนงานสามารถเบิกค่ารักษพยาบาลตามหลักเกณฑ์ของกองทุนประกันสังคมในระหว่างที่กำลังมีการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ของกองทุนเงินทดแทน หลังจากที่คำวินิจฉัยออกมาแล้ว ก็สามารถเรียกคืนจากหน่วยงานที่รับผิดชอบได้โดยตรง

๗. กองทุนเงินทดแทนควรวินิจฉัยโรค ตามการวินิจฉัยจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญที่ได้ทำการรักษาผู้ป่วย และการวินิจฉัยไม่ควรทำซ้ำซ้อน ถ้าไม่แน่ใจว่าแพทย์ทำหน้าที่ได้สมบูรณ์ หรือไม่ ก็ควรเป็นหน้าที่ให้แพทยสภาทำการตรวจสอบ

มาตรการระยะยาว

๑. ควรเร่งดำเนินการให้มี **"พระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันคุ้มครองสุขภาพความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ"** โดยเป็นองค์กรอิสระต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของคนงาน ผู้ป่วยด้วยโรคเนื่องจากการทำงานและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้เกิดมาตรฐานที่ถูกต้อง และคุ้มครองแรงงานได้อย่างรวดเร็วและเป็นธรรม

๒. พระราชบัญญัติประกันสังคมควรขยายให้คุ้มครองคนงานตั้งแต่ ๑ คนขึ้นไป และควรเพิ่มการประกันการว่างงาน

๓. ควรมีนโยบายในการจัดตั้งศูนย์เลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนในพื้นที่ย่านอุตสาหกรรมและชุมชน โดยขอความร่วมมือจากเจ้าของประกอบการ และคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรแรงงาน และชุมชน

กระทรวงอุตสาหกรรม

◆ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเข้าพบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ) ณ กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อหารือนโยบายการอนุมัติประทานบัตรของกระทรวงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนที่ประชาชนหลายกลุ่มได้ร้องเรียนมายัง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการทำเหมืองหิน โรงโม่ บดหิน ๔ กรณี คือ

๑. โรงโม่หินที่ ต.ดงมะไฟ อ.สุวรรณคูหา จ.หนองบัวลำภู

๒. โรงโม่หินที่ ต.ชมพู อ.เนินมะปราง จ.พิษณุโลก

๓. โรงโม่หินที่บ้านวังผาดำ ต.วังสวาบ อ.ภูผาม่าน จ.ขอนแก่น

๔. โรงโม่หินที่ อ.แกลง จ.ระยอง

นอกจากนี้ได้หารือกรณีการทำเหมืองแร่และโรงแต่งแร่คลิตี้และเคมโก้ จ.กาญจนบุรี และพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งล้าสมัยมาก

กระทรวงยุติธรรม

◆ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (นายจาตุรนต์ ฉายแสง) และคณะ เข้าพบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ณ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและการประสานความร่วมมือในการทำงานระหว่าง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กับกระทรวงยุติธรรม

กระทรวงการต่างประเทศ

◆ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๕ ผู้แทนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประชุมหารือกับรองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อผลักดันการออกกฎหมายคุ้มครองผู้ติดเชื้อเอดส์

กระทรวงมหาดไทย

◆ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๕ ผู้แทนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประชุมหารือกับรองปลัดกระทรวงมหาดไทย (นายไพโรจน์ พรหมสาส์น) เรื่อง ผู้ลี้ภัย และการเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัย ค.ศ. ๑๙๕๑

นายกรัฐมนตรี

◆ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เข้าพบนายกรัฐมนตรี (พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร) ณ ทำเนียบรัฐบาล เพื่อเยี่ยมคารวะ หารือนโยบายและขอคำแนะนำในการทำงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สภาความมั่นคงแห่งชาติ

◆ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประชุมหารือร่วมกับสถาบันยุทธศาสตร์เพื่อสันติวิธี สภาความมั่งคงแห่งชาติ ที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๒ การประสานความร่วมมือกับฝ่ายนิติบัญญัติ ที่สำคัญดังนี้

◆ กันยายน ๒๕๔๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หารือเลขาธิการวุฒิสภา ณ อาคารรัฐสภา ๒

◆ กันยายน ๒๕๔๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หารือกับคณะกรรมาธิการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา

◆ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔ คณะกรรมาธิการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา หารือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ณ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันเกี่ยวกับทิศทางการมีส่วนร่วมของประชาชน การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในด้านต่างๆ

◆ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๔ ผู้แทนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่วมประชุมกับคณะกรรมาธิการสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎร ชี้แจงการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

◆ ตุลาคม ๒๕๔๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่วมกับคณะกรรมาธิการการมีส่วนร่วมของประชาชน คณะกรรมาธิการการต่างประเทศ และคณะกรรมาธิการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา จัดรับฟังความคิดเห็นเรื่อง ท่าทีของไทยกรณีสงครามระหว่างสหรัฐอเมริกากับอัฟกานิสถาน ณ อาคาร รัฐสภา ๒

◆ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ คณะกรรมาธิการองค์กรอิสระ วุฒิสภา มารับฟังปัญหาการทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และหารือแนวทางการทำงาน ณ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

◆ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ การตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนโรงโม่หินร่วมกันระหว่างคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กับคณะกรรมาธิการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา ณ อาคาร รัฐสภา ๒

◆ วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕ ผู้แทนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติร่วมประชุมกับคณะกรรมาธิการสาธารณสุข วุฒิสภา เรื่องการประกันสุขภาพถ้วนหน้า

◆ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ คณะกรรมาธิการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา เข้าพบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ณ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อขัดข้อง ตลอดจนแนวทางปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

◆ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๕ ผู้แทนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติร่วมประชุมกับคณะกรรมาธิการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา กรณีการคุกคามสื่อมวลชน เพื่อนำเสนอสิทธิที่ได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ

◆ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เข้าพบประธานรัฐสภา (นายอุทัย พิมพ์ใจชน) ณ อาคารรัฐสภา ๑ เพื่อเยี่ยมคารวะ และขอคำแนะนำในการทำงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

◆ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ผู้แทนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติร่วมประชุมกับคณะกรรมาธิการการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร เพิ่มการประสานงานกรณีร้องเรียน และการเสนอแนะเชิงนโยบาย

◆ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเข้าพบประธานวุฒิสภา (พลตรีมนูญกฤต รูปขจร) ณ อาคารรัฐสภา ๒ เพื่อเยี่ยมคารวะ และขอคำแนะนำในการทำงานตามบทบาทหน้าที่ของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

◆ วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๕ ผู้แทนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติร่วมประชุมกับคณะกรรมาธิการพัฒนาการเมือง ณ อาคารรัฐสภา ๓ เพื่อพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง "บทบาทหน้าที่ขององค์กรสตรีกับการพัฒนาการเมือง"

๒.๓ การประสานงานองค์กรอิสระ

การประสานความร่วมมือในการดำเนินงานส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน นอกจากการประสานความร่วมมือในระดับนโยบายแล้ว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ดำเนินการประสานความร่วมมือกับองค์กรอิสระต่าง ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ขององค์กรอิสระ การประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกัน และการสนับสนุนส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ

◆ วันที่ ๒๒-๒๓ กันยายน ๒๕๔๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติร่วมสัมมนาผู้บริหารองค์กรอิสระร่วมกับสถาบันพระปกเกล้า ณ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

◆ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เข้าพบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

◆ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หารือร่วมกับประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นายอานันท์ ปันยารชุน) และคณะ ณ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

◆ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหารือร่วมกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา (นายพิเชต สุนทรพิพิธ)

◆ วันที่ ๘-๙ มิถุนายน ๒๕๔๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติร่วมสัมมนาองค์กรอิสระและสถาบันพระปกเกล้า ณ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๔ การประสานเครือข่ายภาคประชาสังคม

การส่งเสริมความร่วมมือและประสานงานเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน มีแนวคิดหลักอยู่ที่การสร้างกลไก ให้ประชาชนจากทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในลักษณะที่เรียกว่า **"กลไกสามประสาน"** ซึ่งนอกจากรูปแบบคณะอนุกรรมการแล้ว ในการดำเนินงานทุกด้านของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเอง ก็เน้นที่การทำงานร่วมกับภาคประชาสังคมต่าง ๆ โดยเฉพาะการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและการเสริมสร้างงานเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีลักษณะเป็นความสัมพันธ์แบบสื่อสารสองทาง มีการเรียนรู้จากกันและกันอย่างต่อเนื่อง

การส่งเสริมความร่วมมือและประสานงานในลักษณะดังกล่าว ช่วยให้เกิดผลที่สำคัญ ๒ ประการ คือ

◆ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยการมีแนวร่วม การแลกเปลี่ยนแนวคิดและประสบการณ์งานด้านสิทธิมนุษยชนขององค์กรภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน และองค์กรภาคประชาสังคม

◆ การพัฒนาระบบเครือข่ายกับพันธมิตรองค์กรหลากหลายประเภท ระดับและพื้นที่ มีการกำหนดยุทธศาสตร์และยุทธวิธีเพื่อเสริมสร้างประสานแนวคิด เนื้อหาและเรื่องราวเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ซึ่งนำไปสู่การเชื่อมโยงเครือข่ายองค์กรพันธมิตรที่เข้มแข็งและยั่งยืน

ในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้จัดทำโครงการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการประสานงานเครือข่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น จำนวน ๒ โครงการ คือ

โครงการที่ ๑ โครงการจัดทำฐานข้อมูลองค์กรเครือข่าย จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาฐานข้อมูลองค์กรเครือข่ายที่มีหลากหลายประเภท ทั้งในเชิงประเด็น เชิงพื้นที่ และลักษณะภารกิจที่ดำเนินงานอยู่ให้มีความเป็นปัจจุบันของข้อมูล ความน่าเชื่อถือและนำไปใช้ประโยชนในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

โครงการที่ ๒ โครงการศึกษาการเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือการดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชนโดยการวิเคราะห์อำนาจหน้าที่และแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มุ่งให้เกิดการประสานแผนงาน ความร่วมมือและการเสริมสร้างเครือข่ายทั้งในระดับประเทศ และในระดับภูมิภาค ในเชิงประเด็น เชิงลักษณะกลุ่มหรือองค์กร และตามสภาพแหล่งและลักษณะพื้นที่ดำเนินงานของหน่วยงานเครือข่ายต่างๆ

๓. การเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ของสังคมในด้านสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตระหนักถึงความสำคัญในการเสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนให้เป็นวิถีชีวิตในสังคม ซึ่งต้องเกิดจากการที่สังคมนั้นมีกระบวนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันในด้านสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่อง ในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงได้จัดเวทีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของสังคมในด้านสิทธิมนุษยชนขึ้น อาทิ

◆ การจัดสัมมนาเรื่อง "**สิทธิมนุษยชนกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ วรรค ๑ สู่นโยบายและการปฏิบัติ**" ในวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๕ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการศึกษาและวิเคราะห์เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ในเรื่องการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเพื่อแสวงหามาตรการที่ก่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ด้วยกลไกการดำเนินงานด้านการบริหารและการจัดการของรัฐบาล

◆ การจัดประชุมระดมสมองเรื่อง "**การร่วมกำหนดแผนปฏิบัติการด้านเด็ก เยาวชน และครอบครัว**" ในวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๕ เพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการด้านเด็ก เยาวชน และครอบครัวของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในระยะ ๑ ปี และ ๕ ปี

◆ การจัดสัมมนาเรื่อง "**สิทธิมนุษยชนกับสื่อมวลชน**" ในวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๕ เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์สิทธิมนุษยชนกับสื่อมวลชน และเพื่อวางแผนการทำงานร่วมกันระหว่างคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกับสื่อมวลชน ในการเผยแพร่ความรู้และเสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย

◆ การจัดสัมมนาเรื่อง "**การล่วงละเมิดสิทธิทางเพศ**" ในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๕ เพื่อระดม

ความคิดเห็นในการสร้างกลไกปกป้องคุ้มครองสิทธิผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

◆ การร่วมจัดสัมมนาระดับภาค เรื่อง **"พลังเครือข่ายภาคประชาชนกับการแก้ปัญหาชาติ"** โดยมีองค์กรหลักผู้จัดทำโครงการคือ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และสถาบันพระปกเกล้า มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนาแนวทาง และวิธีการสร้างความร่วมมือระหว่างครือข่ายภาคประชาชน กับองค์กรภาครัฐ องค์กรภาคเอกชนและองค์กรภาคประชาสังคม โดยมีส่วนร่วมในการพิจารณาวิเคราะห์ สังเคราะห์ประเด็นปัญหาต่างๆ ในสังคม แล้วกำหนดประเด็นเรื่องราวเพื่อเสนอเป็นแนวทางและนโยบายในการดำเนินงานของรัฐบาล โดยเฉพาะในด้านสิทธิมนุษยชน

๔. **สิทธิมนุษยชนศึกษา** โดยการประสานงานกับกระทรวงศึกษาธิการในการสร้างหลักสูตรด้านสิทธิมนุษยชนแก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา ตลอดจนโรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน

๔.งานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

งานด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศเป็นงานหลักอีกด้านหนึ่ง ซึ่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ว่า ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการเคารพและการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ รวมทั้งการตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี พร้อมทั้งเสนอความเห็นในกรณีที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสนธิสัญญาเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

นอกจากนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยังมีภารกิจในการติดตามความเคลื่อนไหวด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมระหว่างประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบทั้งในด้านบวกและด้านลบต่อสิทธิมนุษยชนและสิทธิชุมชนของประชาชนทั้งในประเทศและภูมิภาค สิทธิของคนไทย เช่น แรงงานไทยที่ทำงานอยู่ในต่างประเทศ รวมถึงการเข้าร่วมมีบทบาทในการประชุมระหว่างประเทศที่สำคัญ เพื่อมีส่วนร่วมหรือร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ และสร้างความเป็นสถาบันให้เป็นที่รู้จักของต่างประเทศ

ภาพรวมของบทบาทด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในช่วง ๑ ปี ที่ผ่านมา จึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นระยะเริ่มต้นของการสร้างสถาบัน การเรียนรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ ระบบความร่วมมือและการประสานงานในระดับโลก คือองค์การสหประชาชาติ ระดับภูมิภาคและระดับอนุภูมิภาค ประกอบกับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นกลไกใหม่ที่สหประชาชาติให้ความสำคัญในการนำมาตรฐานสากลด้านสิทธิมนุษยชนมาปฏิบัติให้เกิดผลในระดับประเทศ กิจกรรมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงเน้นการ

แนะนำและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และแผนการดำเนินงานขององค์กรให้เป็นที่รู้จัก การแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์และความคิดเห็นกับผู้แทนต่างประเทศของฝ่ายต่าง ๆ การกำหนดแนวทางความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อพัฒนาองค์กรและบุคลากร การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศและนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมในสังคมไทย ตลอดจนเข้าร่วมประชุมระหว่างประเทศที่สำคัญเพื่อมีส่วนร่วมในความร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ซึ่งอาจแบ่งกิจกรรมดังกล่าวได้เป็น ๖ ประเภทหลัก ดังนี้

๑. การแลกเปลี่ยนข้อมูล ข้อคิดเห็น และสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

โดยที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่เพิ่งจัดตั้งขึ้น จึงได้รับความสนใจจากผู้แทนของสหประชาชาติ องค์การระหว่างประเทศ รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ องค์การเอกชนต่างประเทศ ตลอดถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของประเทศต่าง ๆ เข้าพบเป็นจำนวนมาก จึงเป็นโอกาสอันดีที่จะได้สร้างความเข้าใจกับฝ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ แนวทางการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติงาน รวมทั้งได้แลกเปลี่ยนข้อมูล ข้อคิดเห็นและประสบการณ์ และแนวทางความร่วมมือ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน ตลอดจนถึงการพัฒนาองค์กรในด้านต่าง ๆ ในอนาคต

สำหรับแนวทางความร่วมมือหรือความช่วยเหลือระหว่างประเทศนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะเน้นความร่วมมือในแนวราบ กล่าวคือเป็นความร่วมมือในลักษณะเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน การให้ความสำคัญ

ในการกระชับความร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชนกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะในเรื่องที่เป็นปัญหาร่วมกัน ซึ่งในช่วงที่ผ่านมามีผู้แทนต่างๆ เข้าหารืออย่างเป็นทางการ ดังนี้

ช่วงเวลา	ผู้เข้าพบ	ประเด็นการหารือ
๑๕ พ.ย. ๔๔	นาง Mary Robinson ข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ	◆ เรื่องธรรมาภิบาล ผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS การโยกย้ายถิ่นฐาน ยาเสพติด ความยากจน ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม การกระจายรายได้ การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการการประชุมระดับโลกว่าด้วยการต่อต้านการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ◆ การสร้างความเข้มแข็งแก่องค์กร ร่วมกันผู้แทนสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนฯ ประจำ ESCAP ◆ การสนับสนุนเอกสารด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ
๑๙ พ.ย. ๔๔	Ms. Carol Hinchley, Head of Mekong, Philippines and Multilateral Section, South East Asian Department กระทรวงการต่างประเทศสหราชอาณาจักร	◆ แนวทางการดำเนินงาน ◆ ความร่วมมือกับ Citizen Advise Bureau ของสหราชอาณาจักรเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสาร
๒๘ ธ.ค. ๔๔	คณะหน่วยวิจัยและพัฒนาสิทธิมนุษยชน กระทรวงยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนของอินโดนีเซีย	◆ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน ◆ การร่วมมือกันด้านผลกระทบของการพัฒนาที่มีต่อฐานทรัพยากรธรรมชาติ
๑๕ ม.ค. ๔๕	Asian Federation Against Involuntary Disappearances (AFAD) และคณะกรรมการญาติวีรชน) พฤษภา ๓๕	◆ กฎหมายนิรโทษกรรมและการที่ผู้กระทำผิดละเมิดสิทธิมนุษยชนไม่ต้องรับโทษ

ช่วงเวลา	ผู้เข้าพบ	ประเด็นการหารือ
๑๘ ม.ค. ๔๕	นาย Thomas Bodstrom รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมสวีเดน	◆ แนวทางการดำเนินงาน ◆ การให้ความช่วยเหลือด้านการศึกษาและการฝึกอบรม
๑๘ ม.ค. ๔๕	องค์การนิรโทษกรรมสากลประเทศไทย (Amnesty International)	◆ แนวทางการจัดหลักสูตรสิทธิมนุษยชนศึกษา ◆ ผู้อพยพ ศาลอาญาระหว่างประเทศ การยุติความรุนแรงต่อสตรี
๒๑ ม.ค. ๔๕	เจ้าหน้าที่ของ Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ	◆ แนวทางการดำเนินงาน ◆ บทบาทของสหรัฐฯ เรื่องสิทธิมนุษยชน ◆ การฝึกอบรม โดยเฉพาะด้านกฎหมายเกี่ยวกับการค้าซึ่งเกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน
๒๕ ม.ค. ๔๕	นาย Ian Hamilton, Canadian Human Rights Foundation (CHRF)	◆ การฝึกอบรมสิทธิมนุษยชน
๒๙ ม.ค. ๔๕	นาย Nicholas Howen ผู้แทนสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนประจำ ESCAP	◆ การฝึกอบรมและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในภูมิภาค ◆ การติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญที่เจนีวาเรื่องสิทธิมนุษยชนศึกษา ◆ การสนับสนุนเอกสารด้านสิทธิมนุษยชน
๑๓ ก.พ. ๔๕	Ms. Donna Guest องค์การนิรโทษกรรมสากล	◆ หารือเรื่องปัญหาสภาพเรือนจำ โทษประหารชีวิต แรงงานอพยพ ผู้ลี้ภัย วิสามัญฆาตกรรม

ช่วงเวลา	ผู้เข้าพบ	ประเด็นการหารือ
๒ เม.ย. ๔๕	นาย Hiroshi Kimizuka สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่น	◆ การจัดตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของญี่ปุ่น
๒๙ เม.ย. ๔๕	นาย Brian Burdekin ที่ปรึกษาข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ	◆ การฝึกอบรม และความช่วยเหลือทางด้านวิชาการแก่บุคลากร ◆ การสนับสนุนเอกสารสิทธิมนุษยชน
๓ พ.ค. ๔๕	คณะผู้แทนชาวนากัมพูชา	◆ สิทธิในที่ดินทำกินของชาวนาในกัมพูชา
๗ พ.ค. ๔๕	นาย Alan Williams เอกอัครราชทูตนิวซีแลนด์	◆ แนวทางการดำเนินงาน ◆ ฐานทรัพยากรและสิทธิชนพื้นเมืองดั้งเดิม ◆ การสนับสนุนเอกสารด้านสิทธิมนุษยชน
๒๔ พ.ค. ๔๕	คณะผู้สื่อข่าวที่ได้รับทุน Neiman Fellows	◆ รับฟังบรรยายและแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับบทบาทและการดำเนินงาน
๒๘ พ.ค. ๔๕	Ms. Ragne Birte Lund เอกอัครราชทูตนอร์เวย์	◆ แนวทางการดำเนินงาน ◆ สิทธิการพัฒนา และความมั่นคงของมนุษย์ ◆ การจัดพบปะกับผู้แทนสถานเอกอัครราชทูตต่างๆ ประจำประเทศไทย

๒. การร่วมมีบทบาทและแสดงท่าทีในการประชุมและสัมมนาที่สำคัญ

ผู้แทนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เข้าร่วมการประชุมด้านสิทธิมนุษยชนของภูมิภาค ดังนี้

๑. การสัมมนาเชิงปฏิบัติการว่าด้วยความร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก ครั้งที่ ๑๐ ระหว่างวันที่ ๓-๖ มีนาคม ๒๕๔๕ ณ กรุงเบรุต เลบานอน

๒. การประชุมว่าด้วยกลไกสิทธิมนุษยชนอาเซียน ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑๔-๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ ณ กรุงมะนิลา ฟิลิปปินส์

ในการประชุมทั้งสองครั้ง ผู้แทนไทยได้พบปะผู้แทนจากประเทศต่างๆ องค์การระหว่างประเทศ สหประชาชาติ สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของประเทศต่างๆ และองค์การเอกชน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายการดำเนินงานร่วมกันในอนาคต

นอกจากนี้ ยังได้ให้ข้อคิดเห็นในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค โดยแลกเปลี่ยนแนวทางการส่งเสริมคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยที่ประสบการณ์ความสำเร็จ เช่น การสร้างชุมชนเข้มแข็ง การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการ และการหารือเรื่องที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค เช่น ผลกระทบจากโลกาภิวัตน์ และบทบาทของบรรษัทข้ามชาติ ซึ่งประเทศในภูมิภาคจำเป็นที่จะต้องร่วมมือกันแก้ไขโดยเร็ว ตลอดจนการเสนอเป็นเจ้าภาพการประชุมเรื่องกลไกสิทธิมนุษยชนอาเซียน ครั้งที่ ๓ ร่วมกับรัฐบาล (กระทรวงการต่างประเทศ) และคณะทำงานขององค์การเอกชนในภูมิภาคในปี ๒๕๔๖ ในประเทศไทยด้วย

๓. การประชุม 6th International Meeting of National Human Rights Institutions ระหว่างวันที่ ๑๐-๑๓ เมษายน ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นการประชุมประจำปีของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทั่วโลก

๔. การสัมมนาเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาคเรื่อง National Human Rights Institutions, Human Rights Education, Media and Racism ณ เมืองซิดนีย์ ออสเตรเลีย ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เพื่อหารือเกี่ยวกับบทบาทสื่อมวลชนในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนศึกษา และการต่อต้านการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

๕. การประชุมเรื่อง China Monane Mainland Southeast Asia ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ ๒๓-๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และความเห็นเกี่ยวกับสิทธิของชนพื้นเมืองดั้งเดิมในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๖. การประชุมเรื่อง Inter-religious and International Federation for World Peace ระหว่างวันที่ ๒๐-๒๓ กันยายน ๒๕๔๕ ณ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเรื่องสิทธิมนุษยชนกับการเสริมสร้างสันติภาพในสังคมโลก

๓. การสร้างเครือข่ายกับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในระดับภูมิภาค

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอยู่ในระหว่างการสมัครเป็นสมาชิกของ Asia-Pacific Forum of National Human Rights Institution (APF) และ International Co-ordinating Committee (ICC) ซึ่งเป็นกลไกประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก และระหว่างภูมิภาคอื่น ซึ่งเมื่อกระบวนการพิจารณาสมัครเป็นสมาชิก APF และ ICC เรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะสามารถเข้าร่วมกิจกรรมของกลไกทั้งสองได้อย่างเต็มที่

ในขณะเดียวกัน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีดำริที่จะกระชับความร่วมมือกับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งให้มีการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศในภูมิภาคอินโดจีนและพม่า ซึ่งยังไม่มีการจัดตั้งสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อหาแนวทางร่วมมือในการเสริมสร้างสิทธิมนุษยชนของภูมิภาคให้เข้มแข็งร่วมกันต่อไปในอนาคต

๔. รวบรวม วิเคราะห์ และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพันธกรณีและสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

ได้มีการดำเนินกิจกรรมหลายประการเพื่อพัฒนาให้องค์กรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และสามารถเป็นแหล่งข้อมูล ความรู้ การวิเคราะห์ และการศึกษาด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

ตลอดจนเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบถึงความสำคัญของมาตรฐานระหว่างประเทศและพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศ เช่น การเสนอบทความเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์ การจัดเสวนาประเด็นใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ศาลอาญาระหว่างประเทศ การบรรยายเรื่องพันธกรณีและสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศให้กับสถาบันต่างๆ เช่น สถาบันพระปกเกล้า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สภาทนายความ เป็นต้น รวมทั้งการจัดทำหนังสือเกี่ยวกับพันธกรณีระหว่างประเทศเพื่อเป็นคู่มือแก่ผู้ปฏิบัติงานต่อไป

๕. การพัฒนาบุคลากรและองค์กร

ได้มีการติดต่อและประสานแนวทาง และความช่วยเหลือในการพัฒนาบุคลากรและองค์กร อาทิ กับ สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ Asia-Pacific Forum of National Human Rights Institution องค์การเอกชน Forum-Asia มหาวิทยาลัยมหิดล ในการส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการอบรมหลักสูตรสิทธิมนุษยชน รวมถึงการจัดหาเอกสารข้อมูลสำหรับห้องสมุดขององค์กร

๖. การจัดทำวารสารเพื่อสื่อสารข้อมูลด้านสิทธิมนุษยชนอย่างไม่เป็นทางการ "Right Angle"

เพื่อเป็นช่องทางในการเผยแพร่ความรู้ข้อมูลด้านสิทธิมนุษยชน ข้อคิดเห็น ประสบการณ์และกิจกรรมกับองค์กรเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน รวมถึงสถาบันทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงได้จัดทำวารสารสื่อสารข้อมูลอย่างไม่เป็นทางการ "Right Angle" ภาษาอังกฤษ รายๆ เดือนขึ้น ซึ่งสาระสำคัญจะเป็นการแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ด้านสิทธิมนุษยชน งานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และความเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในภูมิภาค รวมทั้งการเผยแพร่ตัวอย่างของการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย ซึ่งฉบับแรกกำหนดออกในเดือนกันยายน ๒๕๔๕

๕.การบริหารจัดการ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ โดยได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะทำงานชุดต่างๆ ได้แก่ คณะทำงานพัฒนานโยบาย วางแผนและประเมินผลการปฏิบัติงาน คณะทำงานพัฒนาศักยภาพบุคลากร คณะทำงานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะทำงานพัฒนาสถานที่ฯ นอกจากนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ คณะอนุกรรมการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล คณะอนุกรรมการพัฒนาองค์กร และ คณะอนุกรรมการจัดทำรายงาน

ประจำปี โดยในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ มีการดำเนินงาน ดังนี้

๕.๑ การจัดทำแผน มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๕๐) แผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๔๕ ของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรวมทั้งแผนพัฒนาของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๔๕–๒๕๕๐)

๕.๒ งบประมาณรายจ่ายประจำปี ได้จัดทำคำของบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๓ ปี ๒๕๔๔ และปี ๒๕๔๕ และได้รับการจัดสรรงบประมาณในวงเงินเพิ่มขึ้นตามลำดับ ดังนี้ ๒๔,๑๕๔,๘๐๐ บาท ๓๓,๓๔๒,๐๐๐ บาท และ ๓๕,๙๙๖,๔๐๐ บาท ซึ่งต่ำกว่าคำของบประมาณที่ได้เสนอไป และยังไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๑ ของพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้พอเพียง อย่างไรก็ตามในกลางปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ได้เสนอของบประมาณเพิ่มเติม(งบกลาง) และได้รับการจัดสรรจำนวนเงิน ๑๘,๙๕๕,๘๐๐ บาท

๕.๓ การพัฒนาบุคลากร มีการพัฒนาขีดความสามารถ และเสริมสร้างทักษะในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากร โดยการอบรมความรู้ทั้งในส่วนที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จัดเอง และหน่วยงานอื่นจัด เช่น กฎหมายมหาชน การเจรจาด้วยสันติวิธี ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์ในโปรแกรมต่างๆ การเบิก

จ่ายเงิน เป็นต้น และได้จัดตั้งและพัฒนาห้องสมุดเพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าความรู้ของบุคลากรและบุคคลภายนอก

๕.๔ การพัฒนาระบบการเงินการบัญชี พัฒนาระบบการเบิกจ่ายเงิน การจัดทำบัญชีและงบประมาณ ให้มีความชัดเจนและคล่องตัว นำระบบการบันทึกบัญชีจากเกณฑ์เงินสดเป็นเกณฑ์คงค้าง จัดทำระเบียบการเบิกจ่ายเงินและขอทำความตกลงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของประธานกรรมการกรรมการ และอนุกรรมการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ค่าตอบแทนของผู้ช่วยปฏิบัติงาน หลักเกณฑ์และวิธีจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเดินทางของพยานฯ และจัดทำคู่มือการเบิกจ่ายเงินสำหรับเจ้าหน้าที่

๕.๕ การจัดการด้านสถานที่/ระบบสาธารณูปโภค มีการปรับปรุงสถานที่ปฏิบัติงานในชั้น ๑ และ ๕ พัฒนาและจัดระบบสาธารณูปโภคในเรื่องระบบไฟฟ้า/ระบบปรับอากาศให้แยกจากส่วนของ ปปง. จัดระบบโทรศัพท์ตู้สาขา/โทรศัพท์เคลื่อนที่ และประสานงาน/ดำเนินการร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในการจัดสร้างสำนักงานแห่งใหม่ ณ ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

๕.๖ การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดทำ Website ของหน่วยงาน วางระบบเชื่อมโยงเครือข่ายภายในและอินเตอร์เน็ต นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการงานด้านต่างๆ ได้แก่ การประสานงานและติดต่อสื่อสาร (E-mail) งานการเงินการคลัง และข้อมูลเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน

๕.๗ การดำเนินการพัสดุและบริหารจัดการอื่นๆ จัดหา/จัดซื้อ/จัดจ้างวัสดุ ครุภัณฑ์ และอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะอนุกรรมการ และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สนับสนุนและดำเนินการในเรื่องงานระบบราชการ การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการต่างๆ งานอำนวยการประชุม งานพิธี งานบริหารงานบุคคล งานช่วยอำนวยการ งานอาคารสถานที่ งานยานพาหนะ และงานบริหารงานทั่วไปอื่น ตลอดจนมีระบบการตรวจสอบภายในอย่างสม่ำเสมอและเป็นอิสระ

ตอนที่ ๔

งบรายรับ-รายจ่าย

ที่ปรึกษา

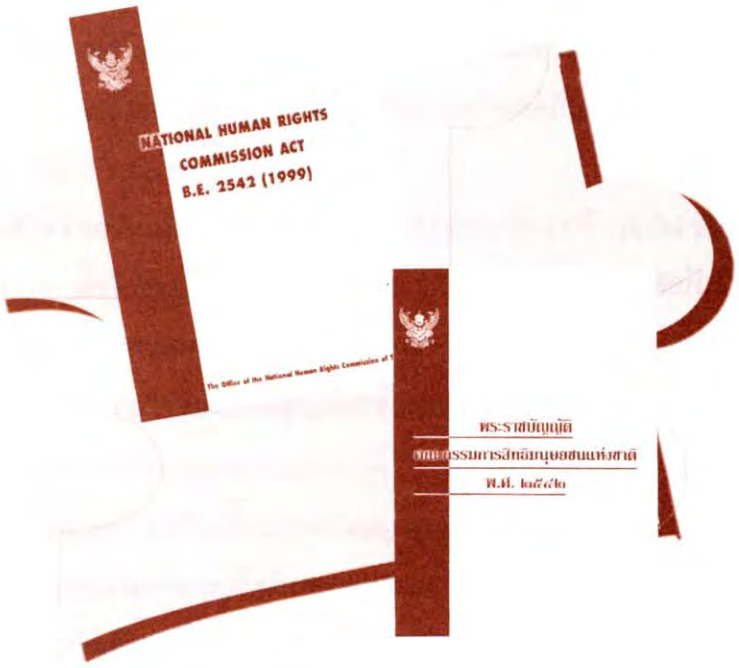

งบรายรับ-รายจ่าย

รายรับ	ปี ๒๕๔๓	ปี ๒๕๔๔	ปี ๒๕๔๕
◆ **งบประมาณที่ได้รับจัดสรร**			
- งบกลาง	๒๔,๑๕๔,๘๐๐		๑๘,๙๕๕,๘๐๐
- เงินหมวดรายจ่ายอื่น		๓๓,๓๔๒,๐๐๐	๓๕,๗๙๖,๔๐๐
รวมรายได้	๒๔,๑๕๔,๘๐๐	๓๓,๓๔๒,๐๐๐	๕๔,๗๕๒,๒๐๐
รายจ่าย			
◆ **งบบุคลากร**		๓,๔๙๐,๗๙๐.๓๑	๒๔,๒๖๗,๘๐๖.๐๔
- เงินเดือน กสม.			๑๓,๕๕๔,๐๐๐.๐๐
- เงินเดือนผู้ช่วยปฏิบัติงาน			๓,๖๗๓,๙๓๐.๘๖
- เงินเดือนข้าราชการ			๕,๓๗๒,๗๔๕.๓๗
- ค่าจ้างลูกจ้างสัญญาจ้าง			๑,๖๖๗,๑๒๙.๘๑
◆ **งบดำเนินการ**	๒,๓๐๔,๐๐๔.๓๙	๑,๐๓๖,๕๐๐.๓๗	๑๙,๑๓๕,๑๐๕.๗๓
- ค่าเบี้ยประชุม			๘๐๕,๘๐๐.๐๐
- ค่าตอบแทนพยาน			๑๓,๕๒๖.๐๐
- ค่าเบี้ยเลี้ยง ที่พัก พาหนะ			๗๘๒,๘๙๐.๙๖
- ค่าใช้จ่ายการประชุม อบรมและสัมมนา			๑,๗๙๓,๐๗๙.๓๑
- ค่าพิมพ์หนังสือและเอกสารสิ่งพิมพ์			๓,๗๒๒,๘๓๕
- ค่าจัดทำสื่อการประชาสัมพันธ์			๓,๓๖๓,๘๙๙
- ค่าใช้จ่ายในการสำรวจ ศึกษาข้อมูล			๑,๙๖๒,๔๐๐
- ค่ารับรองและพิธีการ			๑๓๗,๘๗๙.๕๐
- ค่าวัสดุสำนักงาน			๙๒๐,๒๔๔.๘๔
- ค่าวัสดุคอมพิวเตอร์			๖๙๖,๐๑๒.๒๒
- ค่าสาธารณูปโภค			๑,๒๙๗,๒๖๔.๗๑
- ค่าใช้จ่ายในการบริหารองค์กรและวัสดุอื่นๆ			๓,๖๕๙,๒๗๔.๑๙
◆ **งบลงทุน**	๒๑.๕๑๗,๓๒๕.๘๓	๒๘,๔๓๓,๒๓๓.๗๒	๑๑,๒๑๔,๔๓๒.๙๐
- ค่าครุภัณฑ์			๓,๐๑๔,๔๓๒.๙๐
- ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง			๘,๒๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมค่าใช้จ่าย	๒๓,๘๒๑,๓๓๐.๒๒	๓๒,๙๖๐,๕๒๔.๔๐	๕๔,๖๑๗,๓๔๔.๖๗
รายรับสูงกว่ารายจ่าย	๓๓๓,๔๖๙.๗๘	๓๘๑,๔๗๕.๖๐	๑๓๔,๘๕๕.๓๓

ตอนที่ ๖

ข้อจำกัดและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ตอนที่ ๖ ข้อจำกัดและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ข้อจำกัดและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ในฐานะที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรใหม่ กำลังสร้างและพัฒนาสถาบัน เพื่อให้บรรลุภารกิจหน้าที่ตามเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญ กล่าวคือ การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ นับว่าได้รับความร่วมมือจากองค์กรวิชาการ หน่วยงานภาครัฐ และองค์กรพัฒนาเอกชน รวมทั้งประชาชนด้วยดีพอสมควร ซึ่งในส่วนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเอง ก็ยังมีจุดอ่อนที่ต้องพัฒนาปรับปรุงแนวคิดและระบบงานให้มีทิศทางที่ชัดเจนยิ่งขึ้น และมีประสิทธิภาพดีขึ้นต่อไป

อย่างไรก็ตาม ในช่วง ๑ ปีกว่าของการดำเนินงาน อาจนำเสนอข้อจำกัดและอุปสรรคการดำเนินงานบางประการ เพื่อเป็นข้อสังเกตในการปรับปรุงร่วมกันในอนาคต ดังนี้

๑. การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ กำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรอิสระ แต่พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ซึ่งแม้จะดำเนินงานได้ แต่เพื่อให้ระบบและกระบวนการบริหารจัดการมีความคล่องตัวและสอดคล้องกับภารกิจหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น สำนักงานฯ ควรจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล

๒. การประสานงานกับกลไกภาครัฐ

๒.๑ กลไกภาครัฐตามนโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทด้านสิทธิมนุษยชนยังไม่เกิดขึ้น โดยที่นโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทดังกล่าวได้ผ่านการประชาพิจารณ์ทั่วประเทศ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓ รวมทั้งสั่งการให้หน่วยราชการต่างๆ ดำเนินการ ซึ่งถ้าหน่วยงานภาครัฐมีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการแม่บทด้านสิทธิมนุษยชนดังกล่าว ก็จะเกิดความเข้าใจที่ดีขึ้น และมีผลให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีช่องทางการทำงานประสานกับภาครัฐ เพื่อสร้างสรรค์วัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนและลดปัญหาขัดแย้งในสังคมได้ดีขึ้น

๒.๒ หน่วยงานภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องบางส่วนยังไม่เข้าใจภารกิจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญทั้งในส่วนของตนเอง และในส่วนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๒.๑ เนื่องจากภารกิจหลักสามด้านของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คือ การตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน การพัฒนากฎหมายและนโยบาย และการส่งเสริมวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชน จำเป็นต้องเชิญหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างสม่ำเสมอ แต่มีบางกรณียังไม่ได้รับความร่วมมือดีพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนที่จำเป็นต้องเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย หรือกรณีการหารือแนวทางปฏิบัติและปัญหากฎหมายตลอดจนนโยบายต่างๆ ของรัฐ หน่วยงานของรัฐมักจะส่งผู้แทนที่ไม่อยู่ในฐานะที่สามารถให้ข้อคิดเห็นเพื่อนำไปสู่ทางออกของการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในระดับนโยบายและปฏิบัติการ

๒.๒.๒ ตามกฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จัดทำรายงานการตรวจสอบกรณีมีการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือมีการกระทำที่ไม่เป็นธรรม และเสนอมาตรการแก้ไขต่อบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมกำหนดระยะเวลา ถ้าไม่มีการแก้ไขให้รายงานต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้มีการดำเนินการแก้ไขภายในหกสิบวัน และถ้ายังไม่มีการดำเนินการหรือสั่งการให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป อย่างไรก็ตาม ขั้นตอนที่นายกรัฐมนตรีสั่งการและรัฐสภาดำเนินการตามที่กฎหมายบัญญัติยังไม่ปรากฏเป็นรูปธรรม

๒.๒.๓ การจัดสรรงบประมาณ และอัตราบุคลากรให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ยังมีข้อจำกัดและขาดความคล่องตัว เมื่อพิจารณาจากเรื่องร้องเรียนของประชาชนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีประเด็นที่ต้องมีการศึกษาทั้งในระดับกว้างและลึก ในประการสำคัญ ประชาชนมีความคาดหวังให้ทำงานได้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และทำงานเชิงรุกมากขึ้น

๒.๓ ในอนาคตจำเป็นต้องมีการทบทวนร่วมกัน ต่อการที่ประเทศไทยจะมีการลงนามเป็นภาคีและให้สัตยาบันเพิ่มเติมในสนธิสัญญา อนุสัญญา และข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชนบางฉบับ เช่น อนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัย ค.ศ. ๑๙๕๑ (Convention Relating to the Status of Refugees) อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของแรงงานย้ายถิ่นฐานและครอบครัว ค.ศ. ๑๙๙๐ (Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers

and Member of Their Families) ธรรมนูญกรุงโรมว่าด้วยการจัดตั้งศาลอาญาระหว่างประเทศ (Rome Statute of the International Criminal Court) ฯลฯ รวมถึงการทบทวนกฎหมายและแนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีและให้สัตยาบันแล้ว

๓. ปัญหาความล่าช้าในการออกกฎหมายและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อรองรับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

ขณะที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติรับรองการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของภาคประชาชนจำนวนมาก ทำให้ประชาชนและชุมชนท้องถิ่นตื่นตัวต่อการใช้สิทธิและทำหน้าที่ปกป้องดูแลทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพชีวิต สิทธิผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อมของตนเองตามสิทธิในรัฐธรรมนูญ ทำให้มีข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับหน่วยงานของรัฐในระดับต่างๆ ที่นอกจากจะตีความตามกฎหมาย กฎ ระเบียบเดิม ในหลายกรณี บางรายยังมีเจตนาละเลยในเชิงทุจริตด้วย จึงควรจะเร่งรัดออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนโดยเร็ว เพื่อลดข้อขัดแย้งและทำให้มีการตรวจสอบการทุจริตคอรัปชั่นโดยภาคประชาชน เพื่อช่วยภาครัฐได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะบางประการเหล่านี้ มุ่งหวังเพื่อให้เกิดการพัฒนากลไกการดำเนินงานเพื่อความร่วมมือกันระหว่างคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กับภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และรัฐสภา ที่มีประสิทธิภาพและกว้างขวางอย่างที่สุด เพื่อบรรลุเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทำหน้าที่ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชน

ภาคผนวก

คำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ที่ ๔๕/๒๕๔๕
เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี

โดยเห็นเป็นการสมควรให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการคณะหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอต่อรัฐสภา ไว้ตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ (๗)

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๙) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และมติที่ประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๕ จึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑	ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี		ประธานอนุกรรมการ
๑.๒	นางสุนี	ไชยรส	อนุกรรมการ
๑.๓	นายสุรสีห์	โกศลนาวิน	อนุกรรมการ
๑.๔	นายชูชัย	ศุภวงศ์	อนุกรรมการ
๑.๕	นายพิภพ	อุดมอิทธิพงศ์	อนุกรรมการ
๑.๖	นางสาวอัจฉรา	ฉายากุล	อนุกรรมการ
๑.๗	นายชวลิต	ตันตินิมิตรกุล	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑.๘	นางทัศนีย์	ศิธรกุล	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๙	หัวหน้าส่วนประเมินและรายงาน สำนักวิจัยและนิติธรรม		อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

๒.๑ รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ จากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๒ จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อเสนอต่อรัฐสภาให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา

๒.๓ รายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕

(นายเสน่ห์ จามริก)
ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ที่ ๓๔/๒๕๔๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี (เพิ่มเติม)

.....

อนุสนธิคำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ ๔๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๕ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี นั้น

เนื่องจาก นายชวลิต ตันตินิมิตรกุล อนุกรรมการและเลขานุการของคณะอนุกรรมการดังกล่าว ได้ลาออกจากราชการ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานในเรื่องข้างต้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๙) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงแต่งตั้ง นางสาววารุณี เจนาคม เป็นอนุกรรมการและเลขานุการแทนนายชวลิต ตันตินิมิตรกุล ในคณะอนุกรรมการดังกล่าว

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖

(นายเสน่ห์ จามริก)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๕
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๔๒๒ ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐
โทรศัพท์/โทรสาร : ๐ ๒๒๑๙ ๒๙๗๒ Website : www.nhrc.or.th E-mail : report@nhrc.or.th

เชิญท่านสาทิตย์ครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาทิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ผมคิดว่าการตัดสินใจของเราในสภาในวันนี้ก็จะมีผลทำให้การทำงานของสภาของเรามีประสิทธิภาพมากขึ้น แล้วก็คงจะทำให้การทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีผลในทางปฏิบัติมากขึ้นด้วย ก็หวังไว้ที่จะเป็นอย่างนั้น ทีนี้เมื่อเรามาพิจารณาถึงรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๕ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ความจริงแล้วเรื่องนี้ก็เป็นการดำเนินการตามกฎหมายและตามรัฐธรรมนูญ เพียงแต่ปัญหาที่มันจะเกิดขึ้นก็คือว่า รายงานฉบับนี้ก็ค่อนข้างที่จะต้องถือว่าเลยระยะเวลาไปค่อนข้างที่จะมาก เป็นรายงานของปี ๒๕๔๕ แต่บัดนี้คือปี ๒๕๔๘ แล้วก็จะขึ้นปี ๒๕๔๙ ตลอดระยะเวลาตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ มาจนกระทั่งถึงปี ๒๕๔๘ นี้ ผมคิดว่าสถานการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องของสิทธิมนุษยชนก็มีความเปลี่ยนแปลงไปมาก แม้แต่กระทั่งการทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเอง ก็คงจะมีประเด็นในรายละเอียดหลายเรื่องที่เปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นเดียวกัน แต่ว่าข้อจำกัดดังกล่าวถ้าหากว่าจะไม่อภิปราย ซักถามในรายงานปี ๒๕๔๕ เสียเลย ก็เกรงว่าอาจจะทำให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเองก็อาจจะขาดโอกาสในการที่จะชี้แจงปัญหาบางประการต่อสภาผู้แทนราษฎร ผมได้อ่านรายงานนี้ในบางส่วนเท่านั้นเองก็คงจะไม่ได้อ่านละเอียดตลอดจนกระทั่งทั่วถึงหมดทุกหน้า แต่ประเด็นสำคัญที่ผมดูคือตอนที่ ๖ ซึ่งเป็นตอนที่ว่าด้วยเรื่องข้อจำกัดและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในรายงานฉบับดังกล่าวนี้ ในเรื่องนี้ท่านเขียนเรื่องของข้อจำกัดและอุปสรรคไว้หลายเรื่องนะครับ เรื่องใหญ่ ๆ ก็ประกอบไปด้วย ๓ เรื่องด้วยกัน ตั้งแต่เรื่องของการจัดตั้งสำนักงาน เรื่องของการประสานงานกับกลไกรัฐ และเรื่องของความล่าช้าในการออกกฎหมายและปรับปรุงกฎหมาย ประเด็นที่ผมจะซักถามเพิ่มเติมจะเป็นอย่างนี้ครับว่า ในข้อจำกัดหรืออุปสรรคข้อที่ ๑ มาจนกระทั่งถึงวันนี้ปี ๒๕๔๘ ได้มีการแก้ไขอุปสรรคข้อนี้ไปแล้วหรือไม่ อย่างไร ซึ่งเรื่องนี้ก็จะเป็นเรื่องที่คิดว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ มาจนถึงปี ๒๕๔๘ เรามีเวลาถึง ๓ ปี ใน ๓ ปีนี้ก็ไม่ทราบว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

แห่งชาติ ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ไปแล้วหรือไม่ อย่างไร แล้วก็ประสานกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องไปแล้วแค่ไหน เพียงไรนะครับ

ในส่วนที่ ๓ ครับ เรื่องปัญหาความล่าช้าในการออกกฎหมายและปรับปรุงกฎหมายเพื่อรองรับรัฐธรรมนูญของปี ๒๕๔๐ ปัญหาที่ท่านเขียนในข้อที่ ๓ ท่านพูดถึงกฎหมายหลายฉบับซึ่งสมควรจะบัญญัติออกมาเพื่อรองรับสิทธิเสรีภาพของประชาชน สิ่งที่ผมจะถามท่านก็คือว่าทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ทำตารางของกฎหมายซึ่งสมควรที่จะออกไว้หรือไม่ เพราะว่าตารางของกฎหมายที่สมควรที่จะออกนี่มันก็น่าที่จะบ่งบอกได้ครับว่า มีกฎหมายฉบับใดที่สภาสมควรที่จะออกเพื่อที่จะรองรับสิทธิตามรัฐธรรมนูญด้วย ผมเข้าใจมีหลายเรื่องนะครับ ท่านเขียนไว้ตั้งแต่เรื่องสิทธิของชุมชนท้องถิ่น ในการดูแลเรื่องทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพชีวิต สิทธิผู้บริโภค หรือแม้แต่เรื่องของสิทธิอื่น ๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยสิทธิที่รัฐธรรมนูญได้รับรองเอาไว้ เห็นได้ชัดที่สุด ก็อาจจะเป็นกฎหมายจัดตั้งองค์กรอิสระเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคก็ยังไม่เกิดขึ้นเหล่านี้เป็นต้น ผมคิดว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งทำเรื่องนี้อยู่โดยตรงน่าจะเป็นหน่วยงานซึ่งตรงที่สุดในการจัดทำตารางรายละเอียดของกฎหมาย ถ้าหากว่าท่านมีนะครับกรุณาชี้แจงในที่ประชุมนี้ แล้วก็ขอเอกสารดังกล่าวให้กับสภาด้วย คือทางฝ่ายของพวกเราเองที่อยู่ในสภา เราก็มีภารกิจหลายเรื่องในการที่จะต้องดูแลเรื่องของกฎหมายที่เข้าสู่สภา หลายเรื่องครับกฎหมายที่เราอยากจะทำ แต่บางทีข้อจำกัดต่าง ๆ ในการทำงานซึ่งครอบคลุมมิติหลายเรื่องที่จะต้องทำนี่ ----------

ก็อาจจะมีขาดตกบกพร่องในกฎหมายบางประการไปบ้าง เพื่อเสริมประสิทธิภาพซึ่งกันและกัน ผมคิดว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติน่าที่จะต้องทำ สมมุติท่านไม่ได้ทำนะครับ ก็ไม่เป็นไร แต่กลับจากนี้ไปคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอาจจะใช้เวลาสัก ๒ เดือนที่ปิดประชุมสภาทำตารางของกฎหมายที่ออกมา ถ้าเป็นไปได้นะครับ กฎหมายบางฉบับซึ่งอยากจะผลักดันก็อาจจะมีลักษณะของการบอกว่าอยู่ขั้นตอนใด หรือสาระควรเป็นอย่างไร ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ มันต้องยอมรับเรื่องหนึ่งเหมือนกันนะครับว่าเรื่องของสิทธิมนุษยชนสำหรับในไทยเองพูดกันมานานหลายคนมีความรู้สึกในเรื่องสิทธิมนุษยชนค่อนข้างที่จะเป็นลบ โดยเฉพาะทัศนคติของคนที่มีอำนาจไม่ว่าจะอยู่ฝ่ายใดก็ตามมักจะมองเรื่องสิทธิมนุษยชนว่าเป็นเรื่องที่น่าเบื่อหน่าย น่ารำคาญ เหมือนกับเป็นการเรียกร้องสิทธิเกินตัว แล้วก็บอกว่าสิทธิหรือกฎหมายก็กำหนดไว้แล้ว พอมาเรียกร้องเรื่องสิทธิมนุษยชนก็กลายเป็นเรื่องซึ่งน่ารำคาญไป อันนี้ประเด็นเรื่องนี้ก็จะเป็นเรื่องสำคัญนะครับ แต่เรื่องที่ผมจะสอบถามมากเป็นพิเศษ แล้วก็คิดว่าเป็นประเด็นปัญหาจริง ๆ ต้องยอมรับว่าในรายงานนี้เขียนเอาไว้ถูกต้องครับ ก็คือเรื่องปัญหาอุปสรรคข้อที่ ๒ การประสานงานกับกลไกภาครัฐท่านเขียนเอาไว้ ๓ - ๔ ประเด็น มีประเด็นหนึ่ง ก็คือ ๒.๒.๒. ในหน้า ๑๑๑ ท่านเขียนเอาไว้ว่า ตามกฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจัดทำรายงานตรวจสอบกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือมีการกระทำที่ไม่เป็นธรรม แล้วเสนอมาตรการแก้ไขต่อบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพร้อมกำหนดระยะเวลา หมายความว่าถ้ามีปัญหาตรวจสอบแล้ว ก็ทำรายงานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วก็กำหนดมาตรการแก้ไขลงไปว่าเสนอเขาและกำหนดระยะเวลาด้วย ถ้าไม่มีการแก้ไขก็ให้รายงานต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อสั่งการ ผมว่าตรงนี้สำคัญครับ ผมเข้าใจว่าเจตนารมณ์ข้อหนึ่งของรัฐธรรมนูญที่ให้รายงานต่อนายกรัฐมนตรีก็เพราะว่าเห็นว่าท่านนายกรัฐมนตรีมีอำนาจสูงสุดในทางด้านการบริหาร สามารถสั่งการให้มีการดำเนินการเยียวยาแก้ไขต่าง ๆ ได้เพราะรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ค่อนข้างที่จะให้อำนาจฝ่ายบริหารได้เข้มแข็งมากเป็นพิเศษอยู่แล้ว แต่ยังเขียนไว้ต่อบอกว่า ถ้าไม่มีการดำเนินการหรือสั่งการภายใน ๖๐ วัน ก็ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป แล้วท่านเขียนไว้ในอุปสรรคนี้บอกว่า อย่างไรก็ตามขั้นตอนที่นายกรัฐมนตรีสั่งการ

และรัฐสภาดำเนินการตามที่กฎหมายบัญญัติยังไม่ปรากฏเป็นรูปธรรม มันก็เหลือเชื่อนะครับรายงานปี ๒๕๔๕ ต่อปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ มาถึง ปี ๒๕๔๘ ปัญหานี้ยังคงอยู่เลย ผมคิดว่าปัญหานี้ความจริงรัฐสภานี้ก็ควรจะถกกันให้ชัดเจนเหมือนกันว่าที่มันไม่ปรากฏเป็นรูปธรรมตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ มันเพราะอะไรกันแน่ เป็นความบกพร่องของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรือไม่ หรือเป็นเรื่องความบกพร่องของรัฐสภา หรือเป็นความบกพร่องไม่เอาใจใส่ของฝ่ายบริหารคือตัวนายกรัฐมนตรีเอง ประเด็นเรื่องนี้เป็นประเด็นปัญหาใหญ่ครับ เป็นประเด็นปัญหาใหญ่ก็เพราะว่าถ้าหากว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญไม่สามารถที่จะดำเนินการให้เป็นรูปธรรมได้ก็ป่วยการที่จะรองรับสิทธิประชาชนตามรัฐธรรมนูญ แล้วก็นำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในที่สุด กรณีหลายกรณีที่มันเกิดขึ้นกรณีคุณรัตนา สัจจเทพ เป็นกรณีที่เห็นชัดเจนที่สุดที่บุคคลคนหนึ่งถูกกระทำโดยระบบของราชการเป็นเวลาถึง ๑๐ กว่าปี แล้วไม่มีการดำเนินการแก้ไขจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ทัศนคติของคนที่ทำงานเรื่องนี้อยู่จะเป็นเรื่องที่สำคัญ ผมยกประเด็นเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อที่จะให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอธิบายเพิ่มเติมหน่อยครับ ว่านอกจากกรณีที่ท่านรายงานมาแล้วนายกรัฐมนตรีไม่ทำแล้วต้องรายงานสภาแล้วมีประเด็นปัญหาอื่นอีกหรือไม่ ซึ่งไม่ได้รับความร่วมมือจากฝ่ายบริหารหรือฝ่ายอื่นก็ตาม มีข้อเสนอแนะที่เป็นรูปธรรมต่อรัฐสภาไหม พูดกันให้ชัดในที่ประชุมนี้ ผมคิดว่าบันทึกเอาไว้แล้วหยิบบันทึกรายงานเรื่องนี้มาศึกษามาพิจารณากันในรัฐสภาของเรา เพราะผมเชื่อครับว่าตราบใดก็ตามที่อำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหารยังมีการใช้กันอยู่ในลักษณะอย่างเป็นปัจจุบันที่กำลังดำเนินการอยู่ --------

ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอำนาจฝ่ายการเมืองที่กำกับนโยบาย หรืออำนาจของผู้รับไปปฏิบัติตามนโยบาย ยังเป็นลักษณะของการใช้อำนาจเป็นหลักในการกำหนดนโยบายและแก้ปัญหา อำนาจนั้นจะเกิดการบิดเบือน จะเกิดการใช้อำนาจที่ไม่เป็นธรรม จะเกิดการใช้อำนาจที่ฉ้อฉล แล้วในที่สุดนำไปสู่ผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนซึ่งเป็นหลักสำคัญที่สุดของระบอบประชาธิปไตยเรา และนับวันเรื่องการใช้อำนาจอย่างนี้มันยิ่งหนักหนาสาหัสมากขึ้น ช่วยอธิบาย ช่วยเสนอแนะกับเราหน่อย

และข้อสุดท้ายที่ผมจะกราบเรียนเสนอก็คือว่า รายงานเรื่องสิทธิมนุษยชน ผมคิดว่าถ้าเราย้อนกลับไปดูข่าวคราวที่ปรากฏขึ้น มีรายงานของต่างประเทศบางแห่งเขาทำรายงานเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นปี ๆ บ่งบอกว่าปัญหาสิทธิมนุษยชนในประเทศของเขาหรือประเทศอื่นมันมีปัญหาอะไรบ้าง อย่างรายงานของประเทศอเมริกานี่ครอบคลุมไปถึงประเทศอื่นที่เขาศึกษาด้วย เป็นไปได้ไหม คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทำรายงานเรื่องสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย แล้วบ่งบอกไปเลยว่ามีกรณีใดบ้างที่มันเกิดขึ้นจากการศึกษาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเอง อย่างน้อยที่สุดเสนอสภาแล้วเผยแพร่ต่อสาธารณะ อย่างน้อยที่สุดก็เป็นการกระตุ้นให้เห็น ผมคิดว่ามีอีกหลายกรณีที่ท่านน่าจะทำ ปัญหา ๓ จังหวัดก็ดี ปัญหาเรื่องสื่อสารมวลชนก็ดี หรือแม้แต่กระทั่งปัญหาที่กระทำกับภาคประชาชนในฐานะปัจเจกบุคคลที่มีการเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ ของเขา รายงานฉบับนั้นผมคิดว่าน่าจะเป็นรายงานซึ่งมีผลอย่างน้อยที่สุดก็ต่อสาธารณชนในการรับรู้ด้วย อันนี้ก็เป็นข้อคำถามและข้ออภิปรายของผมเบื้องต้นครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโภคิน พลกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ เชิญท่านพินิจค่ะ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคไทยรักไทยครับ ท่านประธานครับ ผมอยากต่อเนื่องกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้พูดจบลงไป

มีความคิดเห็นคล้ายกันว่า ในเรื่องของ ๒.๒ ๒.๓ แล้วก็ต่อเนื่องมาเป็นปัญหาเรื่องข้อ ๓ นะครับ ปัญหาความล่าช้าในการออกกฎหมายและปรับปรุงกฎหมาย และหรือกฎหมายที่ดำเนินการแล้ว กฎหมายบัญญัติยังไม่ปรากฏเป็นรูปธรรม ที่ว่า ว่านี่ ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ท่านประธานครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียน รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๐๐ ผมเกรงว่าจะต้องมีการตีความกันด้วย ที่กระผมกราบเรียนเพื่อให้ความชัดเจน ก็อยากจะฝากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติลองไปศึกษาในเรื่องนี้อย่างจริงจังแล้วก็บอกเราด้วยว่ามันเป็นอย่างไรบ้าง เพราะในความหมายของกระผม ใน (๑) ผมจะขออนุญาตเรียนอย่างนี้นะครับ ๑. ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศ เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่กระทำหรือละเลยการกระทำดังกล่าวนะครับ หมายถึงดังกล่าวที่ว่ามานี้เพื่อดำเนินการ ในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการตามที่เสนอ ให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป อันนี้เป็นเรื่องที่ผมยังกังขาอยู่ ท่านลองไปศึกษา ลองไปตีความดูสิว่า เอาเรื่องอื่นมาผสมกับเรื่องภาคีระหว่างประเทศได้ไหม เพราะเขาบอกว่าเรื่องดังกล่าวต่าง ๆ เหล่านี้ เรื่องบุคคลก็ดี เรื่องที่ไม่เหมาะสมกับหน่วยงานต่าง ๆ ดังกล่าวนี้ ในกรณีที่ปรากฏไม่มีดำเนินการตามที่เสนอ ให้รายงานเพื่อดำเนินการต่อไป อันนี้ก็เป็นเรื่องที่เราจะต้องถูกตีความในอนาคต อย่างไรก็ตามก็คงจะมีปัญหา อันนี้พูดถึงระหว่างประเทศ ถ้ามาดู (๕) (๕) จัดทำรายงานประจำปี จัดทำรายงานไป เพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศและเสนอต่อรัฐสภา ก็หมายความว่ารายงานประจำปีที่จะทำ ท่านได้ปฏิบัติงานของท่านในระหว่างปี มันมีอะไรบ้างที่จะต้องนำเสนอแล้วก็ประเมินผลต่าง ๆ เหล่านั้นในประเทศ อันนี้ผมก็เลยมีความคิดอยากจะกราบเรียนว่า อันนี้ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่กระผมอยากจะยกตัวอย่าง เพราะต่อไปนี้มันจะได้ไม่มีข้อครหานินทาหรือไม่มีกรณีที่ขัดแย้งกันในสภา ก็อยากจะฝากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไปศึกษาด้วยว่าเรื่องนี้มันจะเกิดอะไรบ้างในผลสุดท้ายนะครับ ----

ว่ามันจะรวมไปถึงไหนที่เราได้นำเสนอ ทำไมรัฐสภาไม่พิจารณาดำเนินการต่อไป มันเป็นเรื่องของจะต้องตีความ ถ้ามันชัดเจนเรื่องนี้บอกว่าเอาเรื่องอื่น ๆ เข้ามาด้วย อันนี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ถ้าหากว่าเรื่องดังกล่าว เรื่องพันธกรณีที่ประเทศไทยได้มีภาคีพันธกรณีระหว่างประเทศแล้วละก็ ให้ดำเนินการเสนอรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป อันนี้ก็เป็นเรื่องหนึ่ง อันนี้ผมอยากจะฝากกราบเรียนครับ

อีกเรื่องหนึ่ง ก็คือเรื่องที่ท่านจะต้องมีการทบทวนร่วมกันต่อการที่ประเทศไทยจะมีการลงนามภาคี ที่ให้สัตยาบันเพิ่มเติมในอนุสัญญาระหว่างประเทศในหลายเรื่อง ๆ ที่ได้ยกตัวอย่างมา อันนี้ก็ชี้แนะเรามาด้วย ตามรัฐธรรมนูญบอกว่าเมื่อรัฐบาลไปดำเนินการแล้วมาขอความเห็นชอบ ส่วนใหญ่มันเป็นปี ๆ ครับ แล้วเราก็ทำเป็นภาคีอนุสัญญาหลายอัน เป็นหลายฟอรัม (Forum) หลายที่ประชุม เกิดขึ้นที่กรุงเบิร์นก็ว่ากรุงเบิร์น ที่โตเกียวก็โตเกียว ที่ไทยแลนด์ก็ว่าไทยแลนด์ แบงก์ค็อก (Bangkok) ก็ว่าไป แต่เหตุที่มันเกิดขึ้นต่าง ๆ เหล่านี้มันต่างกรรม ต่างวาระ และก็เอามาเสนอเมื่อดำเนินการไปแล้วจะทำอย่างไร เพราะรัฐบาลจำเป็นจะต้องทำ เพราะเป็นภาคีระหว่างประเทศ อันนี้ก็อยากจะให้ท่านลองเสนอแนะขึ้นมาด้วย ขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านวิทยาเชิญค่ะ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผมวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นผมต้องขออนุญาตที่จะขอบคุณคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินะครับ โดยเฉพาะ ผมขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน ท่านอาจารย์ประดิษฐ์ ซึ่งท่านได้ชี้แจงต่อประธานรัฐสภาเมื่อสักครู่ถึงความจำเป็นขององค์กรสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่จำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเป็นจริงเป็นจัง ผมจำเป็นต้องพูดอย่างนี้ครับท่านประธานครับ เพราะว่าโดยสภาพการณ์ปัจจุบันเราจะเห็นว่าภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองปัจจุบันนี้เป็นภาวะวิกฤติซึ่งคนเริ่มไม่มั่นใจในระบบครับ ผมเชื่อมั่นว่าพรุ่งนี้ครับวันศุกร์ก็ยังเป็นวันที่เขย่าขวัญคนในรัฐบาล และเป็นวันที่เขย่าขวัญความรู้สึกของหลาย ๆ คน เหตุผลเพราะอะไรครับ เหตุผลเพราะว่าองค์กรที่เราสร้างขึ้นมา

ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งหมดล้มเหลวครับ องค์กรไหนล้มเหลวครับ องค์กรตรวจสอบอำนาจรัฐ ล้มเหลวตั้งแต่ในสภานี้ วันนี้ท่านประธานรัฐสภาเมื่อสักครู่ให้ผมลงมติว่าจะเลื่อนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เรื่องรายงาน ๒ ฉบับไปหรือไม่ ผมรับรองได้ครับ พวกผมที่อยากให้เลื่อน แพ้ครับ ดีครับที่ท่านประธานเมื่อสักครู่ได้ใช้อำนาจของประธานวินิจฉัยเองครับ ในการเลื่อน ๒ เรื่องไป ในสภาพวกฝ่ายค้านเองไม่ใช่องค์กรตรวจสอบอำนาจรัฐที่เข้มแข็งเพียงพอครับ เรามีน้อยเกินไปที่จะตรวจสอบเราล้มเหลวที่วุฒิสภาครับ วันนี้คนภายนอกเขาวิจารณ์วุฒิสภาโดนซื้อตัว คะแนนทุกคะแนนของวุฒิสภาเป็นเงินเป็นทองที่ต้องจ่ายกัน องค์กรตรวจสอบที่มีอยู่ทั้งหมด ๑๐ องค์กรครับ ท่านประธานลองไล่กับผมดูไหมครับว่า ที่ประชาชนฝากความหวังตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ว่าจะมีการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพที่จะมาเป็นหลักค้ำประกันของการตรวจสอบอำนาจรัฐ มีไว้มากมายครับ แต่เราล้มเหลวขนาดไหนครับ ตั้งแต่องค์กรศาลรัฐธรรมนูญครับท่านประธาน วันนี้เรามีศาลรัฐธรรมนูญที่ทำงานไม่ได้ แค่หาประธานคนหนึ่งไม่ได้ ศาลรัฐธรรมนูญจบไปทั้งศาลครับ องค์กร ป.ป.ช. ซึ่งจะตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชัน บัดนี้ปีกว่าแล้วครับการตรวจสอบทุจริตคอร์รัปชันโดย ป.ป.ช. ไม่มีเพราะ ป.ป.ช. โดนถอดถอนเสียเอง องค์กรคณะกรรมการการเลือกตั้งโดนวิจารณ์ตั้งแต่วันแรกที่แต่งตั้งเสร็จว่าเป็นสีเทา จนเดี๋ยวนี้หลังจากการเลือกตั้งครั้งใหญ่ผ่านไปก็ปรากฏการณ์ฝนห่าใหญ่ กกต. ล้มเหลวโดยสิ้นเชิงครับ วันนี้ กกต. รอครับ รอว่าจะถูกสภานี้ถอดถอนเมื่อไร ประชาชนไม่ได้ให้ความเชื่อมั่นครับ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน อันนี้ไม่ต้องพูดถึงครับ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินคนหนึ่ง ๓ ปี ๒ ปี ไม่ยุติครับ ประชาชนไม่คิดหวังที่จะได้รับการตรวจสอบในเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชันจากคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเลย----------

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา องค์กรก็ค่อยละลายหายไป เมื่อรายงานแต่ละส่วนที่เข้ามาสภาน้อยลงทุกวัน กทช. กสช. ทั้งหมดครับ เกือบไม่ได้ฝากความหวังอะไรเลยครับ ผมดีใจครับที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ วันนี้ยืนขึ้นอย่างสง่าในสภา แล้วยืนยันสิทธิในการที่จะต้องรับกลางสภา ข้อเสนอแนะของกรรมการ ในกรณีที่รัฐบาลเพิกเฉย แม้พวกผมจะเป็นฝ่ายตรวจสอบรัฐบาลที่เป็นเสียงข้างน้อย แต่ถ้ามีองค์กรอิสระกล้าที่จะยืนอย่างนี้ พวกผมเชื่อมั่นครับว่า เราจะลากระบบทั้งหมด กลับเข้ามาสู่ระบบ ถ้าประชาชนไม่เชื่อครับ ว่าระบบที่สร้างขึ้นมาทั้งหมดสามารถตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐได้ครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ประชาชนเลือกทางเดินได้ทางเดียวครับ เขาไปสนธิไปสวนลุมพินีครับ เพราะระบบมันตรวจสอบไม่ได้ แล้วหลายครั้งที่ผู้มีอำนาจรัฐสนุกสนานกับการใช้อำนาจรัฐ แล้วใครตรวจสอบไม่ได้ คิดว่าเป็นการใช้อำนาจที่ชาญฉลาด แต่สุดท้ายครับ ไม่ฉลาดเลยครับ เพราะคุณทำลายระบบการตรวจสอบสุดท้ายคนที่ออกมาตรวจสอบกลายเป็นประชาชน แล้วเราก็จะขวัญผวา ไม่มีที่ยืนกันท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ยืนยันหลักการในการที่จะเป็นองค์กรอิสระอย่างแท้จริง ผมขออนุญาตชื่นชมเป็นการเบื้องต้นครับว่า ตลอดระยะเวลาการทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ผ่านมาผมยังไม่ได้ระแคะระคาย ได้ข่าวครับ ว่าเป็นองค์กรที่ถูกแทรกแซงโดยอำนาจรัฐเพราะฉะนั้นองค์กรสิทธิมนุษยชนยังเป็นองค์กรที่อำนาจรัฐไม่ค่อยชายตามองดูครับเพราะฉะนั้นในรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแน่นอนครับ ไม่ว่าส่วนของการที่จะมีสำนักงานอย่างเป็นอิสระจริง ๆ อย่างมีความภาคภูมิจริง ๆ ไม่ได้รับการพิจารณา เพราะรัฐยังไม่ถือว่าองค์กรสิทธิมนุษยชนเป็นองค์กรที่สามารถมีอำนาจได้จริง ๆ มีบทบาทได้จริง ๆ เขายังละเลยไม่ให้ความสนใจครับ การประสานงานกับส่วนราชการต่าง ๆ ที่เป็นข้ออ่อนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นเพราะส่วนราชการเราไม่ให้ความสนใจครับท่าน ผมขออนุญาตเรียนถามผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมด้วยครับ รัฐบาลรู้สึกอย่างไรบ้างครับ ในวันหนึ่ง ๆ สรุปรายงานการละเมิดสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติแต่ละปี เขามองว่าประเทศไทยตกต่ำครับ เรื่องปัญหาสิทธิมนุษยชน ตกต่ำขนาดที่เรามีองค์กรอิสระอย่างคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผมจำได้ครับ เมื่อปี ๒๕๓๗ ปี ๒๕๓๘ ผมเป็นประธาน

คณะกรรมาธิการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนของสภาผู้แทนราษฎร ขณะนั้นเรายังไม่มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเลยครับ แต่ปรากฏว่ารายงานสหประชาชาติเรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยเหลือเพียงประการเดียวครับ คือเรื่องตำรวจซ้อมผู้ต้องหาครับ นอกนั้นการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยได้รับการยอมรับทางสากลครับ แต่หลังที่เราพัฒนาระบบประชาธิปไตยจากปี ๒๕๓๘ มาถึงวันนี้ ๑๐ ปีครับ มีองค์กรสิทธิมนุษยชนเกิดขึ้นมา ปรากฏว่ารัฐบาลไทยถูกประณามว่าเป็นรัฐบาลที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน เป็นเพราะอะไรครับ เป็นเพราะว่าตัวรัฐบาลเองไม่เคยสนใจคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผมเชื่อว่ารายงานหลาย ๆ เรื่องที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทำขึ้นมาไม่ว่ารายงานฉบับใหญ่ รายงานประจำปีเล่มนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเองก็พยายามที่จะเลี่ยงข้อเท็จจริง เพื่อไม่ให้เป็นที่บาดหมาง เรื่องราวที่ยกตัวอย่างเป็นกรณีศึกษาแต่ละเรื่องก็พยายามไม่ระบุตัวบุคคลเพื่อไม่ให้เกิดความไม่สบายใจ แต่ปรากฏว่าปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย มันควบคู่มากับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติครับ ซึ่งผมขออนุญาตที่จะร้องเรียนผ่านคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทุกท่าน ตั้งแต่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชุดนี้เกิดขึ้น การละเมิดสิทธิมนุษยชนมากขึ้น ๆ ทุกวันครับ เมื่อวานนี้ผมได้รับหนังสือร้องเรียนจากราษฎร กรณีกลุ่มเกษตรกรที่ถูกจับกุมที่จังหวัดกระบี่ เขาบอกว่าวันที่ ๒๓ นี้ เขาจะไปมอบตัวกัน มีทั้งหมด ๑๘ คนครับ เรื่องราวความเป็นมา ผมเข้าใจว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษชนแห่งชาตินี่ ต้องรับผิดชอบเยอะครับ เพราะวันที่เขาละเมิดสิทธิมนุษยชนวันนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไปยืนตาปริบ ๆ อยู่ท่ามกลางวงล้อมของตำรวจด้วย แล้วก็ทำอะไรไม่ได้ครับ ประชาชนที่ชุมนุมอยู่ ก็ขออนุญาตที่จะเรียนครับท่านประธาน ที่จริงประชาชนที่ชุมนุมอยู่ เขาก็ไม่ได้ชอบหน้าชอบตาพวกผมฝ่ายค้านมากละครับ เพราะการเริ่มต้นของการชุมนุมของพี่น้องเกษตรกรที่นั่น เพื่อต้องการยึดสวนปาล์ม ซึ่งเขาเชื่อว่าขาดสัญญาจากพวกกลุ่มทุนต่างชาติ แล้วยึดสวนปาล์มจากนักธุรกิจที่ไปทำโดยละเมิดกฎหมาย ----------

แล้วข้อมูลของการว่ามีการละเมิดกฎหมาย มีสัญญาเลิกแล้ว ที่ประชาชนเขายึดก็ไม่ได้มาจากใคร ไม่ได้จากพวกผมฝ่ายค้านครับ ได้จากคนในรัฐบาลนั้น แล้วก็ได้ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจกัน จนสุดท้ายถึงขั้นรับปากกันมั่นเหมาะว่า ถ้าเอามาได้จะแบ่งปันให้เกษตรกร คนยาก คนจน เฮกันไปหมดทั้งภาคใต้ครับ คนที่ไปมากที่สุดไม่ใช่คนจังหวัดกระบี่ คนจังหวัดสุราษฎรธานีหรอก คนจากจังหวัดนครศรีธรรมราชบ้านผมครับ แล้วที่ไปมากที่สุด ไปจากลุ่มน้ำปากพนังครับ ไปที่นั่น ไปกันเป็นหมื่นคนครับ หวังจะได้แบ่งที่สวนปาล์มคนละ ๕๐ ไร่ ๓๐ ไร่ ปรากฏว่าพอไปเป็นหมื่นคนครับ อำนาจรัฐก็ตกใจ ทีแรกก็หนุนกันดีครับ แต่พอสุดท้ายตกใจก็ต้องปราบครับ คนที่ชุมนุมก็กลัวการถูกร้องเปล่า ก็ร้องเรียนมาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก็ดีครับ ผมก็ชื่นชมท่าน ท่านก็เดินทางลงไปทันทีครับ แต่เนื่องจากว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเราก็ไม่เคยได้รับเกียรติจากอำนาจรัฐ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก็ได้แต่ไปยืนทำตาปริบ ๆ ครับ ในขณะที่เห็นเขามัดมือ มัดหลังประชาชน เหยียบหัวประชาชนไว้กับดิน ภาพเผยแพร่ออกไปทางโทรทัศน์ทั่วประเทศครับ อายเขาครับ ไม่น้อยกว่ากรณีท่อก๊าซที่หาดใหญ่ที่เตะกันกลางถนนในเมืองหาดใหญ่ ที่จังหวัดกระบี่ก็เช่นเดียวกันครับ ผู้นำในการชุมนุมทั้งหมดถูกดำเนินคดี ผมเข้าใจว่าเกือบ ๒๐ คน ถามว่าวันนี้ครับ ถามไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ได้ครับ ประชาชนที่เริ่มต้นชุมนุมกันด้วยความบริสุทธิ์ใจภายใต้ข้อชี้แนะของคนในรัฐบาล เวลารัฐบาลปราบถูกจับกุม เขาไปอยู่กันเป็นเดือนครับ ไปหุงข้าว ไปกิน ไปอยู่ที่นั่น ถามว่าผิดไหม ผิดตั้งแต่วันแรก แต่ใครยุยงละครับ ถึงเวลากระโดดหนีกันกระเจิงไปหมด แล้ววันนี้คนที่ถูกจับกุมอยู่เกือบ ๒๐ คน ถามว่าใครจะไปประกันตัวครับ ชาวบ้านจะเอาปัญญาที่ไหนไปประกันตัวครับ ทั้ง ๆ ที่ระหว่างชุมนุมกันที่นั่น หลายคนครับขึ้นเวทีปราศรัยด่าพรรคผมกันอยู่ตลอดเวลา แต่ถึงเวลาพวกผมต้องไปประกันตัว ผมคิดว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องลุกเข้าไปดูมากกว่านั่นครับ และที่สำคัญครับ ผมก็ต้องเรียนถามติติงไปทางรัฐบาลด้วย ดีว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ให้เกียรติต่อสภา ซึ่งผมก็ฟ้องกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเลยครับ นาน ๆ ครับ พวกผมที่อยู่ในสภาจะได้รับเกียรติจากรัฐบาลมานั่งฟังพวกผม ผมประชุมกันอย่างโดดเดี่ยว ไม่ใช่มีปัญหา

ฝ่ายค้านครับ ฝ่ายรัฐบาลเอง ถามเพื่อน ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลเอง ตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้เปลี่ยนขึ้นมา นายกรัฐมนตรีไม่มา พอนายกรัฐมนตรีไม่มา รัฐมนตรีไม่มา รัฐมนตรีไม่มา ส.ส. ไหนมันอยากมาประชุมสภาครับ อันนี้เป็นปรากฏการณ์ประหลาดครับที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมให้เกียรติมานั่งฟังที่นี่ ผมขอขอบพระคุณด้วยความจริงใจครับ เพราะถ้าไม่มีพฤติกรรมคนกระทำอย่างท่านมานั่งประชุมสภาระบบเราอยู่ไม่ได้ครับ ถามว่ารัฐบาลมาจากไหน ถ้าไม่ใช่ไปจากสภา แต่ถึงเวลาสภาตรวจสอบ แตะต้องอะไรไม่ได้ ถามรัฐบาลกับสภาอยู่กันอย่างไร ไม่ใช่อึดอัดเฉพาะฝ่ายค้านครับ ฝ่ายรัฐบาลเองครับ มีปัญหาฝากพวกผมช่วยอภิปรายแทน ถามหารัฐมนตรีมันหายไปไหนหมด บางคนตั้งแต่เป็นรัฐมนตรีไม่เคยโผล่ขึ้นมาเลยครับ สิ่งที่ผมอยากจะเรียนถามทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินะครับ หลังจากที่ท่านตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมา ผมเข้าใจว่าร่วมขึ้นปีที่ ๔ การละเมิดสิทธิมนุษยชนเราในทางสากลถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรง ข้อเสนอของเพื่อนสมาชิกรอบแรกที่เสนอนะครับว่า เป็นไปได้ไหมครับว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเราศึกษาแล้วก็วางมาตรฐานการละเมิดสิทธิมนุษยชนภายในประเทศเลย เพราะว่าท่านจะเป็นองค์กรที่ตรวจสอบและยืนยันรัฐบาลที่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ ตรวจสอบดูสิครับว่า ท่านให้เกรดรัฐบาลชุดนี้รอบปีที่ผ่านมาในเรื่องสิทธิมนุษยชนเต็ม ๔ หรือสอบตก ก่อนที่จะให้ต่างชาติเขามาประณามพวกเราว่ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชนมาก เราตรวจสอบกันเสียเองครับ ไม่ใช่ป็นเรื่องน่าอายครับ ถ้าคนในชาติตรวจสอบกันเองได้ สากลก็จะได้ภูมิใจครับว่า ระบบการตรวจสอบเรายังมั่นคงเข้มแข็ง นี่คือประการที่ ๑ ที่ผมคิดว่ายืนยันตามเพื่อนสมาชิก

ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ ผมอยากฟังข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติครับ ทำอย่างไรคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะเข้มแข็งกว่านี้ครับ จะเป็นองค์กรหลักที่สามารถทำให้รัฐบาลต้องเหลียวมามอง เพราะไม่เช่นนั้นแล้วครับ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รายงานแต่ละชุดของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กลายเป็นรายงานที่รัฐบาลหายไปหมดกับสายลมแสงแดด ไม่เคยได้รับการปฏิบัติตอบ ขณะนี้องค์กรคณะกรรมการ

สิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องร่วมมือครับ ว่าจะจัดการองค์กรอย่างไร เพราะแน่นอนครับ องค์กรที่เกิดขึ้นมาใหม่ แนวปฏิบัติ ----------

- ๒๘/๑

วิธีปฏิบัติ หรือขนบธรรมเนียมปฏิบัติขององค์กรยังไม่เข้มแข็ง ต้องสร้างแนวปฏิบัติที่เข้มแข็งขึ้นมา วิธีปฏิบัติที่เข้มแข็งขึ้นมา และสุดท้ายหากจำเป็นต้องเพิ่มกฎหมาย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องเสนอแนะมากกว่าข้อเสนอแนะปัจจุบันครับ เพื่อสร้างองค์กรคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้เข้มแข็งขึ้นกว่านี้ ผมอยากเห็นองค์กรคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเข้มแข็งขึ้นครับ เพราะในทางสากลของโลกเราครับ เราถูกเขากีดกันทางการค้าด้วยอ้างปัญหาสิทธิมนุษยชนหลายครั้งครับ เราถูกเขากลั่นแกล้งทางการค้า เพราะเขาอ้างปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมบ่อยครั้งครับ เราถูกเขาจัดอันดับประเทศที่เลิกคบค้า เพราะปัญหายาเสพติดนี่บ่อย ๆ ครับ ปัญหาสิทธิมนุษยชนก็ดี ปัญหาสิ่งแวดล้อมก็ดี ปัญหายาเสพติดก็ดี เป็นปัญหาของโลกครับ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นที่มุมใดมุมหนึ่งของโลกและมันกระเทือนไปทั้งโลกครับ การทุบตีกันเรื่องท่อแก๊สที่หาดใหญ่ มันเขย่าขวัญคนไปถึงทั้งโลกครับ ภาพที่ปรากฏไปคนทั้งโลกขวัญผวาครับ เพราะฉะนั้นเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่สำคัญ แล้วก็องค์กรนี้เป็นองค์กรที่สำคัญ ผมเองก็เป็นคนที่พยายามที่จะผลักดันให้เกิดองค์กรนี้มาตลอด วันนี้ก็ถือว่าผมมีความภูมิใจครับที่ได้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชุดนี้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเข้มแข็งและก็ยังเป็นอิสระเป็นที่คาดหวังได้ ขอขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : พรรคชาติไทยนะครับ เชิญท่านเอกพจน์ครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี พรรคชาติไทย ผมขอใช้เวลาในการที่จะได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องของรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๕ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คงใช้เวลาไม่มากนะครับท่านประธานครับ ต้องเรียนว่าด้วยความรู้สึกเห็นใจแล้วก็เข้าใจถึงการปฏิบัติงานการทำหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของท่าน ตอนสมัย

ผมเรียนปริญญาโท ที่รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อาจารย์หลายท่านได้พูดถึงองค์กรอิสระหลายองค์กร ที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญ และก็คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้ถูกหยิบยกขึ้นมาว่าเป็นองค์กรอิสระที่ค่อนข้างจะมีปัญหาในเรื่องการปฏิบัติงาน ก็คือไม่ได้หมายความว่าท่านที่เป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไม่มีประสิทธิภาพนะครับ ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือผลในการที่จะสนองตอบในการดำเนินการของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ส่วนใหญ่มักจะไม่เป็นผลในทางปฏิบัติ เพื่อให้เกิดเป็นรูปธรรม ก็เข้าใจว่าท่านก็มีกรอบอำนาจหน้าที่ของท่าน และประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนถามทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผมคิดว่าเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่มีความจำเป็น มีความสำคัญ อาจจะไม่ได้อยู่ในรายงานที่ปรากฏในรายงานประจำปีที่ท่านได้เสนอมา แต่ว่าถ้าจะเชื่อมโยงหรือว่าเกี่ยวข้อง ผมคิดว่าน่าจะสามารถที่จะเชื่อมโยงไปได้ในเรื่องของอำนาจหน้าที่ของท่าน แล้วก็เป็นสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนถามความเห็นจากท่าน เพื่อที่จะได้ความชัดเจนในเรื่องนี้ ผมไปดูรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๐๐ ที่ได้มีการหยิบยกกันขึ้นมาอยู่บ่อยครั้ง โดยเฉพาะใน (๖) ในเรื่องของอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติในวรรคท้าย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำรวมทั้งมีอำนาจอื่นนะครับ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ต่อกรณีอย่างนี้ทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติท่านได้ใช้อำนาจหน้าที่ที่เป็นอำนาจอื่นตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการที่จะได้เตรียมกฎหมายเพื่อจะเสนอให้สภาได้พิจารณาในการที่จะให้อำนาจหน้าที่ท่านได้กว้างขวางมากขึ้น หรือรวมไปถึงในกรณีอย่างเช่น ----------

ถ้าท่านไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐหรือว่าจากฝ่ายบริหารโดยตรง อย่างกรณี ๒ – ๓ เรื่องที่ได้มีการหยิบยก ได้มีการพูดคุยกันไปเมื่อวานนี้ แล้วก็วันนี้ เรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชน เมื่อท่านไม่ได้รับการสนองตอบจากรัฐบาล ฝ่ายบริหาร ในทางปฏิบัติ ท่านได้มีแนวทางในการที่จะดำเนินการอย่างอื่น โดยอยู่ในกรอบอำนาจ หน้าที่ที่เขียนว่าอำนาจหน้าที่อื่นบ้างหรือไม่ ยกตัวอย่างอย่างเช่น ถ้าท่านไม่ได้รับ ความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่มีการดำเนินการใด ๆ ตามข้อเสนอแนะที่ท่านได้เสนอไป ท่านสามารถที่จะฟ้องร้องในเรื่องของการที่จะมีการ แจ้งความดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่ อันนี้เป็นคำถามแรก ที่ผมอยากจะเรียนถามท่าน ยกตัวอย่างให้เห็นว่ามีการแจ้งความดำเนินคดีว่า มีการ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ เมื่อท่านได้เสนอไปแล้ว จะถือว่าอยู่ในอำนาจอื่นตามรัฐธรรมนูญ ได้หรือไม่ แล้วก็ในส่วนของรายงานที่ท่านได้เสนอมา จริง ๆ แล้วรายงานในส่วนอื่น กระผมไม่ได้ไปพิจารณามากนะครับ เพราะคิดว่าก็คงเป็นเรื่องที่ท่านจะต้องดำเนินการ ในเรื่องการจัดการ แต่ว่าส่วนที่ผมให้ความสนใจ ก็คงจะคล้าย ๆ กับท่านสมาชิก หลาย ๆ ท่านที่ได้มีการพูดจากันไป ก็คงจะเป็นในเรื่องของปัญหาและอุปสรรค การดำเนินการ ผมต้องเรียนว่า อย่างในเบื้องต้นที่ผมได้เรียนไปแล้วด้วยความเข้าใจ ในเรื่องของกรอบอำนาจหน้าที่ของท่าน แล้วก็อุปสรรคที่เกิดขึ้น ซึ่งก่อนหน้านี้เราก็ได้ พูดถึงอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นของท่าน ก็ด้วยความเห็นใจครับ ผมคิดว่าถ้ามองผิวเผิน จะมองได้ว่าอำนาจหน้าที่ของท่านเต็มที่ก็คือในลักษณะที่ถ้ารัฐบาลฝ่ายบริหาร ไม่ดำเนินการ ท่านก็นำเรื่องเข้าสู่รัฐสภา เพื่อพิจารณาหาทางแก้ไขเท่านั้นเอง จะไปทำ อย่างอื่นคงไม่ได้ แต่ว่าเมื่อสักครู่นี้ผมหยิบยกรัฐธรรมนูญขึ้นมาก็น่าจะเป็นส่วนหนึ่ง ที่อาจจะทำให้เราได้มาพิจารณากันว่า ท่านก็น่าจะสามารถที่จะใช้อำนาจหน้าที่อื่นในการ ที่จะดำเนินการได้หรือไม่นะครับ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ผมเข้าใจว่าถ้ามองผิวเผินอาจจะ มองว่าจริง ๆ แล้วก็คงจะจบลงด้วยการที่เมื่อไม่มีการดำเนินการใด ๆ ท่านก็นำเรื่องเสนอ ต่อรัฐสภาเท่านั้น อันนี้ก็เป็นเรื่องที่คงจะต้องพิจารณากันต่อไปว่าเราจะทำอะไรกัน มากกว่านี้ได้หรือไม่ เพื่อให้ท่านได้มีอำนาจหน้าที่ที่มากกว่านี้ แล้วก็ทำให้ในเรื่องของ ผลการดำเนินการในการรับเรื่องราวร้องทุกข์จากพี่น้องประชาชน ในการละเมิด สิทธิมนุษยชนให้เป็นรูปธรรมมากกว่าที่เป็นอยู่ ผมไปดูในข้อที่ ๑ นะครับ เกี่ยวกับ

เรื่องของการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ ท่านได้มีความเห็นว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรอิสระ แต่พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ซึ่งแม้จะดำเนินการได้ แต่เพื่อให้ระบบและกระบวนการบริหารจัดการมีความคล่องตัวและสอดคล้องกับภารกิจหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น สำนักงานควรจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล คือหน่วยงานของรัฐตามที่ผมเข้าใจนะครับ ก็คือหน่วยงานที่สังกัดอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ แต่ว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติถือเป็นองค์กรอิสระที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญ อย่างนี้ถ้าตามความเห็นที่ท่านได้เสนอมา นั่นหมายความว่าท่านไม่ต้องการที่จะเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ท่านต้องการที่จะไปสังกัดเป็นหน่วยงานของรัฐ ซึ่งจริง ๆ แล้วตอนนี้แม้ว่าท่านเป็นองค์กรอิสระ หลาย ๆ เรื่องที่ท่านได้เสนอมาที่เป็นอุปสรรค ที่เป็นปัญหา ที่รัฐบาลไม่สนองตอบ ก็เป็นปัญหาอยู่แล้วแน่นอนละครับ ในเรื่องของการที่จะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นหน่วยงานของรัฐ อาจจะสามารถดำเนินการได้ มีอำนาจหน้าที่ในการที่อยู่ภายใต้การควบคุมของฝ่ายบริหารดำเนินการได้ก็จริง แต่ว่ามันไม่ยิ่งเป็นปัญหาไปใหญ่หรือครับ ในบางเรื่องที่เป็นเรื่องสำคัญ ๆ อย่าง ๓ – ๔ เรื่องที่ได้หยิบยกขึ้นมา ถ้าท่านนำเสนอต่อรัฐบาล มันยิ่งจะกลายเป็นว่ารัฐบาลยิ่งจะไม่ให้ความสนใจกว่าที่เป็นอยู่มากยิ่งขึ้นหรือครับ ----------

เพราะขณะนี้รัฐบาลก็ไม่ได้ให้ความสนใจ ไม่ได้ให้ความสำคัญ ไม่ดำเนินการ ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อเสนอของท่านอยู่แล้ว ตามความเข้าใจของกระผมนะครับ จึงอยากกราบเรียนถามทางท่านคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า ในความเห็นที่ท่านได้เสนอเข้ามานี้ หมายความอย่างที่กระผมได้เข้าใจหรือไม่ ก็คือต้องการที่จะไม่ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ไปสังกัดขึ้นอยู่กับรัฐบาล เป็นหน่วยงานของรัฐอย่างนั้นหรือไม่ อันนี้เป็นคำถามที่ ๒ ที่อยากจะเรียนถามท่าน

ในส่วนของข้ออื่น ๆ นะครับ ในข้อ ๒.๒ ท่านบอกว่าหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องบางส่วนยังไม่เข้าใจภารกิจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ ทั้งในส่วนของตนเองและในส่วนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผมคิดว่าคงไม่ใช่หรอกครับ ผมเชื่อว่าหน่วยงานของภาครัฐมีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถอยู่เยอะ ผมเชื่อว่าเขาเข้าใจครับ แต่ด้วยเงื่อนไขอำนาจหน้าที่อย่างที่ผมได้กราบเรียนไปเมื่อตอนต้นนี้แล้วยิ่งกลายเป็นว่าฝ่ายบริหารไม่ได้ให้ความสนใจ คิดว่าไม่ต้องปฏิบัติตามที่ท่านได้เสนอไปก็ได้นี้ มันก็ทำให้เจ้าหน้าที่ก็คิดว่าก็ไม่จำเป็นจะต้องไปเข้าใจในเรื่องของบทบาทหน้าที่ของท่าน ผมเชื่อว่าจริง ๆ เขาเข้าใจ แล้วก็คงจะต้องมองย้อนกลับไปแล้วก็ต้องหาทางแก้ไขในส่วนนี้ด้วย แล้วก็ในส่วนของ ๒.๒.๑ นี่ ที่ท่านบอกว่าเวลาที่ท่านเชิญหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐมักจะไม่ได้รับความร่วมมือในการที่จะให้ข้อมูล ในการที่จะให้มาชี้แจงอะไรต่าง ๆ อันนี้ก็เป็นปัญหาอุปสรรคหนึ่ง แล้วก็ในส่วนของที่มีการนำเสนอไปยังรัฐบาล นายกรัฐมนตรี อันนี้เราก็เข้าใจว่าตลอดระยะเวลาปี ๒๕๔๕ – ปี ๒๕๔๘ นี้ มันไม่ได้มีผลอะไรคืบหน้าเลย เพราะไม่อย่างนั้นวันนี้เราคงไม่ได้มาพูด ก่อนหน้านี้เราคงไม่ได้มาพูดถึงแนวทางในการที่จะดำเนินการในเรื่องที่รัฐบาลไม่ได้ตอบสนองให้เป็นไปตามข้อเรียกร้องของประชาชน หรือว่าในเรื่องของการละเมิดสิทธิมนุษยชนในการแก้ไขปัญหาเหล่านั้น แต่ว่าสิ่งหนึ่งที่อยากจะเรียนถามท่านนะครับ นอกเหนือจากนี้ อย่างเช่น ในเรื่องของการที่จะให้เจ้าหน้าที่ได้มาชี้แจงขอความร่วมมือไปยังเจ้าหน้าที่นี้ แล้วก็เรื่องอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ นี้ ๓ ปีที่ผ่านมานี้ มันได้มีความคืบหน้า ได้มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปบ้างนะครับ นอกเหนือจาก

เรื่องที่กระผมได้กล่าวมาแล้วว่าแน่นอน ชัดเจนว่า ๓ ปีที่ผ่านมามันไม่ได้มีอะไรเปลี่ยนแปลงนะครับ นอกเหนือจากนั้นมีอะไรเปลี่ยนแปลงไปบ้างไหม เจ้าหน้าที่ของรัฐให้ความร่วมมือดีขึ้นไหม งบประมาณนี้ท่านได้รับการสนับสนุนดีขึ้นไหม เพียงพอไหม เพราะต้องยอมรับครับว่ารายงานนี้มันทำมาเมื่อปี ๒๕๔๕ ๓ ปี และ ๓ ปีนี้ควรจะต้องมีอะไรเปลี่ยนแปลง ก็อยากกราบเรียนถามท่าน ๓ ประเด็นดังกล่าวนะครับว่า ๓ ปีที่ผ่านมา มีอะไรเปลี่ยนแปลงบ้างเกี่ยวกับเรื่องอำนาจหน้าที่ของท่านว่า ท่านคิดว่าท่านมีความเห็นว่าควรจะดำเนินการอย่างอื่น อย่างใดที่น่าจะเป็นประโยชน์ในการที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการทำหน้าที่ของท่านได้ดีกว่าที่เป็นอยู่มากน้อยเพียงใดครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิชิตครับ

นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ก่อนอื่นผมคงต้องขอขอบคุณท่านคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ท่านได้มีความตั้งใจในการทำรูปแบบการรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๕ เสนอต่อรัฐสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ เนื้อหาของท่านก็น่าสนใจเพราะว่าท่านได้บรรจุไว้ครบถ้วนเกือบทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความเป็นมา อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องแผนยุทธศาสตร์และกลไกการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ----------

รวมทั้งรายรับรายจ่าย ข้อจำกัดและอุปสรรคการดำเนินงานของท่านเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ ต้องขอชื่นชมเป็นอย่างมากครับ ท่านได้แยกแยะในเรื่องของที่ท่านได้รับการร้องเรียน ท่านแยกในเรื่องของสิทธิในกระบวนการยุติธรรม แยกเป็นเรื่องที่ร้องเรียนในเรื่องของสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการที่ท่านแยกแยะในเรื่องสิทธิของชุมชนด้านการมีส่วนร่วม แล้วก็ปัญหาการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สิทธิด้านแรงงาน สิ่งเหล่านี้ก็คือสิ่งที่กระผมคิดว่าเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่กำลังพิจารณารายงานของท่านในวันนี้ ผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกที่ได้ชื่นชมท่านว่า ท่านเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญองค์กรหนึ่งที่ปราศจากการสอดแทรกหรือแทรกแซง ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ หรือฝ่ายค้านในสภาและนอกสภา ก็เป็นที่พึ่งที่หวังของพี่น้องประชาชนในเรื่องการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพตามกระบวนการของรัฐธรรมนูญ ผมเองเห็นว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นมีภารกิจที่ยิ่งใหญ่ เราเองในฐานะที่เป็น ส.ส. ในส่วนของรัฐบาล ก็อยากจะสนับสนุนการทำงานของท่าน ต้องยอมรับนะครับว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ การละเมิดสิทธิของส่วนบุคคล การละเมิดสิทธิชุมชนกลุ่มต่าง ๆ มันมีมานานนะครับ มันมีมาช้านานคู่กับประเทศไทยเลยครับ ไม่ว่าจะเป็นช่วงของรัฐบาลซึ่งมาจากเผด็จการทหาร รัฐบาลระบอบประชาธิปไตย รัฐบาลก่อนหน้าที่พรรคไทยรักไทยจะเป็นรัฐบาลก็มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนตลอดมา แต่ก็เป็นที่น่าดีใจว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วยบุคคลหลายท่าน ซึ่งกระผมให้ความเคารพแล้วก็เชื่อใจครับว่า ท่านปลอดจากการแทรกแซงจากการเมือง ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล แต่สิ่งที่กระผมเป็นกังวลและอยากจะฝากท่านวันนี้อยากจะทำความเข้าใจกับท่านในเรื่องข้อกฎหมาย ในเรื่องกรอบอำนาจหน้าที่ของท่านเพราะผมไม่อยากให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่ว่าท่านใดท่านหนึ่งซึ่งท่านเป็นที่เคารพ ท่านเป็นที่รู้จักของพี่น้องประชาชน แล้วก็อำนาจหน้าที่ ตำแหน่งหน้าที่ของท่านนั้นต้องดูแลเรื่องของสิทธิที่สำคัญของพี่น้องประชาชน ไม่อยากให้ท่านต้องเคลือบแคลงว่า ท่านจะเป็นเครื่องมือของฝ่ายค้าน หรือเป็นเครื่องมือของฝ่ายรัฐบาลอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ว่าสิ่งที่กระผมอยากจะฝากท่านในวันนี้ก็คือ ในเรื่องของการดำเนินการ การมารายงานของในรัฐสภาก็ดี การที่ท่านออกประกาศเพื่อที่จะแสดง

เจตจำนงของท่านในกรณีที่หน่วยงาน หรือบุคคลไม่ดำเนินการตามท่านก็ดี อย่าให้เป็นภาพออกมาว่าท่านกำลังบอกประชาชนว่านายกรัฐมนตรีไม่ดำเนินการตามที่ท่านเห็นสมควร หรือตามที่ท่านเสนอแนะ แต่จริง ๆ แล้วรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๐ กำหนดชัดเจนครับว่า กรณีที่บุคคลหรือหน่วยงานเป็นผู้กระทำการละเมิด ท่านจะต้องเป็นผู้ดำเนินการบอกให้มีการแก้ไขในเรื่องของการละเมิด รัฐธรรมนูญเขียนชัดครับ แต่ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายลูก ซึ่งออกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๐ ก็คือพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ ได้บอกไว้ชัดเจนครับว่า ขั้นตอนที่ท่านจะดำเนินการนั้น จะต้องดำเนินการอย่างไร เมื่อมีผู้มาร้องเรียนกับท่าน ท่านก็ต้องพิจารณาสอบสวนว่าบุคคลหรือหน่วยงานนั้นได้กระทำการละเมิดสิทธิของบุคคลที่มาร้องเรียนต่อท่านหรือไม่ ถ้าท่านวินิจฉัยเห็นว่ามีการละเมิดจริง ท่านก็ต้องบอกให้บุคคลนั้นหรือหน่วยงานนั้นดำเนินการแก้ไขตามที่ท่านเห็นสมควร ถ้าบุคคลนั้นหรือหน่วยงานนั้นไม่ดำเนินการ กฎหมายซึ่งอยู่ในมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ ของพระราชบัญญัติของท่านเองนั้นนะครับ ก็บอกไว้ชัดเจนว่าให้ท่านรายงานเรื่องนี้ต่อนายกรัฐมนตรี เมื่อท่านรายงานเรื่องนี้ต่อนายกรัฐมนตรีในส่วนไหนที่ไม่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีที่จะสั่งการได้ เช่น ที่ท่านบอกว่าให้ท่านนายกรัฐมนตรีไปชดใช้ค่าเสียหายให้กับบุคคลที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ผมไม่ได้เห็นด้วยเลยครับ ----------

ว่าท่านมีอำนาจหน้าที่ตรงนั้น นายกรัฐมนตรีก็ไม่มีหน้าที่จะเอาเงินงบประมาณไปชดเชย ตรงนั้น ผมคิดว่าเป็นเรื่องอำนาจของศาลที่จะต้องพิจารณา ตรงนี้ก็คือสิ่งที่ผมเป็นห่วง ผมกังวล ว่ารายงานของท่านนั้นกำลังทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านที่อภิปราย จะเกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนว่านายกรัฐมนตรีเป็นจำเลยของท่าน ความจริงไม่ใช่ครับ สิ่งไหนที่นายกรัฐมนตรีท่านวินิจฉัยได้ครับ ว่าอันนี้ไม่ใช่อำนาจหน้าที่นายกรัฐมนตรี ท่านมารายงานสภา รัฐสภาพิจารณาผลงาน พิจารณาเรื่องรายงานของท่าน ก็จะดำเนินการที่รัฐสภาเห็นสมควร ว่าบุคคลนั้น หน่วยงานนั้นอยู่ในอำนาจหน้าที่ ที่รัฐสภาจะไปตรวจสอบ หรือจะให้ดำเนินการตามที่ท่านเห็นหรือท่านวินิจฉัยหรือไม่ ตรงนี้กระบวนการเช่นนี้ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๐๐ รวมทั้งพระราชบัญญัติของท่านเอง ละครับเขียนไว้ชัดเจน ถ้าผมเข้าใจถูกต้องผมก็อยากให้ท่านได้ชี้แจง ได้กรุณาบอกสภา แห่งนี้เรียนท่านประธานนะครับ เพื่อที่จะให้เกิดความชัดเจนว่ากระบวนการของท่าน ที่ท่านมารายงานสภานั้น ท่านมาทำหน้าที่ของท่านตามกรอบอำนาจในรัฐธรรมนูญและ กฎหมายที่กำหนด สิ่งที่ผมอยากจะฝากท่านอีกเรื่องหนึ่งครับ ก็คือเรื่องอำนาจที่ชัดเจน ระหว่างท่านกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ท่านไปดูอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการ แผ่นดินของรัฐสภานะครับ กรณีที่มีการละเมิดกฎหมาย มีการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ไปทำให้บุคคลอื่นเสียหาย ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีอำนาจที่จะเข้าไปดูแล ที่จะ เข้าไปตรวจสอบ ถ้าเห็นว่าหน่วยงานของรัฐทำให้พี่น้องประชาชนเสียหายก็ดำเนินการ ส่งศาลรัฐธรรมนูญ หรือศาลปกครองเพื่อให้วินิจฉัยชี้ขาด อย่างนี้ศาลก็จะสั่งได้ ว่าหน่วยงานของรัฐทำให้พี่น้องประชาชนที่ถูกละเมิดสิทธิ ถูกละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เสียหายควรจะชดใช้เงินจำนวนเท่าไร ละเมิดอย่างไร ตรงนี้อยากจะฝากท่านไปดูว่า กรณีท่อก๊าซไทย-มาเลเซียก็ดี กรณีของบ่อนอกก็ดี มีการทำร้าย มีการชุลมุน ท่านวินิจฉัย ตรงนั้น การที่มีการชุลมุนแล้วเจ้าหน้าที่มีการป้องกันตัว หรือไปทำร้ายผู้ที่ร่วมเดินขบวน คัดค้าน ตรงนั้นความเสียหายเกิดขึ้นน่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของท่าน หรือผู้ตรวจการ แผ่นดินของรัฐสภา ความจริงโครงสร้างใหญ่ ๆ ในเรื่องของการละเมิดสิทธิผมเห็นด้วย ครับ อำนาจหน้าที่ของท่านที่จะรายงานรัฐบาล อำนาจหน้าที่ที่ท่านจะรายงานบอกว่า กรณีนี้ควรจะแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับสิทธิขั้นพื้นฐานของพี่น้องประชาชน ตามรัฐธรรมนูญ หมวด ๓ และหมวด ๕ ผมเห็นด้วย แต่กรณีที่ท่านจะวินิจฉัยเหมือนศาล

กรณีที่ท่านจะวินิจฉัยโดยท่านนึกว่าท่านมีอำนาจหน้าที่ อย่างเช่น ศาล หรือกรณีซ้ำซ้อนอำนาจหน้าที่ระหว่างท่านกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ถ้าท่านแยกไม่ออกผมคิดว่าวันนี้น่าเสียใจครับ ที่เรามีองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่ดี แต่การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่นั้นเกิดความซ้ำซ้อน และเป็นเครื่องมือของฝ่ายการเมืองฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผมไม่ได้ว่านะครับ ผมเชื่อในศักดิ์ศรีของท่าน เชื่อในเกียรติประวัติ แต่วันนี้ผมฝาก ถ้าท่านจะตอบก็ได้ หรือถ้าท่านจะไม่ตอบผมก็ไม่ว่าอะไรครับ ขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มาพรรคประชาธิปัตย์ครับ เอาท่านวิรัตน์ก่อนนะครับ แล้วก็ท่านนิกรครับ และก็ท่านลาภศักดิ์ต่อ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพกระผม นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะที่ผมเป็นรองประธานคณะกรรมาธิการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร และในฐานะที่ผมเป็นประธานคณะอนุกรรมาธิการสิทธิมนุษยชน ของสภาผู้แทนราษฎร ในคณะกรรมาธิการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ก็ได้มีการประสานงานกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมาโดยลำดับนะครับ ก่อนอื่นต้องขออนุญาตชื่นชมความเป็นอิสระของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขออนุญาตชื่นชมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแต่ละท่าน แล้วก็ขออนุญาตชื่นชมการได้มา หรือก่อนที่ท่านจะมานั่งอยู่ในฐานะคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้ ถือว่าโปร่งใส แล้วก็ปราศจากการแทรกแซงจากบุคคลใดทั้งสิ้นนะครับ เหตุผลที่กระผมขออนุญาตท่านประธานลุกขึ้นมานะครับ เพราะว่าสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนะครับ----------

ผู้มีอำนาจมักจะมองว่าพี่น้องประชาชนที่ร่วมเดินขบวนจะเป็นผู้ที่ขัดขวางการเจริญเติบโตของประเทศชาติ ผู้มีอำนาจมักจะมองว่าผู้ที่มาชุมนุมทั้งหลาย ทั้งปวง เป็นพวกไม่รักชาติ ไม่รักแผ่นดิน และบุคคลเหล่านี้ถูกกล่าวหา ถูกประณาม ถูกใส่ไคล้ ถูกใส่ความต่าง ๆ นานา เพราะว่าผู้ที่เป็นประชาชนคนไทยเหล่านี้ไม่มีเครื่องมือสื่อสาร ไม่มีช่องทางที่จะกระจายข่าวหรือเผยแพร่ความจริงให้พี่น้องประชาชนได้ นั่นคือสภาพปัญหาจริงครับ เพราะว่าเมื่อผู้มีอำนาจมองว่าพี่น้องประชาชน ผู้ที่เรียกร้องสิทธิเป็นผู้ที่ขัดขวางความเจริญเติบโตเป็นพวกไม่รักชาติ ไม่รักแผ่นดิน มันก็เกิดปัญาหาตามมานะครับ ปัญหาตามมาเกิดจากอะไรครับ

ประการแรก เกิดจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติบางคนหลงในอำนาจ

ประการที่ ๒ ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ได้รับสัญญาณจากผู้ที่มีอำนาจสูงสุดในบ้าน สัญญาณชัดครับ ตาต่อตา ฟันต่อฟัน มึงบ้ามา กูบ้าไป จนภาคใต้เป็นไฟอยู่ทุกวัน เพราะฉะนั้นการที่เกิดเหตุขึ้นมาอย่างท่อก๊าซหาดใหญ่ ผมไม่ลงลึกในรายละเอียดครับ แต่ว่าสื่อที่ฝ่ายรัฐแจ้งกับพี่น้องประชาชน ก็คือพี่น้องประชาชนซึ่งตั้งใจจะมายื่นหนังสือร้องขอความเป็นธรรมต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่โรงแรมเจบี (JB) ในวันที่ ๒๐ เขาประสานงานโดยรองเลขาธิการท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ประสาน ตกลงว่าให้มีตำรวจนำ ตกลงว่าให้มีการเดินทางเข้ามาโดยสันติ พอถึงวัน เวลา ตำรวจนำบอกติดงาน เบี้ยว พอเดินทางมาถึงนาหม่อมสกัดไม่ให้รถมา ต้องเดิน เจรจากันไปพักหนึ่งก็ให้มีรถนำ แต่นำไปทางอื่น มีการตั้งด่านแผงเหล็กสะกัด ไม่มีชาวบ้านคนไหนรุกผ่านแผงเหล็ก แต่ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับสัญญาณจากผู้มีอำนาจข้ามแผงเหล็กมาแล้วทุบตีชาวบ้าน นั่นคือสิ่งที่ปรากฏต่อสื่อ ถ้าไม่มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติออกมาลงไปสอบเรื่องราว เราจะไม่มีทางรู้หรอกครับว่าเรื่องจริง ๆ มันคืออะไร นี่คือสิ่งที่ผมขออนุญาตชื่นชมการทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไว้ในโอกาสนี้ แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าดูอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแล้ว มาตรา ๒๐๐ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) ผมมั่นใจครับว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสามารถตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ทั้งภาคเอกชนและจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วก็สามารถสอบเองได้ แม้ว่าไม่มีผู้ร้องเรียนนะครับ ไม่ใช่ว่าจะต้องตรวจสอบภายในหลักของกฎหมายอย่างที่ศาลยุติธรรม หรือศาลปกครอง หรือศาลอะไร แต่สามารถตรวจสอบได้ลึก

ถ้าขัดกับหลักสิทธิ ขัดกับหลักเสรีภาพ ขัดกับหลักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามรัฐธรรมนูญ นั่นก็คือแสดงว่าองค์กรอิสระแห่งนี้สามารถลงลึกได้มากกว่าศาลรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้น จึงเป็นเหตุที่ผมเห็นว่าต้องให้กำลังใจและขอให้องค์กรนี้เดินหน้าต่อไปด้วยความเข้มแข็งนะครับ แต่อย่างไรก็ตามครับ มาตรการหลายมาตรการที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องผลักดันให้เป็นรูปธรรมต่อไป เช่น พยายามทำอย่างไรที่ให้รัฐยอมรับให้มี ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนตั้งแต่ประถม ตั้งแต่มัธยม ตั้งแต่อุดมศึกษาให้เข้าใจถึงสิทธิมนุษยชน ให้เข้าใจถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ให้เข้าใจถึงสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนคนไทย ไม่ใช่ว่าเดินขบวนเมื่อไรพวกนี้ไม่รักชาติ เดินขบวนเมื่อไรพวกนี้ถ่วงความเจริญของประเทศ ต้องสร้างจิตสำนึกตั้งแต่เบื้องต้นนะครับ และมาตรการต่อไปที่ทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยแห่งชาติจะต้องรุกต่อครับ ต้องรุกให้เป็นรูปธรรมให้ได้ ก็คือให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐคำนึงถึงความเป็นมนุษย์ ----------

คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง ตรงนี้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุยชนแห่งชาติที่จะต้องดำเนินการผลักดันครับ นั่นก็คือเรื่องหลัก ๆ ครับ รวมทั้งท่านคงจะต้องผลักดันนะครับว่าให้มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้มีความเข้าใจ ให้มีจิตสำนึก ให้มีทัศนคติที่ดีในด้านความเข้าใจผู้อื่น ในด้านสิทธิมนุษยชน ในด้านการปฏิบัติต่อพี่น้องประชาชนอย่างเขาเป็นมนุษย์นะครับ นี่คือสิ่งที่ขอกราบเรียนฝากท่านกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินะครับ มิเช่นนั้นแล้วเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างที่เจบีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐข้ามแผงเหล็กมาทุบตีพี่น้องประชาชน แล้วไปใส่ไคล้ว่าประชาชนข้ามแผงเหล็กไปทุบตีเจ้าหน้าที่ ดีว่าศาลจังหวัดสงขลาเข้าใจเรื่องราว แล้วก็ลงโทษรับฟ้องไว้แล้ว ก็พิจารณาโทษไปตามสมควรนะครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิกรครับ

นายนิกร จำนง (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม นิกร จำนง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคชาติไทยนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ที่จริงแล้วนี่ผมเตรียมการที่จะอภิปรายต่อรายงานทั้ง ๔ ข้อ ต่อกรณีของโรงไฟฟ้า แล้วก็กรณีของโรงท่อก๊าซ แต่ไม่เป็นอะไรนะครับ ในเมื่อมีการจะเลื่อนตรงนี้ไป เดิมผมก็กังวลอยู่ว่าในช่วงนี้นี่ในพื้นที่ดังกล่าวไม่ใช่ว่าไม่มีปัญหา ขณะนี้ก็ยังมีปัญหาครุกรุ่นอยู่นะครับ ก็เกรงว่ากว่าเรื่องจะเข้ามาก็จะไม่ทันการณ์ แต่อย่างไรก็ตามนะครับ เมื่อกี้ผมได้ฟังจากท่านผู้มาชี้แจงนะครับ ท่านอาจารย์ได้ชี้แจงไปเมื่อกี้นะครับว่าได้ชี้แจงต่อข้อเรียกร้องคล้าย ๆ แบบนี้ไปยังรัฐบาลตั้งนานหลายปีแล้วก็ยังไม่เกิดผล ดังนั้นผมก็คิดว่าไม่เป็นไร ถ้าอย่างนั้นกรณีวันนี้เราถือเป็นการอดเปรี้ยวไปกินหวานกันดีกว่า เพราะในเมื่อถ้าเราจะพิจารณากันในวันนี้แล้วก็มีข้อพิจารณาไปอย่างไรก็ตามนี่ก็ไม่เกิดผลในเชิงปฏิบัติ ถ้าอย่างนั้นจะรอไปอีกสักระยะไหม แต่ผมอยากจะเรียนว่าวันนั้นในสภาแห่งนี้ต้องย้ำว่าเราต้องการจะพิจารณาเรื่องดังกล่าวเพื่อให้มีผลในเชิงปฏิบัติ ดังนั้นรอได้ ผมจะอภิปรายอีกครั้งหนึ่งนะครับ เมื่อเวลามาถึงท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าอย่างนั้นเราก็คงจะอภิปรายได้ หรือให้ความเห็นได้เฉพาะรายงานการปฏิบัติงานประจำปี ซึ่งนานมากแล้วคือปี ๒๕๔๕ ที่ผ่านมานะครับ ในวันนี้ผมอยากจะเรียนว่าประเด็นที่ผมอยากจะมีข้อคิดเห็น มีข้อสังเกตก็คือเกี่ยวกับ

ความสัมฤทธิผลของคณะกรรมการชุดนี้ การปฏิบัติงาน ถือว่าจะเป็นสาระสำคัญนะครับ การประเมินความสัมฤทธิผลดังกล่าวนี่ผมจะขอตั้งเอาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๐ ที่กำหนดไว้ ๖ ข้อ ขอยกเอามาสัก ๒ ข้อนะครับ ที่เหลือนี่เป็นปฏิบัติการอย่างอื่นตามที่ได้มีการกำหนดให้อย่างนั้นไม่ต้องนะครับ ขอเอาประเด็นแรกก็คือว่า ข้อกำหนดที่ว่าหรือหน้าที่ของคณะกรรมการที่ว่านะครับ นี่เรากำลังพิจารณาถึงความสัมฤทธิผลว่า การตรวจสอบรายงานการกระทำการ หรือละเลยต่อการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนในเชิงระบบนะครับ หมายถึงว่าเรื่องที่เกิดขึ้นในการละเมิดนี่ต่อหน้าต่อตา และเรื่องที่เข้าไปตรวจสอบนี่ ผมอยากจะพิจารณาในลักษณะที่ว่าให้เป็นลักษณะของกลไกในเชิงระบบ ที่ผมอยากจะเรียนถามว่าการรับเรื่องนี่มีลักษณะเป็นอย่างไร ผมดูแล้วเมื่อกี้เรื่องนี่เรามีทั้งโครงใหญ่ในการเพิกถอนสิทธิความเป็นประชาชนก็มี มีเรื่องเด็กตกท่อก็มี ดังนั้นนี่ระบบของอิน พุท (In put) หรือระบบการส่งเข้าไปในระบบของคณะกรรมการ ผมอยากจะสอบถามว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร หมายถึงเข้าไปในระบบ มีการพิจารณากัน มีการดำเนินการนั้นท่านก็คงดูกันเอง เพราะว่ามันเป็นกลไกภายใน สิ่งที่ผมอยากจะถามต่อไปว่า สิ่งที่สัมพันธ์กันในเชิงความสัมฤทธิผลในเชิงระบบก็คือว่าผลผลิตที่ออกมา การพิจารณาเรื่องดังกล่าวตั้งแต่เด็กตกท่อไปจนถึงการเพิกถอนสิทธิอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งใหญ่ ทั้งเล็กตรงนี้ ที่มันออกมาจากการพิจารณาของท่านในเชิงระบบนี่ ออกมาแล้วผลย้อนกลับที่เรานับได้ไม่ใช่ว่าพิจารณากี่เรื่อง เสร็จกี่เรื่อง ไม่ใช่ ผลที่ย้อนกลับไปสู่การลดการละเมิด หมายถึงไปแก้ตั้งแต่ต้นที่เข้ามา คือเข้ามามีปัญหา พอเราพิจารณาเสร็จนี่ออกเป็นผล ผลจากการพิจารณานะครับ รายงานอะไรต่าง ๆ แล้วผลกระทบตรงนี้เราก็ย้อนกลับไปแก้ปัญหาที่ต้นเหตุว่าไปแก้เหตุการณ์เหล่านั้นได้กี่กรณีต่อปี ผมมองว่าตรงนี้จะเป็นตัววัดที่ชัดเจน เพราะฉะนั้นจะกลายเป็นว่าเราทำงาน เราพิจารณาหลายเรื่อง แต่ความสัมฤทธิผลที่เกิดขึ้นนี่มีกี่เรื่องกันแน่ ----------

ถ้าวัดตรงนี้ได้เราจะได้ค้นหาว่าปัญหาจริง ๆ ถ้าไม่สำเร็จหรือความสัมฤทธิผลตรงนี้ต่ำ คืออิน พุท กับเอาท์พุท (Out put) ไม่สัมพันธ์กันเราจะแก้กันตรงไหน จะได้หากันเจอ เพราะวัดกันตรงนี้เอง วัดตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ข้ออื่น ๆ ก็มี ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ แต่เป็นอีกข้อที่ผมเห็นว่าสำคัญที่อยากจะสอบถาม คือข้อที่ระบุว่าต้องมีการจัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศและเสนอต่อรัฐสภา ตรงนี้เป็นประเด็นสำคัญมาก เหตุผลที่ผมพูดอย่างนี้ เพราะว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่เรามีการตั้งขึ้นมา เราต้องยอมรับว่าเราเลียนแบบมาจากต่างประเทศเหมือนกันตรงนี้ เป็นกลไกหรือที่เรามีการจัดตั้งขึ้นมา แล้วก็มียึดโยงกับองค์กรต่าง ๆ ระหว่างประเทศ มันเป็นกลไกที่ป้องกันสิทธิมนุษยชนของโลกเสียด้วยซ้ำ กลไกเหล่านี้มีประโยชน์มาก ดีมาก ดังนั้นถ้าเราสังเกต อย่างในประเทศเราที่หายใจไม่ออกกันมาตลอดเวลาเกิดเหตุการณ์ เกิดจากรายงานประจำปีของที่อื่นทั้งสิ้น อย่างของยูเอ็น (UN) มีการรายงานว่าสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย มีการถูกกระทบกระเทือนจากกรณีเรื่องยาเสพติดบ้าง เราก็ร้อนรนกันใหญ่ เพราะว่ามีการขีดเส้นว่าลักษณะแบบประเทศไทยหรือแบบพม่า หรือแบบประเทศใดก็ตาม ลักษณะนี้เป็นการละเมิดสิทธิ ดังนั้นสถานะหรือสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศ ผมถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เหตุผลที่ผมถือว่าสำคัญอีกอย่างนะครับท่านประธาน เพราะว่ากลไกเหล่านี้เป็นเรื่องใหม่ ในลักษณะของสังคมไทยที่มีลักษณะแบบอำนาจนิยม คือผู้มีอำนาจก็ชอบที่จะใช้อำนาจ ผู้ที่อยู่ใต้อำนาจก็ไม่ทราบว่าสิทธิของตนเองคืออะไร สถานะตรงนี้เองผมอยากจะเรียนว่าคนไทยที่จริงแล้วมีสิทธิมากมาย แต่ปัญหาคือพี่น้องคนไทยไม่รู้ว่าตัวเองมีสิทธิ นั่นก็คงไปอยู่อีกข้อที่ท่านจะต้องมีการส่งเสริมมีอยู่ในข้อนี้นะครับ แต่ปัญหาตรงนี้ ดังนั้นในจุดที่ว่าปลาถ้าเราวางเอาไว้ แมวเปรียบเสมือนผู้ใช้อำนาจ เป็นธรรมดาของแมวที่ชอบกินปลาเป็นธรรมชาติของแมว คือผู้มีอำนาจชอบใช้อำนาจ ประเด็นที่เรามีการกำหนดบรรทัดฐานขึ้นมา คือการประเมินสถานะตรงนี้เหมือนเป็นฝาชีที่เราครอบไว้มันป้องกันแมวได้ สิ่งเหล่านี้เองที่ผมอยากจะถามว่าในกรณีของงานที่สำคัญในเชิงโครงสร้าง เมื่อสักครู่เป็นในเชิงระบบเข้ามาอย่างไร ออกไปอย่างไร สัมฤทธิผลอย่างไร ในเชิงโครงสร้างตรงนี้คือการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศ ได้มีการดำเนินการไปแค่ไหน เพียงไรแล้ว เพราะตรงนี้จะเป็นสาระสำคัญ ตรงนี้จะเป็นบรรทัดฐาน ถ้าท่าน

นำเรื่องนี้เข้ามาสู่สภาแห่งนี้ สภาแห่งนี้อาจจะติติงแต่มันก็เป็นกรอบ แล้วต่อจากนี้ท่านไปขีดเส้นได้เลยว่ากรณีนี้เกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นมารายงานสถานะต่อสภาแห่งนี้ เราจะได้ให้ความเห็นกันไป แล้วสิ่งที่เรามีการพูดกันถึงต่อไปจะได้ไม่มีใครเข้าไปดำเนินการอย่างนั้น เราถือว่าเอาฝาชีมาครอบไว้ แมวจะกินก็ไม่กล้ากินปลาก็กินไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่อยากจะรบกวนเวลาสภาแห่งนี้ให้มากนัก ก็อยากจะย้ำว่าสิ่งที่ผมสอบถามทั้ง ๒ ประเด็นนั้น อยากได้รายละเอียดจริง ๆ เพราะว่าองค์กรนี้ของท่านเป็นองค์กรใหม่มาก ดังนั้นข้อผิดพลาดหรือข้อจำกัดต่าง ๆ ผมเชื่อว่ามีอยู่มาก ดังนั้นเราคงจะต้องช่วยกันในการส่งเสริมให้แข็งแรง แล้วก็สามารถจะแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ได้ ผมก็ขอสอบถามเพิ่มเติมอีก ๒ ข้อเท่านั้นเองว่า ข้อที่ ๓ ท่านพอใจกับงานที่ผ่านมาของท่านหรือไม่ หมายถึงท่านประเมินตัวเอง แล้วก็สุดท้าย ถ้าไม่พอใจท่านมีข้อจำกัดจากภายนอก เพราะว่ามีข้อจำกัดจากภายนอกท่านพึงประสงค์ หรือหวังว่าให้สภาแห่งนี้จะได้ช่วยเหลือสนับสนุนท่านอย่างไร เพราะว่าผมเรียนแล้วเรื่องนี้เฉพาะลำพังองค์กรของท่านก็คงจะช่วยไม่ได้ สภาแห่งนี้หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนสามารถจะช่วยได้นะครับ ดังนั้นก็อยากจะเป็นคำถามไป ๒ – ๓ ประเด็น ขอบคุณท่านประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านลาภศักดิ์ครับ แล้วจากนั้นท่านนิพิฏฐ์นะครับ

นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ (สงขลา) : กราบเรียนท่านสภาที่เคารพกระผม นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านผู้นำฝ่ายค้านสภาผู้แทนราษฎรและท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่ได้เลื่อนระเบียบวาระเพื่อทราบ ระเบียบวาระ ๒.๑ และ ๒.๒ ไปในครั้งต่อไป ที่ผมต้องขอบคุณก็เพราะว่าระเบียบวาระเรื่องท่อก๊าซไทย – มาเลเซียนี้เกิดขึ้นที่จังหวัดสงขลาและที่อำเภอหาดใหญ่ ซึ่งเป็นในเขตเลือกตั้งของผม ----------

ผมดีใจครับที่ท่านเข้าใจหลาย ๆ ประเด็นที่ประชาชนต้องการจะทราบข้อเท็จจริง ซึ่งเมื่อสักครู่ประทานโทษที่ต้องเอ่ยนาม คุณวิรัตน์ กัลยาศิริ ก็ได้มาพูดจาให้ท่านฟังแล้ว ผมก็คงจะไม่ไปย้ำอีกครั้งหนึ่ง แต่วันนี้ที่ผมลุกขึ้นมาอภิปรายก็อยากจะฝากและก็อยากจะสอบถามกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วยว่า ในเรื่องต่าง ๆ ที่ท่านเสนอมาโดยเฉพาะตอนที่ ๖ ซึ่งมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว ได้สอบถามไปแล้ว แต่ผมก็อยากจะย้ำถามอีกครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะที่ท่านเขียนมาแล้วจึงเป็นเรื่องที่น่าจะติดตาม และน่าจะมีคำตอบ นั่นก็คือ ๒.๒ หน่วยงานภาครัฐบางส่วนที่เกี่ยวข้อง บางส่วนที่ยังไม่เข้าใจภารกิจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญทั้งในส่วนของตนเอง และในส่วนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในจุดนี้ท่านต้องทำให้กระจ่าง ถ้าไม่เข้าใจแล้วเราจะดำเนินการอย่างไร ประชาชนเดือดร้อนกันมากครับ เพราะปัจจุบันนี้มันก็เหลือองค์กรอิสระของท่านเท่านั้นเองที่จะทำแทนซึ่งประชาชนยังรู้สึกว่าน่าจะเชื่อถือได้ ท่านอย่าหวังไกลเลยครับ ความจริงเราก็เห็นชัดเจนแล้ว การรักษาการตามพระราชบัญญัติของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชแห่งชาติก็ให้ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ต้องการให้ท่านเป็นผู้ที่อิสระมาก ๆ ต่อไปนี้ใครตั้งข้อสงสัยว่าท่านจะเอียงเข้าไปฝ่ายค้าน หรือฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายอื่น ๆ แต่เรามั่นใจว่าท่านทำเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและของประชาชนซึ่งตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติก็คือศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ แต่ที่ผมถามเข้ามาก็เพราะใน ๒.๒. และก็มาถึง ๒.๒.๑ เพราะท่านเขียนชัดเจนเลยครับว่า จำเป็นต้องเชิญหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐบางส่วนมาชี้แจง แต่ส่วนมากผู้ใหญ่ไม่มาก็ส่งชั้นล่างมา ผลสรุปก็คือท่านหาข้อเท็จจริงที่จริง ๆ จัง ๆ ได้ไม่เต็มที่ เพราะฉะนั้นผมก็สอบถามว่าในเมื่อเป็นลักษณะนี้แล้วท่านจะดำเนินการอย่างไรให้มันเป็นความถูกต้อง และก็โดยเฉพาะเมื่อสักครู่ก็มีสมาชิกบางท่านก็ได้เอ่ยถึงว่าท่านได้รายงานต่อนายกรัฐมนตรี และได้รายงานต่อนายกรัฐมนตรีแต่ไม่มีคำตอบ ท่านก็ต้องชี้แจงครับเช่นอะไรบ้าง แล้วก็ที่ท่านเข้ามาที่สภานี้ท่านอยากให้สภาดำเนินการช่วยเหลืออย่างไร เพราะผมเองในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และในฐานะสมาชิกรัฐสภาอยากเห็นองค์กรของท่านเข้มแข็งและเป็นอิสระจริง ๆ ท่านประธานครับ ผมเองก็เคยเป็นประธานคณะกรรมาธิการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนของสภาผู้แทนราษฎร

ก็ขอเรียนท่านว่าช่วงที่ผมเป็นนั้น กับช่วงที่ท่านชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๔๓ ผมได้รับเชิญจากประเทศอิรักให้ไปดูด้านสิทธิมนุษยชน รัฐบาลไม่มีงบ แล้วรัฐบาลก็ไม่อยากเพราะไม่มีงบไปพบ ไม่ว่าเราจะไปหรือไม่ไป แต่รัฐบาลบอกว่าถ้าจะไปก็ต้องให้เราออกงบส่วนตัว ผมและคณะได้ไปดู และผมกลับมาก็เขียนรายงานให้กับสหประชาชาติ ภาษาไทยก็ให้คนแปลเป็นภาษาอังกฤษส่งไป ถึงแม้เขาไม่ได้รับเราก็บันทึกไว้ เราพูดความจริงครับ เราก็เข้าใจในบทบาทของรัฐบาลกับรัฐบาลตะวันตก นั่นก็คือไม่อยากจะไปมีปัญหาอะไรขึ้นมา แต่บางส่วนที่เราเป็นคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะในหน้าที่ของสิทธิมนุษยชนและยุติธรรม เราต้องเข้าไปดู เราต้องเข้าไปศึกษา ประชาชนของเขา เด็กของเขาเดือดร้อนอย่างไร ทำไมต้องมีออยล์ ฟอร์ ฟู้ด (Oil for food) ทำไมไม่มียารักษาให้เขา ต้องเขียนครับที่ผมพูดเรื่องนี้เพราะอยากให้ท่านต้องกล้าที่จะเขียน ผมไม่เคยได้รับการตำหนิจากท่านอดีตนายกชวนเลย ท่านไม่เคยว่า เพราะเราทำตามหน้าที่ของเรา เพราะฉะนั้นก็ฝากและก็ให้กำลังใจคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า ท่านต้องทำอย่างกล้าหาญ ----------

หลาย ๆ เรื่องที่ทำประเด็นศึกษาต่าง ๆ ดีครับ แต่ผมก็ไม่รู้ว่าจุดจบสรุปออกมาทำได้ไหม แล้วเป็นประโยชน์กับที่ท่านพยายามเขียนแล้ว พยายามศึกษาแล้ว ผลที่สุดเรื่องที่ท่านศึกษานั้นประชาชนเขาได้ผลประโยชน์หรือได้รับการเยียวยาแก้ไขอย่างไรบ้าง เพราะฉะนั้นผมก็คงจะมีสั้น ๆ ก็ฝากให้ท่านว่า ท่านกรุณาช่วยชี้แจงและตอบด้วยว่าถ้าท่านทำไปแล้วมีผล และถ้าท่านทำไปแล้วไม่ได้ผล ท่านอยากจะให้สภาเราทำอย่างไรบ้าง เมื่อกี้ท่านประธานสภาก็ได้เปิดช่องแล้ว สมาชิกหลายท่านก็เปิดช่องให้ท่านแล้ว ท่านดำเนินการมาสิครับ พวกเราในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยินดีที่จะร่วมมือกับท่าน และหวังว่าท่านคงเป็นองค์กรอิสระที่เป็นที่พึ่งพาของประชาชนได้ครับ ขอบคุณมากครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิพิฏฐ์ ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตกล่าวความจริงบางเรื่องกับท่านประธานและท่านกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และสิ่งที่ผมจะกล่าวก็เป็นความเห็นส่วนตัวผมที่ผมคิดว่าข้อเท็จจริงเหล่านี้ดำรงอยู่ในบ้านเมือง เท้าความหลังสักนิดครับท่านประธานครับ ผมอาจจะมีประสบการณ์น้อยในทางการเมือง แต่เท่าที่ผมจำได้ ผมจำได้ว่ามีคนไทยทิ้งแผ่นดินนี้ ไม่ประสงค์จะอยู่ในบ้านเกิดเมืองนอนของตนเองใหญ่ ๆ ๒ ครั้ง ครั้งแรก ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ คนไทยส่วนหนึ่งบอกว่าเมืองนี้ไม่น่าอยู่แล้ว ประเทศนี้แผ่นดินที่เขาเกิดไม่มีความปลอดภัยที่เขาจะอยู่แล้ว เขาขอลี้ภัยครับ ท่านคงจำได้ว่า ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ มีผู้ขอเดินทางออกนอกประเทศ คนสัญชาติไทยออกนอกประเทศขอเป็นผู้ลี้ภัย ไม่ประสงค์จะอยู่ในแผ่นดินเกิดมากครับ ผมไม่แปลกใจนะครับ เมื่อปี ๒๕๑๙ ที่คนไทยทิ้งแผ่นดินเพราะปี ๒๕๑๙ พูดได้ว่าเราไม่มีความเป็นประชาธิปไตย พูดได้ว่าแผ่นดินนี้เป็นแผ่นดินที่มีการปกครองในระบบเผด็จการ ระบบที่เป็นเผด็จการและคนไทยทิ้งแผ่นดินผมไม่แปลกใจครับ และผมสนับสนุนให้ทิ้งด้วย เมื่อเมืองนี้ไม่น่าอยู่ก็ไม่ควรอยู่ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ หลังจาก ปี ๒๕๑๙ – ปี ๒๕๔๘ ๒๙ ปีครับ เหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ๑๓๑ คนทิ้งแผ่นดิน ๑๓๑ คนที่ทิ้งแผ่นดินเกิดอาจจะมีส่วนหนึ่งที่ไม่ใช่คนไทยก็ได้ แต่มี

ข้อเท็จจริงที่มันเกิดขึ้นและดำรงอยู่ก็คือ คนเหล่านี้ทิ้งแผ่นดิน เหตุผลที่เขาทิ้งแผ่นดินก็เหมือนกันครับ เขาคิดว่าแผ่นดินนี้ไม่สามารถให้ความยุติธรรมเขาได้ ผมเคยพูดในสภานี้หลายครั้งว่าความตายไม่ใช่สิ่งที่น่ากลัวที่สุด แต่ว่าสิ่งที่น่ากลัวที่สุดในชีวิตของมนุษย์ก็คือความอยุติธรรม ๑๓๑ ชีวิต คิดว่าแผ่นดินนี้ไม่มีความปลอดภัย ทิ้งแผ่นดินไปครับ เป็นผู้ลี้ภัย มันต่างกันตรงไหนครับ ๒๙ ปีที่ผ่านมา ต่างกันตรงที่ปี ๒๕๑๙ เป็นเผด็จการครับ ปี ๒๕๔๘ เราภูมิใจนักหนาว่าปีนี้ครับตั้งแต่เรามีรัฐธรรมนูญมา ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน เรามีความเป็นประชาธิปไตยที่สูงยิ่งครับ เรามีรัฐบาลที่เข้มแข็งที่สุด ผมไม่อยากใช้คำว่า รัฐบาลที่เข้มแข็ง เรามีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน เราบอกว่ารัฐบาลนี้ครับ มีอำนาจมากที่สุด แต่ว่าเสียดายครับ ข้อเท็จจริงก็คือรัฐบาลไม่ได้ใช้อำนาจที่มีมากคุ้มครองประชาชน รัฐบาลได้ใช้อำนาจที่มีมากที่สุดที่คนเคยมอบให้มากที่สุดมากกว่ารัฐบาลทุกรัฐบาลครับ ละเมิดสิทธิมนุษยชนมากที่สุด ท่านจะเถียงผมไหมละครับว่าประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี ๒๕๑๙ จนถึงปี ๒๕๔๘ เป็นประวัติศาสตร์ ๒ ครั้งที่คนไทยทิ้งแผ่นดินครับ บ้านเมืองไม่น่าอยู่ครับ มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนมากครับ ปีนี้ ๑๓๑ คนนะครับ ผมยกตัวอย่างเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อบอกกับท่านประธาน บอกกับท่านกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า มีความผิดปกติเกิดขึ้นในระบบแน่นอนครับ ----------

ตรงนี้ครับรูปแบบมันอาจจะเป็นประชาธิปไตย แต่พอเทียบเนื้อหาไม่ใช่ครับ ผมไม่มีความสุขเลยทุกครั้งที่ได้ยินคนไทยทิ้งแผ่นดิน ผมไม่มีความสุขเลยครับที่คนไทยทิ้งแผ่นดินไปอยู่ที่อื่น เพราะบ้านเมืองนี้ให้ความยุติธรรมเขาไม่ได้ ผมไม่สามารถตอบคำถามนี้ได้หรอกครับ รัฐบาลต้องเป็นคนตอบคำถามว่า ทำไมยุคที่เรามีรัฐบาลที่เข้มแข็งที่สุด เรากลับละเมิดสิทธิมนุษยชนมากที่สุด ท่านกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติท่านอย่าแปลกใจเลยครับ รายงานของท่านไม่มีใครประสงค์จะให้นำเข้าสู่การพิจารณาของสภาเลยนะครับ มีปัญหามาก ผมเข้าใจว่าอาทิตย์ที่แล้วท่านก็มาครับ ไม่มีความประสงค์ให้ท่านได้เข้ารายงานต่อสภานี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมยกตัวอย่างอันนี้ขึ้นมาเพื่อบอกกับท่านประธาน บอกกับท่านกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านบอกว่าอยากให้ท่านทำงานให้เข้มแข็งนะครับ อย่าไปน้อยใจเลยครับ ท่านเข้มแข็งไม่ได้หรอกครับ มีองค์กรไหนบ้างครับที่เข้มแข็งในประเทศนี้ ท่านตอบผมสักองค์กรสิครับ องค์กรอิสระนะครับ มีองค์กรไหนบ้างครับที่ไม่ถูกครอบงำและสามารถใช้ดุลยพินิจที่เป็นอิสระได้ครับ ไม่มีหรอกครับ เมื่อสักครู่ท่านสมาชิกบางท่านบอกว่ารัฐบาลทุกรัฐบาลก็มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนนะครับ ผมไม่อยากให้ต้องมาแข่งกันว่าใครละเมิดสิทธิมนุษยชนน้อยกว่ามากกว่ากันอันนั้นไม่ใช่สาระ ไม่ใช่สาระว่ารัฐบาลที่แล้วก็มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน รัฐบาลนี้จะมีบ้างก็จะเป็นอะไรไป ผมว่าไม่ใช่สาระครับ แต่ผมกราบเรียนท่านว่ามีองค์กรไหนบ้างครับที่รัฐธรรมนูญออกแบบมาให้เข้มแข็งและเข้มแข็งตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ไม่มีครับ เพราะฉะนั้นอย่าไปน้อยใจเลยครับว่าท่านอ่อนแอลง แต่ผมเรียนยืนยันตามความรู้สึกส่วนตัวของผมว่าท่านเป็นองค์กรหนึ่งเท่านั้นเองที่ยังไม่ถูกครอบงำอย่างสิ้นเชิง ปกติผมไม่เยินยอองค์กรไหนหรอกครับ แต่ผมคิดว่าองค์กรของท่านยังสามารถดำรงสถานภาพอยู่ได้ในระดับหนึ่งที่น่าพอใจกว่าองค์กรอื่น แต่ว่าท่านทำงานยากครับ ผมมีข้อแนะนำท่าน ๒ - ๓ ประการครับ ท่านกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติท่านได้รายงานไว้ว่าหน่วยงานของรัฐไม่มาชี้แจง อย่าไปน้อยใจนะครับ ท่านมาบอกสภานี้ว่าหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐไม่มาชี้แจงผมช่วยอะไรท่านไม่ได้หรอกครับ ๕๐๐ คนในสภานี้ช่วยท่านไม่ได้เลยนะครับ เพราะอะไรครับ เพราะกรรมาธิการในสภานี้ก็เชิญเจ้าหน้าที่มาชี้แจงเราก็ไม่ได้รับความร่วมมือครับ ท่านมาบอกเราอย่างนั้นว่าท่านไม่ได้รับ

ความร่วมมือจากข้าราชการให้มาชี้แจง ท่านมาบอกผมเหมือนกับเตี้ยอุ้มค่อมเลยนะครับ ผมก็ช่วยท่านไม่ได้หรอกครับ เพราะปัญหาผมก็มีอยู่ครับ ทั้งหมดต้องอยู่ที่รัฐบาล เพราะรัฐบาลเป็นผู้กำกับบังคับบัญชาข้าราชการทุกคนในประเทศนี้ครับ ถ้าข้าราชการไม่ให้ความร่วมมือต้องโทษรัฐบาลครับ หัวส่ายหางกระดิกครับ หัวไม่ส่ายหางไม่กระดิกครับ ผมยกย่องท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหลายครั้งนะครับ วันนี้ก็ยกย่องท่านอีก ผมคิดว่าถ้าท่านให้ประกวดกัน ให้โหวตกัน ท่านได้ที่ ๑ นะครับ ในการรับฟังความคิดเห็นของสภาแห่งนี้ ส่วนรับฟังแล้วถ้าฟังได้ไม่ได้ก็อีกเรื่องหนึ่ง ทำได้ไม่ได้อีกเรื่องหนึ่ง ตรงนี้คือเสียงของประชาชน เพราะฉะนั้นที่ท่านบอกว่าหน่วยงานไม่มาชี้แจง ผมแนะนำท่านอย่างนี้ครับ ท่านทำภาคผนวกมาดีไหมครับ ในรอบปีที่ผ่านมามีหน่วยงานไหนบ้างที่ท่านเชิญแล้วไม่มากี่ครั้ง ทำภาคผนวกมาสิครับ ไม่ต้องเย็บรวมเล่มก็ได้ ทำภาคผนวกมา เพราะอะไรครับ เพราะผมจะได้เป็นข้อมูลอย่างไรครับ ถ้ากระทรวงไหน เจ้าหน้าที่คนไหน ท่านเชิญ ๑๐ ครั้งไม่มา ผมจะอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีท่านนั้นเองถือเป็นการประจานด้วยครับ แต่ว่าท่านเขียนว่าหน่วยงานไม่ให้ความร่วมมือ เชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงมาแล้วก็ไม่มา หรือส่งตัวแทนระดับล่างที่ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้ครับ อันนี้เราไม่ทราบเลยครับว่าเป็นใคร ผมอยากให้ท่านทำภาคผนวกมาครับ เชิญสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เชิญกระทรวงมหาดไทยกี่ครั้งและไม่มาเป็นการประจานกัน และถ้าอย่างนั้นนะครับ ผมจะเอาข้อมูลเหล่านี้ไปอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลได้ครับ ไม่ให้ความร่วมมือหน่วยงานอิสระของท่าน นั่นเรื่องที่หนึ่งผมอยากกราบเรียนนะครับ

เรื่องต่อไปนะครับที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือ ผมอยากให้ท่านใช้ต้นทุนทางสังคมที่ท่านมีอยู่ อาจารย์ประดิษฐ์ท่านมีต้นทุนทางสังคมสูงครับ ต้นทุนของท่านมากกว่าองค์กรของท่านอีกนะครับ เมื่อก่อนผมเห็นท่านแสดงความคิดเห็นมากนะครับ และการแสดงความคิดเห็นของท่านมีผลในทางบวกสำหรับผมนะครับ ท่านอื่นอาจจะคิดว่ามีผลในทางลบก็ว่าไปนะครับ ----------

เมื่อองค์กรทั้งหลายถูกครอบงำและองค์กรอ่อนแอครับ ต้องใช้บารมีส่วนตัวนะครับ ต้องใช้ต้นทุนส่วนตัวของท่านนะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งไหนที่ท่านคิดว่ามันไม่เป็นไปตามที่ควรจะเป็น แล้วระบบมันช่วยท่านไม่ได้ครับ ท่านต้องใช้ต้นทุนเหล่านี้ครับ ออกมาวิพากษ์วิจารณ์ ออกมาแสดงความคิดเห็น ท่านจะได้แนวร่วมครับ ที่ผมพูดอย่างนี้เพราะผมอยากจะช่วยท่านนะครับ แต่ว่าโดยระบบในขณะนี้มันพิกลพิการหมดแล้วนะครับ ตัวใครตัวมันหมดแล้วนะครับ สภานี้ก็เป็นอย่างนี้ครับ ท่านมาบ่นให้ผมฟัง ผมก็มาบ่นให้ท่านฟัง แต่ว่าเราต้องใช้บารมีส่วนตัวนะครับ ถ้าท่านทำอย่างนั้น ผมคิดว่าองค์กรของท่านยังสามารถขับเคลื่อนได้นะครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากให้ท่านไปดูเรื่องนี้อย่างจริงจังนะครับ ๑๓๑ คน เท็จจริงเป็นอย่างไร จะเป็นคนสัญชาติไหนก็แล้วแต่ครับ แต่ว่าข้อเท็จจริงนี้ต้องมีการพิสูจน์ครับ และไม่มีหน่วยงานไหนที่จะพิสูจน์เรื่องนี้ได้เท่ากับท่าน ผมอยากให้ท่านทำเรื่องนี้ให้เป็นรูปธรรมนะครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ ทั้งหมดนี่นะครับ อีกข้อหนึ่งที่ท่านบอกว่าท่านอยากให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล ผมเห็นด้วยครับ แต่ว่าเดิมที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสังกัดหรืออิงกับรัฐสภาอยู่ ผมคิดว่าเป็นเจตนารมณ์ที่เราคิดออกแบบโครงสร้างรัฐธรรมนูญว่าเมื่อรัฐบาลเข้มแข็ง สภาก็ต้องเข้มแข็ง ถูกไหมครับ เมื่อสภาเข้มแข็งสภาก็สามารถช่วยท่านได้ แต่วันนี้มันไม่ใช่แล้วครับ มันมีรัฐบาลเท่านั้นที่เข้มแข็ง สภาอ่อนแอครับ และหน่วยงานอื่นอ่อนแอหมด แล้วรัฐบาลที่เข้มแข็งก็ตัวบุคคลคนเดียวคือท่านนายกรัฐมนตรีเท่านั้นละครับ นอกจากนั้นก็อ่อนแอหมดครับ ท่านได้ยินรัฐมนตรีคนไหนบ้างที่ไม่เอ่ยถึงท่านนายกรัฐมนตรี ไม่มีหรอกครับ เรื่องนี้ท่านนายกรัฐมนตรีว่าอย่างนั้น เรื่องนี้ท่านนายกรัฐมนตรีว่าอย่างนี้ ทำตามท่านนายกรัฐมนตรีทั้งนั้นละครับ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนเสนอแนะท่าน ๒ - ๓ ประเด็นนะครับ ทบทวนอีกสักครั้งหนึ่ง ๑๓๑ คน ต้องชัดเจนครับ ท่านครับ

ประการที่ ๒ ก็คือท่านต้องใช้บารมีส่วนตัวนะครับ ต้นทุนทางสังคมที่ท่านมีอยู่ให้มากครับ และท่านสามารถที่จะขับเคลื่อนได้

ประการต่อไปก็คือหน่วยงานไหนไม่ให้ความร่วมมือ ทำเป็นผนวกมานะครับ เราจะได้รับรู้กันครับ และท่านเชื่อผมเถอะครับ เวลาท่านทำภาคผนวกมาว่าหน่วยงานไหนไม่ให้ความร่วมมือ ผมจะอภิปรายท่านรัฐมนตรีเองครับ แต่วันนี้ผมยังอภิปรายไม่ได้ เพราะผมไม่ทราบว่าหน่วยงานไหนบ้างที่ไม่ให้ความร่วมมือท่านนะครับ ผมมีข้อเสนอ ๓ - ๔ ประการครับ ขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เนื่องจากมีท่านสมาชิกยกมือขออภิปรายกันเยอะมากนะครับ แต่เวลาเราจะไม่เหลือแล้วครับ ๑๓.๐๐ นาฬิกา คงต้องให้ทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตอบคงจะต้องบริหารเวลากันเองนะครับ ท่านดอกเตอร์โกเมศแล้วก็ท่านวัฒนานะครับ แต่ขอกระชับ ๆ กันนิดหนึ่ง แล้วเดี๋ยวเชิญท่านต่อเลย คงต้องกระชับกันนิดนะครับ

รองศาสตราจารย์โกเมศ ขวัญเมือง (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม โกเมศ ขวัญเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานีครับ ผมคิดว่าคงใช้เวลาประมาณ ๓ - ๔ นาทีครับ เพื่อตั้งข้อสังเกตเพื่อฝากเป็นการบ้านในองค์กรที่ประชาชนให้ความไว้เนื้อเชื่อใจมากที่สุดในขณะนี้ พร้อมกับศาลฎีกาของแผนกคดีการเมืองและศาลปกครอง ที่ผมกล่าวอย่างนี้ก็เพราะว่าการทำงานของคณะกรรมการชุดนี้ รัฐธรรมนูญต้องการให้เป็นที่ดูแลสิทธิเสรีภาพความเป็นมนุษย์โดยเฉพาะศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และรัฐธรรมนูญก็หวังว่าองค์กรนี้จะได้ช่วยทำหน้าที่ด้านภายในประเทศและระหว่างประเทศตามหลักปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิทางการเมืองและสิทธิพลเมือง ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ โดยเฉพาะข้อ ๙ เป็นหัวใจสำคัญของการกำเนิดคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชุดนี้ และท่านก็ได้ทำหน้าที่ตามลำดับ แต่ขอฝากว่าอย่าท้อแท้ มีเสียงตำหนิบ้าง มีเสียงบ่นบ้างก็เป็นธรรมชาติของการทำงานเพื่อบ้านเมือง ในขณะเดียวกันก็อย่าอ่อนล้ากับผลสัมฤทธิ์ที่ท่านต้องการเห็น เพราะกรรมการชุดนี้นั้นเหมือนยักษ์ไม่มีกระบอง รายงานสภา รายงานรัฐบาล ส่วนเขาจะทำอย่างไรก็เป็นเรื่องของเขา แต่อย่างน้อยที่สุดรัฐธรรมนูญต้องการว่ารายงานนั้นมันสะท้อนความจริงของสังคม ----------

มันสะท้อนว่าสังคมไทยมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมต้องการเห็นมากกว่านี้ ขออนุญาตฝากเป็นข้อสังเกต และขอให้ท่านช่วยระดมความคิด โดยเฉพาะท่านทำให้ได้ตามเครื่องหมายที่เป็นสัญลักษณ์ของท่านคือรูปดอกบัว ดอกบัวผมเข้าใจว่าเป็นเรื่องของความเอื้ออาทรระหว่างเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เป็นความมีคุณธรรม ซึ่งคนไทยมีอยู่ทุกคน เครื่องหมายของท่านเขียนว่าเป็นคนล้อมเป็นวง ซึ่งเป็นเรื่องของพลังทุกส่วนที่สังคมไทยมี รูปมือที่จับกันเป็นเกลียว เป็นวงกลม ผมเข้าใจว่าเป็นเรื่องของความร่วมมือของทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค ภราดรภาพ แต่สำคัญคือรูปสีของท่าน ท่านใช้สีน้ำเงิน ซึ่งหมายถึงความสามัคคี ต้องการพลังจากทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนขึ้นให้ได้ในสังคมไทย สิ่งที่ผมอยากฝากเป็นการบ้านก็คือว่าท่านมีแอคชั่น แพลน (Action plan) หรือมีแผนปฏิบัติการเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยอย่างไรบ้าง อันนี้ผมขอฝากเป็นการบ้านว่าท่านได้ลงเข้าไปสู่ในกลุ่มเยาวชน นักศึกษา ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำองค์กรต่าง ๆ ท่านมีแผน มีงบประมาณ มีการพบปะกับผู้คนเหล่านั้น เพื่อให้ผู้คนเหล่านั้นเกิดความรู้สึกหวงแหนในสิทธิเสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเขาอย่างไรบ้าง อันนี้ผมขอฝากเป็นการบ้าน

อันที่ ๒ สิ่งที่ผมเป็นห่วงมากก็คือว่า ในขณะนี้สังคมไทยพูดจากันกว้างขวางเรื่องนโยบายของรัฐบาล เรื่องกฎหมายที่สภาออกไป โดยเฉพาะนโยบายและข้อกฎหมายที่มุ่งขจัดการก่อการร้าย ต้องยอมรับความเป็นจริงว่ากฎหมายและนโยบายในการขจัดการก่อการร้ายนั้นมันเป็นสิ่งที่สำคัญที่สังคมต้องการความสงบเรียบร้อย จำเป็นต้องมีกฎหมายนโยบายในเชิงปราบปราม แต่ในขณะเดียวกันกฎหมายก็ดี นโยบายเหล่านั้นก็ดี มาตรการต่าง ๆ ก็ดี มันอดไม่ได้ที่จะไปสัมผัสกับสิทธิมนุษยชน อันนี้เป็นหลักธรรมดาทุกสังคมย่อมมี เพราะฉะนั้นผมฝากเป็นการบ้านท่านว่า ท่านได้มีแนวคิดที่ตั้งอนุกรรมการสักชุด หรือร่วมมือกับสถาบันการศึกษา ตัดงบประมาณสักก้อนหนึ่งเพื่อดำเนินการศึกษาถึงมาตรการของรัฐบาล นโยบายของรัฐบาล บรรดากฎหมายต่าง ๆ ระเบียบ วิธีการปฏิบัติต่าง ๆ ของฝ่ายเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะขัดต่อสิทธิมนุษยชนของท่าน ผมคิดว่าถ้าท่านลงมือทำสิ่งเหล่านี้อย่างจริงจังเป็นระบบ และก็

รวบรวมรายงานต่อสภา และบอกกับประชาชนให้ประชาชนทราบถึงปัญหาเหล่านี้ ทราบถึงผลของการศึกษาอย่างนี้ ผมคิดว่าประชาชนจะเป็นฐานพิงของท่านได้ดีที่สุด ผมขออนุญาตฝากเรียนไว้แค่นี้ครับ ขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวัฒนา สั้น ๆ หน่อยนะครับ กระชับนิดหนึ่งครับ

นายวัฒนา เซ่งไพเราะ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานครับ ผม นายวัฒนา เซ่งไพเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตท่านประธานที่จะสอบถามทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ท่านประธานครับ ก่อนอื่นต้องขอบคุณท่านพลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องที่โดยตรงกับกระทรวงยุติธรรม เพราะว่ามีคณะกรรมการเรื่องสิทธิมากนะครับ ท่านประธานครับ ในส่วนที่ผมจะขออนุญาตที่จะตั้งข้อสังเกต รวมทั้งตั้งคำถาม สภาแห่งนี้นั้นผมเชื่อว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นเป็นองค์กรอิสระที่เราคาดว่าน่าจะเป็นมือไม้ให้กับสภาหรือฝ่ายนิติบัญญัติ ในการที่จะเข้าไปดูว่าฝ่ายบริหารที่สภาออกกฎหมายออกกติกาใดก็ตาม เพื่อไปบริหารบ้านเมืองนั้นแล้วเกิดปัญหากับพี่น้องประชาชนเรื่องสิทธิ ไปกระทบเรื่องใดก็ตามที่กฎหมายอาจจะมีไม่ถึงที่จะส่งเสริมให้สิทธินั้นมีขึ้นและก็ละเลยกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่ง เมื่อท่านไปค้นหาสิ่งเหล่านั้นมาแล้ว ต้องกลับมาบอกสภาแห่งนี้ว่าสมควรแก้กฎหมายมาตราใด ในเรื่องใด สมควรเขียนกฎหมายใดเพื่อส่งเสริมให้ชุมชน ----------

หรือว่าสังคมในระดับนั้นพึงมี เพราะผมเชื่อโดยถือว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้น ใช้มาตรา ๔ เป็นมาตราที่กำหนดชัดเจนเรื่องสิทธิศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ จึงได้มีตามมาในมาตรา ๗๕ ที่รัฐจะต้องจัดงบประมาณให้กับท่าน โดยระบุไว้เลยครับท่านว่าอย่างเพียงพอและอิสระ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติระบุองค์กรของท่านเลย มันสะท้อนให้เห็นว่าท่านจะต้องมีพันธกิจที่มาก มีพลังที่เยอะและฝ่ายบริหารต้องทำตาม ถามว่าทำไม แล้วผมเชื่อว่ารัฐบาลยุคนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ผ่านมาด้วย ตั้งเป้าไม่ว่าจะเป็น เราจะดูรัฐบาลว่าทิศทางในการดูแลสิทธิของพี่น้องประชาชนดูตรงไหน ผมก็มองที่นโยบายเป็นหลัก นโยบายประกาศและทุกคนก็รู้ว่าเป็นรัฐบาลที่มุ่งเอาคนเป็นหลัก ตรงกับสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งหันกลับมาพัฒนาคน ไม่ได้มองเรื่องเศรษฐกิจนำ ฉะนั้นผมเลยเชื่อว่าเมื่อทุกอย่างมองที่คน นโยบายรัฐบาลที่ผ่านมานั้นก็มองที่คนเป็นหลัก ผมจึงเชื่อว่าถ้าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตรงนี้ ดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม มีแผนกลยุทธ์ชัดเจน รัฐบาลน่าจะให้ความร่วมมือแน่นอน เพราะเป็นวิธีคิดตรงกัน แล้วสภาแห่งนี้ พอผมอ่านรายงานท่านประธานครับ ไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยราชการต่าง ๆ ของรัฐ ไม่สบายใจ เพราะผมมีมุมมองว่า แสดงว่าฝ่ายข้าราชการการเมือง ซึ่งถือว่าเป็นฝ่ายบริหารคุมด้านนโยบายนั้นรู้เรื่องไหม ทราบหรือไม่ เพราะตามมาตรา ๒๐๐ ท่านประธานครับ ได้เขียนถึงบทบาทหน้าที่ของท่านชัดเจน ถ้าในเรื่องเสนอแนะนโยบาย ในเรื่องที่จะต้องเสนอกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่จะต้องแก้ไขโดยสภา ท่านเสนอคณะรัฐมนตรี มีช่องเดียวครับ นอกนั้นพันธกิจมาตรา ๒๐๐ ของท่านนั้น ต้องเสนอสภาทั้งสิ้น ซึ่งเพื่อนสมาชิกบอกไปแล้ว ว่าบางเรื่องท่านเสนอไปทั้ง ๆ ที่ ครม. โดยนายกรัฐมนตรีก็ทำอะไรไม่ได้เหมือนกัน เพราะไม่ใช่หน้าที่ ฉะนั้นผมถึงอยากเห็นตรงนี้ท่านประธานครับว่า เมื่อพันธกิจ รวมทั้งโครงสร้างอำนาจที่มันมาตรงนี้ เขาคาดว่าท่านนั้นน่าที่จะทำหน้าที่ในเชิงรุก งบประมาณไม่อั้น ผมมองอย่างนั้นเลยท่านประธาน เมื่อเป็นอย่างนี้ ผมมองในทิศทางของรัฐบาลด้วยว่า รัฐบาลเปิดกว้างแน่นอน เพียงแต่ขณะนี้ทุกครั้งที่เข้ามา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะบอกว่างบประมาณไม่มี คนน้อย กลไกต่าง ๆ ที่ท่านจะเสนอโครงการต่าง ๆ ก็น้อยมาก แล้วท้ายที่สุดก็พ่วงไปทางว่ารัฐบาลไม่ให้ความร่วมมือ ผมมีความรู้สึกว่าอาจจะเห็นต่างกับท่าน เพราะว่ารัฐธรรมนูญกำหนดไว้ชัดเจนว่าท่านของบประมาณเท่าใด รัฐต้องจัด

ให้เลยครับ ไม่มีอันอื่นเลยครับ โครงการอื่น หน่วยงานของรัฐ ข้าราชการประจำด้านอื่น ทำไม่ได้เลย ท่านประธานครับ ผมเป็นคณะกรรมาธิการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน มา ๒ ครั้งแล้ว ได้รับเรื่องร้องเรียนเยอะมาก แล้วผมก็ตั้งคำถามว่ามันเกิดอะไรขึ้น โดยสรุปท่านประธาน ปรากฏว่าข้าราชการประจำส่วนมากที่เกี่ยวข้องกับพี่น้องประชาชนนั้น เริ่มที่ใช้ความคุ้นเคยไม่ได้อิงกฎหมาย กติกาเลยนะครับท่านประธาน บางเรื่องง่าย ๆ กลับไม่รู้กฎหมาย ประชาชนก็ไม่รู้หน้าที่ ไม่รู้สิทธิ ถามว่าทำไม ท่านประธาน ในส่วนของพี่น้องประชาชนที่ร้องมานั้น บางทีกลับไปถามว่าตกลงท่านแจ้งกับหน่วยงานในเขตท่านหรือยัง ในพื้นที่จังหวัดท่านหรือยัง ท่านมี ส.ส.หรือไม่ ยังไม่รู้เลยครับว่า เขาจะต้องร้องกลไก กระบวนการต่าง ๆ สรุปก็คือพี่น้องประชาชนจำนวนไม่น้อยครับ ที่ยังไม่เข้าใจถึงหน้าที่และสิทธิของเขา ในกรุงเทพมหานครที่ผมเป็น ส.ส. อยู่ ผมยกตัวอย่างอันเดียวท่านประธานเพื่อให้ท่านมาดูว่า ท่านน่าจะมีกลยุทธ์ใดก็ตาม เวลาผมลงพื้นที่พี่น้องประชาชนมาถามเลย ทำไมตรงนี้เกิดมีปัญหา มีฉกชิง วิ่งราว ทำไม ส.ส. เพิ่งมา ผมก็กลับไปถาม เขากลับก่อน ท่านอยู่นี่ ท่านเคยแจ้งหน่วยงานของรัฐหรือยัง แจ้งตำรวจหรือยัง แจ้งอะไรหรือยัง แล้วมีเบอร์โทรศัพท์ไหม มี แล้วทำไมไม่โทรขี้เกียจโทร สรุปเสมือนกับว่าเขายังไม่รู้หน้าที่เขาเลยครับ หน้าที่เขา เราจะบอกว่าเราส่งเสริมแต่สิทธิอย่างเดียว ผมอาจจะเห็นแย้งกับท่าน เพราะถ้าพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่รู้จักหน้าที่ของเขาแล้วนะครับ หลังจากนั้นคุณก็มาเรียกร้องสิทธิต่อไปได้ ตรงนี้ผมอยากฝากท่าน และที่สำคัญท่านประธานครับ พันธกิจอันหนึ่งซึ่งผมเองได้ยินได้ฟังแล้วก็ยังไม่เห็นการเคลื่อนไหวขององค์กรอิสระ ซึ่งผมถือว่าคือสภา โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี่ ก็คือมีพี่น้องประชาชนจำนวนไม่น้อยร้องเรียนตามสื่อต่าง ๆ -----

ซึ่งเขามองว่าทำไมเขาต้องทนฟัง ทำไมต้องทนเห็นบรรยากาศ ขอโทษละครบางละครบทบาทรุนแรง อะไรต่าง ๆ ผมว่าน่าที่จะเป็นเรื่องสิทธิของการที่จะรับฟังหรือดู นี่เป็นตัวอย่างอันหนึ่ง ทีวีต่าง ๆ ผมถือว่าส่วนนี้ก็น่าจะเกี่ยวกับท่านด้วย

อันที่ ๒ ท่านประธาน เขาบอกว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษชนแห่งชาติน่าที่จะมีการทำเอาง่าย ๆ ครับ ระดับเด็กในโรงเรียนก่อนเบื้องต้นเลย ของบประมาณมาเลย ท่านต้องการพิมพ์หนังสืออะไรที่ให้ทุกคนรู้จักหน้าที่สิทธิพลเมืองดีก็ได้ ปล่อยให้กระทรวงศึกษาธิการทำ หลายคนแจ้งกระทรวงศึกษาธิการก็ยังคงเฉย คุณสมบัติผู้ดีก็ไม่มี ผมว่าพวกนี้ท่านน่าทำได้ ใช้งบประมาณได้เลย ผมขออนุญาตนำเรียนเพื่อที่จะสรุปในประเด็นที่ท่านกำลังแจ้งว่าท่านมีปัญหาอุปสรรคของท่านนี่ละครับ ว่าไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐนั้น เพราะท่านยังไม่แสดงความเป็นเสือจริง ๆ อยู่ ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ท่านทำเต็มที่เลย และผมเชื่อโดยผมถือว่าวันนี้ทางรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งถือว่าเป็นฝ่ายบริหารมารับฟังปัญหาและประเด็น เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าถ้าท่านเสนออะไรต่าง ๆ ไป ในข้อสังเกตที่พวกเราบอกว่าท่านต้องทำในเชิงรุกได้ไหม มีกลยุทธ์ได้ไหม ชัดเจน เป็นรูปธรรมเลย จะทำอะไร ๆ ผมว่าสภาแห่งนี้ก็ไม่ขัดข้องเรื่องงบประมาณ รัฐบาลก็คงจะเต็มใจ ฉะนั้นการที่จะให้ความร่วมมือต่อไปในปัญหาอุปสรรคของท่านนั้นคงจะหมดไป ขอบคุณท่านประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เหลืออีก ๓ ท่าน ขอท่านละสัก ๕ นาที จะได้ไหมครับ ท่านอภิชาตก่อน แล้วท่านองอาจนะครับ ช่วยบริหารเวลานิดนะครับ แล้วท่านสุทัศน์ครับ

นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสในการอภิปรายในวาระนี้ ในรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๕ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผมขออนุญาตหยิบยกเพียงประเด็นเดียวขึ้นมาพูดคุย ก็คือเรื่องของการทดลองออกอากาศของสถานีวิทยุชุมชนนะครับ ซึ่งเป็นเรื่องของสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชน ในรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชแห่งชาติ ก็ได้เสนอให้รัฐบาลกำหนดนโยบายออกเป็นมติคณะรัฐมนตรี ให้ชุมชนสามารถทดลองออกอากาศ

ได้ในช่วงเวลาที่รอกระบวนการสรรหาคณะกรรมการ กสช. ซึ่งเรื่องนี้มติคณะรัฐมนตรีก็ได้อนุญาตให้มีการทดลองออกอากาศได้ แต่ว่าหลังจากนั้นแล้วนี่ปัญหามันได้ลุกลามบานปลายออกไป เมื่อมีการเข้าไปจัดระเบียบการดำเนินการของวิทยุชุมชน ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาวิทยุชุมชนได้ขยายตัวไปกว้างขวางมากยิ่งขึ้น รัฐบาลได้สนองตอบให้ชุมชนได้เตรียมพร้อมในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ในเรื่องการออกวิทยุชุมชนก็จริง แต่ว่าผลจากการที่รัฐบาลไปออกข้อกำหนดเรื่องของการให้โฆษณาในวิทยุชุมชนได้ ๖ นาที ทำให้เกิดวิทยุชุมชนที่เป็นประเภทของธุรกิจพาณิชย์ได้เข้าไปยึดครองคลื่นวิทยุชุมชน คลื่นวิทยุชุมชนนี้จำนวนมากมาย จนไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาได้จนถึงปัจจุบันนี้ เวลานี้มีคลื่นวิทยุชุมชนที่ออกอากาศอยู่มีมากถึง ๒,๒๐๐ สถานีแล้ว สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือว่า หน่วยงานของรัฐเอง หลายหน่วยงาน พยายามที่จะเข้าไปจองคลื่นวิทยุเหล่านี้ โดยเข้าไปออกอากาศเป็นคลื่นวิทยุชุมชนด้วย แต่ว่าออกอากาศในนามของส่วนราชการ แล้วก็หากินในเชิงพาณิชย์ ให้บริษัทธุรกิจห้างร้านต่าง ๆ เข้ามายึดครองสัมปทาน ทำให้สิทธิในการดำเนินการวิทยุชุมชนของภาคประชาชนจริง ๆ บกพร่องไปแล้วจริง ๆ แล้วหลังจากที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้มีการทดลองออกอากาศของวิทยุชุมชนก็ได้กำชับให้วิทยุกระแสหลัก ซึ่งเป็นวิทยุที่หน่วยราชการเข้าไปดูแลอยู่แล้ว แบ่งเวลาให้กับภาคประชาชนได้ออกอากาศด้วย แต่ปรากฏว่าในความเป็นจริงแล้ว หน่วยงานที่มีคลื่นวิทยุอยู่ในมือ ไม่ดำเนินการตามมติ ครม. อันนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้การกำกับดูแลวิทยุชุมชนของรัฐได้ไปกระทบต่อสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนอย่างมาก เหตุการณ์ก็เป็นอย่างนี้ครับว่า ----------

เมื่อมีการอนุญาตให้วิทยุชุมชนออกอากาศได้ ก็ไปตั้งกรอบ ตั้งระเบียบ เรื่องของกรอบทางเทคนิคให้คลื่นจะต้องมีกำลังส่งไม่เกิน ๓๐ วัตต์ เสาอากาศไม่เกิน ๓๐ เมตร ระยะรัศมีไม่เกิน ๑๕ กิโลเมตร ก็ออกอากาศลงไป และก็มีข้อกำหนดว่าจะต้องไม่ไปละเมิดกับเสถียรภาพของรัฐบาล จะต้องไม่ไปกระทบกระเทือนที่ทำให้รัฐบาลต้องมีผลกระทบกับเสถียรภาพของรัฐบาล ซึ่งก่อให้เกิดผลอย่างไรครับ มีการออกไปใช้ข้ออ้างอันนี้ในการปิดวิทยุชุมชนจำนวนมากในช่วงที่ผ่านมา วันนี้การเข้าไปจัดระเบียบวิทยุชุมชนอยากจะร้องเรียนไปยังคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าได้มีการละเมิดในส่วนนี้มาก และก็สิทธิเสรีภาพทางด้านนี้ไม่ได้รับการคุ้มครอง ไม่มีหน่วยงานไหนที่จะคุ้มครองสิทธิเสรีภาพทางด้านนี้ วันนี้ต้องยอมรับนะครับว่า ปัญหาเรื่องสิทธิเสรีภาพของสื่อถูกครอบงำ ถูกแทรกแซง รุนแรงมาก ผมมีประเด็นสั้น ๆ ในช่วงท้ายนี้ที่จะมารายงานกับท่านประธานแล้วก็ผ่านไปถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ก็คือว่าข่าวเมื่อเช้าวันนี้เองครับในเว็บไซต์ (Web site) ของสำนักพิมพ์ของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการอ้างรายงานข่าวจากแหล่งข่าวในฝ่ายข่าวของ อ.ส.ม.ท. บอกว่าในช่วง ๓ – ๔ เดือนที่ผ่านมานี้รัฐบาลได้พยายามเข้าไปแทรกแซงการบริหารข่าวภายในเครือ อ.ส.ม.ท. ผ่านทางผู้บริหารของ อ.ส.ม.ท. โดยใช้วิธีการซื้อช่วงเวลาข่าว อย่างเช่น การนำเสนอข่าวความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ รัฐบาลได้ส่งรัฐมนตรีที่ดูแลงานด้านปัญหาภาคใต้มาเจรจาขอซื้อช่วงเวลาและช่วงอื่น ๆ จากผู้บริหาร อ.ส.ม.ท. ด้วยงบประมาณจำนวน ๑๐ ล้านบาท เท็จจริงอย่างไรผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ที่นี้ก็น่าจะให้คำตอบได้ บอกว่าเงินจำนวน ๑๐ ล้านบาทนี้เพื่อให้เครือของ อ.ส.ม.ท. นำเสนอข่าวความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ในเชิงบวก ให้เห็นว่ารัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือและเยียวยาผู้เคราะห์ร้ายจากเหตุการณ์ดังกล่าว นอกจากนั้นในโอกาสครบรอบ ๑ ปี สึนามิ ก็ให้รัฐมนตรีที่ดูแลสื่อของรัฐใช้งบประมาณอีก ๔๐ ล้านบาท ล็อบบี้ (Lobby) ผู้บริหารให้ทำรายการของช่อง ๙ ในวันที่ ๒๖ ธันวาคมไปในเชิงบวก เพื่อให้เห็นว่ารัฐบาลให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ และมีความพร้อมในความร่วมมือทุกด้าน ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ช่อง ๙ ได้เตรียมรายงานพิเศษเรื่องสึนามิไว้แล้ว นอกจากนั้นกรณีการปลดรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ของบริษัท ไทยเดย์ดอทคอม ก็ส่งผลให้มีการเสนอข่าวนี้อย่างกว้างขวางแต่มีการแทรกแซงไปยังฝ่ายข่าวของ อ.ส.ม.ท. บอกว่าไม่ให้เสนอข่าวนี้

และก็มีเรื่องอื่น ๆ อีกมากนะครับ ซึ่งประเด็นนี้ผมคิดว่าในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ วรรคท้ายบอกว่าการให้เงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่น อุดหนุนหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นของเอกชน รัฐจะกระทำมิได้ กรณีเช่นนี้สุ่มเสี่ยงต่อการละเมิดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ วันนี้ อ.ส.ม.ท. เป็นสื่อมวลชนของเอกชนไปแล้ว มีการแปลงสภาพไปแล้ว มีการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แล้ว รัฐบาลไปอุดหนุนเงินเช่นนี้จะขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ ฝากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฝากไปที่รัฐบาลด้วย กราบขอบพระคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านองอาจครับ

นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม องอาจ คล้ามไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จากกรุงเทพมหานคร ก่อนอื่นก็ต้องขออนุญาตชื่มชมท่านรองนายกรัฐมนตรีที่ได้กรุณาสละเวลามานั่งฟังรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ถึงแม้ว่าจะมีสมาชิกหลายท่านได้กล่าวชื่นชมท่านไปแล้วก็ตาม เพราะผมอยากจะชื่นชมเพื่อให้ท่านรัฐมนตรีท่านอื่น ๆ ได้ดูเป็นแบบอย่างว่าเมื่อใดก็ตามมีงานที่เกี่ยวข้องกับท่านมาสู่สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้แล้ว ก็ขอความกรุณาท่านได้ช่วยมาฟังข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ของผู้แทนราษฎรด้วย ซึ่งผมเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ในการบริหารราชการร่วมกันนะครับ นี่ก็เป็นแบบอย่างที่ดีแบบอย่างหนึ่งที่ผมขอชื่นชมเอาไว้ ท่านประธานครับ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องถือว่าเป็นคณะกรรมการที่เราฝากความหวังและเราตั้งความหวังว่าจะเป็นคณะกรรมการที่มีส่วนอย่างสำคัญ ในการทำให้เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้นเป็นรัฐธรรมนูญที่มีความศักดิ์สิทธิ์ และเป็นรัฐธรรมนูญที่เราสามารถพึ่งหวังได้ ท่านประธานครับ ผมรู้สึกยินดีที่คำกล่าวของท่านศาสตราจารย์เสน่ห์ จามริก ----------

ในฐานะประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พูดไว้ในรายงานฉบับนี้ว่า ใคร่ขอถือโอกาสชี้แจงดังที่ได้ยืนยันเสมอมาในการปฏิบัติหน้าที่ว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมิได้และมิอาจถือตนเป็นองค์อำนาจอยู่เหนือองค์กรและเจ้าหน้าที่รัฐไม่ว่าในระดับใด หากแต่ยึดมั่นในการปฏิบัติภาระหน้าที่ตามเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญโดยเคร่งครัดแล้ว ในขณะเดียวกันก็ตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท การศึกษาตรวจสอบมิใช่จะกระทำกันตามอำเภอใจ หากแต่ผ่านการศึกษาพิเคราะห์และไตร่ตรองจากบรรดาผู้รู้และมีใจเที่ยงธรรม ผมคิดว่านี่เป็นหลักการอันสำคัญที่อยากจะฝากให้ทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องพึงถือปฏิบัติเป็นหลักในการทำงานต่อไป เพราะท่านเองนอกจากจะทำหน้าที่ในการตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้ว ผมคิดว่าท่านเองก็จะต้องเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตามที่ท่านศาสตราจารย์เสน่ห์ จามริก ได้ประกาศเอาไว้ในรายงานฉบับนี้ด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ เรามีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เรามุ่งหวังว่าเรื่องของการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยของเราจะลดน้อยถอยลงไป ผมไม่ทราบว่าจริง ๆ แล้ว การละเมิดสิทธิมนุษยชนลดน้อยถอยลงไป หรือว่าเป็นเพราะเรามีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงทำให้มีประชาชนนั้นตื่นตัวในการที่จะเรียกร้องสิทธิของเขามากขึ้น จนกระทั่งทำให้เรามีความรู้สึกว่า เรื่องของการละเมิดสิทธิมนุษยชนมันมีมากขึ้น ตรงนี้ผมคิดว่าถ้าเราสามารถมีตัวเลขที่จะเปรียบเทียบหรือมีตัวเลขที่จะชี้ให้เห็นชัดจนในเชิงวิชาการได้ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วยท่านประธานครับ เมื่อมีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น งานประการสำคัญข้อหนึ่งก็คือข้อที่ ๓ ในเรื่องของการส่งเสริมการศึกษา การวิจัยและการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน ผมไม่ทราบว่างานด้านนี้นั้นทำประสบความสำเร็จมากน้อยแค่ไหนอย่างไร แต่ผมสังเกตดูจากข้อคิดเห็นของผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมืองของเรา ของผู้บริหารประเทศหลายท่าน หลายคน ของเจ้าหน้าที่รัฐหลายท่าน หลายคน แสดงให้เห็นว่าความรับรู้ในเรื่องของสิทธิมนุษยชนในบ้านเมืองของเรา ในสังคมของเรานั้นอาจจะยังไม่เข้มข้นพอ จึงทำให้มีผู้บริหารประเทศจำนวนไม่น้อย ทำให้มีเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่น้อยได้แสดงความคิดเห็นที่ชี้ให้เห็นชัดเจนว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน เพราะฉะนั้นแค่ความเห็นก็ละเมิดสิทธิมนุษยชนแล้ว ผมไม่แน่ใจว่าในทางปฏิบัติ

คนเหล่านั้นจะปฏิบัติโดยไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างไร ท่านประธานครับ มีการชุมนุมกันในรายการเมืองไทยสัญจรรายสัปดาห์ เป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปในประเทศของเรา ไม่น่าเชื่อครับว่า คนระดับผู้บริหารประเทศบอกว่าผู้ที่มาชุมนุมนั้นเป็นผู้ที่ถูกชักจูง ถูกจูงจมูกให้มาเข้าร่วมรับฟังรายการนี้ ซ้ำหนักเข้าไปอีก คนในรัฐบาลบางคนบอกว่า ผู้ที่เข้ามาร่วมรับฟังรายการนี้นะครับ เป็นพวกที่ถูกจ้างวานมาด้วยค่าตอบแทน ๓๐๐ บาท จ่ายให้ก่อน ๑๐๐ บาท เมื่อฟังรายการนี้เรียบร้อยแล้วก็ไปรับเงินอีก ๒๐๐ บาท ซ้ำร้ายไปกว่านั้นครับท่านประธานครับ มีการกล่าวหาผู้เข้าร่วมรายการหลายสิ่ง หลายอย่าง หลายประการ และล่าสุดจะมีรายการนี้ในวันพรุ่งนี้อีกครั้งหนึ่ง ในวันที่ ๙ ธันวาคมนี้ ท่านประธานครับ มีรายงานกันว่าท่านผู้ว่าราชการจังหวัดบางจังหวัด เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ตำรวจบางส่วนบางจังหวัด พยายามที่จะสกัดกั้น พยายามที่จะเข้าไปแทรกแซงไม่ให้พี่น้องประชาชนส่วนหนึ่งเดินทางเข้ามาร่วมรายการนี้ ท่านประธานครับ ผมหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมานั้น คงไม่ได้มาโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้รายการนี้มีคนมาเยอะ ๆ เพราะผมเชื่อว่าคนก็มากันตามปกติอยู่แล้ว แต่ผมเห็นว่าถ้ามีเรื่องราวลักษณะนี้เกิดขึ้น มันไม่เป็นผลดีต่อรัฐบาล ผมคิดว่ารัฐบาลต้องออกมาสั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ว่าหน่วยงานใดก็ตาม อย่าไปประพฤติปฏิบัติเช่นนี้ครับ แค่ท่านมีความคิดบอกว่าคนที่มาร่วมรายการนี้ถูกจ้างมา นั่นก็ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอยู่แล้วครับ อย่าไปปฏิบัติ อย่าไปสั่งห้าม อย่าไปกีดกันไม่ให้เขาเข้ามาฟัง ----------

ผมคิดว่ารัฐบาลต้องสั่งออกไปครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดคนใด เจ้าหน้าที่ของรัฐคนใด ประพฤติปฏิบัติอย่างนี้ถือเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง ถือเป็นเรื่องปฏิบัติเกินคำสั่งของรัฐบาล หรือรัฐบาลต้องบอกไปเลยว่ารัฐบาลไม่เคยมีคำสั่งอะไรในลักษณะนี้ ผมเชื่อว่าอาจจะเป็นไปได้ว่ามีเจ้าหน้าที่รัฐบางคนอยากจะเอาอกเอาใจรัฐบาลโดยไม่รู้ว่าเป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ละครับที่ชี้ให้เห็นชัดเจนว่า แม้แต่ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในบ้านเมืองจำนวนไม่น้อยก็ไม่เข้าใจหลักการสำคัญของสิทธิมนุษยชน และผมอยากจะเรียนฝากบอกไปเลยครับว่า การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ ๆ ในโลกนี้ในหลาย ๆ ประเทศนั้น ไม่ใช่เรื่องของความอดอยากยากจนครับ การเปลี่ยนแปลงการปกครองในหลาย ๆ ประเทศ เปลี่ยนแปลงรัฐบาลในหลาย ๆ ครั้งนั้น เป็นเพราะประชาชนขาดซึ่งสิทธิเสรีภาพ ขาดซึ่งสิทธิมนุษยชน เพราะฉะนั้นผมจึงไม่อยากให้รัฐบาลนี้นั้นไปใช้วิธีการใด ๆ ก็ตาม ไปกีดกัน ไปละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือสิทธิเสรีภาพของใครก็ตามในประเทศนี้ โดยเฉพาะของพี่น้องประชาชนผู้บริสุทธิ์ทั่ว ๆ ไป ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วมีหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนในรายงานฉบับนี้ แต่ผมเพื่อสนองเจตนารมณ์ของท่านประธานที่อยากจะให้ประหยัดเวลา ผมอยากจะพูดเรื่องเดียวครับ คือเรื่องเสรีภาพของสื่อมวลชน ถึงแม้รายงานฉบับนี้จะรายงานตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นประมาณปี ๒๕๔๕ ท่านบอกว่ามีการละเมิดเสรีภาพของสื่อมวลชน ๘ เรื่อง สิ่งที่ผมอยากจะสอบถามคณะกรรมการก็คือว่านับตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ จนถึงปัจจุบันนี้ การละเมิดเสรีภาพของสื่อมวลชนนี้นะครับ ละเมิดสิทธิของสื่อมวลชนมีเพิ่มมากขึ้นจากปี ๒๕๔๕ หรือลดลง อยากจะฝากให้ท่านช่วยชี้แจงช่วยตอบด้วย และการละเมิดในลักษณะนี้ ในส่วนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้สามารถแก้ไขให้ลุล่วงไปได้หรือไม่ อย่างไร หรือท่านได้ดำเนินการอย่างไรบ้าง อาจจะยกตัวอย่างเป็นบางเรื่องนะครับ เพราะผมมีความเห็นว่าเสรีภาพของสื่อมวลชน สิทธิของสื่อมวลชนนั้นเป็นหัวใจสำคัญอีกประการหนึ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เสรีภาพของสื่อมวลชนนั้นก็คือเสรีภาพของประชาชนครับ จึงอยากจะให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นให้ความสำคัญของเรื่องนี้เป็นอย่างมาก และที่สำคัญที่สุดอีกเรื่องหนึ่งก็คือในข้อจำกัดและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ได้รายงานไว้ในเอกสารรายงานฉบับนี้นั้น

ผมอยากจะเรียนสอบถามว่าปัญหาอุปสรรคของท่านทั้งหลายนี้ โดยเฉพาะข้อที่ ๒ เรื่องการประสานงานกับกลไกภาครัฐ พูดง่าย ๆ ว่ากลไกภาครัฐไม่ค่อยได้ประสานงานกับท่านนี้ ขณะนี้มาถึงปี ๒๕๔๔ แล้วนี้นะครับ ท่านยังเป็นปัญหาเดิมอยู่หรือไม่ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องบางส่วนยังไม่เข้าใจภารกิจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ ทั้งในส่วนของตนเองและในส่วนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ยังมีอยู่หรือไม่ การตรวจสอบข้อเท็จจริง การได้รับความร่วมมือต่าง ๆ รวมทั้งขั้นตอนที่ท่านนายกรัฐมนตรีสั่งการและรัฐสภาดำเนินการตามที่กฎหมายบัญญัติยังไม่ปรากฏเป็นรูปธรรม ขณะนี้ปรากฏเป็นรูปธรรมบ้างหรือไม่ การจัดสรรงบประมาณและอัตราบุคลากรให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ยังมีข้อจำกัดและขาดความคล่องตัว เมื่อพิจารณาจากเรื่องร้องเรียนของประชาชน สิ่งเหล่านี้ยังเป็นปัญหาของท่านอยู่หรือไม่ อยากให้ท่านช่วยชี้แจง เพราะขณะนี้ปี ๒๕๔๔ แล้วครับ และที่สำคัญที่สุดอีกอย่างหนึ่งก็คือว่า งบประมาณรายรับรายจ่ายของท่าน ไม่ทราบว่าเพิ่มมากขึ้นจากปี ๒๕๔๕ มากน้อยแค่ไหน แต่สิ่งที่ผมอยากจะฝากไว้เป็นเรื่องสุดท้ายนี้ก็คือว่าอยากจะให้งบดำเนินการของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นมากกว่างบบุคลากร ในรายงานของปี ๒๕๔๕ นี้ ระบุว่างบบุคลากรในงบประมาณ ๕๔ ล้านบาทของท่านนั้น เป็นงบบุคลากรถึง ๒๔ ล้านบาท เป็นงบลงทุน ๑๑ ล้านบาท เป็นงบดำเนินการเพียง ๑๙ ล้านบาท จึงอยากจะฝากให้ท่านไว้ด้วยครับ เพราะคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นเป็นคณะกรรมการที่ผมคิดว่าเป็นองค์กรอิสระที่ยังเป็นความหวังของพี่น้องประชาชน อย่าให้ความหวังนี้ได้ถูกพังทลายลงไป จึงขอฝากให้ท่านได้ทำงานให้เต็มที่เพื่อปกป้องรักษาสิทธิของมนุษยชนในประเทศไทยครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสุทัศน์ครับ สั้น ๆ เลยนะครับ จะได้ให้ทางกรรมการได้ตอบนะครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขออนุญาตใช้เวลาสั้น ๆ ในการอภิปรายรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ประการแรก ผมขอถือโอกาสนี้ชื่นชมทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชุดนี้ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นท่านผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการต่อสู้และปฏิบัติงานด้านสิทธิมนุษยชนมาเป็นระยะเวลานานจนเป็นที่ประจักษ์ โดยเฉพาะขออนุญาตเอ่ยชื่อท่านสุนี ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้มีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ในการให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และขณะเดียวกันรัฐบาลโดยท่านชวน หลีกภัย ได้ปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มอบหมายให้กระทรวงยุติธรรมขณะนั้น กระผมเป็นรัฐมนตรีดำเนินการเสนอกฎหมายฉบับนี้ แต่ได้มีบทบัญญัติหลายประการที่ยังไม่สอดคล้องและเป็นความบกพร่องอยู่ ซึ่งกว่ากฎหมายฉบับนี้จะผ่านออกมาได้นั้น ก็ลำบากลำบนเหลือเกิน ท่านอาจารย์เกียรติคุณ ประดิษฐ์ และหลายที่อยู่ข้างบนคงจะทราบดี บทบัญญัติดังกล่าวนั้น กระผมอยากจะให้ทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก็ดี และ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ดี ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ และสอดคล้องกับแนวทางที่จะปกป้องสิทธิมนุษยชนของประชาชน กล่าวคือข้อบกพร่องที่น่าจะต้องเพิ่มเติม ท่านก็ได้บรรจุไว้แล้วในนี้ กระผมขออนุญาตอ่านอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการตอกย้ำและเรียกร้องให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมดำเนินการปรับปรุงและแก้ไข กล่าวคือความเป็นอิสระและคล่องตัวในการบริหารงาน โดยน่าจะเสนอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคลและเป็นอิสระ ขณะนี้สังกัดรัฐสภายังมีปัญหาอยู่บ้างในการปฏิบัติงานทั้งบุคลากรและงบประมาณ ซึ่งการเป็นอิสระดังกล่าวนั้นต้องไม่ใช่ส่วนราชการ และสามารถเสนองบประมาณต่อรัฐสภาได้โดยตรง ไม่ต้องเสนอผ่านคณะรัฐมนตรี

ประการที่ ๒ การเพิ่มอำนาจหน้าที่ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสามารถเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญให้วินิจฉัยข้อกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้ รวมทั้งสามารถทำหน้าที่แทนผู้เสียหายได้ในการนำคดีขึ้นสู่ศาลปกครอง กระผมเชื่อว่าถ้าสามารถแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ ใน ๒ ประเด็นนี้ได้แล้ว จะสามารถเอื้อประโยชน์ต่อประชาชนอย่างที่สุด จริงอยู่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๓๖ ได้บัญญัติไว้ว่า เมื่อครบมา ๕ ปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม

การทุจริตแห่งชาติมีอำนาจทำรายงานเสนอความเห็นต่อรัฐสภา และคณะรัฐมนตรี ที่เกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่นได้ ไม่ได้ระบุถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่กระผมคิดว่าเมื่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นส่วนหนึ่งที่เสนอออกมาเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ และเป็นองค์กรอิสระส่วนหนึ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน น่าจะอนุโลมใช้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๓๖ ในการเสนอแก้ไขกฎหมายได้ จึงฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ดำเนินการเดินเรื่องต่อไปโดยรีบด่วนด้วย

ประการที่ ๓ ครับ เรื่องนี้คงจะเป็นเรื่องทวงเรื่องเก่า กล่าวคือ มีการพิจารณาวาระปฏิญญาสากลสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ที่ครบรอบ ๕๐ ปี ในปี ๒๕๔๑ รัฐบาลขณะนั้นคือรัฐบาล ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการจัดทำนโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทด้านสิทธิมนุษยชน มีท่านอานันท์ ปันยารชุน เป็นประธาน และต่อมาเมื่อทำแผนแม่บทดังกล่าวนั้นเสร็จแล้ว ท่านอาจารย์เกียรติคุณ ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี ที่ท่านนั่งอยู่ข้างบนนี้ละครับ ได้กรุณาเป็นประธานคณะกรรมการในการทำประชาพิจารณ์ และได้เสนอคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีในขณะนั้นได้อนุมัติเห็นชอบนโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ปี ๒๕๔๓ เป็นมติคณะรัฐมนตรีขณะนั้น และรัฐบาลหลังจากนั้นมาจนถึงปัจจุบันนี้ยังไม่มีการแก้ไขและเปลี่ยนแปลงมติดังกล่าวนั้นแต่ประการใด ฉะนั้นมติดังกล่าวนั้นจึงผูกพันต่อรัฐบาลนี้ที่จะต้องปฏิบัติตาม หากไม่ปฏิบัติตามก็ยกเลิกมติไปครับ แต่เมื่อยังมีมติดังกล่าวนั้นอยู่จึงจะต้องปฏิบัติตาม ----------

ซึ่งแผนแม่บทดังกล่าวนั้นมีข้อความที่มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการตามแผนดังกล่าว แต่จนถึงปัจจุบันนี้ความคืบหน้าของการดำเนินการภาครัฐยังน้อยมาก กระผมเชื่อว่าถ้าหากรัฐบาลนำแผนแม่บทนั้นไปปฏิบัติการตามเนื้อความที่ระบุไว้ในแผนแม่บท เหตุการณ์หลาย ๆ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ผ่านมาใน ๓ – ๔ ปีนี้อาจจะเบาบางและอาจจะไม่เกิดขึ้นก็ได้ การละเมิดสิทธิมนุษยชนก็อาจจะเบาบางและอาจจะไม่เกิดขึ้นก็ได้ กระผมจึงขอฝากเรื่องนี้ในฐานะที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นผู้ที่จะต้องไปบังคับใช้ให้เป็นไปตามแผนแม่บทดังกล่าว ได้กรุณานำหยิบขึ้นมาปัดฝุ่นและดำเนินการตามแผนแม่บทนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางที่จะแก้ปัญหาให้กับประชาชนครับ ท่านประธานผมขออนุญาตรบกวนเวลาเพียงเท่านี้ครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านกรรมการครับ ท่านศาสตราจารย์เกียรติคุณ ประดิษฐ์ครับ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี (กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์เกียรติคุณ ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานคณะกรรมการร่างรายงานประจำปีของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๕ นี้ ก่อนอื่นขอกราบเรียนขอบพระคุณต่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลาย ที่ได้กรุณายกย่องแล้วก็พอใจในผลงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเท่าที่ได้ปฏิบัติมาแล้ว ๓ ปีเศษ เกือบ ๔ ปี คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทั้งที่อยู่ ณ ที่นี้ ๓ ท่าน และมิได้อยู่ในที่นี้ขอยืนยันว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้ จะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นองค์กรอิสระ ไม่ถูกครอบงำจากฝ่ายการเมืองฝ่ายใดทั้งสิ้น เราจะทำงานเพื่อทุกข์ยากของประชาชนคนไทย ซึ่งคนเหล่านี้นั้นก็อาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้ และเป็นคนที่เลือกตั้งท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติมาทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน เราจะไม่ผูกพันกับการเมือง ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้านทั้งสิ้น แต่เราจะทำงานอย่างตรงไปตรงมาด้วยความสุจริตยุติธรรม ผมขอกราบเรียนตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ข้อด้วยกัน

ข้อแรกทีเดียวนั้นก็เกี่ยวข้องกันกับตอนที่ ๖ เรื่องของอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชแห่งชาตินั้น ข้อที่ ๑ ก็คือการจัดตั้งองค์กรนี้ซึ่งเป็นองค์กรใหม่ รายงานประจำปี ๒๕๔๕ นี้ทำในสิ้นปีแรกของการดำเนินการจึงประสบปัญหาอุปสรรค แต่ว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก็ได้ส่งเรื่องนี้ให้กับสภาผู้แทนราษฎรเมื่อปีเศษมาแล้ว เพิ่งจะได้มีการพิจารณา ณ ที่นี้นะครับ แล้วก็เมื่อส่งมาแล้วทางสภาผู้แทนราษฎรก็ได้นำมาพิจารณาในวันนี้ ส่วนปี ๒๕๔๖ นั้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่ว่าจะนำส่งท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติในระยะเวลาต่อไปนะครับ เรื่องลักษณะขององค์กรที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นทำงานเป็นเอกเทศเป็นอิสระนะครับ แต่ว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นเป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามกฎของ ก.ร. ทุกประการ เพราะฉะนั้นความแตกต่างระหว่างความเป็นองค์กรอิสระของคณะกรรมการกับความเป็นข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นเป็นสิ่งหนึ่งซึ่งไปด้วยกันในชั้นแรกไม่ค่อยจะดีนัก แต่ขณะนี้การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขต่าง ๆ นั้นทำให้การทำงานนั้นกลมกลืนและประสานกันได้ด้วยดีแล้วนะครับ ปรากฏว่าอัตรากำลังนั้นเดิมเรามีอัตรากำลังเพียง ๔๐ คนในสำนักงาน แต่ขณะนี้มีอัตรากำลังทั้งสิ้น เป็นข้าราชการ ๑๐๒ คนนะครับ ----------

ส่วนงบประมาณนั้นในปี ๒๕๔๕ เราได้รวมทั้งสิ้น ๖๔ ล้านบาท ซึ่งเป็นปีแรกต้องจัดซื้อจัดหาอะไรต่าง ๆ ค่อนข้างจะมากนะครับ พอมาในปี ๒๕๔๘ นี้ เราได้ ๙๓ ล้านบาท ก็เพิ่มขึ้นมานิดหน่อย ๙๓ ล้านบาทนี้ กระผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่าจำนวนเงินที่จำเป็นจะต้องใช้ทุกด้าน โดยเฉพาะในด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา ซึ่งท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ย้ำนักย้ำหนาในเรื่องของสิทธิมนุษยชนศึกษาที่จะให้หลักสูตรต่าง ๆ ของโรงเรียน ทั้งชั้นประถมและชั้นมัธยมนั้นได้บรรจุในเรื่องของสิทธิมนุษยชนไว้ให้เริ่มตั้งแต่เริ่มแรก คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่ได้ละเลยในเรื่องนี้เลย แม้กระทั่งในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เราก็มีบรรจุหลักสูตรของสิทธิมนุษยชนให้ เนื่องจากว่าการทำงานระหว่างคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกับเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นไม่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีความชักช้า ล่าช้า แล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีจำนวนมากละเลยต่อการที่จะปฏิบัติตามสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามหมวด ๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพราะฉะนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องบรรจุหลักสูตรในเรื่องสิทธิมนุษยชนให้แก่โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เรายิ่งมีข่าวของการปฏิวัติรัฐประหารอะไรออกมาย่อย ๆ เล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ทำให้เราค่อย ๆ รู้สึกว่าปัญหาอันนี้ ถ้าหากว่ามีการปฏิวัติรัฐประหารจริง เปลี่ยนแปลงการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขในลักษณะอย่างนี้แล้วบ้านเมืองจะถอยหลังไปไม่น้อยกว่าครั้งละ ๑๕ ปี ๒๐ ปี เพราะฉะนั้นการที่จะให้ความรู้แก่บรรดาโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าก็ดี โรงเรียนนายเรือก็ดี โรงเรียนนายเรืออากาศก็ดี จึงเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะต้องให้เข้าใจถึงสิทธิมนุษยชน หรือศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์แก่บุคคลเหล่านี้ตั้งแต่เริ่มแรกนะครับ กระผมขอกราบเรียนว่าในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานภาครัฐนั้นในระยะเริ่มต้นก็ย่อมจะมีความขลุกขลักบ้างเป็นธรรมดา เพราะฉะนั้นในรายงานประจำปี ๒๕๔๕ เราจึงได้เขียนไว้ว่ายังไม่เป็นรูปธรรม ความเข้าใจของบรรดาข้าราชการในหน่วยงานของรัฐก็ดี รัฐวิสาหกิจก็ดี หรือในหน่วยงานแม้กระทั่งภาคเอกชนก็ดี ยังไม่เป็นที่แจ่มแจ้งนัก โดยเฉพาะในเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชนหรือแนวนโยบายแห่งรัฐในหมวดที่ ๕ เพราะฉะนั้นการทำความตกลง ทำความเข้าใจกับหน่วยงานของรัฐเพื่อจะให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันนั้นจึงเป็นเรื่องที่ยากลำบากมากในการที่จะทำ เพราะเขาไม่ได้อ่านรัฐธรรมนูญกัน เขาไม่ได้ศึกษาว่ารัฐธรรมนูญนั้นบัญญัติไว้ว่าประการใดนะครับ

แม้แต่กฎหมายที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้หลายมาตราทีเดียวนะครับ ที่บัญญัติว่าให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ นี้มีหน้าที่ที่จะได้ทำการปรับปรุง แก้ไขกฎหมายต่าง ๆ นั้นให้ตรงตามที่เป็นบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แต่ว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ไม่ได้สนใจในการที่จะดำเนินการเสนอให้รัฐมนตรีเปลี่ยนแปลงแก้ไขต่าง ๆ อย่างมาตรา ๕๖ ก็ดี มาตรา ๖๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็ดี มาตรา ๕๕ ก็ดี เป็นเรื่องที่ประชาชนจำเป็นที่จะต้องมีส่วนร่วมในการที่จัดทำโครงการใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นโครงการของรัฐ หรือโครงการของเอกชนนะครับ ซึ่งรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่าให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการนี้ กฎหมายฉบับนี้เป็นเวลา ๘ ปีไปแล้วก็ยังไม่มีวี่แววว่าจะได้มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขึ้นมา ทำไมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่เสนอรัฐบาลหรืออย่างไร ----------

เปล่าเลยครับ เราเสนอทั้งรัฐสภา เราเสนอทั้งรัฐบาลนะครับ เราเสนอผ่านไปยังคณะรัฐมนตรีว่า รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้หลายมาตราทีเดียวที่ขอให้รัฐบาลเร่งดำเนินการในเรื่องนี้ มิฉะนั้นการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะไม่สามารถเป็นไปตามครรลองแห่งประชาธิปไตยตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ได้นะครับ จนบัดนี้ ๘ ปีแล้วครับ ยังมีอีกหลายมาตราที่ยังไม่ได้มีการออกพระราชบัญญัติออกมารองรับนะครับ กระผมขอไปถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับได้มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติถามถึงว่า ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๐ กล่าวว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ รวมทั้งมีอำนาจอื่นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ก็ได้กำหนดบทลงโทษต่าง ๆ เอาไว้อย่างนี้นะครับ แต่เราเองยังไม่ได้เคยฉกฉวยโอกาสในการที่จะดำเนินการอย่างนี้ เราใช้หลักไกล่เกลี่ยการที่มีผู้มาร้องเรียนการละเมิดสิทธิมนุษยชนของราษฎรต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นนะครับ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะมาตรวจสอบโดยการซักไซ้ไล่เลียงนะครับ สอบสวนทั้ง ๒ ฝ่าย วัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ที่แท้จริงของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นไม่อยากให้มีความแตกแยก ไม่อยากให้มีความไม่สมัครสมานฉันท์กันนะครับ ดังนั้นประเด็นของการประนีประนอมไกล่เกลี่ยทำให้เกิดความเข้าใจตกลงกันได้ด้วยดีนั้นจึงเป็นสิ่งที่พึงประสงค์ ยกเว้นแต่ว่า การละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้นเป็นไประหว่างเอกชนกับรัฐบาล กับหน่วยงานของรัฐบาลในกรณีเช่นนั้นเราก็จะต้องดำเนินการให้เป็นไปอย่างตรงไปตรงมานะครับ กระผมขอกราบเรียนว่าเมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งเรื่องโครงการท่อก๊าซไทย – มาเลเซีย ความรุนแรงที่เกิดขึ้นนั้นแล้วอภิปรายในการที่จะให้ส่งต่อไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีสิทธิ มีอำนาจในการที่จะตรวจสอบหรือไม่ ในเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ดำเนินคดีไปแล้วนั้น ก่อนการดำเนินคดีนะครับ เราได้เชิญรัฐมนตรี เราได้เชิญข้าราชการชั้นผู้ใหญ่หลายท่านทีเดียวครับ เพื่อมาให้ข้อเท็จจริงชี้แจงนะครับ แต่ท่านปฏิเสธที่จะมานะครับ อันนี้ก็เข้าตามมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในกรณีเช่นนี้เมื่อศาลรัฐธรรมนูญตกลงว่า ให้คณะกรรมการ

สิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจในการตรวจสอบได้ แล้วประเด็นที่ว่าบุคคลเหล่านี้ได้ปฏิเสธการมาชี้แจงต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นจะทำอย่างไร อันนี้เป็นข้อสงสัยที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่ทราบว่าจะดำเนินการอย่างไร จึงเป็นหน้าที่ที่รัฐสภาจะต้องรับทราบพิจารณาเรื่องนี้ และนำไปดำเนินการ หรือแนะนำให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าจะดำเนินการประการใดกับบุคคล ๘ คนเหล่านี้นะครับ อันนี้เป็นต้น เรามีประเด็นหลาย ๆ ประเด็นทีเดียวที่เรายังไม่อาจที่จะดำเนินการให้ตรงไปตรงมาได้นะครับ ในเรื่องของจำนวนผู้ที่มาร้องเรียนในปีพุทธศักราช ๒๕๔๕ นั้น เรื่องของชาติพันธุ์นั้นเป็นเรื่องที่กำลังลุกลามอยู่อย่างมาก เพราะฉะนั้นก็มีความจำเป็นที่ประเด็นนี้กึ่งค่อนข้างจะสูง

ซึ่งอีกเรื่องหนึ่งก็เรื่องกระบวนการยุติธรรมนะครับ กระบวนการยุติธรรมนั้นกระผมกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านประธานครับ เรื่องของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกระบวนการยุติธรรมนั้นยังมีความไม่เรียบร้อย แล้วก็การดำเนินการเพื่อที่จะขอทำความเข้าใจกับผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติคนก่อน ๆ นั้นไม่ประสบผลสำเร็จ เราทำหนังสือขอพบไป ก็ปรากฏว่าท่านให้ไปพบกับนายตำรวจชั้นผู้น้อย ซึ่งไม่ใช่ผู้ถือนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติแต่ประการใดนะครับ เพราะฉะนั้นเวลาที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขอพบประธานศาลฎีกา คำตอบตอบมาใน ๒ – ๓ วันเท่านั้นเอง ----------

แต่ของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาตินั้นใช้เวลานาน แล้วก็ส่งมาให้พบนายตำรวจชั้นผู้น้อย อันนี้เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งผมก็บอกแล้วว่ามันไม่สามารถจะดำเนินการให้เป็นรูปธรรมได้ ความสัมฤทธิผลของการทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น เนื่องจากว่าระยะเวลาที่ผ่านมา ช่วงระยะเวลา ๓ ปีแรกนี้ก็จะกราบเรียนให้ที่ประชุมอย่างตรงไปตรงมาว่า เป็นความสัมฤทธิผลที่น่าพอใจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่ยังไม่สัมฤทธิผลอย่างสูงสุดนะครับ การที่จะให้จำนวนของผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนลดลงตามเวลาที่ผ่านไปนั้นยังเป็นสิ่งที่ยากอยู่ จำนวนผู้ที่ร้องเรียนการละเมิดสิทธิมนุษยชนจะมีเยอะจำนวนมากอยู่ตลอดเวลานะครับ เราเหลือเวลาอีกเพียงหนึ่งปีครึ่งก็ถึงเวลาที่จะหมดวาระแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นการทำงานต่าง ๆ ในขณะนี้ปัจจุบันนี้จึงเร่งรีบในการที่จะทำรายงานการตรวจสอบให้เป็นที่เรียบร้อย ผมขอย้ำอีกประการหนึ่งก็คือเรื่องของสิทธิของมนุษยชนศึกษา เราเห็นความสำคัญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่งและเราอยากจะได้งบประมาณเพิ่มเติมในการที่จะดำเนินการในเรื่องสิทธิมนุษยชนศึกษา เราไปกันทั่วทุกภาค เกือบจะทุกจังหวัดของประเทศ เพื่อดำเนินการทำความร่วมมือกับสถาบันราชภัฏและโรงเรียนต่าง ๆ ในต่างจังหวัด กระผมเองเท่าที่ได้โน้ตเอาไว้สำหรับข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็หมดเพียงแค่นี้นะครับ ผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานที่จะให้คุณวสันต์ พานิช ชี้แจงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ทำไปยังบรรดาคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาครับ

(การประชุมมาถึงตอนนี้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ค่ะ อย่างไรก็สรุปให้กระชับนะคะ เนื่องจากว่าขณะนี้ได้เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ซึ่งเป็นการประชุมในภาคบ่ายแล้วนะคะ แล้วเดี๋ยวจากท่านแล้วก็จะให้ท่านรองนายกชิดชัยได้ชี้แจงอีก เชิญค่ะ

นายวสันต์ พานิช (กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ) : กราบเรียนท่านประธานสภานะครับ ผม วสันต์ พานิช กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ อยากเรียนอย่างนี้ครับ เนื่องจากตลอดระยะเวลาที่เราทำงานมานี่ ที่เราประสบปัญหาก็คือ

ว่าส่วนใหญ่แล้วหน่วยงานของรัฐก็ถือกฎหมายเดิมในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งกฎหมายเดิมนี้ถ้าเกี่ยวข้องต่าง ๆ แล้ว ไม่ว่ากรณีของฐานทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ กฎหมายป่าไม้ กฎหมายประมง กฎหมายอื่น ๆ ต่าง ๆ นานา จะเห็นได้ชัดเจนว่าเราก็นำเสนอแล้วว่ากฎหมายเหล่านั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เมื่อขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญเราก็เสนอทางออก โดยการที่ให้รัฐหันกลับมามองถึงเรื่องสิทธิของชุมชนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ เพราะปัจจุบันนี้หลายโครงการที่เกิดปัญหาขึ้น เนื่องจากว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐคำนึงถึงแต่เพียงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยถามแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่พอมาถามชุมชนแล้วนี้ หน่วยงานของรัฐก็จะตั้งคำถามอีกว่าชุมชนนั้นคืออะไร กลายเป็นว่ามิติของชุมชนหายไปเลย เนื่องจากว่ากฎหมายลูกไม่ได้ออกมารองรับตรงนี้ นอกจากนี้แล้วยังมีกฎหมายกำหนดให้การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อกระบวนในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๙ ก็ยังไม่มีออกมา เป็นแต่เพียงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่ได้ออกมา เมื่อปี ๒๕๓๙ แล้วก็มีการปรับปรุงใหม่ ปี ๒๕๔๘ นี้เองก็ตาม แต่ว่าก็ยังไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญอีกเช่นเดียวกัน นอกจากนี้แล้วก็ยังมีส่วนของกฎหมายที่ให้ภาคประชาชนหรือชุมชนมามีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ เองก็ตามที่เรานำเสนอไปตั้งแต่แรก พร้อมกับโครงการท่อส่งก๊าซไทย – มาเลเซีย โรงแยกก๊าซ ----------

แล้วก็รวมทั้งกรณีโรงไฟฟ้าหินกรูด–บ่อนอก ก็เช่นเดียวกันนะครับ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะทำให้เห็นว่า เมื่อพอขาดกฎหมายมารองรับแล้วทำให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติก็ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ซึ่งเราเองก็ได้เสนอต่อไปแล้วนะครับว่าในกรณีที่ยังไม่มีกฎหมายลูกออกมาใช้บังคับ รัฐชอบที่จะต้องออกกฎกระทรวงหรือกฎบัญญัติอะไร หรือระเบียบอะไรก็แล้วแต่ ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ซึ่งปัจจุบันนี้ก็มีหน่วยงานของรัฐอยู่บางส่วนแล้วนะครับ ที่มีการปรับปรุงกฎ ระเบียบ จนกระทั่งร่วมทำงานกับเราได้ด้วยดี ดังนั้นข้อมูลจากรายงานปี ๒๕๔๕ จนถึงปัจจุบัน สถานการณ์ก็ได้เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากว่าหน่วยงานของรัฐส่วนใหญ่แล้วตอนนี้ประมาณ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ที่ร่วมมือกับเราอย่างดี โดยให้ข้อมูลข่าวสาร ชี้แจงเอกสารกับเรานะครับ ฉะนั้นการทำงานปัจจุบันนี้นะครับ จะเรียกได้ว่าก็ค่อนข้างที่จะราบรื่น เพียงแต่ว่าเรื่องปัญหา เรื่องสื่อมวลชนที่ท่านอาจารย์หมอเรียนต่อที่ประชุมนี้นะครับ ก็คือว่าเนื่องจากว่าข้อจำกัดของเราตรงที่ว่าต้องเป็นข้าราชการสังกัดรัฐสภาทำให้การได้มาของเจ้าหน้าที่ของเรามีข้อจำกัดอยู่บ้างตรงที่ว่าต้องเป็นข้าราชการเท่านั้น ดังนั้นเป็นการปิดโอกาสที่จะทำให้เราไม่สามารถรับบุคลากรจากภายนอกเข้ามาในการที่เข้ามาทำงานที่จะขยายโอกาสในการทำงานให้รวดเร็วขึ้น ดังนั้นขณะนี้การตรวจสอบของเราส่วนใหญ่แล้วลุล่วงไปด้วยดีส่วนใหญ่แล้ว แต่ปัญหาก็คือว่าขาดรายงานที่จะต้องเขียนออกมานะครับเหลืออยู่ขั้นตอนสุดท้ายซึ่งว่าจำเป็นต้องเร่งรัดบุคลากรในการที่จะจัดดำเนินการตรงนี้ครับ ขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เรียนเชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีค่ะ

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนะครับ ก่อนอื่นก็ต้องขอขอบคุณคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และท่านสมาชิกสภาที่ได้กรุณาอภิปรายนะครับ จากการที่ผมมานั่งอยู่นี่ประมาณ ๒ ชั่วโมงเศษ ๆ ก็รู้สึกว่าได้ประโยชน์จากข้อสังเกตมากมายหลายประการนะครับ จึงเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์

กับผมในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนะครับ ก่อนอื่นก็อยากจะขอเรียนชี้แจงว่า แนวนโยบายของรัฐบาลที่จากการให้ความคุ้มครองสิทธิมนุษยชนก็คงไม่แตกต่างจากนโยบายของคณะกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินะครับ เพราะนโยบายนี้ได้บรรจุไว้ในนโยบายของรัฐที่เป็นวาระอยู่แล้วว่า เราจะให้การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน แล้วจะให้ประชาชนเข้าถึงความยุติธรรมให้มากที่สุดที่จะมากได้ตามลำดับ อันนี้เป็นสิ่งที่เราได้กำหนดไว้ และในหลาย ๆ งานก็อยู่ในความรับผิดชอบของกระผม ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องหน้า ๘ ที่พูดถึงเรื่องสิทธิในกระบวนการยุติธรรม สิทธิในชาติพันธุ์ สิทธิในการมีส่วนร่วมต่าง ๆ หลายประเด็นอยู่ในความรับผิดชอบของกระผมนะครับ ซึ่งผมมีหน้าที่อยู่แล้ว อย่างที่ว่า ตัวอย่างว่าท่านเจอผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้น ผมรับปากที่จะเป็นคนกลางเองที่จะให้ท่านคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เจอกับผู้บริหารสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยตรงเลย ผมอาสาจะจัดให้ ถ้าเผื่อมันยาก ผมว่าไม่ยากหรอกครับที่จะดำเนินการในสิ่งเหล่านี้นะครับ สำหรับในด้านความร่วมมือนั้นผมเรียนอย่างนี้นะครับว่า ในฐานะผมก็เคยเป็นอดีตข้าราชการมาก่อน ผมเชื่อว่าข้าราชการหลาย ๆ ฝ่าย ในอดีตผมเชื่อว่าปัจจุบันนี้เข้าใจมากขึ้น ในอดีตอาจจะมีความระแวงระวังตัวมากขึ้นในเรื่องข้อมูล ในเรื่องที่จะถูกปิดนะครับ ผมเองก็เคยเป็นขาประจำไปเจอกับท่านในหลาย ๆ ครั้ง แล้วก็เชื่อว่าท่านเองก็ต้องให้สิ่งที่เป็นประโยชน์ ให้ข้อคิดสามารถที่ทำงานเพื่อให้เราดีขึ้นนะครับ เป็นสิ่งที่ไม่น่าระแวงระวัง เพราะเรามีจุดร่วมกันที่ว่าจะให้เกิดความยุติธรรมเกิดขึ้น ผมเชื่อว่าไม่มีปัญหา โดยเฉพาะที่ผมอยู่ในตำแหน่งนี้ ผมเองในอาทิตย์ต่ออาทิตย์ต้องลงนามให้กับข้าราชการในกำกับดูแลอยู่มาชี้แจงต่อกรรมาธิการของสภา ไม่ว่าจะเป็นสภาผู้แทนหรือวุฒิสภา สัปดาห์หนึ่งเป็นหลายแฟ้มนะครับ แล้วผมก็เชื่อว่าข้าราชการส่วนใหญ่ที่มาอยู่นี้ จะมีบางรายที่ไม่มาก็มีประธานกรรมาธิการฟ้องไปตั้งแต่ผมมาดำรงตำแหน่งการเมืองมาเพิ่งมี ๑ ราย ----------

ที่บอกว่าไม่ได้รับความร่วมมือ ผมอยากจะเรียนชี้แจงอย่างนี้นะครับว่า ผมก็ได้ทำหนังสือไปถึงหน่วยงานว่าทำไมถึงไม่ไป เราก็ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ ในส่วนของกระทรวงยุติธรรมเองก็มีกรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพนะครับ กรมนี้ถูกตั้งขึ้นมาก็เพื่อที่จะมาทำงานร่วมมือกับท่าน เดิมที่ยังไม่มีหน่วยงานนี้ พอมีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ก็ไปอยู่ที่ สลน. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปัจจุบันนี้โอนความรับผิดชอบมาอยู่ที่กรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพที่จะทำงานร่วมกับท่านนะครับ เพราะฉะนั้นในส่วนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นแผนแม่บทฉบับที่ ๑ ขณะนี้กรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพก็ไปนำมาปัดฝุ่นแล้วไม่ได้ทิ้ง ที่ว่าจะมีสภาพการบังคับอย่างไรนะครับ และในขณะเดียวกันเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๘ ก็มีการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนสังคมไทยจากมาตรฐานสู่การปฏิบัติ เราก็วางแผนที่จะไปสู่การเขียนแม่บท ฉบับที่ ๒ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีเองก็รับที่จะเป็นประธาน โดยตัวผมจะเป็นเลขา ก็คงจะมีกรรมการทั้ง ๒ ฝ่ายนี้ร่วมกันดำเนินการ เพราะฉะนั้นในเรื่องความร่วมมือในเรื่องนโยบายของรัฐบาลชัดเจนนะครับไม่มีปัญหาใด ๆ ทั้งนั้นนะครับ

ส่วนเรื่องการเผยแผ่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับให้เคารพสิทธิมนุษยชน โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์นี่ ผมเรียนว่าเราทำมาอย่างต่อเนื่องนะครับ โดยตัวผมเองก็เป็นอาจารย์ตำรวจจะไปบรรยายทุกหลักสูตร ก็ได้เตือนว่าให้ไปดูรัฐธรรมนูญ ให้ไปดูสิ่งเหล่านี้ เพราะปัจจุบันนี้มันมีการตรวจสอบกันอย่างละเอียด ไม่ว่าจะเป็นศาลปกครอง ไม่ว่าจะเป็นกรรมาธิการต่าง ๆ ในสภา ไม่ว่าจะเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผมเชื่อว่าข้าราชการตอนนี้ตระหนักในสิ่งเหล่านี้ ตระหนักมาก ตระหนักมากจนถึงเกิดกลัวว่าไม่อยากจะทำอะไรที่จะทำตามหน้าที่แล้วก็ไปละเมิดสิทธิ อันนี้ก็เป็นผลเสียเหมือนกันนะครับ ผมเองผมไม่อยากให้ข้าราชการตำรวจ หรือข้าราชการอื่น ๆ เกร็ง ปฏิบัติตัวไม่ถูกเหมือนกับทางภาคใต้ ผมขอเรียนนิดหนึ่งว่า ข้อมูลที่เรามีอยู่นี่อาจจะแตกต่างกัน อาจจะไม่เป็นปัจจุบัน ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ผมเจอกับทูตมาเลเซียเมื่อประมาณ ๒ เดือนที่แล้ว พอมาเจอกัน เขาพูดแบบข้อมูลอีกฝ่ายหนึ่ง ผมพูดข้อมูลอีกฝ่ายหนึ่ง ผมบอกตอนนี้เรามีปัญหาเรื่องข้อมูลแล้ว เราต้องมาอัพเดท (Up date) ข้อมูลหรืออินฟอร์เมชั่น (Information) กันให้ได้ พอผมเดินทางไปมาเลเซียไปเจอกับท่านรองนายกรัฐมนตรี

ผมก็บอกเรามีปัญหาตรงนี้แล้ว เพราะฉะนั้นท่านมีข้อมูลของท่านอย่างนั้นท่านก็มีสมมุติฐานของท่าน ท่านก็มีโพซิชั่น (Position) หรือจุดยืนของท่านอย่างนั้น ของผมก็มีในลักษณะอย่างนี้ เพราะฉะนั้นการที่จะมาทำข้อมูลให้เป็นปัจจุบันนี่เป็นสิ่งสำคัญที่สุด อย่างกรณี ๑๓๑ คน ตอนนี้เข้าใจตรงกัน ว่าอะไรเกิดขึ้นนะครับ แล้ววันนี้ก็คงจะมีข่าวดี เพราะว่าจะมีการส่งคนมาให้เรา ในนั้น ๑ คนที่ออกหมายจับนะครับ แล้วก็อีก ๑๓๐ คน ก็เป็นการปฏิบัติในระดับเจ้าหน้าที่ เขารู้ว่าเบื้องหน้าเบื้องหลังมันเป็นอย่างไรอยู่ตรงนั้น แล้วผมก็ยินดีนะครับ ที่อยากเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่จะลงไปสอบเรื่องนี้ ผมอยากเห็นความกระจ่างชัด เพราะว่าเราเองถ้าเผื่อเราดูเหรียญ ๒ ด้าน ดูทั้ง ๒ ด้าน ข้อมูลเป็นอย่างไรก็ต้องเป็นอย่างนั้น เราก็ต้องปฏิบัติตามอย่างนั้นไม่มีปัญหา เพราะเราไม่มีอะไรที่จะไปปกปิดซ่อนเร้น หรือแม้กระทั่งปัจจุบันนี้ผมเองก็กำลังตามหา กำลังสรรหา กำลังเสาะแสวงหาว่าใครจะมาเป็นประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ภาครัฐบาล เพราะเราเองเราก็อยากจะทำงานควบคู่ แล้วในขณะเดียวกันก็หวังว่าจะตั้งอนุกรรมการ ๑ ชุด ค้นหาบุคคลที่สูญหายที่กล่าวหาว่าเป็นเงื่อนไขใด ๆ ทั้งนั้น เราอยากจะทำ เพราะเราจะไม่ปกป้องใครทั้งนั้นละครับ แล้วรวมทั้งคดีต่าง ๆ ที่มาเป็นเงื่อนไขเราโอนเข้ามาอยู่กรมสอบสวนพิเศษเป็นคดีพิเศษ ผมเองก็เร่งรัดติดตามว่าอย่างคดีของท่านทนายสมชายไปถึงไหน คดีฆ่าพระสุเทพไปถึงไหน คดีนายเจริญ วัดอักษร ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปถึงไหน เพราะฉะนั้นเราเองเราอยากจะทำจริง ๆ จัง ๆ ขอให้ข้อมูลเราตรงไปตรงมา ผมเองก็พร้อมเปิดใจที่จะทำในสิ่งเหล่านี้อยู่แล้วครับ

ส่วนเรื่องภาคใต้นี่คือ ผมเรียนว่ามันก็มีปัญหาที่สลับซับซ้อนมากทีเดียวนะครับ เพราะฉะนั้นผมเองก็อยากจะกราบเรียนชี้แจงว่าการคุ้มครองสิทธิในฐานะที่ผมดูอยู่ตรงนี้ และก็รวมทั้งผมขออนุญาตเลยว่าในการประชุมสัมมนาวันนั้นท่านนายกรัฐมนตรีเองก็ไปประชุมร่วมก็มีท่านอาจารย์เสน่ห์ก็ไป มีกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหลายท่านไปประชุม เราก็ตกลงกันว่าเราจะเขียนแผนแม่บทฉบับที่ ๒ และก็ในขณะเดียวกันก็จะมีการตั้งกรรมการโดยผมเองจะเป็นเลขานุการในคณะชุดนี้ ผมก็อยากจะกราบเรียนชี้แจงสั้น ๆ เพียงแค่นี้ ขอบพระคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ก็เป็นอันว่าเราได้จบการพิจารณาวาระเรื่องรับทราบรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๕ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้ว ก็เป็นอันว่าจบการประชุมภาคเช้า ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และก็ท่านรองนายกรัฐมนตรีชิดชัย ท่านได้อยู่ในที่ประชุมไม่ได้รับประทานอาหารกลางวันท่านก็คงจะได้ออกไปรับประทานเพราะเดี๋ยวท่านคงต้องมาตอบกระทู้สดอีกนะคะ

ต่อไปเป็นการประชุมภาคบ่ายนะคะ ก่อนจะเริ่มการประชุมขณะนี้มีครูและนักเรียนที่เข้าร่วมแข่งขันตอบปัญหาความรู้เกี่ยวกับรัฐสภาจำนวน ๘๐ คน มาเยี่ยมชมสภาอยู่ ยินดีต้อนรับค่ะ

ระเบียบวาระการประชุมในภาคบ่ายนะคะ ระเบียบวาระแรกก็คือเรื่องของกระทู้สดนะคะ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถามสด

๑.๑.๑ กระทู้ถามสด เรื่อง แผนรองรับบุคลากรผู้ได้รับผลกระทบจากการย้ายสนามบินดอนเมืองไปยังสนามบินสุวรรณภูมิของคุณจณิสตา ลิ่วเฉลิมวงศ์ ถามนายกรัฐมนตรี

ซึ่งวันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม พลเอก ชัยนันท์ เจริญศิริ มาชี้แจง ขณะนี้ท่านมาถึงสภาแล้วใช่ไหม เจ้าหน้าที่เรียนเชิญท่านค่ะ ก่อนที่จะได้ให้คุณจณิสตาได้ขึ้นซักถามนะคะ ก็จะขอชี้แจงถึงการตอบกระทู้ถามสดว่าผู้ถามและผู้ตอบจะใช้เวลาคนละ ๑๐ นาที ๑ กระทู้จะใช้เวลา ๒๐ นาที

จะให้ถาม ๓ ครั้ง ครั้งละ ๔ ๔ และก็ ๒ แต่ว่าถ้าจะถามเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้โดยประมาณก็อยู่ในกระทู้ถาม และผู้ถามและผู้ตอบท่านละ ๑๐ นาทีค่ะ

(สำเนา)

รับที่ ๙๖๐/๒๕๔๘ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๘ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

กระทู้ถามที่ ๐๖๗ ส.

สภาผู้แทนราษฎร

๘ ธันวาคม ๒๕๔๘

เรื่อง แผนรองรับบุคลากรผู้ได้รับผลกระทบจากการย้ายสนามบินดอนเมืองไปยังสุวรรณภูมิ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามสด ถามนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะย้ายสนามบินนานาชาติจากดอนเมืองไปยังสุวรรณภูมิ โดยมีกำหนดเปิดให้บริการในเดือนมิถุนายน ๒๕๔๙ นั้น ปรากฏว่าจะต้องมีการเคลื่อนย้ายบุคลากร ประชาชน และชุมชนเป็นจำนวนมาก ทำให้มีผู้ได้รับผลกระทบเป็นจำนวนไม่น้อย ซึ่งเรื่องดังกล่าวเป็นปัญหาสำคัญที่อยู่ในความสนใจของประชาชนและถือเป็นเรื่องเร่งด่วนที่รัฐบาลจะต้องมีแผนการรองรับปัญหาความเดือดร้อนด้านบุคลากรจากการย้ายสนามบินดังกล่าว

จึงขอตั้งกระทู้ถามสดนี้มาตามมาตรา ๑๘๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ส่วนรายละเอียดจะซักถามในที่ประชุมสภาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จณิสตา ลิ่วเฉลิมวงศ์

(นางสาวจณิสตา ลิ่วเฉลิมวงศ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย

กรุงเทพมหานคร

สำเนาถูกต้อง

(นายสิทธิชัย พิมเสน)

ผู้อำนวยการสำนักการประชุม

ทวีพร พิมพ์ทาน

เชิญคุณจณิสตาค่ะ

นางสาวจณิสตา ลิ่วเฉลิมวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวจณิสตา ลิ่วเฉลิมวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคชาติไทยค่ะ ดิฉันได้ตั้งกระทู้สดถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเรื่องแผนการรองรับด้านบุคลากรผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากการย้ายสนามบินนานาชาติดอนเมืองไปยังสนามบินสุวรรณภูมิค่ะ ท่านประธานที่เคารพคะ ตามที่เราได้ทราบทั่วกันนะคะว่าทางรัฐบาลนั้นได้ประกาศว่าการเปิดใช้สนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ ซึ่งจะต้องมีการย้ายจากสนามบินดอนเมืองไปนั้นคาดว่าประมาณกลางปีหน้า คือเดือนมิถุนายนปี ๒๕๔๙ นั้นน่าจะเปิดให้บริการได้ ดังนั้นถ้านับเวลาตั้งแต่เวลานี้เป็นต้นไปจนถึงเดือนมิถุนายนในปีหน้า ก็เหลือระยะเวลาอีกเพียงแค่ ๖ เดือนกว่า ๆ เท่านั้นเอง ดิฉันคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญและเป็นเรื่องที่เร่งด่วนในหลาย ๆ ประการที่อยากจะสอบถามรัฐบาลถึงแผนการรองรับนะคะ เพราะพวกเราคงจะทราบเป็นอย่างดีว่าสนามบินนานาชาตินั้นต้องถือว่าเป็นหน้าตาของประเทศไทย เป็นห้องรับแขกที่สำคัญของประเทศไทย และต้องถือว่าการย้ายสนามบินในครั้งนี้นั้นนับว่าเป็นปรากฏการณ์ครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์ของประเทศไทยเลยทีเดียว ดังนั้นเมื่อสนามบินนานาชาตินั้นถือว่าเป็นหน้าเป็นตา และเป็นเรื่องสำคัญของประเทศไทยแล้วดิฉันคิดว่ามีอยู่ ๓ องค์ประกอบด้วยกันที่ทุกฝ่ายคงจะต้องพิจารณา ส่วนที่ ๑ ก็คือด้านฮาร์ดแวร์ (Hardware) ส่วนที่ ๒ คือด้านซอฟต์แวร์ (Software) และส่วนที่ ๓ ก็คือฮิวเมน แวร์ (Human ware) ที่ผ่านมานั้นรัฐบาลได้ให้ความสำคัญในเรื่องของฮาร์ดแวร์และก็ซอฟต์แวร์ไปแล้ว เพราะว่ารัฐบาลเองก็ได้มีการลงทุนอย่างมหาศาลแบบที่เราคงไม่ต้องพูดถึงรายละเอียดกัน มีการซักซ้อมการเปิดใช้บริการ การเตรียมความพร้อมในเรื่องของรันเวย์ (Run way) ----------

นั่นคือส่วนของสาธารณูปโภค สาธารณูปการต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นที่สนามบินซึ่งเป็นด้านฮาร์ดแวร์ค่ะ ส่วนในเรื่องของซอฟต์แวร์นั้นก็เป็นเรื่องของระบบการจัดการ ระบบลอจิสติก (Logistic) ต่าง ๆ ที่จะต้องให้มีความพร้อมที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ที่จะมาใช้บริการ แต่ประเด็นสำคัญที่ดิฉันอยากจะสอบถามรัฐบาลในวันนี้ และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชาชนจำนวนมากก็คือเรื่องของฮิวเมน แวร์ค่ะ เพราะเราทราบเป็นอย่างดีนะคะว่าจากข้อมูลนั้นพนักงาน เจ้าหน้าที่ บุคลากร ทั้งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและเจ้าหน้าที่ที่ทำงานในบริษัทเอกชน ๒๐,๐๐๐ กว่าชีวิตที่ทำงานอยู่ที่สนามบินนานาชาติดอนเมืองในปัจจุบันนี้ ถ้ารวมกับสมาชิกในครอบครัวของ ๒๐,๐๐๐ ชีวิต คูณ ๔ เข้าไป ก็ร่วม ๆ เกือบ ๑๐๐,๐๐๐ คน ที่จะต้องได้รับผลกระทบจากการย้ายสนามบินไปยังสุวรรณภูมิ ซึ่งแน่นอนที่สุดค่ะ การเคลื่อนย้ายสนามบินนั้นผลกระทบหนึ่งที่สำคัญและต้องมีการพิจารณาก็คือว่า พนักงาน เจ้าหน้าที่ บุคลากร ๒๐,๐๐๐ กว่าคนนั้น เมื่อย้ายไปแล้ว เขาจะไปพำนักพักอาศัยที่ไหน ปัจจุบันนี้ เราคงทราบนะคะว่า ส่วนใหญ่พนักงาน เจ้าหน้าที่ก็จะอาศัยกันอยู่บริเวณรอบ ๆ ใกล้ ๆ สนามบินในหลาย ๆ เขตด้วยกัน บ้างก็อยู่ในบ้านพักของข้าราชการซึ่งจัดเป็นสวัสดิการให้ บ้างก็มีบ้านพักอาศัยเป็นของตัวเอง บ้างก็เช่าหอพักอยู่ ดังนั้นพนักงานส่วนใหญ่ไม่ว่าจะทำงานอยู่ที่การท่าอากาศยาน พนักงานการบินไทย พนักงานสายการบินต่าง ๆ หรือว่าพนักงานเอกชนที่ทำบริษัทเอกชนก็ล้วนแล้วแต่จะต้องเตรียมหาที่พักที่จะรองรับ ดังนั้นบุคลากรที่อาจจะพอมีกำลังทรัพย์หน่อย เขาก็อาจจะสามารถที่จะไปมองหาโครงการซื้อบ้านพักไว้ เตรียมพร้อมที่จะมีการย้ายเป็นที่เรียบร้อย แต่อย่างไรก็ดีค่ะ พนักงานและบุคลากรจำนวนมากที่ตอนนี้ยังไม่รู้ว่าเมื่อมีการย้ายสนามบินที่จะเกิดขึ้นในวันเดียว เจ้าหน้าที่บุคลากรต่าง ๆ เหล่านี้นั้นเขาจะไปพักอาศัยที่ไหน เพราะระยะทางที่จะเดินทางจากบ้านพักอาศัยที่ปัจจุบันนี้อยู่ทางทิศเหนือของกรุงเทพมหานครหรือแถบสนามบินดอนเมืองนั้น ถ้าจะต้องเดินทางไปทำงานที่สนามบินสุวรรณภูมิ ต้องใช้ระยะเวลาในการเดินทาง เดินทางถึง ๖๕ กิโลเมตร ถ้าไปทางด่วนโทลล์เวย์ (Toll way) ก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายครั้งหนึ่งเฉพาะค่าทางด่วนก็ ๑๐๐ กว่าบาท ไม่รวมค่าน้ำมัน ระยะเวลาเดินทางก็ใช้เวลาไม่ต่ำกว่า ๑ ชั่วโมงอย่างแน่นอน ยังไม่ได้หมายถึง

ในระยะเวลาที่จะต้องเดินทางในชั่วโมงที่เร่งด่วน เพราะฉะนั้นในเรื่องของบ้านพักอาศัยก็ดี ในเรื่องของคุณภาพชีวิตก็ดี ของพนักงานเหล่านี้และสมาชิกในครอบครัวที่เกิดขึ้นนั้นจะต้องมีปัญหาอย่างแน่นอนค่ะ ยกตัวอย่าง เช่น พนักงานการท่าอากาศยานปัจจุบันนี้พักอาศัยอยู่ที่บ้านพักของการท่าอากาศยานที่จัดให้เป็นสวัสดิการ จากที่ทำงานกลับบ้าน จากบ้านไปที่ทำงานนั้นใช้เวลาแค่ ๑๐ นาที ตอนเช้าเขาอาจจะตื่น ๗ โมงเช้า มีเวลาแวะไปส่งลูกที่จะไปโรงเรียน จากนั้นก็ไปทำงาน ใช้เวลาเต็มที่เบ็ดเสร็จก็ไม่เกินครึ่งชั่วโมง ตอนเย็นกลับมาแวะรับลูก ๔ โมงเย็น กลับถึงบ้านเต็มที่ก็ไม่เกิน ๔ โมงครึ่ง แต่หากมีการย้ายสนามบินไปที่โน่นแล้ว แล้วบ้านพัก ลูกหลาน ครอบครัวยังต้องอยู่ที่บริเวณจุดบ้านพักอาศัยเดิม หมายความว่าเขาต้องตื่นแต่เช้า อาจจะออกจากบ้านตั้งแต่ ๖ โมงเช้า ปัญหานอกจากระยะเวลาเดินทางแล้วก็มีปัญหาอีกว่าใครจะเป็นคนไปส่งและรับลูกของเขา ซึ่งยังต้องคงเรียนอยู่ในสถานศึกษาที่อยู่บริเวณใกล้บ้านพักอาศัย เพราะฉะนั้นดิฉันจึงขออนุญาตตั้งกระทู้สอบถามผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมที่ได้กรุณามาตอบแทน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ขออนุญาตถามในช่วงแรก ๓ คำถามด้วยกันค่ะ

คำถามแรกก็คือว่า ทางรัฐบาลได้มีการสำรวจข้อมูลไว้บ้างหรือไม่ว่าหลังจากมีการย้ายสนามบินนานาชาติไปยังสนามบินสุวรรณภูมิแล้ว มีบุคลากรเจ้าหน้าที่ ทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐและพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่อาจจะทำงานอยู่กับบริษัทหรือผู้ประกอบการเอกชนที่ทำงานอยู่ที่นั่นจำนวนเท่าไรบ้างที่ต้องประสบปัญหาด้านที่อยู่อาศัยที่ดิฉันได้กล่าวถึงมาข้างต้นนี้

ข้อที่ ๒ อยากจะได้รับทราบว่าโครงสร้างและกลไกของรัฐในการเตรียมพร้อมที่จะแก้ปัญหาเพื่อรองรับผู้ได้รับผลกระทบดังกล่าวมีหรือไม่ และ

ข้อ ๓ หากมีนะคะ แผนการรองรับที่จะดูแลเจ้าหน้าที่ บุคลากรต่าง ๆ เหล่านี้ รัฐบาลได้มีการเตรียมการไว้อย่างไรบ้าง ทั้งด้านที่อยู่อาศัย ทั้งด้านการเตรียมพร้อมเรื่องของคุณภาพชีวิตของสมาชิกในครอบครัว แล้วก็แผนด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรค่ะ ขออนุญาตถามในเบื้องต้นค่ะ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เรียนเชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

- ๕๕/๑

พลเอก ชัยนันท์ เจริญศิริ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติ กระผม พลเอก ชัยนันท์ เจริญศิริ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ให้เป็นผู้ตอบกระทู้ถาม เรื่อง แผนการรองรับบุคลากรที่ได้รับผลกระทบจากการย้ายสนามบินดอนเมืองไปยังท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ก่อนอื่นกระผมใคร่ขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ ท่านจณิสตา ลิ่มเฉลิมวงศ์ ขออภัยที่เอ่ยนามนะครับ ที่ได้มีความเป็นห่วงพนักงานและบุคลากรของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งจำนวนพนักงานที่จะต้องย้ายไปปฏิบัติงานที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิในแต่ละหน่วยงานนั้น ทางหน่วยที่เป็นต้นสังกัดของพนักงานเหล่านั้น เช่น บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด นอกนั้นยังมีเจ้าหน้าที่ของศุลกากร และตรวจคนเข้าเมืองอีกด้วย เป็นจำนวนมาก อย่างที่ท่านผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกรียติได้กรุณากล่าวอ้างแล้วนะครับ จำนวนของเจ้าหน้าที่ของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่จะต้องย้ายไปยังท่าอากาศยานสุวรรณภูมินั้น มีถึง ๒๕,๐๐๐ คน ซึ่งจะประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ จำนวน ๖ แผนกด้วยกัน เช่น ครัวการบินไทย ศูนย์ซ่อมอากาศยาน กราวด์ เซอร์วิส อีควิพเมนท์ (Ground service equipment) ลูกเรือและนักบิน พนักงานต้อนรับภาคพื้นดินและคาร์โก (Cargo) ซึ่งบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นหน่วยต้นสังกัดนั้นได้ตระหนักดีถึงผลกระทบเมื่อต้องย้ายพนักงานจำนวนมากไปยังท่าอากาศยานสุวรรรภูมิ จึงได้ว่าจ้างมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญทำการสำรวจผลกระทบ และความต้องการของพนักงานบริษัท ซึ่งได้ดำเนินการไปตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ปัจจุบันสถานการณ์อาจจะเปลี่ยนแปลงไป และได้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ๓ ชุด เพื่อตอบสนองความต้องการของพนักงาน ใน ๓ เรื่องด้วยกัน คือ เรื่องบ้านพักอาศัย ซึ่งทางบริษัทได้เจรจากับการเคหะแห่งชาติ ให้จัดสร้างบ้านพักให้กับพนักงานที่ต้องการย้ายไปอยู่ในบริเวณใกล้เคียง และให้สหกรณ์การบินไทยทำการให้เงินกู้สวัสดิการแก่พนักงาน ซึ่งได้มีจำนวนและตัวเลขออกมาแล้วว่า

มีพนักงานการบินไทยจำนวนเท่าไร ประมาณสัก ๒๑ เปอร์เซ็นต์ที่จะย้ายไปอยู่บริเวณใกล้เคียงกับสนามบินสุวรรณภูมิ ส่วนการเตรียมการในเรื่องสาธารณูปโภคอื่น ๆ เช่น โรงเรียน สถานพยาบาลนั้น ก็อยู่ในแผนการรองรับของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) อยู่แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นรายละเอียดต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติได้กรุณาถามในบางข้อนั้น จะเป็นความกังวลหรือห่วงใยของหน่วยงานต้นสังกัดของพนักงานที่ทำงานทุกหน่วยงานอยู่แล้วนะครับ ในระหว่างนี้เป็นการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน เพื่อจะทำให้การรองรับการอยู่อาศัยของพนักงานแต่ละบริษัทเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ในขณะที่ยังไม่มีบ้านพัก ยังไม่ทราบจำนวนที่แน่นอนของเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในระหว่างการตัดสินใจนั้น เมื่อมีการเปิดสนามบินแล้ว บริษัท การบินไทย จะจัดรถรับส่งพนักงานระหว่างดอนเมืองกับสุวรรณภูมิ นอกนั้นยังจะจัดเอ็กซ์เพรส บัส (Express bus) จากจุดต่าง ๆ ที่พนักงานของการบินไทยมีจำนวนมากที่จะไปขึ้นรถ เช่น ดอนเมือง - สุวรรณภูมิ อ่อนนุช - สุวรรณภูมิ เป็นต้น ----------

ซึ่งระยะเวลาเดินทางเฉลี่ยแล้วประมาณ ๔๕ – ๕๐ นาที ซึ่งกระผมคิดว่าก็ไม่เป็นการรบกวนเวลาหรือเสียเวลาของพนักงานเหล่านั้นในการเดินทาง อย่างไรก็ตามทางกระทรวงได้ทำแอร์พอร์ต ลิงก์ (Airport Link) ในอนาคตจะต่อจากดอนเมืองไปยังท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ซึ่งขณะนี้ทำจากมักกะสันไปสู่สุวรรณภูมิ กรณีที่แอร์พอร์ต ลิงก์เสร็จ ปัญหาต่าง ๆ ของการอยู่อาศัยของพนักงานที่ดอนเมืองก็จะหมดไป เพราะว่าแอร์พอร์ต ลิงก์จะเดินทางอย่างรวดเร็ว และตลอด ๒๔ ชั่วโมง อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นการเดินทางของพนักงาน ไม่ว่าจะเป็นที่อยู่อาศัย ผมกราบเรียนยืนยันเพื่อความมั่นใจว่าทางรัฐบาลและส่วนราชการต้นสังกัดของพนักงานเหล่านั้นไม่ได้ละเลย และคำนึงถึงความต้องการของพนักงานเป็นสำคัญ ซึ่งกระผมคิดว่าในขณะนี้ยังไม่มีปัญหา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เล่าเรียน การเดินทาง หรือสิ่งอื่น ๆ นะครับ

ในส่วนของบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) มีพนักงานที่จะต้องย้ายจากดอนเมืองไปปฏิบัติงานที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิประมาณ ๑,๙๐๐ คน ซึ่งบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) มีที่ดินของตัวเองประมาณ ๗๒๓ ไร่ สามารถสร้างที่พักอาศัยให้กับพนักงานของบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) และพนักงานที่ทำงานในท่าอากาศยานได้ โดยจะมอบให้กับการเคหะแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างตามความต้องการของพนักงานที่ต้องการนะครับ ซึ่งที่ดินทั้ง ๗๒๓ ไร่นั้น เป็นที่ของที่บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ซื้อไว้และก็มอบให้กับการเคหะแห่งชาติไป ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นสิทธิการครอบครองก็จะเป็นของพนักงานที่จะมาคอยส่งต่อ หรือซื้อ หรือครอบครองต่อจากการเคหะแห่งชาติ ซึ่งจะเป็นราคาที่ไม่แพง และก็เป็นไปตามความต้องการของพนักงานที่ปฏิบัติงานนั้นนะครับ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าพนักงานส่วนหนึ่งจะย้ายไปอยู่ที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ หรือส่วนหนึ่งจะปฏิบัติงานอยู่ที่ดอนเมือง และต้องไปปฏิบัติงานที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิก็ตามนะครับ ทางกรมการขนส่งทางบกได้มีการประชุมเพื่อจัดรถรับส่ง ร่วมกับบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งจะมีรถชนิดต่าง ๆ สำหรับให้การบริการแก่พนักงาน ไม่ว่าจะเป็นแอร์พอร์ต บัส (Airport Bus) หรือรถขนส่งมวลชนกรุงเทพ ที่จะให้การเดินทางตรงจากดอนเมืองไปสู่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

ในเรื่องที่พักอาศัยก็เช่นกันนะครับ ในเรื่องของพนักงานที่เป็นเจ้าหน้าที่เวรยาม ซึ่งจะมีอยู่ถึงประมาณ ๒,๐๐๐ คน ในการผลัดเวรยามที่จะอยู่ปฏิบัติงานในท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ไม่ว่าจะเป็นตรวจคนเข้าเมือง ไม่ว่าจะเป็นศุลกากร ไม่ว่าจะเป็นพนักงานการบินไทย หรือท่าอากาศยานนั้น บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ได้จัดสร้างที่พักเวร คอนโด-มิลิทารี่ (Condo-military) เพื่อให้บุคลากรต่าง ๆ เหล่านั้น สามารถปฏิบัติงานได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยไม่มีความเดือดร้อน

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรีใช้เวลาไป ๘ นาทีกว่าแล้วนะคะ ต้องสรุปแล้วคะ เพราะเดี๋ยวจะไม่มีเวลาที่จะตอบอีก เพราะว่าทางผู้ถามก็เหลืออีก ๓ นาทีกว่า ท่านสรุปก่อนได้เลยค่ะ หรือว่าจะตอบให้จบในคราวเดียวกัน เชิญค่ะ

พลเอก ชัยนันท์ เจริญศิริ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ขอบพระคุณครับท่านประธาน ขออภัยครับ ก็สรุปว่า คำถามของท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรตินั้น ที่มีความเป็นห่วงต่อบุคลากรที่จะไปปฏิบัติงานที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมินั้น ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานต้นสังกัด หรือกระทรวงเอง หรือรัฐบาลเอง ได้เตรียมการในเรื่องนี้อย่างรอบคอบแล้วนะครับ แล้วก็มีการประสานงาน----------

มีการประชุมกับผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรม มีการสำรวจ มีการออกแบบอย่างเต็มที่ในผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นคำถามของท่านทั้ง ๓ ข้อนั้น ขอกราบเรียนว่ารัฐบาลและหน่วยงานต้นสังกัดนั้นมีแผนรองรับ และมีความต้องการที่จะดูแลการเปลี่ยนแปลงสถานที่ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทุกคนอย่างมีระบบเรียบร้อยแล้ว ขอบคุณครับท่านประธาน

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านตอบใช้เวลา ๑๐ นาทีพอดี ยังเหลือของคุณจณิสตา เชิญค่ะ

นางสาวจณิสตา ลิ่วเฉลิมวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพค่ะ ต้องขออนุญาต อาจจะต้องขอเวลาอีกสักเล็กน้อยนะคะ เพราะว่ามีประเด็นคำถามที่อยากจะสอบถามค่ะ ที่ท่านรัฐมนตรี ท่านได้ชี้แจงมาต้องรบกวนขอข้อมูลเป็นเอกสารด้วย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของโครงสร้างของคณะกรรมการที่ได้มีการเตรียมความพร้อมไว้ ๓ ชุด หรือผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยอัญสัมชัญแล้วก็แนวทางด้วย เพราะว่าดิฉันเองจะได้ช่วยประชาสัมพันธ์ให้กับเจ้าหน้าที่และบุคลากรได้รับทราบเพิ่มเติมด้วยนะคะ เพราะว่าพนักงานบางส่วนนี่ ก็อาจจะยังไม่ได้ทราบข้อมูลในส่วนนี้ แล้วก็ในส่วนที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจง เรื่องของพนักงานการท่าอากาศยาน ซึ่งมีที่ดินอยู่ ๗๐๐ ไร่ ดิฉันก็ได้ข้อมูลมาเช่นเดียวกับท่านนะคะ ก็อยากที่จะฝากท่านว่า กรุณาเร่งรัดให้มีการดำเนินการก่อสร้างโดยเร็ว เพราะว่าการจัดรถชาร์เตอร์ บัส (Charter Bus) ที่จะบริการจากดอนเมืองหรือบริเวณใกล้เคียงไปยังสนามบินสุวรรรภูมิ ก็อาจจะต้องใช้เวลาเดินทางค่อนข้างมาก แล้วก็ทำให้พนักงานเองก็มีปัญหา เพราะว่าพนักงานบางส่วนทราบว่าเขายังคงต้องอาศัยอยู่ที่บ้านพักสวัสดิการของการท่าอากาศยานอยู่ ยังไม่มีแนวโน้มหรือไม่ได้มีสัญญาณว่าให้เขาแสดงความประสงค์ที่จะมีการย้ายไปได้สำหรับคนที่มีอาคารสวัสดิการอยู่แล้ว และเรื่องของโครงการบ้านการเคหะแห่งชาติและบ้านเอื้ออาทรนี่ ก็ขออนุญาตฝากท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าเกิดว่าทางการเคหะแห่งชาตินั้น มีโครงการบ้านเอื้ออาทรในพื้นที่ใกล้เคียง ก็อยากที่จะเสนอให้ท่านได้กรุณาให้สิทธิกับบุคลากรที่ทำงานให้กับสนามบินเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือจะเป็นบุคลากร พนักงาน เจ้าหน้าที่อื่น ดิฉันมีประเด็นคำถามสั้น ๆ อีกคำถามหนึ่งที่อยากจะขออนุญาตเรียนถามก็คือว่า นอกจากบุคลากรที่เป็นเจ้าหน้าที่

ของรัฐและพนักงานที่จะไปทำงานที่สนามบินสุวรรณภูมิตามปกติ เมื่อมีการเปิดให้บริการแล้ว มีพนักงานจำนวนหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นพนักงานจากบริษัทหรือผู้ประกอบการเอกชนที่เขาอาจจะไม่สามารถที่จะย้ายตามสนามบินไปได้ อาจจะได้ด้วยเหตุผลที่เขาประมูลงานไม่ได้ หรือไม่สามารถที่จะไปเช่าพื้นที่ในท่าอากาศยาน เพื่อเปิดให้บริการร้านค้าของเขา มีพนักงานจำนวนมากที่ต้องได้รับผลกระทบทำให้ว่างงาน ยกตัวอย่างเช่น บริษัททำความสะอาดสนามบิน ซึ่งมีพนักงานลูกจ้างเป็นผู้มีรายได้น้อยทั้งนั้นเลย มีอยู่เป็นจำนวนมาก เขาก็บอกว่า ถ้าเกิดว่าบริษัทของเขาประมูลงานไม่ได้ เข้าไปทำงานสนามบินไม่ได้ พวกเขาก็ยังไม่รู้อนาคตว่า อนาคตจะเป็นคนตกงานหรือเปล่า ก็ขออนุญาตเรียนถามว่า ไม่ทราบว่าทางกระทรวงคมนาคมได้เป็นเจ้าภาพในการเตรียมการรองรับผลกระทบด้านแรงงานตรงนี้หรือไม่ว่า จะมีการทดแทนงานให้กับผู้ที่ต้องตกงานอันเนื่องมาจากมีการย้ายสนามบินหรือไม่ ขอบพระคุณค่ะ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

พลเอก ชัยนันท์ เจริญศิริ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผมใคร่ขอตอบคำถามของท่านสมาชิกที่ยื่นกระทู้ถามนะครับ ในเรื่องของหลักฐานต่าง ๆ กระผมจะดำเนินการจัดส่งให้นะครับ สำหรับผลกระทบของพนักงานจำนวนหนึ่ง ซึ่งท่านได้กรุณากล่าวว่าเป็นเรื่องของพนักงานทำความสะอาด พนักงานเข็นรถบ้าง หรือพนักงานขายของบ้างนะครับ คงเป็นหลายส่วน กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าสนามบินดอนเมือง ยังเป็นสนามบินแห่งที่ ๒ ของประเทศอยู่ จะเป็นสนามบินสำรองที่ใช้ในเรื่องของสายการบินภายในประเทศหรือ โลว์ คอสท์ แอร์ไลน์ (Low cost Airline) อยู่นะครับ ในกรณีที่มีเครื่องบินที่เต็มอยู่ที่สนามบินสุวรรณภูมิ เพราะว่าปัจจุบันสนามบินดอนเมืองนี่ มีหลุมจอดอยู่ ๙๘ หลุม ก็เต็มที่อยู่แล้ว ในกรณีที่สนามบินสุวรรณภูมิ ๑๒๐ หลุมจอด ก็ภายใน ๑ ปี หรือ ๒ ปี ก็จะเต็มเหมือนกันนะครับ เพราะฉะนั้นสนามบินดอนเมืองยังมีความจำเป็นอยู่ เพราะฉะนั้นพนักงานส่วนหนึ่งที่เป็นพนักงานทำความสะอาดหรือพนักงานคาร์โก้ก็ยังคงจะต้องปฏิบัติงานอยู่ที่สนามบินสุวรรณภูมินะครับ บางส่วนก็คงจะปฏิบัติที่สนามบินดอนเมือง บางส่วนคงไปที่สนามบินสุวรรณภูมิบ้างนะครับ ก็ขึ้นอยู่กับการประมูลงาน ซึ่งยังไม่ถึงเวลานั้น กระผม

กราบเรียนว่าความชำนาญของบริษัทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการทำที่สนามบินดอนเมือง ก็คงจะเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่จะทำให้ได้รับการพิจารณาด้วยนะครับ กระผมใคร่ขอตอบปัญหาของท่านสมาชิกแค่นี้ครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ค่ะ ขอบคุณค่ะ เวลาของกระทู้ที่ ๑ ก็จบแล้ว คุณจณิสตาจะให้ข้อสังเกตสั้น ๆ อีกครั้งไหมคะ เพราะว่าเพิ่งถามไป ๒ ครั้ง แต่ว่าไม่เกิน ๑ นาที เชิญค่ะ จะมีข้อสังเกตหรือข้อแนะนำ เชิญค่ะ

นางสาวจณิสตา ลิ่วเฉลิมวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ค่ะ กราบขอบพระคุณท่านประธานนะคะ ก็คงจะฝากอีกครั้งหนึ่งนะคะในเรื่องของการให้สิทธิเบื้องต้นแก่พนักงานที่อยู่ที่นั่นนะคะ แต่เมื่อสักครู่ที่ท่านได้กรุณาพูดถึงพนักงานที่จะต้องมีการย้ายไปทำงานตาม ตรงนี้ก็อยากจะฝากไว้ค่ะ เพราะว่าเป็นข้อมูลตรงจากพนักงานลูกจ้างที่เขามีความเป็นห่วงว่าบริษัทของเขาอาจจะประมูลงานไม่ได้ และเขาก็ไม่ทราบว่าการดูแลเรื่องของการชดเชย การที่จะต้องออกจากงานตรงนี้ เพราะส่วนใหญ่จะเป็นลูกจ้างและก็อาจจะได้รับการตอบแทนเป็นรายวันนะคะ ถ้าเกิดว่าเขาไม่ได้รับการกลับไปทำงานเหมือนเดิมก็จะกลายเป็นคนตกงานทันที อาจจะขอให้กระทรวงคมนาคมอย่างไรกรุณาเป็นเจ้าภาพประสานกับกระทรวงแรงงานให้ความดูแลเป็นพิเศษ อาจจะมีการทำสำรวจเบื้องต้นว่าจำนวนพนักงานที่มีแนวโน้มที่น่าจะไม่มีงานทำเป็นจำนวนเท่าไร เพราะว่าเขาก็จะเป็นปัญหาที่ต้องเป็นภาระไปถึงครอบครัวเขาด้วยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ท่านรัฐมนตรีคงจะรับข้อสังเกตไปนะคะ ขอบพระคุณมากเลยค่ะ

ต่อไปเป็นกระทู้ถามที่ ๒ นะคะ กระทู้ถามสด เรื่อง การใช้อำนาจที่ฉ้อฉลของรัฐบาล ของคุณอลงกรณ์ พลบุตร ถามนายกรัฐมนตรี วันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีมาตอบแทน

(สำเนา)

รับที่ ๙๖๑/๒๕๔๘ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๘ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

กระทู้ถามที่ ๐๖๘ ส.

สภาผู้แทนราษฎร

๘ ธันวาคม ๒๕๔๘

เรื่อง การใช้อำนาจที่ฉ้อฉลของรัฐบาล

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามสด ถามนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ด้วยในระยะที่ผ่านมาได้ปรากฏข่าวว่า องค์กรที่เกี่ยวกับธุรกิจระหว่างประเทศได้ระบุผลสำรวจว่า นักธุรกิจต่างชาติมีความไม่มั่นใจในกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ ของประเทศไทย เนื่องจากมีลักษณะที่มีการเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มทุนใกล้ชิดรัฐบาล ประกอบกับการใช้อำนาจของรัฐบาลมักจะเป็นไปในลักษณะที่ขาดการเคารพหลักของรัฐธรรมนูญในหลายกรณี จนส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในประชาคมระหว่างประเทศ และมีผลกระทบด้านลบต่อประเทศชาติอย่างมาก

ดังนั้น เพื่อเป็นการซักถามข้อมูลรายละเอียดทางนโยบาย ข้าพเจ้าจึงขอตั้งกระทู้ถามสดนี้มาตามมาตรา ๑๘๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ส่วนรายละเอียดจะซักถามในที่ประชุมสภาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อลงกรณ์ พลบุตร

(นายอลงกรณ์ พลบุตร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

จังหวัดเพชรบุรี

สำเนาถูกต้อง

(นายสิทธิชัย พิมเสน)

ผู้อำนวยการสำนักการประชุม

ทวีพร พิมพ์ทาน

เชิญคุณอลงกรณ์ค่ะ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้ตั้งกระทู้ถามสด ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ในเรื่องการใช้อำนาจที่ฉ้อฉลของรัฐบาล ตามกระทู้ที่กระผมได้นำเสนอ

ด้วยในระยะที่ผ่านมาได้ปรากฏข่าวว่าองค์กรที่เกี่ยวกับธุรกิจระหว่างประเทศ ได้ระบุผลสำรวจว่านักธุรกิจต่างชาติมีความไม่มั่นใจในกฎหมายและกฎ ระเบียบต่าง ๆ ของประเทศไทย เนื่องจากมีลักษณะที่มีการเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มทุนใกล้ชิดรัฐบาล ประกอบกับการใช้อำนาจของรัฐบาลมักจะเป็นไปในลักษณะที่ขาดการเคารพหลักของรัฐธรรมนูญในหลายกรณี จนส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในประชาคมระหว่างประเทศและมีผลกระทบด้านลบต่อประเทศไทยเป็นอย่างมาก กระผมต้องเรียนท่านประธานว่าในการตรวจสอบรัฐบาลโดยอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและพรรคประชาธิปัตย์นั้นได้คำนึงถึงประเด็นในเรื่องการใช้อำนาจที่ฉ้อฉลที่เราเรียกกันว่า อะบิวซ์ ออฟ พาวเวอร์ (Abuse of power) ถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและการตรวจสอบก็จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม เพราะฉะนั้นในเรื่องของการใช้อำนาจที่ฉ้อฉลได้มีปรัชญาเมธีทางรัฐศาสตร์ของอังกฤษได้เขียนไว้และถือว่านักศึกษาด้านรัฐศาสตร์หรือผู้ปกครอง ผู้บริหารประเทศ พึงจะต้องตระหนักถึงข้อความดังกล่าวซึ่ง เจอรามี่ แบนตั้ม ได้เขียนไว้ดังนี้ครับท่านประธาน สังคมใดที่ไม่ใช้หลักกฎหมาย แต่ปฏิบัติตามผู้มีอำนาจ สังคมนั้นมีค่าเพียงซ่องโจร เรื่องการใช้อำนาจที่ฉ้อฉลมีผลทำให้เกิดการคอร์รัปชัน และมีผลแนวโน้มทำให้ผู้มีอำนาจนั้นใช้อำนาจในทางที่ฉ้อฉลมากขึ้น ใช้อำนาจตามอำเภอใจมากขึ้นและทำลายระบบถ่วงดุลและตรวจสอบในระบอบประชาธิปไตย นี่คือเรื่องหลักการในการตรวจสอบในวันนี้ ประเด็นที่น่าสนใจก็คือว่าเมื่อสองวันมานี้เองได้มีการสัมมนาประจำปีของคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในเรื่องธนกิจการเมือง ศาสตราจารย์ดอกเตอร์ผาสุข พงศ์ไพจิตร ได้พูดถึงโดยสรุปว่าตั้งแต่รัฐบาลชุดปัจจุบันขึ้นเถลิงอำนาจมา ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ นั้นเป็นการเริ่มต้นของยุคไทยคูล และการคอร์รัปชันเชิงนโยบายส่งผลทำให้ความมั่งคั่งของสังคมกระจุกตัวและความเหลื่อมล้ำทางสังคมเพิ่มขึ้น

ในระยะยาวสังคมไทยจะก้าวสู่ความเสี่ยงทั้งทางเศรษฐกิจและการเมืองในระบอบประชาธิปไตยก็มาสอดคล้องกับผลการสำรวจของบริษัทที่ปรึกษาความเสี่ยงด้านการเมืองและเศรษฐกิจ หรือที่เรียกว่า เพิร์ก (PELC) เพิร์กได้มีการสำรวจความเห็นของนักธุรกิจระหว่างประเทศโดยมีการจัดอันดับในทุกปีครับเพื่อที่จะดูว่าความเชื่อมั่นของนักธุรกิจหรือในมุมมองของนักธุรกิจนั้นต่อประเทศในเอเชียเป็นอย่างไร ปรากฏว่าประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ ๗ ----------

จากทั้งหมด ๑๒ ประเทศ โดยที่มีอันดับหนึ่งคือสิงคโปร์ตามด้วยฮ่องกง ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ มาเลเซีย ไต้หวันและไทย ผมต้องเรียนว่า ไม่สบายใจ และเห็นว่าผลการสำรวจดังกล่าวนั้นเป็นเรื่องที่รัฐบาลต้องฟัง เพราะว่าสถานการณ์การจัดอันดับดังกล่าวของเรานั้นไม่ได้กระเตื้องขึ้น ไม่ได้กระเตื้องขึ้นจากการจัดอันดับในปี ๒๕๔๗ ซึ่งเราอยู่ในอันดับที่ ๖ อันดับที่ ๖ นั้นมีอยู่ ๓ ประเทศ คือจีน มาเลเซียและไทย มาเลเซีย ปี ๒๕๔๘ คือปีนี้ขยับอันดับขึ้นเหนือประเทศไทย ในขณะที่จีนถึงแม้ว่าตามหลังประเทศไทยหนึ่งอันดับ แต่เพิร์กได้สรุปว่า แนวโน้มการแก้ปัญหาคอร์รัปชันในจีนนั้นมีแนวโน้มดีขึ้น เพราะเหตุว่าได้มีความพยายามของรัฐบาลของจีนในการแก้ไขปัญหานี้ แต่สำหรับประเทศไทยนั้น ปรากฏว่ามีข้อสังเกตที่น่าวิตกก็คือว่า รัฐบาลได้มีการออกกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือแก้ไขกฎหมายหรือกฎ ระเบียบเป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มคนใกล้ชิด ซึ่งทำให้เกิดความไม่เชื่อมั่น ทำให้เกิดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม อันนี้กล่าวโดยสรุป เพราะฉะนั้นอาจจะกล่าวได้ว่า สถานการณ์ปัญหาการคอร์รัปชันนั้นได้สะท้อนถึงความล้มเหลวในนโยบายการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันของรัฐบาล ฯพณฯ ทักษิณ ชินวัตร ต่อเนื่อง ตั้งแต่ทักษิณ ๑ มาทักษิณ ๒ เราไม่น่าแปลกใจว่าทำไมท่านเลขาธิการมูลนิธิเมืองไทยใสสะอาด ดอกเตอร์สุเมธ ตันติเวชกุล ได้เสนอบทปาฐกถาเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาว่า ขณะนี้คอร์รัปชันเต็มบ้านเต็มเมือง กระผมเรียนท่านประธานเพื่อที่ให้ทางรัฐบาลได้ตอบ โดยเฉพาะประเด็นที่เพิร์กได้สรุปมาในเรื่องของการออกกฎหมาย การแก้กฎหมายหรือการออกกฎ ระเบียบทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมเอื้อต่อการคอร์รัปชันนั้น มันมีตัวอย่าง เช่น การที่เราได้มีการออกพระราชกำหนดภาษีสรรพสามิตกิจการโทรคมนาคม เอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มทุนโทรคมนาคมขนาดใหญ่ หรือว่าการที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติแข่งขันทางการค้า ซึ่งเป็นกฎหมายป้องกันการผูกขาดในเรื่องอำนาจเหนือตลาด จะเป็นเพราะเหตุว่ามีบริษัทมือถือรายหนึ่งผูกขาดตลาดไว้ จึงไม่ออกกฎเกณฑ์เรื่องอำนาจเหนือตลาด เพื่อที่จะให้ความเป็นธรรมกับผู้บริโภคหรือไม่ อย่างไร หรือว่าแม้แต่ล่าสุดครับ เรื่องโครงการเมกะ-โปรเจคท์ (Mega-project) ดอกเตอร์วิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรีได้ให้สัมภาษณ์เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : จะ ๗ นาทีแล้วนะคะ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : บอกว่าจะมีการออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพัสดุพิเศษ คือปกติเราจัดซื้อจัดจ้างก็มีระเบียบพัสดุอยู่แล้ว ครั้งนี้จะมีระเบียบพิเศษออกมาสำหรับโครงการเมกะ-โปรเจคท์ ที่จะให้สัมปทานรถไฟฟ้า ๑๐ สายเหมือนสัมปทาน ยกสัมปทานประเทศให้ต่างชาติไป อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมอยากตั้งคำถามว่า ในเรื่องปัญหาการช่วยเชิงนโยบาย เรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน เอื้อประโยชน์ให้พวกพ้อง เมื่อไรจะหยุด เมื่อไรจะแก้ไข จะแก้ไขอย่างไร จะทำให้ภาพพจน์มันดีขึ้นได้อย่างไร จะทำให้ประเทศชาติมันลดปัญหาการฉ้อราษฎร์บังหลวงได้อย่างไรครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ค่ะ ใช้เวลาถาม ๘ นาทีไปแล้วนะคะ คำถามแรก เชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายสุรนันทน์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ขอบคุณครับ ท่านประธานสภาครับ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม สุรนันทน์ เวชชาชีวะ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี วันนี้ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้มาตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินะครับ ท่านสมาชิกได้ถามยาวนะครับ แล้วก็อภิปรายยาว ผมเองต้องขออนุญาตใช้เวลาชี้แจงอาจจะสั้น ๆ แต่เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนนะครับ จริง ๆ แล้วปัญหาคอร์รัปชันเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศเรามาโดยตลอด แล้วสิ่งที่รัฐบาลชุดนี้เข้ามาก็พยายามที่จะแก้ไขกฎ ระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสมากขึ้นในการหาเสียงและในการทำงานตลอด ๔ – ๕ ปีที่ผ่านมา เราทำสงครามกับคอร์รัปชัน ถามว่าปัญหานี้เพิ่งมาเกิดในรัฐบาลนี้หรือไม่ คงไม่ใช่ ปัญหานี้หมักหมมมานาน เมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติพูดถึงรายงานของเพิร์กนะครับ คือโพลีทิเคิล อีคอนอมิก ลิสท์ คอนซัลแทนซี่ (Political economic list consultancy) ผมมีรายงานอยู่ฉบับหนึ่งครับ ตั้งแต่ปี 2001 คือ ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ต้นปีนะครับ เดือนมีนาคม เลือกตั้งเพิ่งเสร็จใหม่ ๆ ----------

หมายความว่าเขาประเมินปี ๒๕๔๓ และปี ๒๕๔๒ ซึ่งผมเข้าใจว่าช่วงนั้นพรรคการเมืองของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเป็นรัฐบาลอยู่ อันดับความน่าเชื่อถือของประเทศไทย ตรงนั้นก็อยู่ประมาณระดับ ๗ นี่ละครับ ระดับที่ ๗ ระดับที่ ๘ ระดับที่ ๑ ก็คือประเทศสิงคโปร์ได้คะแนน ๐.๘๓ คะแนนน้อยคือดีนะครับ คะแนนมากคือแย่ ๘.๕๕ คือประเทศไทยอยู่ประมาณอันดับ ๗ ผลัดกันไปผลัดกันมากับประเทศจีนนะครับ ประเทศจีนอยู่ที่ระดับ ๙ ระดับ ๙.๑ ระดับ ๗.๘ เพราะฉะนั้นรายงานฉบับนี้ก็เป็นรายงานที่มีเรื่องของความหมักหมมของคอร์รัปชันมาโดยตลอด แล้วจริง ๆ แล้วเหตุผลในรายงานฉบับนี้ก็เขียนด้วยซ้ำไปว่า ปัญหาคอร์รัปชันนั้นอยู่ มันเป็นปัญหาที่ซีเรียส (Serious) คือเป็นปัญหาที่รุนแรง แต่ดูเหมือนว่าไม่มีใครพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงระบบโดยเฉพาะผู้นำทางการเมือง ซึ่งประเทศไทยก็ตกอยู่ในจำพวกนี้นะครับ แล้วก็ประเทศไทยก็ดูเหมือนที่จะเปิดสำหรับระบบธนกิจการเมือง อันนี้ก็เป็นสิ่งที่หมักหมม ผมไม่ได้บอกว่าอันนี้จะไปบอกว่าของเก่าแล้วของใหม่ไม่มีนะครับ มันก็เป็นสิ่งที่หมักหมมและต้องแก้ไขปัญหาครับ อันนั้นก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่รัฐบาลพรรคไทยรักไทยเข้ามา แล้วก็ประกาศสงครามกับคอร์รัปชัน เราพยายามแก้ไขกฎหมาย พยายามแก้ไขกฎ ระเบียบ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีต่าง ๆ ก็แก้ไขให้โปร่งใสขึ้น เราแก้ไขปัญหาเรื่องของการฮั้วทางการเมืองนะครับ แล้วก็การฮั้วทางการลงทุนหรือการทำอี-ออกชัน (e-Auction) เพื่อทำให้การจัดซื้อจัดจ้างโปร่งใสขึ้น สิ่งเหล่านี้เราพยายามทำครับ ในการพยายามทำสิ่งเหล่านี้ แน่นอนครับ มันก็ต้องมีผู้ที่เสียผลประโยชน์ ผู้ที่เสียผลประโยชน์ในการที่ทำให้ระบบโปร่งใสขึ้นมี แล้วผู้ที่เสียผลประโยชน์นั้น บางทีก็ต้องมีการโวยวายเป็นธรรมดา เพราะว่าในระบบที่สับสนวุ่นวาย ถ้าเกิดทำให้ระบบโปร่งใส มีขั้นมีตอนแล้วนี้ พวกที่เป็นโบรกเกอร์ (Broker) ทางการเมือง ผู้ที่เป็นโบรกเกอร์ทางเศรษฐกิจ พวกที่มาหาค่าเช่าทางเศรษฐกิจ อย่างที่นักวิชาการได้พูดถึงนี่นะครับ มันก็หายากขึ้นนะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราทำอยู่ ผมเชื่อครับว่าเราทำให้โปร่งใสมากขึ้น ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ถามไว้ในกระทู้ด้วยนะครับว่าทำให้ความมั่นใจของนักลงทุนน้อยลง จริง ๆ แล้วความมั่นใจของนักลงทุนต่างประเทศนั้นมีมากขึ้นนะครับ เพราะมูลค่าการลงทุนของบีโอไอ (BOI) นั้นเพิ่มจาก ๔๙๖,๐๐๐ ล้านบาท เป็น ๖๗๕,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๔๘ อย่างเดียวนะครับ แล้วก็คาดว่าจะถึง ๗ แสนล้านบาทคือเพิ่มขึ้น ๓๐ เปอร์เซ็นต์

ความเชื่อถือของเอสแอนด์พี (S&P) ที่ไทยยืนอยู่ในระดับบีบีบี (BBB) วันนี้ก็เป็นบีบี (BB) บวก นะครับ เรทติ้ง (Rating) ประเทศไทยในการลงทุนก็ดีขึ้นนะครับ แล้วหนี้สาธารณะก็ลดลง เพราะฉะนั้นตลาดหลักทรัพย์ก็มีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นแค่ ๒ วันก่อนก็ขึ้น ๓๕ จุดนะครับ แล้วก็มีการลงทุนจากต่างประเทศกว่า ๘,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าการลงทุน นักลงทุนเขาเข้าใจนะครับ แล้วถ้าเกิดใครจะเข้ามาในการลงทุนเมกะ-โปรเจคท์ต่าง ๆ เมกะ-โปรเจคท์นั้นแน่นอนเราก็ต้องแก้ไขกฎระเบียบบางอย่างเพื่อให้เกิดความคล่องตัว แต่การแก้ไขกฎระเบียบเพื่อให้เกิดความคล่องตัวนั้นต้องมีความโปร่งใสด้วย ไม่เช่นนั้นนักลงทุนต่างประเทศก็ไม่เข้ามาครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ค่ะ เชิญคุณอลงกรณ์ คำถามที่ ๒ ค่ะ ท่านเหลือเวลา ๒ นาทีนะคะ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านรัฐมนตรีตอบมาไม่ได้อะไรเลยครับ คือตอบแบบว่า ถามว่ารัฐบาลนี้บริหารมา ๕ ปี ปัญหาคอร์รัปชันไม่ได้กระเตื้องขึ้นเลย ท่านก็บอกว่าก็เมื่อ ๕ ปีกว่ามานี้ ก็อยู่อันดับเท่านี้ก็เท่ากับยอมรับสิว่าท่านไม่ได้แก้ไขปัญหาให้ดีขึ้นเลย ก็ขอบคุณที่ท่านยอมรับกลางสภาและเรื่องอี-ออกชันนี้ เดี๋ยวนี้มันกลายเป็นอี-คอร์รัปชัน (e-Corruption) ไปแล้วครับท่านครับ เพิ่งสัมมนาเมื่อวานนี้เอง ผมเรียนถามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจที่ฉ้อฉลของรัฐบาล เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ เพราะว่ามันจะไปเกี่ยวพันกับเรื่องของการออกนโยบายเพื่อเอื้อประโยชน์แลกอธิปไตยของชาติหรือไม่ เป็นคำถาม นั่นก็คือในเรื่องของพวกซีไอเอ (CIA) เมื่อเดือนพฤศจิกายนนั้นหนังสือพิมพ์วอชิงตันโพสต์ได้เสนอข่าวสั้น ๆ อ้างแหล่งข่าวซีไอเอบอกว่ามีคุกลับในประเทศไทยในการที่จะใช้เป็นที่กุมขังแล้วก็สอบสวนผู้ต้องสงสัย ผู้ต้องหาในเรื่องของความเกี่ยวพันกับเครือข่ายก่อการร้าย ก็มีการออกมาปฏิเสธครับ ล่าสุด ๑ วัน ๒ วันนี้เอง สถานีโทรทัศน์ เอบีซี นิวส์ (ABC News) ของสหรัฐ แจ้งแหล่งข่าวจากสำนักงานซีไอเอของสหรัฐ บอกว่ามีคุกลับในประเทศไทย เขาเรียกว่า แบลค ไซท์ (Black Site) เมื่อวานเราพูดถึงบ้านสีดำคือแบลคเฮ้าส์ (Blackhouse) วันนี้พูดเรื่องแบลค ไซท์ แต่คราวนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องสั้น ๆ เลย

คราวนี้ปรากฏว่าในรายงานดังกล่าวระบุเลยว่าเมื่อเดือนมีนาคม ปี ๒๕๔๕ ประเทศสหรัฐอเมริกาได้จับกุมผู้ต้องหาคนหนึ่งชื่ออาบูล ซาบา ซะเบดะ จากประเทศปากีสถาน เขาบาดเจ็บสาหัสในการจับกุม แล้วมาในสถานที่ลับแห่งหนึ่งในฐานทัพอากาศของประเทศไทย เมื่อเดือนมีนาคม ปี ๒๕๔๕ และมีการใช้วิธีทรมาน มีการถ่วงน้ำ รายงานข่าวดังกล่าวนั้น คราวนี้น่าสนใจนะครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เวลาถามหมดแล้วนะคะ สรุปได้เลยค่ะ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : น่าสนใจมากว่ามันเกิดขึ้นในขณะที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐอเมริกานั้นไปเยือนประเทศเยอรมัน แล้วได้แถลงข่าวร่วมกับนายกรัฐมนตรีหญิงของประเทศเยอรมันว่า ในเรื่องของการทรมานนั้นปฏิเสธวิธีการที่กล่าวถึง แต่ไม่ปฏิเสธและไม่ยอมรับกรณีข้อกล่าวหาเรื่องว่าซีไอเอมาตั้งคุกลับในประเทศไทย แล้วก็ในยุโรปอีก ๒ ประเทศ ซึ่งตรงนี้ละครับที่ต้องเรียนว่ามันตรงกับที่ทางที่ปรึกษาความมั่นคงของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาไม่ปฏิเสธ ไม่ยอมรับเรื่องนี้เช่นกัน และทำให้รัฐสภาเยอรมันครับท่านประธานได้ตั้งคณะกรรมการอิสระในการสอบสวนเรื่องนี้ เพราะประเทศประชาธิปไตยอย่างประเทศเยอรมันหรือของประเทศไทยนั้น เราต้องถือว่าการที่มีต่างชาติเข้ามาปฏิบัติการลับ ไม่ว่ารัฐบาลรู้เห็นเป็นใจ หรือปกปิดเรื่องนี้ต่อสาธารณชนคนไทยหรือรัฐสภาไทยนั้น มันเป็นการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นการใช้อำนาจที่ฉ้อฉล

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถามเลยค่ะ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : รัฐบาลจะยอมให้มีการตั้งกรรมการอิสระไหมครับเพื่อสอบสวนเรื่องนี้ ผมทราบดีท่านรองนายกรัฐมนตรีขึ้นมา ก็จะปฏิเสธไม่มีรัฐบาลไหนที่มีการกล่าวอ้างเรื่องนี้ยอมรับครับ แต่ประเทศสหรัฐอเมริกาเองไม่กล้าปฏิเสธเรื่องนี้ และครั้งนี้มีตัวบุคคลมากกว่าบุคคลที่กล่าวอ้างถึง มีรายละเอียดเพิ่มเติมอย่างนี้ผมคิดว่าไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ แล้ว เพราะฉะนั้นถามว่าทางรัฐบาลนี่ไปตกลงอะไรกับทางประเทศสหรัฐอเมริกา หรือว่าเอาผลประโยชน์เรื่องเอฟทีเอ (FTA) เอาผลประโยชน์ในเรื่องสัมปทานเมกะ-โปรเจคท์อะไรไปแลกหรือไม่ หรือว่าต้องเดินตามนโยบาย

ของประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อที่จะแลกกับการปฏิบัติการลับในครั้งนี้ เพราะฉะนั้น ผมถามว่าจะตั้งคณะกรรมการอิสระขึ้นมาสอบสวนเรื่องนี้ได้หรือไม่ ถ้าท่านมีความจริงใจแล้วก็ไม่ประสงค์จะปิดบังเรื่องนี้ ผมคิดว่าการพิสูจน์ความจริงเป็นเรื่องสำคัญครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านใช้เวลาถามไปเกิน ๑๓ นาทีนะคะ เรียนเชิญท่านรัฐมนตรี

นายสุรนันทน์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ขอบคุณครับท่านประธาน

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เวลาที่เหลือเป็นเวลาของท่านรัฐมนตรี เชิญค่ะ

นายสุรนันทน์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ผมขออนุญาตตอบสั้น ๆ นะครับ ก่อนอื่นผมไม่ได้ยอมรับในสภานะครับ ท่านกล่าวสรุปเองในสภา แล้วก็สิ่งที่กระผมยอมรับอย่างหนึ่ง ก็คือว่ารัฐบาลชุดนี้ทำงาน ท่านผู้นำคือท่านนายกรัฐมนตรีและผู้บริหารของประเทศทำงานอย่างหนักที่จะแก้ปัญหาคอร์รัปชันไม่เหมือนกับที่รายงานเพิร์ก เมื่อฉบับที่แล้วบอกนะครับ เมื่อฉบับปี ๒๕๔๓ บอกว่าผู้นำทางการเมืองไม่สนใจด้วยซ้ำ อีกส่วนหนึ่งในเรื่องของคุกลับนั้น ค่อนข้างชัดเจนครับว่ามันเป็นข่าวที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ แต่ผมยืนยันได้อย่างหนึ่งว่ามันไม่มีคุกลับ ไม่มีห้องลับ ไม่มีห้องมืดอะไรในประเทศไทย สิ่งเหล่านี้ปรากฏชัด ไม่ว่าจะท่านรองนายกชิดชัยก็อยู่ตรงนี้นะครับ ผมเองก็คุยกันตลอด เราคุยกันแล้ว เราดูกันแล้วมันไม่มีครับ แล้วมันไม่มีพื้นฐานที่จะต้องไปตั้งกรรมการหรืออะไรก็ตาม เพราะว่าท่านเองก็คงต้องให้เกียรติทางรัฐบาลบ้างนะครับ เราไม่เอาอะไรไปแลกแปลก ๆ หรอกนะครับ อยู่ดี ๆ เราจะเอาอธิปไตยของประเทศไปแลกได้อย่างไรครับ มันเป็นเรื่องที่ไร้สาระสิ้นดี เพราะว่าวันนี้เราต้องรักษาเอกราชและอธิปไตยของประเทศไทย เราจะไม่ให้ใครมามีอะไรเป็นสิ่งอำนวยความสะดวก หรือคุก หรืออะไรที่เป็นกรณีซึ่งผิดกฎหมายนะครับ ผิดกฎหมายทั้งในประเทศ และผิดกฎหมายระหว่างประเทศ แล้วก็การต่อรองเรื่องเอฟทีเอหรือเมกะ-โปรเจคท์นั้น ผมคิดว่าท่าน ส.ส. ผู้ทรงเกียรติจะใช้จินตนาการมากไปนิดหนึ่ง มันไม่มีการที่จะไปแลกตรงนั้นได้ แล้วก็พยายามอย่าที่จะดึงชักแม่น้ำทั้ง ๕ ให้เข้ามาเป็นแม่น้ำเดียวกันเลยครับ ขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ก็เป็นเวลาที่เหลือของท่านรัฐมนตรี แต่ว่าเนื่องจากกระทู้นี้ยังมีเวลาอยู่ เชิญคุณอลงกรณ์สั้น ๆ นะคะไม่เกิน ๑ นาที เพื่อให้เวลาท่านรัฐมนตรี เผื่อท่านจะได้ตอบค่ะ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเป็นห่วงในสถานภาพของประเทศ เพราะว่ากรณีเกี่ยวกับเรื่องของแบลค ไซท์ หรือว่าคุกลับซีไอเอนั้น ----------

เป็นเรื่องที่เผยแพร่ข่าวสารไปทั่วโลกครับ และคราวนี้มันไม่ใช่เป็นข่าวสั้น ๆ อย่างที่วอชิงตัน โพสต์ (Washington Post) ได้รายงาน แต่ว่ามันเป็นรายงานที่ยาว มีรายละเอียด มีวันที่ มีสถานที่ ไม่ใช่เฉพาะเป็นเรื่องที่จินตนาการและโคมลอย แต่ว่ารัฐสภาเยอรมันได้ตั้งคณะกรรมาธิการพิเศษอิสระสอบสวนเรื่องนี้ กรณีนี้เป็นเรื่องที่เราห่วงใยในกรณีของการชักศึกเข้าบ้าน เพราะว่าไม่ว่าจะเกิดความขัดแย้ง ไม่ว่าสหรัฐอเมริกาจะมีความขัดแย้งกับกลุ่มอัล เคดา หรืออะไรก็ตาม แต่การที่มีข่าวว่าเรามีคุกอยู่ในประเทศไทย เอื้ออำนวยในเรื่องของการปฏิบัติการลับดังกล่าวนั้น แล้วก็ส่งผลให้เราอยู่ในภาวะเหมือนหว่านเขาควาย ท่านประธานคงเข้าใจดีว่าในสถานการณ์ดังกล่าวนั้นถ้ารัฐบาลดำเนินนโยบายที่ผิดพลาดไม่ว่าทางลับหรืออย่างไรก็ตาม มันจะนำไปสู่การชักศึกเข้าบ้านจริง ๆ ทำให้สังคมอีกส่วนหนึ่งที่เขาอยู่ในกลุ่มดังกล่าวนั้นเขาจะลงมาดำเนินการในประเทศไทย แล้วก็ทำให้เราตั้งข้อสังเกตว่าทำไม สถานการณ์ภาคใต้จึงรุนแรงมากขึ้น ๆ อย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ตรงนี้ละครับ ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมอยากฝากไว้

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ได้ค่ะ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : แล้วถ้าท่านไม่มีอะไรจะปิดบัง ทำไมท่านไม่ให้ตั้งกรรมการอิสระเพื่อตรวจสอบละครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ค่ะ ท่านรัฐมนตรีเชิญค่ะ

นายสุรนันทน์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ต้องขอบคุณสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เป็นห่วงนะครับ ถามว่าข่าวนั้นเมื่อเราตรวจสอบว่าข่าวไม่เป็นจริง ทางรัฐบาลไทยก็ต้องชี้แจงนะครับ แล้วก็มีการออกข่าวแน่นอน แต่ท่านไม่ต้องห่วงครับว่าจะมีอะไรที่เราปิดบัง เราไม่ปิดบัง ก็ต้องขอบคุณที่ท่านเป็นห่วงนะครับ ข่าวนี้สร้างความเสียหายให้กับประเทศ แล้วผมก็เชื่อว่าทางกระทรวงการต่างประเทศและบุคคลที่เกี่ยวข้องก็ต้องชี้แจง ซึ่งตรงนี้ไม่มีอะไรที่จะปิดบังครับ ขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ขอบคุณท่านรัฐมนตรีค่ะ

ต่อไปเป็นกระทู้ถามสดที่ ๓ กระทู้ถาม เรื่อง ปัญหาการปราบปรามยาเสพติด ของคุณสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ ถามนายกรัฐมนตรี ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรี ได้มอบหมายให้ท่านรองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ตอบ เชิญค่ะ

(สำเนา)

รับที่ ๙๖๒/๒๕๔๘ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๘ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

กระทู้ถามที่ ๐๖๙ ส.

สภาผู้แทนราษฎร

๘ ธันวาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ปัญหาการปราบปรามยาเสพติด

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามสด ถามนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายประกาศสงครามกับยาเสพติดมาตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดจนกระทั่งสามารถเอาชนะกับปัญหายาเสพติดได้เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๖ หลังจากนั้นได้มีมาตรการกวาดล้างยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง โดยให้ทุกส่วนราชการ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนร่วมมือกัน แต่ปัจจุบันพบว่าปัญหายาเสพติดยังคงมีการแพร่ระบาดเพิ่มมากขึ้น โดยสามารถจับกุมผู้ค้า ผู้ขายและผู้เสพ และยึดของกลางได้เป็นจำนวนมาก ประกอบกับรัฐบาลจะมีการกวาดล้างยาเสพติดครั้งที่ ๔ ขึ้น โดยมีระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่อยู่ในความสนใจของประชาชนและเป็นปัญหาเร่งด่วนที่รัฐบาลจะต้องแก้ไข

จึงขอตั้งกระทู้ถามสดนี้มาตามมาตรา ๑๘๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สวนรายละเอียดจะซักถามในที่ประชุมสภาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์

(นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย

จังหวัดเชียงราย

สำเนาถูกต้อง

(นายสิทธิชัย พิมเสน)

ผู้อำนวยการสำนักการประชุม

ทวีพร พิมพ์ทาน

นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคไทยรักไทย ซึ่งกระผมใคร่ขออนุญาตท่านประธาน กระทู้ถามสด ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีดังต่อไปนี้นะครับ ตามที่รัฐบาลมีนโยบายและประกาศสงครามกับยาเสพติด ตั้งแต่เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เพื่อดำเนินการในการปราบปรามยาเสพติดให้มันหมดไป ซึ่งก็สามารถเอาชนะกับยาเสพติดได้ และได้ประกาศเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๖ หลังจากนั้นได้มีมาตรการในการกวาดล้างยาเสพติดมาอย่างต่อเนื่อง โดยได้ให้ทุกส่วนราชการ ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนได้ร่วมมือกัน แต่ท่านประธานครับในปัจจุบันปรากฏว่ายาเสพติดเริ่มมีมากยิ่งขึ้นกว่าแต่เดิมที่ผ่านมา ซึ่งสามารถที่จะตรวจสอบได้ว่าในทุกภูมิภาคของประเทศ ไม่ว่าจะเป็น กทม. หรือปริมณฑล หรือภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคอีสานเหล่านี้เป็นต้น ปรากฏว่าการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีมากกว่าเดิมที่ผ่านมา โดยเฉพาะว่ามาในรูปแบบของการที่ค่อย ๆ กระจาย คือในผู้ค้านั้นในแต่ละราย ๆ จะไม่ได้ตุนไว้มาก เพราะฉะนั้นการจับกุมก็ดี การปราบปรามก็ดี ซึ่งสามารถที่จะจับได้ทั้งของกลาง และตรวจยึดได้เป็นจำนวนมาก ----

แต่เป็นจำนวนมากในขณะที่ว่าเป็นจำนวนมากราย เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลจึงได้ประกาศทำสงครามกับยาเสพติดในครั้งที่ ๔ ขึ้นอีก โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ สิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ ดังนั้นกระผมจึงอยากจะขอนำเรียนและขอเรียนถามทางฯพณฯ นายกรัฐมนตรีในเรื่องของยาเสพติดนี้ ซึ่งเป็นเรื่องสนใจของพี่น้องประชาชนทุกผู้คนก็ว่าได้นะครับ ในจำนวน ๓ คำถามที่กระผมจะขออนุญาตเรียนถามพร้อมกันทีเดียวเลยนะครับ

ประการที่ ๑ ผมใคร่ขออนุญาตถามว่าการกลับมาของยาเสพติด รัฐบาลมีมาตรการอย่างไรในการที่จะปราบปราม

ประการที่ ๒ เกี่ยวกับปัญหาแพร่ระบาดของยาเสพติด ทั้งยาไอซ์ ยาอี ตลอดถึงยาบ้าในแหล่งท่องเที่ยวโดยเฉพาะในภาคใต้ ซึ่งมีนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติได้เข้ามามั่วสุมเสพยากันในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และหลายเกาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จะมีมาตรการในการปราบปรามอย่างไร

ประการที่ ๓ รัฐบาลที่มาจากการประกาศในการตรวจสอบและสกัดกั้นเงินทุนที่ได้จากการค้ายาเสพติดของเหล่าร้ายมาสนับสนุนในการก่อการร้ายใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งประเด็นนี้ผมเชื่อแน่ว่าทางภาครัฐ โดยเฉพาะทางรัฐบาลก็คงจะทราบดีอยู่แล้ว เพราะว่าได้มีการออกข่าวโดยต่อเนื่องว่าการก่อการร้ายใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นมีเงินทุนมาจากการค้ายาเสพติด เพราะฉะนั้นจึงขออนุญาตเรียนถามก่อนใน ๓ ประเด็นนี้

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เรียนเชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีค่ะ

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่นับถือ กระผม พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอใคร่ตอบในเรื่องปัญหายาเสพติดอย่างนี้นะครับ ก็เป็นจริงอย่างที่ท่านผู้มีกระทู้ถามว่าปัญหายาเสพติดเหล่านั้น เราได้ประกาศสงครามกับยาบ้าตั้งแต่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ นะครับ หลังจากนั้นมาเราก็ทำมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในการดำเนินการนั้นก็คงใช้มาตรการ ๓ – ๔ หลัก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการปราบปราม การบำบัด

การป้องกันความเสี่ยงต่าง ๆ รวมทั้งการบริหารการจัดการ เนื่องจากการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีหลายสิบหน่วยงานที่เข้ามาเกี่ยวข้องนะครับ การดำเนินการก็เข้มข้นมาอย่างต่อเนื่อง จนถึงในลักษณะของการที่ว่าเราเองเราจะทำการกวาดล้างยาเสพติดอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง เพื่อเหมือนกระทำความสะอาด โดยเฉพาะช่วงแรก ก็กำหนดไว้ชัดเจนว่าในช่วงปิดเทอมของนักเรียนในเทอมต้นกับกลางเทอม ตัวนี้จะเป็นลักษณะของการจัด

สำหรับในการดำเนินการการปราบปราม การป้องกันและการบำบัดนั้น เราลงไปดูบุคคลกลุ่มเสี่ยง ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเด็กเยาวชน พื้นที่เสี่ยง ไม่ว่าจะเป็นในสถานศึกษา นอกสถานศึกษา เราจัดเจ้าภาพที่ชัดเจนที่จะรองรับสิ่งเหล่านี้ เพราะว่าเราไม่ต้องการเห็นยาเสพติดเข้ามา เพราะว่าผมก็ได้บอกกับเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าเราลงทุนลงแรงไปเยอะ รวมทั้งเงินงบประมาณด้วย เพราะฉะนั้นยาเสพติดจะต้องเบาบาง เบาบางอยู่ในลักษณะที่ไม่กระทบกระเทือนต่อที่เราเป็นอยู่ตามปกติสุขนั่นเป็นสิ่งหนึ่ง เพราะก่อนทำสงครามยาบ้า ท่านก็จะเห็นว่าเราเคยมีปัญหาในเรื่องคนเมายาบ้า เสพยาบ้าติดแล้วก็ไปยึดตัวบุคคลเป็นประกัน ตัวนี้ก็ถือว่าเป็นตัวชี้ง่าย ๆ อันหนึ่งที่เราจะต้องดู นอกจากนี้แล้วด้านบำบัดเรายังดูเหมือนกับว่าผู้ที่มาบำบัด ----------

เป็นผู้ติดหรือผู้เสพรายใหม่ หรือรายเก่า แล้วยาเสพติดประเภทไหนบ้าง เราจะดู แล้วเขามาประจำต่อสัปดาห์เท่าไร เราจะดู อันนี้คือเป็นสิ่งหนึ่งที่เราจะต้องดูทุกตัว และรวมทั้งราคายาบ้าอะไรต่ออะไร ซึ่งอันนี้เป็นเรื่องของยุทธศาสตร์การเฝ้าระวัง ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ส. ก็เป็นเจ้าภาพเรื่องนี้อยู่ ซึ่งในการกวาดล้างยาเสพติดครั้งที่ ๔ นี้ เราก็เน้นไปอยู่ใน ๑๙ พื้นที่ จากที่เราเฝ้าระวังมาว่า มันอยู่ตรงไหนบ้างที่มันมีการแพร่ระบาดนะครับ เพราะฉะนั้นเราเองเราก็ตาม ผมก็เรียนท่านผู้ทรงเกียรติว่าผมก็ตามมาอย่างต่อเนื่องว่า เพราะว่ามีหลายฝ่ายว่า บางคนบอกว่ามาจริง บางคนก็บอกไม่มาจริง มันขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ได้รับมา แต่จริง ๆ แล้วจากการสอบถาม จากการเข้าไปกวาดล้างจริง ๆ เข้าไปรีเอ็กซเรย์ (Re x-ray) จริง ๆ ผมยังยืนยันว่ายาเสพติดอยู่ในระดับเบาบางที่เรายังควบคุมได้นะครับ แล้วก็นอกจากนั้นเราเองเรายังมีการให้สำนักงานสถิติแห่งชาติ ทำการเซอเวย์ (Survey) ทั่วประเทศ ว่ายาเสพติดมีมากน้อยแค่ไหน อย่างไร เราทำการเซอเวย์สุ่มตัวอย่างมาตลอดนะครับ รวมทั้งความพึงพอใจของประชาชน ส่วนเหล่านี้เราทำมาอย่างต่อเนื่อง อันนี้คือเป็นสิ่งที่เราจะทำนะครับ สำหรับในการดำเนินการครั้งที่ ๔ อย่างที่ท่านได้กรุณาเอ่ยถาม เราเองเราก็มีเป้าหมาย อย่างเช่น การยึดทรัพย์ ในช่วง ๔ เดือนนี้ เราก็ยึดทรัพย์ไปประมาณ ๑๐๗ ราย ได้ทรัพย์สินเงินทองประมาณ ๒๕ ล้านบาท ยาบ้าก็ยึดได้ประมาณ ๑,๘๐๐,๐๐๐ กว่าเม็ด ซึ่งจะเห็นว่ามันน้อยนะครับ เฮโรอีนก็ ๕๗ กิโลกรัม เฮโรอีนนี่ผมเรียนท่านได้ว่าบ้านเรานี่ไม่ใช่เป็นเป้าหมายของการแพร่ระบาดเฮโรอีน เพราะว่ามันหายไป จะมีบ้างก็เฉพาะพวกฮากคอร์ คือพวกติดมาเก่านะครับ พวกนี้จะมีอยู่บ้างที่เข้ามายังสถานบำบัดของเรา ส่วนใหญ่ก็จับได้นี่คือพร้อมที่จะไปประเทศที่ ๓ ไปประเทศอื่น ส่วนยาไอซ์ที่ตอนนี้ ๔ เดือนนี้ ก็จับได้ประมาณ ๔๙ กิโลกรัม สำหรับที่ท่านได้ถามว่า ในการดูเรื่องยาอีก็ดี อะไรก็ดี ผมเรียนว่าเราเอง เราทำการปราบปรามกับเพื่อนบ้านในภูมิภาค เพราะว่าพ่อค้ายาบ้าเขาเองเขาไม่ได้ดูว่าประเทศไทยเรา ที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดภูเก็ต กรุงเทพมหานคร อำเภอหาดใหญ่ หรือพัทยา เป็นตลาดแหล่งเดียวหรอก ตลาดของเขาจะอยู่ที่ประเทศสิงคโปร์บ้าง อยู่ที่ประเทศมาเลเซียบ้าง เพราะฉะนั้นเราเอง เราจะทำการสืบสวนร่วมกัน อันนี้เราเองจะมีการพบกันเป็นประจำเดือน เพื่อทำการสืบสวนร่วมคล้าย ๆ กับมี

เป้าหมายของการสืบสวนในภูมิภาคร่วมกัน รวมทั้งด้านยาเสพติดนี้ ผมเรียนได้เลยว่าเราไม่ได้ทำงานเฉพาะในประเทศแล้ว เราออกไปทำงานกับประเทศพม่า ประเทศลาว โดยเฉพาะเราเองเราก็ไปส่งเสริมให้ฝึกอบรม แนะนำเทคนิคด้านการสืบสวนปราบปราม รวมทั้งให้ความช่วยเหลือเครื่องไม้เครื่องมือบ้าง เขาเองเขาก็สามารถที่จะมีความเข้มแข็ง ซึ่งปรากฏว่าเขาก็จับได้เยอะ ด้านประเทศพม่าก็เช่นเดียวกันครับ เราก็ให้ความร่วมมือ ก็สามารถที่จะจับผู้ต้องหาสำคัญ ๆ ที่หลบหนีไปฝั่งโน้นได้ร่วมกัน อันนี้คือเป็นสิ่งที่ผมอยากจะเรียนท่าน สำหรับในปัญหาจังหวัดภาคใต้ ก็ต้องยอมรับว่าเราได้ตั้งทีมสืบสวนเป็นพิเศษขึ้นมา เราก็ลงไปดูว่ายาเสพติดที่มีระบาดนั้น มันมีอย่างไรบ้าง เพราะผมเชื่อว่ายาเสพติดเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาในภาคใต้นะครับ ซึ่งตอนนี้ภาพมันก็ชัดเจน มันก็เป็นภาพเหมือนกับภาพอื่น บางทีก็มีทั้งเจ้าหน้าที่ของเราบางคนที่เข้าไปยุ่งนะครับ แล้วก็กลุ่มผู้มีอิทธิพลในกระบวนการค้ายาเสพติด ซึ่งจะเห็นว่ามันมีการจับรายใหญ่ รายสำคัญเพิ่มขึ้นมากเรื่อย ๆ อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งซึ่งเราพยายามที่จะแก้ไขปัญหาเหล่านี้ ก็อยากจะตอบเป็นเบื้องต้นเพียงแค่นี้ครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณสมบูรณ์ค่ะ

นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ (เชียงราย) : ท่านประธานครับ ผมใคร่ขออนุญาตนำเรียน ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีที่มาตอบแทน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะในปัญหาของทางภาคใต้ ยกตัวอย่างเช่น ที่เกาะพงัน หรือเกาะสมุยอย่างนี้เป็นต้น ผมขอนำเรียนว่าในทุกวันนี้การจัดฟูลมูน ปาร์ตี้ (Full moon party) ยังมีเป็นประจำทุกเดือน ซึ่งผมขอนำเรียนนะครับว่าการจัดฟูลมูน ปาร์ตี้ทุกคนก็คงจะทราบดีอยู่แล้วว่าเขาจัดเพื่ออะไร และทำอะไร เพราะฉะนั้นในสิ่งเหล่านี้มันจึงเป็นปัญหาอยู่มากทีเดียวว่า แล้วทำไมพวกนี้เขาเป็นอภิสิทธิ์ชนอย่างไรหรือ จึงสามารถที่จะมาทำการเสพกันอย่างเปิดเผยอย่างที่มือกฎหมายไม่ได้เอื้อมไปถึง แล้วโดยเฉพาะอย่างที่ตลาดอำเภอหาดใหญ่ ผมขอนำเรียนนะครับว่า ยาไอซ์ก็ดี ยาอีก็ดี เหล่านี้มันมาจากมาเลเซีย ขออนุญาตนำเรียนอย่างนี้ว่ามาจากทางนั้น แล้วก็เอาเข้ามาขายกันอยู่ในตลาดหาดใหญ่ ซึ่งผมเชื่อแน่ว่าประเด็นนี้มันคงจะไม่สามารถหลงหูหลงตาเจ้าหน้าที่ตำรวจไปได้ หรือแม้แต่เจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ส. ก็คงสามารถที่จะได้ทราบได้ดีทุกประการ แต่ทำไมเขายังปล่อยให้มีการค้าขายกันอย่างแทบเรียกว่าจะเป็นเสรีก็ว่าได้ ผมกล้าพูดได้เลยครับว่าในทุกสัปดาห์ วันเสาร์ วันอาทิตย์ ในตลาดหาดใหญ่ตามโรงแรมใหญ่ ๆ หรือสถานที่เสพต่าง ๆ นี้จะสามารถที่ตรวจจับได้ทันทีเลย แต่ผมก็ไม่เข้าใจว่าทำไมจึงสามารถปล่อยให้เป็นอย่างนี้ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมจึงอยากจะขอฝากกับทางรัฐบาล โดย ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีได้กรุณานำไปพิจารณา หาทางแก้ไขในทุกวันนี้ ผมอยากจะขอนำเรียนว่า ผมในฐานะประธานคณะกรรมาธิการติดตามและป้องกันปราบปรามยาเสพติด ซึ่งได้นำคณะไปตรวจเยี่ยมเพื่อศึกษาเรื่องยาเสพติดตามสถานที่ราชการต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคและในภาค กทม. นี้ จำนวนหลาย ๆ สถานที่ทีเดียว ซึ่งผมขอนำเรียนนะครับว่าก็ได้รับข้อมูลค่อนข้างที่จะตรงกันทีเดียวว่าในปัจจุบันนี้สาเหตุของการที่แพร่ระบาดขึ้นอย่างมากมาย โดยเฉพาะใน กทม. และในเขตปริมณฑลนี้นะครับว่าการแพร่กระจายของยาเสพติดที่มีขึ้นอย่างมากมาย เนื่องจากว่าทางภาครัฐได้ตัดงบประมาณในการปราบปรามยาเสพติดลดลงจากที่ทางรัฐได้เคยตั้งให้ไว้กับหน่วยราชการในการต้าน ในการการปราบปรามยาเสพติด และในส่วนของสถานฟื้นฟู

ยาเสพติดก็เช่นกัน ในขณะนี้ขอนำเรียนเลยนะครับว่าสมรรถภาพในการฟื้นฟูค่อนข้างที่จะติดลบ ทำไมถึงว่าค่อนข้างจะติดลบครับ สิ่งที่สามารถที่จะพิสูจน์และดูได้อย่างชัดเจนนั้นก็คืออย่างไม่กี่วันที่ผ่านมานี้ มีสตรีคือนักกีฬาของไทยที่ไปได้เหรียญทองที่ประเทศฟิลิปปินส์ ต้องสูญเสียคุณพ่อโดยปิตุฆาตของบุตรชายตัวเอง สิ่งเหล่านี้ขอเรียนยืนยันเลยว่ามันเป็นความล้มเหลวในเรื่องของการฟื้นฟู

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ถามได้แล้วนะคะ หมดเวลาถามแล้วค่ะ

นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ (เชียงราย) : เพราะฉะนั้นอยากจะขอนำเรียน แล้วก็ขอเรียนถามด้วยว่าทางรัฐบาลสามารถในการที่จะฟื้นคืนในเรื่องของการตั้งงบประมาณให้กับส่วนราชการทุกหน่วยที่มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านการปราบปรามและฟื้นฟูให้เขาได้เท่าที่เคยตั้งให้เขา เพื่อเขาจะได้มีกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ ในการปราบปรามและขจัดปัญหาเรื่องยาเสพติดให้มันหมดไป ขอถามรัฐบาลอย่างนี้ครับ----------

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เรียนเชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีค่ะ

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ในประเด็นที่ ๒ นี้ผมใคร่ขอตอบอย่างนี้นะครับว่า อย่างกรณีที่เกาะพงันเราไม่ได้ปล่อยนะครับ เราก็ให้เจ้าหน้าที่ของเรา โดย ป.ป.ส. เป็นแกนกลางร่วมกับตำรวจลงไปเข้มงวดนะครับ ไม่ใช่เราปล่อย ไม่ปล่อย ก็มีการปิดล้อมตรวจค้นตามลักษณะของยุทธวิธีด้านการปราบปรามอยู่ต่อเนื่องนะครับ ผมก็เชื่อว่ามันคงไม่ได้มีมากอย่างที่เราพูดคุยกัน ผมมั่นใจ แล้วอยากให้ท่านไปกับเจ้าหน้าที่ของเราก็ได้ คือยินดีให้ไปตรวจสอบ ส่วนในเรื่องการฟื้นฟูมันอาจจะมีอันหนึ่งซึ่งเป็นการตั้งเป้าหมาย โดยเฉพาะการบังคับบำบัด ผู้ที่ติดตราบังคับบำบัดมันเป็นการตั้งเป้าหมายที่ผิดพลาดนะครับ ซึ่งผมเองก็ได้ประชุม ศตส. กับ ป.ป.ส. ก็ได้มีการขอเงินงบประมาณที่จะให้เป็นไปตามเป้า กับผู้ที่เสพยาเสพติดและก็เข้ามาในลักษณะการบังคับบำบัด อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่ง ส่วนเรื่องงบประมาณนั้นผมเรียนได้ว่า งบประมาณนั้นเป็นงบประมาณในลักษณะของการทำในเรื่องยาเสพติดเป็นภาพรวม โดย ศตส. ศูนย์ต่อสู้เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติเป็นเจ้าภาพ เพราะฉะนั้นในตัวนี้ก็คงจะเป็นที่เรามีคณะกรรมการฝ่ายเลขาร่วมดูเรื่องงบประมาณอยู่แล้วนะครับ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีเองท่านก็ให้นโยบายว่า ถ้าจำเป็นต้องใช้งบประมาณก็ต้องใช้ ไม่ได้คิดว่าไม่ได้ให้หรือเอาไปใช้อย่างอื่น อันนี้คืออยากจะเรียนนะครับ ส่วนกรณีที่นักกีฬาของเราที่ได้เหรียญทองจากซีเกมส์แล้วก็บิดาถึงแก่ชีวิต เนื่องจากบุตรของตัวเองกระทำนั่นต้องยอมรับว่ามันเป็นการติดยาเสพติดที่เรื้อรังมานานนะครับ นี่โทษของมันชัดเจนแต่วิธีการบำบัดมันไม่ใช่ง่าย ถ้าติดเรื้อรังต้องใช้เวลานาน แล้วก็ต้องทำอย่างต่อเนื่องนี่ก็เป็นสิ่งที่เราเองเราก็ไม่อยากจะเห็นยาเสพติดมันกลับมา หรือแพร่ระบาดอีกก็คือสิ่งเหล่านี้ สำหรับข้อสังเกตของท่านที่ได้ให้ไว้ผมจะไปทำงานคู่ขนานดูสิว่ามันเป็นจริงอย่างที่ท่านว่าไหม แล้วผมจะรับไปแก้ไขครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณมากค่ะ คุณสมบูรณ์จะมีข้อสังเกตเพิ่มเติมไหมคะ เหลืออีก ๓๐ วินาที มอบให้กับท่านรองนายกรัฐมนตรีไป เชิญค่ะ

นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ (เชียงราย) : สิ่งที่ผมอยากจะขอฝากกับ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีไปนั้น ก็คงไม่มีสิ่งใดนอกเหนือไปจากในเรื่องของงบประมาณเท่านั้น เพราะผมขอนำเรียนด้วยความสัตย์จริงว่า ที่ผมได้ไปตรวจเยี่ยมตามส่วนราชการต่าง ๆ ดังที่ได้นำเรียนแต่ต้นแล้ว ล้วนแล้วแต่ว่าได้ทราบข้อมูล และได้รับการยืนยันในด้านเอกสารต่าง ๆ ทั้งสิ้นนะครับว่า งบประมาณที่เคยได้รับนั้นถูกตัดทอนลงอย่างมากทีเดียว เพราะฉะนั้นจะให้เขาทำงานอย่างไร อันนี้คือประเด็นปัญหา เพราะฉะนั้นในเมื่อ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีบอกว่าจะนำปัญหานี้ไปติดตามอย่างใกล้ชิด เพื่อดูถึงความเป็นจริงในเรื่องของงบประมาณว่ามันเป็นอย่างไรนั้น ผมก็ต้องขอขอบคุณอย่างยิ่งและก็ขอให้ท่านปฏิบัติอย่างเร่งรีบ เพราะปัญหายาเสพติดนั้นมันคงจะไม่รอเรานะครับ ในขณะนี้ขอนำเรียนนะครับว่า ทุก ๆ ที่ อย่างใน กทม. นี้นะครับ ขอนำเรียนได้เลยครับว่ายาเสพติดจะซื้อได้อย่างง่ายดายทีเดียวนะครับ ผมได้ข้อมูลมาอย่างมากเพราะพี่น้องประชาชนได้ส่งข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นแผนที่ หรือผู้ค้าผู้ขายใด ๆ ทั้งสิ้นพวกนี้ผมก็ได้นำเสนอแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้รับทราบแล้วทั้งสิ้นนะครับเพราะฉะนั้นก็อยากจะขอ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีได้กรุณานะครับ ได้ติดตามดูแลอย่างใกล้ชิดสักหน่อยหนึ่งนะครับ ขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ท่านรองนายกรัฐมนตรีคงรับไปนะคะ ขอบพระคุณมากค่ะ

ต่อไปเป็น กระทู้ถามทั่วไป เรื่องแรกนี่เป็นกระทู้ถามที่เลื่อนมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันพฤหัสบดีที่ ๑ ธันวาคม ของคุณวิชาญ มีนชัยนันท์ กระทู้ถามเรื่อง การสนับสนุนให้โรงพยาบาลของรัฐมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ได้ทราบว่าท่านผู้เสนอได้มีการประสานเป็นการภายใน มีเหตุผลอะไรเชิญค่ะคุณวิชาญ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคไทยรักไทย ครับ ในเรื่องกระทู้ดังกล่าวซึ่งผมทราบว่าท่านรัฐมนตรีเองนั้นติดภารกิจหลายเรื่อง หลายประการแล้วก็เป็นเรื่องที่มีปัญหา แล้วก็มีหลายเรื่องซึ่งผมเองนั้นขออนุญาต ท่านประธานครับได้เรียนสอบถามท่านรัฐมนตรีไปแล้วถึงข้อข้องใจในกระทู้ ขออนุญาต ได้อธิบายความสักนิดหนึ่งเพื่อให้เห็นชัดสัก ๒ นาทีครับ ผมได้ทำกระทู้ดังกล่าวนี้ในเรื่อง ของการสนับสนุนให้โรงพยาบาลของรัฐมีคุณภาพและเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ ในประเด็นนี้นั้นได้รับแจ้งคำตอบส่วนหนึ่งแล้วว่า ขณะนี้ทางรัฐเองกำลังมีงบประมาณ ที่จะลงมาช่วยดูแลแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการขาดปัจจัยหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ของโรงพยาบาล ยกตัวอย่างอย่างโรงพยาบาลแถวชานเมือง ในส่วนกรุงเทพมหานคร ที่มีปัญหาเรื่องเครื่องไม้เครื่องมือนะครับ ในเรื่องของอุปกรณ์ แล้วก็จำเป็นอย่างยิ่งครับ เพราะว่าโครงการ ๓๐ บาท มีการเข้าไปดูแลรักษากันเป็นจำนวนมากจึงขาดปัจจัยในเรื่อง ดังกล่าว ดังนั้นก็เลยมีส่วนหนึ่งซึ่งผมได้กราบเรียนท่านรัฐมนตรีไปว่า ขอความกรุณา ได้จัดอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ให้กับผู้ที่เข้ามารักษาพยาบาลโดยไม่ต้อง เดินทางไกลเข้าไปในส่วนของโรงพยาบาลภายในนะครับ เช่น โรงพยาบาลรามาธิบดี โรงพยาบาลศิริราช เพราะอุปกรณ์ต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะอยู่ทางด้านในนะครับ แล้วการ ส่งตัวใช้เวลาในการกำหนดหรือคิวต่าง ๆ นั้นยาวพอสมควรตั้ง ๒ – ๓ เดือน คนไข้เอง ก็คงจะต้องได้รับการดูแลแก้ไข

อีกประเด็นหนึ่งก็คือในเรื่องของบุคลากรต่าง ๆ ซึ่งขณะนี้นั้นยิ่งมีโครงการ ดี ๆ ๓๐ บาท คนที่เข้ามารักษาพยาบาลมีจำนวนมาก บุคลากรแพทย์หรือพยาบาลนั้น มีจำนวนไม่พอ ดังนั้นในส่วนหนึ่งก็คงจะต้องให้ทางกระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณา เพิ่มจำนวนของบุคลากรดังกล่าว พร้อมทั้งป้องกันการแก้ไขเรื่องปัญหาสมองไหล เนื่องจากว่าบุคลากรเหล่านี้สมัยก่อนเขาเรียกว่าเรียนจบมาแล้วต้องใช้ทุน แต่เดี๋ยวนี้ไม่มี

การบังคับใช้ทุน โดยเฉพาะในเรื่องของบุคลากรประเภทพยาบาลหรือบุรุษพยาบาลนะครับ จะเป็นหญิงหรือชายเหมือนกันครับ ตอนนี้เรียนจบมาส่วนใหญ่จะไปอยู่ในโรงพยาบาลเอกชน ดังนั้นต้องมีการเพิ่มหรือดูแลในเรื่องของสวัสดิการและเงินเดือนแล้วก็เพิ่มในเรื่องของคนเข้าไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาซึ่งผมได้รับจากพี่น้องประชาชนแล้วนำมาสะท้อนให้กับทางสภาผ่านไปยังรัฐบาล ซึ่งวันนี้ทางท่านรัฐมนตรีอนุทินท่านติดภารกิจ พร้อมทั้งผมได้สอบถามในเรื่องดังกล่าวเป็นประเด็นแล้วครับ จึงขออนุญาตแจ้งในที่ประชุม ขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ค่ะ ก็ขอถอนออกไปนะคะ เพราะว่าได้รับคำตอบประสานจากท่านรัฐมนตรีเรียบร้อยแล้ว ก็ขอแสดงความยินดีด้วยค่ะ นะคะไม่ต้องมาตอบในสภา

ต่อไปเป็นกระทู้ถามทั่วไปเรื่องที่ ๒ ปัญหาการสร้างเขื่อนตามแนวลำคลองในกรุงเทพมหานคร ของคุณวัฒนา เซ่งไพเราะ ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งวันนี้ได้มอบหมายให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยมาเป็นผู้ตอบ

(สำเนา)

รับที่ ๓๙/๒๕๔๘ วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๘ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

กระทู้ถามที่ ๐๓๙

สภาผู้แทนราษฎร

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

เรื่อง ปัญหาการสร้างเขื่อนตามแนวลำคลองในกรุงเทพมหานคร

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ตามเขื่อนที่สำนักระบายน้ำกรุงเทพมหานครทำการก่อสร้างเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กตามแนวลำคลองต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร บางแห่งมีรั้วเหล็กกั้น แต่บางแห่งก็ไม่มี เช่น ที่แนวเขื่อนหลังวัดราษฎรศรัทธาธรรม สุขุมวิท ๙๓ แนวเขื่อนหลังวัดบุญรอดธรรมมาราม เป็นต้น ทำให้ประชาชนเดือดร้อนทั่วไปเนื่องจากมีเด็กและสัตว์เลี้ยงมักจะตกน้ำตาย จึงขอเรียนถามว่า

๑. กรุงเทพมหานครพิจารณาอนุมัติงบประมาณการก่อสร้างแต่ละแห่ง ได้มีการพิจารณาถึงแบบรั้วเหล็กกั้นริมคลองและได้พิจารณาถึงความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของชาวบ้าน ที่ต้องเดินทางสัญจรไปมา รวมถึงวิถีชีวิตของประชาชนหรือไม่ มีการก่อสร้างเขื่อนรวมระยะทางทั้งสิ้นเท่าใด มีการสร้างรั้วกั้นระยะทางเท่าใด มิได้สร้างรั้วระยะทางเท่าใด หากต้องสร้างรั้วทั้งหมดที่เหลืออยู่ต้องใช้งบประมาณอีกเท่าใด

๒. กรุงเทพมหานคร มีการตั้งงบประมาณเพื่อสร้างรั้วตลอดแนวลำคลอง หรือเคยทำโครงการของบประมาณอุดหนุนหรือไม่ เพียงใด เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ขอให้ตอบในที่ประชุมสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วัฒนา เซ่งไพเราะ

(นายวัฒนา เซ่งไพเราะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย

กรุงเทพมหานคร

สำเนาถูกต้อง

(นางวัชรีวรรณ ฝ่ายทอง)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกระทู้ถาม สำนักการประชุม

เสาวนีย์ พิมพ์ทาน

เชิญคุณวัฒนาค่ะ

นายวัฒนา เซ่งไพเราะ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานครับ ผม นายวัฒนา เซ่งไพเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ก่อนอื่นต้องขอบคุณท่านประธานครับ เพราะว่ากระทู้นี้ตั้งเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ นะครับท่านประธาน ซึ่งปัญหาการสร้างเขื่อนตามแนวลำคลองในกรุงเทพมหานครนั้น ตั้งแต่ตั้งกระทู้จนปัจจุบันก็ยังไม่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพียงใดนะครับ จึงขออนุญาตขอบคุณท่านประธานที่ได้เอาปัญหานี้เข้ามาสู่เป็นกระทู้ เพื่อให้พี่น้องประชาชนชาวกรุงเทพมหานครนั้นได้รับทราบถึงวิธีคิดและแนวทางการแก้ไข ----------

ซึ่งวันนี้ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช ซึ่งท่านจะกรุณามาตอบปัญหาของพี่น้องชาวกรุงเทพมหานครทุกครั้งนะครับด้วยความตั้งใจ และก็เท่าที่ทราบท่านจะศึกษาข้อมูลมาให้ด้วย และทุกครั้งท่านก็จะรับปัญหาไปและก็จะมีการดำเนินการตั้งคณะกรรมการหลาย ๆ ส่วนครับ ซึ่งผมเองหลังจากตั้งกระทู้แล้วท่านก็จะเชิญเขาไปติดตามต่อเนื่อง อันนี้ต้องขอขอบคุณอีกครั้งหนึ่ง สำหรับวันนี้ก็ต้องเรียน ฯพณฯ ด้วยว่าเป็นปัญหาซึ่งพี่น้องชาวกรุงเทพมหานครนั้นค่อนข้างที่จะได้รับผลกระทบกันโดยพร้อมเพรียงสำหรับพี่น้องชาวชุมชนก็ดี พี่น้องที่เป็นบ้านมีรั้วและอยู่ริมคลอง ริมลำลาง ซึ่งทางกรุงเทพมหานครหรือทางกรมชลประทานนะครับ สรุปก็คือคู คลองต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมันมีทั้งส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับทางกรุงเทพมหานครที่เป็นท้องถิ่นดูแล อีกส่วนหนึ่งอยู่ที่ทางรัฐบาลกลาง อาจจะเป็นกรมเจ้าท่า อาจจะเป็นกรมชลประทาน เมื่อสักครู่ท่าน ส.ส. วิชาญ มีนชัยนันท์ ท่านก็บอกว่าของเขตท่านนั้นกรมชลประทานอย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นภาพรวมของกรุงเทพมหานครนั้นจะมีส่วนหนึ่งที่มีการไปพัฒนาคู คลองเหล่านี้โดยรัฐบาลกลางและโดยกรุงเทพมหานคร ปัญหาก็คือว่าหลังจากทางหน่วยงานของรัฐและทางกรุงเทพมหานครนั้นเข้าไปพัฒนาคู คลองเหล่านั้นแล้ว ส่วนใหญ่จะทำเป็นเขื่อนท่านประธานครับ ทำเป็นเขื่อนเป็นแนวไปตลอดเลย ซึ่งเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีแล้วก็ท่านประธานนั้นคงเคยเห็น เขื่อนเหล่านี้ใช้เงินสูงมากและจะทำเป็นเหมือนกับเป็น ใช้คำว่า เป็นคอนกรีต เป็นแผ่นคอนกรีตหนา ๆ ใหญ่ ๆ ปักแล้วก็เหมือนกับจิ๊กซอว์ เป็นแนวไปเรื่อยเลยแล้วด้านบนก็จะทำเป็น คสล. แน่นหนาถาวรมาก งบประมาณผมว่าใช้เยอะมากจริง ๆ บางที่ ๒๐๐ - ๓๐๐ ล้านบาท ปัญหาก็คือพอหลังจากทำเขื่อนปูนไปแล้ว และมองภาพรวมมันจะเป็นเหมือนตัวที (T) ท่านประธานครับ สุนัขตกก็ดี เด็กนักเรียนตกก็ดี ชาวบ้านตกก็ดี ส่วนใหญ่เสียชีวิต ถ้ามีอย่างนี้ปละปลาย เพราะอะไรท่านประธาน เพราะว่าไม่สามารถที่จะเกี่ยว ไม่สามารถที่จะเกาะอะไรได้เลย เพราะว่ามันจะเป็นเหมือนหัวหมุดตะปูถ้านึกภาพ เดินด้านบนครับ ต่อให้มีแรงว่ายน้ำเป็นตะเกียกตะกายสักพักก็หมดแรงก็ต้องจมน้ำ เพราะมันไม่ใช่เป็นเขื่อนดินและไม่ใช่เขื่อน ที่เราเห็นตามพี่น้องที่ต่างจังหวัดก็คือสโลป (Slope) ประมาณ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ทำนองนี้ เขาสามารถที่จะเกาะและพักได้ อันนี้ไม่มีทางเลยครับ และผมได้รับการร้องเรียน แล้วมันก็มีคนตายแล้วในเขตผมคือในเขตพระโขนง เขตวัฒนา

และที่สำคัญท่านประธานครับ ถ้าไปทำในส่วนที่พี่น้องประชาชนไม่สัญจร ไม่เดินผ่านไปผ่านมาแถวนั้น มันก็คงจะเป็นสัตว์เลี้ยงธรรมดาที่อาจจะพลัดหลงไป แม้เป็นสัตว์เลี้ยงธรรมดาก็ต้องคำนึงถึงเขาด้วย แต่นี่ในย่านชุมชน เช่น หลังวัดบุญรอดธรรมาราม สุขุมวิท ๖๒ หลังวัดราษฎร์ศรัทธาธรรม ซึ่งมีชุมชนตรงนั้นตั้งเป็นคอนโดนิติบุคคลอาคารชุด ท่านประธานผมเชื่อว่าเป็น ๑๐,๐๐๐ คน ตรงนั้นมีเกือบ ๓๐ กว่าตึก และตึกนี่ระดับ ๕ ชั้น ๖ ชั้น ๙ ชั้น ๑๒ ชั้น สูงมากวัดก็รู้อยู่แล้วว่ามันคืออะไร เป็นจุดศูนย์รวมของวิถีชีวิตของคนตรงนั้น เวลามีเทศกาลทีเด็กนักเรียนลูกหลานก็จะตั้งโรงเรียนอยู่บริเวณนั้น และนี่ก็มีโรงเรียนเด็กเล็ก เด็กประถม โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร อย่างของหลังวัดราษฎร์ศรัทธาธรรมมี ๒ โรงเรียน โรงเรียนอุทิศราษฎร์ศรัทธาธรรม โรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธาธรรม สังกัดกรุงเทพมหานคร ๒ โรงเรียน แถมมีหมู่บ้านจัดสรรเต็มไปหมด ปัญหาก็คือท่านประธาน ไม่มีรั้วกั้น บางที่มีก็ทำนิดเดียว ผมก็แปลกใจว่าทำไมคนออกแบบ คิดแบบไม่คิดแบบเสียเลย คิดไปเลยถ้าเงินยังไม่ได้ก็อย่าเพิ่งทำ ถ้าทำแล้วจะต้องมีแบบมีเหล็ก มีกั้นให้เขาปลอดภัย นั่นคือแนวคิดของผู้บริหารที่น่าจะนึกหรือคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก ไม่ใช่นึกว่าจะต้องแก้ปัญหาโดยที่ตัวเองคิดข้างบนไม่ได้นึกถึงข้างล่าง จึงขออนุญาตตั้งคำถามผ่านท่านประธานว่าตามที่ผมได้นำเรียนไปแล้วนั้นนะครับท่านประธาน ว่าทางสำนักงานระบายน้ำกรุงเทพมหานครได้ทำการก่อสร้างเป็นเขื่อนคอนกรีตเสริมเหล็กตามแนวลำคลองต่าง ๆ ----------

ในเขตกรุงเทพมหานคร บางแห่งมีรั้วเหล็ก บางแห่งไม่มีนะครับ เช่น ในแนวหลังวัดราษฎร์ศรัทธาธรรม สุขุมวิท ๙๓ ในแนวเขื่อนหลังวัดบุญรอดธรรมาราม เป็นต้น รวมทั้งที่อื่น ๆ ทั้งกรุงเทพมหานคร ซึ่ง ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคไทยรักไทย ฝากผมมาด้วยนะครับ แต่ผมขออนุญาตไม่พูดเพราะมันเยอะมากนะครับ ทำให้ประชาชนนั้นได้รับความเดือดร้อนกันทั่วไป เนื่องจากมีเด็ก มีสัตว์เลี้ยงมักตกน้ำตายกัน จึงขอเรียนถามว่า

ข้อ ๑ ครับท่านประธาน กรุงเทพมหานครนั้นพิจารณาอนุมัติงบประมาณในการก่อสร้างแต่ละแห่ง ได้มีการพิจารณาถึงแบบรั้วเหล็กกั้นริมคลอง และได้พิจารณาถึงความปลอดภัยและความเป็นอยู่ วิถีของชุมชนชาวบ้านที่ต้องเดินทางสัญจรไปมา รวมถึงวิถีชีวิตของคนเหล่านี้เมื่อมีการก่อสร้างนะครับ และก่อสร้างเขื่อนรวมระยะทั้งสิ้นเท่าไร มีการก่อสร้างที่มีรั้วไปแล้วเท่าไร และยังไม่มีรั้วอีกเท่าไร หากจะต้องทำส่วนที่ยังไม่มีรั้ว ต้องใช้งบประมาณเท่าไร

ข้อ ๒ ครับท่านประธาน กรุงเทพมหานครมีการตั้งงบประมาณเพื่อสร้างรั้วตลอดแนวลำคลองหรือทำโครงการเพื่อเสนองบ ของบอุดหนุนจากรัฐบาลกลาง มีหรือไม่มากน้อยเพียงใด ขอบคุณท่านประธานครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ก่อนที่ท่านรัฐมนตรีจะตอบนะคะ ขอเรียนให้ท่านสมาชิกทราบว่าขณะนี้ผู้แทนรัฐสภาปากีสถาน ประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภาและเจ้าหน้าที่จำนวน ๑๐ คน กำลังมาเยี่ยมชมสภาอยู่นะคะ ยินดีต้อนรับค่ะ เวลคัม เมมเบอร์ ออฟ พาร์เลียเมนท์ แอนด์ สตาฟ ฟอร์ม พาร์เลียเมนท์ ออฟ ปากีสถาน วี เวลคัม แทงค์กิ้ว (Welcome member of parliament and staff from parliament of Pakistan we welcome Thank-you) เชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งกระผมเองได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้มาเรียนตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิก

สภาผู้ทรงเกียรตินะครับ คือท่านวัฒนา เซ่งไพเราะ ในประเด็นเรื่องการสร้างเขื่อนตามแนวลำคลองในกรุงเทพมหานครครับ

กระผมขออนุญาตเรียนตอบคำถามที่ ๑ นะครับ ในประเด็นที่การสร้างเขื่อนนั้นบางแห่งไม่มีรั้ว แล้วก็ยังมีอีก ๒ จุด ก็คือบริเวณวัดราษฎร์ศรัทธาธรรมกับหลังวัดบุญรอดธรรมารามนั้น ถามว่าได้ทำเขื่อนหรือยังนะครับ แล้วก็กรุงเทพมหานครมีนโยบายที่จะดำเนินการเรื่องนี้อย่างไรนะครับ

ในประเด็นแรกก็ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงว่า เดิม ๆ เมื่อหลายปีมาแล้ว กรุงเทพมหานครมุ่งที่จะสร้างเขื่อนคอนกรีตไว้ริมคลองต่าง ๆ ด้วยวัตถุประสงค์อยู่ ๓ ประเด็นด้วยกันนะครับ

ประเด็นแรก ก็คือเพื่อจะเพิ่มประสิทธิภาพในการที่จะระบายน้ำนะครับ เพราะว่าเขื่อนคอนกรีตนั้นมันมั่นคงแข็งแรงนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็ป้องกันน้ำท่วม ไปสร้างขึ้นเพื่อป้องกันน้ำท่วมด้วย และ

ประเด็นที่ ๓ ก็คือป้องกันไม่ให้มีการบุกรุก รุกล้ำ เป็นการรักษาแนวลำคลองต่าง ๆ ดังนั้นในช่วงต้น ๆ หรือช่วงที่แล้ว ๆ มา จึงมุ่งอย่างที่ผมกราบเรียนแล้ว ก็เลยไม่มีการก่อสร้างราวเหล็กริมเขื่อนในการป้องกันอันตรายจากคนและสัตว์นะครับ ต่อมาโดยเฉพาะในรัฐบาลของ ฯพณฯ นายกทักษิณ ชินวัตร นะครับ ได้ตระหนักเห็นว่าการสร้างเขื่อนนั้นได้วัตถุประสงค์ตาม ๓ ประการแล้วนะครับ แต่ก็ยังทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ก็เลยเป็นนโยบายของรัฐบาลสั่งไปยังกรุงเทพมหานครว่า กรุงเทพมหานครนั้นจะต้องเป็นเมืองน่าอยู่ เป็นเมืองสะดวกสบาย มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แล้วก็มุ่งที่จะส่งเสริมสวัสดิภาพที่ดีและความปลอดภัยให้กับพี่น้องประชาชน ก็เลยให้ กทม. นั้นว่าจะต้องเร่งรัดในการออกแบบติดตั้งราวเหล็กหลังเขื่อน เพื่อให้ประชาชนสัญจรไปมาเกิดความสะดวกสบาย โดยกำหนดแนวทางไว้ ๒ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นแรกคือกรณีที่สร้างไว้เดิมนั้น ผมกราบเรียนว่าระยะทางยาวถึง ๔๘๓ กิโลเมตร รัฐบาลได้เร่งรัดให้กรุงเทพมหานครดำเนินการสร้างราวเหล็กกันตกไปแล้ว ๓๙๑ กิโลเมตร ยังคงเหลืออีกประมาณ ๙๒ กิโลเมตร ซึ่งจะได้เร่งรัดดำเนินการ

ต่อไปนะครับ ในจำนวน ๙๒ กิโลเมตรที่ยังไม่ได้ทำราวนี้นะครับ จะต้องใช้เงินอีกประมาณ ๑๒๗ ล้านบาท

ประเด็นที่ ๒ อันนี้ชัดเจนว่าในกรณีที่จะสร้างเขื่อนใหม่ จะต้องตั้งงบประมาณในการทำราวเหล็กคู่ขนานไปทีเดียว ดังนั้นก็ขออนุญาตกราบเรียนท่าน ส.ส. ผู้ทรงเกียรติว่าบริเวณหลังวัดราษฎร์ศรัทธาธรรม สุขุมวิท ๙๑ นั้น คืออยู่ริมคลองบ้านหลาย ได้ดำเนินการก่อสร้างเขื่อนคอนกรีตเสริมเหล็กไว้ทั้งหัวท้ายของวัด แล้วก็มีราวกันเหล็กไว้ด้วย คงเหลือแต่บริเวณที่ของวัด เนื่องจากวัดเป็นผู้ก่อสร้างเขื่อนเอง ปีนี้ได้ตั้งงบประมาณไว้แล้ว ทางกรุงเทพมหานครได้เข้าไปประสานงานกับเจ้าอาวาส ขณะนี้เจ้าอาวาสยังอาพาธอยู่ ถ้าหากหายดีแล้วก็จะไปดำเนินการและก็จะเร่งติดตั้งราวเหล็กริมเขื่อนให้กับวัดราษฎร์ศรัทธาธรรม ในปีงบประมาณปี ๒๕๔๙ ซึ่งตั้งงบไว้แล้ว

ประเด็นที่ ๓ เขื่อนหลังวัดบุญรอดธรรมาราม บริเวณคลองเจ๊กตรงนี้นะครับ สำนักระบายน้ำได้ดำเนินการก่อสร้างราวเหล็กไว้เรียบร้อยแล้วนะครับ ในประเด็นคำถามที่ ๒ กรุงเทพมหานครได้ตั้งงบประมาณไว้เพื่อสร้างรั้วตามแนวลำคลองหรือเคยทำโครงการของบประมาณอุดหนุนหรือไม่ อย่างใด ก็ขออนุญาตกราบเรียนว่ากรุงเทพมหานครนั้นได้ตั้งงบประมาณไว้ประจำปีทุกปีในการก่อสร้างเขื่อน โดยเฉพาะถ้าเป็นเขื่อนใหม่ก็จะมีราวเหล็กไปพร้อมกัน และก็ตั้งงบทำราวเหล็กสำหรับกรณีที่เขื่อนนั้นยังไม่มีราวเหล็กริมเขื่อน โดยเฉพาะในปี ๒๕๔๙ นี้กรุงเทพมหานครได้ตั้งงบประมาณในการสร้างเขื่อนและราวเหล็กไว้ ๓๕ แห่ง ระยะทาง ๓๐ กิโลเมตร งบประมาณทั้งสิ้น ๕๒๙ ล้านบาท โดยเป็นเงินอุดหนุนของรัฐบาล ๗๐ ล้านบาท และก็เงินในส่วนที่กรุงเทพมหานครจัดหามาเองนี้อีก ๔๕๙ ล้านบาท ดังนั้นก็กราบเรียนท่านว่าเขื่อนเดิมนั้นที่เหลือ ๙๒ กิโลเมตรนั้น ปีนี้ก็ได้ทำไปอีกหลายกิโลเมตรด้วยกัน และส่วนที่เหลือนี้ก็จะเร่งรัดให้เสร็จภายใน ๒ ปี ในกรณีที่ยังไม่มีรั้วนะครับ ขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญคุณวัฒนาค่ะ

นายวัฒนา เซ่งไพเราะ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน ผม นายวัฒนา เซ่งไพเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ต้องขอบคุณท่านประธานผ่านไปถึง ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช ที่ได้กรุณานำข้อมูลรวมทั้ง

ปัญหาอุปสรรค แล้วแนวคิดที่จะนำงบประมาณมาให้ ผมขออนุญาตอย่างนี้ท่านประธานอยากจะได้ความกระจ่างสักนิดหนึ่ง เพราะผมเชื่อว่าพี่น้องชาวกรุงเทพมหานครนั้นคงฟังอยู่ เพราะนี่เป็นปัญหาซึ่งทุกคนรู้ คนกรุงเทพมหานครจะรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวชุมชนจะรู้กันหมดเลยว่าเป็นปัญหา เพราะว่ามันตกน้ำตายกันจริง ๆ เพราะเขื่อนมักจะเลาะไปตามหลังวัด หลังโรงเรียน แล้วเด็กก็จะทะลุออกมาในโรงเรียนและก็มาเดินเล่นกัน ในที่เสียว ๆ เด็กมันชอบ ไม่รู้เป็นอะไรท่านประธาน ฉะนั้นอยากจะถามท่านประธานผ่านไปถึง ฯพณฯ อีกครั้งหนึ่งว่าใน ๑๒๗ ล้านบาท ใน ๙๒ กิโลเมตรที่จะทำเป็นไปได้ไหมครับ เนื่องจากนโยบายของพรรคไทยรักไทยเราตอนหาเสียงไว้ ความสุข ๖ ด้านของกรุงเทพมหานครที่จะทำให้กรุงเทพมหานครนั้นแข็งแรง นโยบายกรุงเทพมหานครแข็งแรง ซึ่งผมได้ยินได้ฟังตลอดเวลาว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีท่านบอกว่าตรงไหนเรื่องจำเป็นเร่งด่วนฉุกเฉินเขียนโครงการมา ท่านไม่ขัดข้องถ้าเป็นการแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน นี่ชัดเจนครับ แล้วเป็นรูปธรรมเลยว่าท่านทำเป็นรายละเอียดเลยว่าเขื่อนในกรุงเทพมหานครนั้นเรามีทั้งหมด ระยะทาง ๔๐๐ กว่ากิโลเมตร ทำไปแล้ว ๓๙๑ กิโลเมตร คงเหลือ ๙๒ กิโลเมตร ใช้เงิน ๑๒๗ ล้านบาท ผมว่าท่านนายกรัฐมนตรีเอาเลยทำเลย เพราะอะไรรู้ไหมครับ เพราะนี่มันแก้ปัญหาคนตกน้ำจริง ๆ และมันเป็นวิถีชีวิตของคนแถวนั้นจริง ๆ ท่านประธาน แล้วเขื่อนไปตรงไหนท่านเน้นเลยนะครับ อีกทางเลย อีกด้านนโยบายก็คือเมื่อก่อนมี ๓ ด้านที่ท่านนำเรียนแล้ว ๑. ระบายน้ำ ๒. น้ำท่วม ๓. บุกรุก ขอเลยเพื่อความปลอดภัย เพื่อวิถีชีวิตของพี่น้องชาวกรุงเทพมหานครเท่านั้นละ ผมว่านายกรัฐมนตรีท่านให้ ขอให้ภายในปี ๒๕๔๙ ได้ไหมครับท่านประธาน ----------

ฝากท่านเลยว่า เป็นนโยบายเร่งด่วนก็ได้ให้กับพี่น้องชาวกรุงเทพมหานคร ซึ่งตอนเราเดินบอกพี่น้องให้เลือกเรา เราก็บอกแล้วว่าจะทำกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ให้ได้นี่ชัดเจน เพราะเขาเจอทุกวัน ๆ แล้วเขาก็ไม่รู้ว่าเมื่อไร ปีไหน พ.ศ. ไหนจะได้ ถ้าเราบอกว่าภายในปี ๒๕๔๙ นี่ ตรงนี้จะได้อานิสงส์เลย เพราะว่านโยบายของรัฐบาล เป็นเงิน ๑๒๗ ล้านบาทเอง ซึ่งถือว่าน้อยมากท่านประธาน

อันที่ ๒ เมื่อกี้ผมได้ยินไม่ค่อยชัดเห็นท่านบอกว่าหลังวัดบุญรอดนั้นได้ดำเนินการแล้ว ผมไม่แน่ใจ ถ้าผมฟังอย่างนั้นหรือว่ากำลังดำเนินการ ถ้าบอกว่าดำเนินการแล้วนี่ ผมเรียนเลยว่ายังนะครับ เพราะว่าผมเข้าออกตลอด ถ้ากำลังดำเนินการอันนี้ผมไม่ขัดข้องว่าคงจะกำลังดำเนินการ เรายังไม่เห็นเพราะว่ามันมีแนวอันนี้เรียนตรง ๆ ท่านประธานว่าถ้าหลังวัด ผมไม่ได้พูดถึงอย่างนี้ท่านประธานผ่านท่านรัฐมนตรีนะครับว่า ไม่ใช่เอาเฉพาะด้านหลังวัด เขื่อนที่ติดหลังวัด ทำแค่เขื่อนติดหลังวัด ที่ท่านไปดูเป็นเหล็กดี ๆ ผมออกสตางค์เอง ออกสตางค์เองประมาณ ๒๐๐ กว่าเมตร เพราะอ้ายตรงนั้นชุมชนเขาตกน้ำตายกัน ผมไม่รู้จะทำอย่างไรครับท่านประธาน ชาวบ้านช่วยแรงแล้วกันผมก็ช่วยเหล็ก แล้วเป็นอานิสงส์ให้คนแก่ได้เดินออกกำลังกาย วนตรง ๒๐๐ เมตรนี่ละครับท่านประธาน ถ้าเอาตรงนี้มาเป็นตัวชี้วัด ไม่ใช่เพราะว่าจากตรงนั้นไปเดินไปถึงโรงเรียนบพิตรวิทยา ซึ่งเดินตามคลองไป แล้วจากคลองนี้เลยยาวไปนี่ บัดนี้ยังไม่ได้ทำนะครับ ถ้ากำลังดำเนินการอยู่ก็ขอบคุณว่ากำลัง แต่ขณะนี้ผมยังไม่เห็นนะครับ แต่ถ้าไปเห็นเขื่อนหลังวัดนั้นนะ เหล็กผมทำเอง แต่ผมไม่ต้องการส่วนนั้น ผมต้องการตลอดแนว เพราะชาวบ้านเข้าอาศัย คสล. ตรงนี้ครับ ซึ่งมันกว้างมากท่านประธาน ประมาณ ๘๐ เซนติเมตร เขาเดินไปมาหาสู่กัน อันนั้นส่วนหนึ่งนะครับ

อีกส่วนท่านประธานครับ ที่ผมได้นำเรียนแล้วฝากท่านประธานว่า เขื่อนนี่หลังสำนักงานเขตวัฒนาซึ่งติดกับคลองแสนแสบ เขื่อนพังครับ น้ำกระแทกอิท่าไหนก็ไม่ทราบ เพราะว่าเรือมันวิ่งกัน แล้วผมก็เคยนำเรียนผ่านไปถึงผู้หลักผู้ใหญ่ รัฐมนตรีคมนาคม ท่านก็บอกจริงด้วย ทำไมมันไม่ตั้งสโลปเสียหน่อยหนึ่ง แรงปะทะน้ำมันจะได้เบาลง อ้ายนี่ตั้งเป็นฉากปะทะปั้ง ชาวบ้านแถวนั้นเขาบอก เขาบ่นครับ เขานอนไม่หลับมันก็ปะทะทุกที เพราะเรือมันวิ่งสัญจรไปมา ทำอย่างไรก็ได้ครับ ว่าน่าที่จะมีวิธีการที่ให้น้ำมันปะทะแล้วก็สลายความแรงลงไปได้บ้าง นั่นคือคลองแสนแสบตรงบริเวณ

สำนักงานเขตวัฒนา ซึ่งใช้ตึกลิเบอร์ตี้ ตรงซอยเอกมัยตรงนั้น มันพังแล้วนะครับ อย่างไรฝากท่านรัฐมนตรีด้วยว่า ถ้าปัญหาตรงนี้ถ้าจะต้องดู หรือคิดจะทำใหม่ ซ่อมสิ่งที่มีอยู่ก่อนและขอรั้วก่อนนะครับ ที่จะทำต่อไปไม่เป็นไร ก็ฝากท่านรัฐมนตรีด้วยนะครับ ว่าถ้าเผื่อท่านมีข้อมูลก็กรุณาตอบด้วย แต่ถ้าเผื่อยังไม่มีก็สิ่งที่ผมนำเรียนก็ฝากท่านด้วยแล้วก็ช่วยเร่งรัดด้วย ขอบคุณท่านประธานครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ขออนุญาตกราบเรียนตอบนะครับว่า ในส่วนของหลังวัดบุญรอดธรรมารามนั้น เจ้าหน้าที่ยืนยันกับผมว่าได้สร้างเสร็จแล้วครับ อย่างไรก็ตามผมจะไปดูอีกทีหนึ่งนะครับ เมื่อกี้ได้หันไปถามก็ยืนยันว่าสร้างเสร็จแล้ว แต่ผมจะขอไปกลับดูอีกทีหนึ่งนะครับ

ในเรื่องที่ท่านได้กรุณาให้ข้อแนะนำข้อสังเกตว่า เรื่องเขื่อนที่ยังไม่มีราวนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ ซึ่งเดิม กทม. ว่าจะให้เสร็จภายใน ๒ ปี แต่ผมว่าจะขอเร่งรัดนะครับว่าน่าจะเสร็จในปี ๒๕๔๙ นี้ กรณีมีเงินเหลือจ่ายอย่างไรก็จะไปทุ่มตรงนี้เพื่อให้เสร็จตามข้อเสนอแนะของท่าน ส.ส. ครับ กระผมเองต้องกราบขอบพระคุณท่าน ส.ส. ผู้ทรงเกียรติเป็นอย่างยิ่งนะครับ ที่ท่านกรุณาให้ความห่วงใยต่อพี่น้องชาวกรุงเทพมหานครมาโดยตลอด ในทุกเรื่องทั้งหลายนั้นนะครับ กระผมจะน้อมนำในข้อแนะนำ ข้อเสนอแนะทั้งหลายนำไปพิจารณาดำเนินการให้เกิดประโยชน์ต่อคนกรุงเทพมหานครในโอกาสต่อไปครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ต่อไปเป็นกระทู้ถามที่ ๑.๒.๓ กระทู้ถาม เรื่องการขุดสระน้ำตามโครงการแหล่งน้ำ ไร่นา นอกเขตชลประทาน หรือขุดสระเอื้ออาทร ของ นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินิทธ์ เนื่องจากว่าท่านผู้ถามไม่ได้อยู่ในที่ประชุมนะคะ ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๓๕ ของการประชุมสภาผู้แทนราษฎรก็ถือว่ากระทู้นี้ตกไปนะคะ

ต่อไปเป็นกระทู้ถามที่ ๑.๒.๔ กระทู้ถาม เรื่องมาตรการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ของนายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ถามนายกรัฐมนตรี ซึ่งวันนี้

ท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม พลเอก ชัยนันท์ เจริญศิริ เป็นผู้ตอบ

- ๗๒/๑

(สำเนา)

รับที่ ๑๗๐/๒๕๔๘ วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๘ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

กระทู้ถามที่ ๑๖๐

สภาผู้แทนราษฎร

๙ มีนาคม ๒๕๔๘

เรื่อง มาตรการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถามนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อทำรายได้เข้าประเทศนั้น การท่องเที่ยวทางทะเลเป็นการท่องเที่ยวหนึ่งที่ทำรายได้ให้ประเทศเป็นจำนวนมาก แต่การท่องเที่ยวทางทะเลขณะนี้ นักท่องเที่ยวไม่ได้รับความสะดวกและความปลอดภัย มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นบ่อย ๆ เพราะภัยธรรมชาติ และการขาดการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ประกอบการ จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีมาตรการในการป้องกัน และแก้ไขการเกิดอุบัติเหตุตลอดจนการให้ความปลอดภัยกับนักท่องเที่ยวอย่างไร ขอทราบรายละเอียด

๒. รัฐบาลมีมาตรการในการป้องกันและแก้ไขการเกิดอุบัติเหตุสำหรับนักท่องเที่ยวในจังหวัดตรังโดยเฉพาะหรือไม่ อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

ขอให้ตอบในที่ประชุมสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล

(นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

จังหวัดตรัง

สำเนาถูกต้อง

(นางวัชรีวรรณ ฝ่ายทอง)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกระทู้ถาม สำนักการประชุม

เสาวนีย์ พิมพ์ทาน

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้ตั้งกระทู้ถาม ถามนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๘ เรื่อง มาตรการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ท่านประธานที่เคารพครับ ต้องยอมรับว่า การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศอย่างมากแล้วโดยเฉพาะการท่องเที่ยวของประเทศไทย เนื่องจากมีทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลจึงทำรายได้ให้กับประเทศของเราเป็นจำนวนหนึ่งนะครับ ขณะนี้ถึงหน้าฤดูกาลท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเวลาเดินทางนั้นจำเป็นต้องอาศัยความปลอดภัยและความสะดวกในการเดินทาง ผมขออนุญาตสอบถามทางรัฐบาลว่า ในการป้องกันและการแก้ไขอุบัติเหตุ ในเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว รัฐบาลมีมาตรการอย่างไรบ้างและมีมาตรการป้องกันการแก้ไขในการท่องเที่ยวของพื้นที่จังหวัดตรัง โดยมีงบประมาณด้านใดบ้าง ขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ เรียนเชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

พลเอก ชัยนันท์ เจริญศิริ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติ กระผม พลเอก ชัยนันท์ เจริญศิริ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ถาม เรื่อง มาตรการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติดังนี้นะครับ

ในเรื่องมาตรการการป้องกันและแก้ไข การเกิดอุบัติเหตุตลอดจนการให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวทางทะเล ของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีนั้น เรามีมาตรการหลายมาตรการมาก ซึ่งคงใช้เวลากราบเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติยาวนะครับ ต้องขอประทานอภัยต่อท่านประธานด้วยนะครับ ในข้อแรกคือจะมีการแนะนำและดูแลการปฏิบัติของผู้โดยสารเรือ เช่น ถ้าว่ายน้ำไม่เป็นก็ต้องหลีกเลี่ยงการเดินทางทางน้ำตามลำพัง โดยให้มีเพื่อนร่วมทางไปด้วย หรือถ้าเป็นการท่องเที่ยวทางทะลนั้นจะต้องรับฟังคำพยากรณ์ทางอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยาก่อนนะครับ

ซึ่งถ้ามีคำเตือนเรื่องพายุและคลื่นลมที่แรงจัดแล้วควรงดการเดินทาง และมีการกำกับดูแลตรวจสภาพของท่าเทียบเรือ ให้มีความมั่นคงแข็งแรง และมีความปลอดภัยในการรองรับผู้โดยสารให้มีการตรวจสอบตัวเรือและอุปกรณ์ประจำเรือเพื่อความปลอดภัย ออกกฎ ระเบียบควบคุมการบรรทุกน้ำหนักของเรือ ควบคุมการปฏิบัติของผู้ควบคุมเรือและมีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้โดยสารได้รับทราบทุกข้อกำหนดที่ได้ประกาศไว้นะครับ จัดให้มีการเผยแพร่บทความเกี่ยวกับอุบัติภัยทางน้ำในหน้าหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียงโทรทัศน์ ตลอดจนมีข้อความแนะนำหรือตักเตือนผู้เดินทางทางน้ำไว้ ในสถานที่ต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อเตือนใจและให้ความระมัดระวังตามสมควรนะครับ จัดให้มีคู่มือหรือหนังสือแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อป้องกันอุบัติภัยทางน้ำ ศูนย์มาตรการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ในส่วนของกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับมอบหมายภารกิจและหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัย ให้บริการและอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวนั้น ได้ร่วมกับตำรวจในพื้นที่โดยได้กำหนดแผนงานรักษาความปลอดภัยให้บริการและอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวภายใต้ยุทธศาสตร์ของกระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา และกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีมาตรการและแนวทางดำเนินการดูแลด้านความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศดังนี้นะครับ ด้านการป้องกันอุบัติเหตุ ตลอดจนความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวได้ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของทางราชการต่าง ๆ ได้แก่ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี กรมการขนส่งทางบก การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกำหนดมาตรการให้ผู้ประกอบการมีอุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน ----

อาทิ เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ เรือ แพ และล่องแก่ง ให้ผู้ประกอบการจัดชูชีพและอุปกรณ์ป้องกันอื่น ๆ ครบตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดโดยร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ เมื่อนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศต้องประสบปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและปัญหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้แจ้งไปที่ศูนย์ปฏิบัติการควบคุมสั่งการ การรับแจ้งเหตุและให้บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวหมายเลขโทรศัพท์ ๑๑๕๕ โดยจะมีเจ้าหน้าที่คอยรับแจ้งเหตุและให้บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว และทำหน้าที่ประสานงานควบคุมสั่งการให้กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจท่องเที่ยวในพื้นที่เข้าระงับเหตุและให้การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวได้ทันท่วงที นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ สามารถเข้าแจ้งเหตุหรือขอความช่วยเหลือต่อตำรวจท่องเที่ยวได้ ณ ที่ทำการสถานีตำรวจท่องเที่ยวในพื้นที่โดยจะมีเจ้าหน้าที่คอยรับแจ้งเหตุและอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว หากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีความประสงค์ที่จะขอรับเอกสาร หลักฐานในกรณีทรัพย์สินสูญหายตำรวจท่องเที่ยวจะดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นและพิจารณาออกเอกสารหลักฐานให้แก่นักท่องเที่ยว หากเป็นกรณีลักทรัพย์จะดำเนินการส่งสถานีท้องที่ที่รับผิดชอบ แนวการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่ประสบเหตุ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวได้จัดให้มีแผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว จัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจตามสถานีตำรวจในท้องที่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อคอยให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่ประสบภัย โดยกำหนดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางถึงผู้ประสบเหตุภายใน ๑๕ นาที สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญภายใน ๓๐ นาที สำหรับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ สำหรับกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวอยู่ในแผนการปฏิบัติการประสานความร่วมมือเพื่อจัดระบบบริการแพทย์ฉุกเฉินของศูนย์นเรนทร โดยมีหน่วยงานที่มีศักยภาพในด้านยานพาหนะ อาทิ เช่น กองบินตำรวจ ตำรวจน้ำ ตำรวจทางหลวง กองทัพอากาศ กองทัพเรือ และหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อเข้าช่วยเหลือผู้ประสบภัย สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารยากแก่การเข้าถึง ในด้านการให้การบริการอำนวยความสะดวกและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ได้จัดให้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้และทักษะด้านภาษาต่างประเทศ อย่างน้อย ๘ ภาษา เข้าประจำศูนย์ปฏิบัติการควบคุมสั่งการการรับแจ้งเหตุ และให้บริการช่วยเหลือ

นักท่องเที่ยว โทรศัพท์ ๑๑๕๕ คอยให้บริการและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเมื่อมีปัญหาตลอด ๒๔ ชั่วโมง จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจออกให้บริการอำนวยความสะดวกและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทั่วประเทศ จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจพร้อมรถยนต์วิทยุอำนวยความสะดวกด้านการจราจรให้แก่พระราชอาคันตุกะ ผู้นำประเทศ บุคคลสำคัญหรือแขกของรัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษาที่เดินทางในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ จัดอบรมผู้ประกอบการบริเวณหาดทราย ชายทะเล เกาะ แก่ง ต่าง ๆ และที่เกี่ยวข้องเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากคลื่นใต้น้ำ เพื่อแจ้งเตือนช่วยหรือและแจ้งเหตุให้เจ้าหน้าที่ทราบเมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือภัยธรรมชาติต่าง ๆ

ในด้านการจัดระเบียบและดูแลแหล่งท่องเที่ยวได้ดำเนินการสำรวจพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่โดยประสานข้อมูลกับหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดทำระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว จัดทำแผนการด้านการจัดระเบียบและดูและรักษาแหล่งท่องเที่ยว โดยบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ เช่น หน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องและตำรวจในพื้นที่เพื่อควบคุมผู้ประกอบการให้จัดแหล่งท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัยตามมาตรฐานที่กำหนด จัดให้มีการฝึกอบรมความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่โดยร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปลูกจิตสำนึกให้รักแหล่งท่องเที่ยว และคอยดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวมิให้ถูกทำลาย

สำหรับคำถามข้อ ๒ นั้น กระผมใคร่ขอตอบเรื่องนี้นะครับ สำหรับจังหวัดตรังนั้น เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ติดกับชายทะเลอันดามัน มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความงามทั้งทางด้านหาดทราย ชายทะเลและอุทยานแห่งชาติต่าง ๆ รวมถึงมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในด้านการกีฬา ไต่หน้าผา จึงถือว่าเป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่สวยงาม และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้จัดให้อยู่ในกลุ่มจังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญ กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวมีหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ สถานีตำรวจท่องเที่ยว ๓ ฝ่ายปฏิบัติการตำรวจท่องเที่ยว ๓ กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว ---------- - ๗๔/๑

ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ที่จังหวัดกระบี่ รับผิดชอบจังหวัดตรังและจังหวัดกระบี่ ซึ่งมีการดำเนินการดังนี้นะครับ ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุดังกล่าวข้างต้น โดยจัดกำลังส่วนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง มีการอบรมผู้ประกอบการเพื่อให้เป็นอาสาสมัครช่วยเหลือผู้ประสบภัยอันตรายอันเนื่องมาจากธรณีพิบัติภัย เพื่อให้ความรู้ในการจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับการท่องเที่ยว ให้มีความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล และเพื่อแจ้งเตือนนักท่องเที่ยวเมื่อมีรายงานว่าจะเกิดภัยธรรมชาติเพื่อเข้าช่วยเหลือผู้ประสบภัย เมื่อเกิดภัยพิบัติผมแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบเพื่อเข้าช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่ประสบภัยดังกล่าว ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ในการกำหนดมาตรการแผนป้องกันและช่วยเหลือผู้ประสบภัยในลักษณะบูรณาการ มาตรการในการป้องกันและแก้ไขการเกิดอุบัติเหตุสำหรับนักท่องเที่ยวทางน้ำในจังหวัดตรังในส่วนของกระทรวงคมนาคมได้ดำเนินการดังนี้นะครับ จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติภัยทางน้ำสาขาตรัง ที่สำนักงานการขนส่งทางน้ำที่ ๕ สาขาตรัง โทรศัพท์ ๐๗ ๒๕๑๕๓๖ หรือโทรสาร ๐๗ ๒๕๑๙๙๕ จัดตั้งศูนย์ตามสั่งการของกรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีและจังหวัดตรัง หน่วยงานที่ร่วมอยู่ในปฏิบัติภัยจะประกอบด้วย สำนักงานการขนส่งทางน้ำที่ ๕ สาขาตรัง แผนก ๓ กองกำกับการ ๕ ตำรวจน้ำ อุทยานแห่งชาติเจ้าไหม สาธารณสุขจังหวัดตรัง หน่วยตรวจประมงในอำเภอท้องที่ป้องกันสาธารณภัยจังหวัด การพัฒนาที่ใช้ในการปฏิบัติงานเรือตรวจการและเรือในสังกัดของแต่ละหน่วยงาน รถยนต์ของสาธารณสุขจังหวัด ได้มีการประสานงานระหว่างหน่วยต่าง ๆ ซึ่งจะได้รับการประสานงานหากมีอุบัติภัยหรือได้รับการแจ้งจากหน่วยงาน หรือชมรมเรือโดยสารท่าเทียบเรือประมงเรือปากเม็งนะครับ หรือผู้แทนเจ้าของเรือท่าเทียบเรือหาดเจ้าไหม และสมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง การป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางน้ำที่ ๕ สาขาตรัง ในช่วงเวลาปกติจัดชุดเฉพาะตรวจสภาพท่าเทียบเรือและจัดจุดรับส่งผู้โดยสารในพื้นที่ให้อยู่ในความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยเป็นระยะ ๆ นะครับ จัดชุดเฉพาะกิจตรวจสอบสภาพเรือและเครื่องจักรให้ได้มีมาตรฐานในการบรรทุกผู้โดยสารตามกฎข้อบังคับว่าด้วยการตรวจเรือเป็นประจำ ประชาสัมพันธ์และสอบถามข้อมูลลักษณะอากาศที่ชัดเจนจากกรมอุตุนิยมวิทยา ตลอดจนการใช้เรืออย่างปลอดภัยกับผู้ประกอบการทางเรืออย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งแจ้งเตือนเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องและพึง

ระมัดระวังผ่านสื่อต่าง ๆ จัดเรือตรวจการในสังกัดออกตรวจตามเส้นทางเดินเรือเป็นครั้งคราว กวดขันการเดินเรือในพื้นที่ให้ระมัดระวังและงดการเดินทางในเวลาคลื่นลมจัด กวดขันเรือโดยสารจะต้องมีเสื้อชูชีพ อุปกรณ์ลอยน้ำให้ครบตามจำนวน ตามใบอนุญาตใช้เรือ ในช่วงเทศกาลวันหยุดต่อเนื่อง ได้จัดให้เจ้าหน้าที่ดูแลการเทียบเรือ การใช้เรือบริเวณท่าเทียบเรือปากเม็ง และท่าเทียบเรืออื่น ๆ ในพื้นที่ ซึ่งมีผู้โดยสารหนาแน่น จัดเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและแนะนำให้ผู้โดยสารสวมใส่เสื้อชูชีพขณะโดยสารเรือตามท่าเทียบเรือต่าง ๆ แจ้งให้ผู้โดยสารปฏิบัติตนระหว่างโดยสารเรือขณะเรือออกจากท่าพร้อมทั้งแจกจ่ายแผ่นพับคำแนะนำเพื่อป้องกันอุบัติภัยที่อาจเกิดขึ้นได้ ส่งเจ้าหน้าที่พร้อมเรือตรวจการร่วมกับเรือของสวัสดิการอื่นคอยเฝ้าระวังเหตุหรืออุบัติภัยประจำท่าเทียบเรือปากเม็งและท่าเทียบเรือหาดเจ้าไหม จัดเรือลาดตระเวนร่วมกับหน่วยราชการอื่น ๆ เดินเรือตรวจความเรียบร้อยป้องกันอุบัติภัย จัดเจ้าหน้าที่ประจำท่าเทียบเรือต่าง ๆ เพื่อประสานการช่วยเหลือกับหน่วยงานอื่น ๆ หากมีกรณีอุบัติภัยครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ เชิญคุณสมบูรณ์ค่ะ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ครับ กระผม นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ได้ชี้แจงเรื่องมาตรการการสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว คงเป็นระหว่างตำรากับความเป็นจริงขณะนี้นโยบายของรัฐบาลกำลังสวนทางกันอย่างมากครับท่านประธาน ท่านประธานครับการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง โดยเฉพาะปี ๒๕๔๗ ต่อปี ๒๕๔๘ มีอัตราการขยายตัวมากขึ้นครับ ทั้ง ๆ ที่เราประสบปัญหาภาคใต้เยอะแยะจากนโยบายความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จากคลื่นสึนามิ พื้นที่จังหวัดตรังเนื่องจากเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงาม เพราะฉะนั้นอัตราการขยายตัวของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๙.๗๙ ครับ ----------

เกือบร้อยละ ๓๐ และโดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวต่างประเทศด้วย ต้องยอมรับว่านักท่องเที่ยวต่างประเทศนำรายได้เข้ามาสู่ประเทศของเราก็เยอะ ท่านประธานครับในการเดินทางเข้าสู่สถานที่ท่องเที่ยวนี้ ในส่วนของการเดินทางนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหลายประการด้วยกัน ผมยกตัวอย่างว่าในเรื่องการเดินทาง ในการเดินทางเข้าสู่จังหวัดตรังนั้น นักท่องเที่ยวโดยหลัก ๆ ในแต่ละปีนี้เดินทางเข้าไปในจังหวัดตรังประมาณ ๗ แสนกว่าคน จะเดินทางโดยเครื่องบินประมาณ ๓๐,๐๐๐ กว่าคน โดยรถไฟเนื่องจากมีรถไฟไปฝั่งทะเลอันดามันอยู่จังหวัดเดียวครับ ที่จังหวัดตรัง ๑๖๐,๐๐๐ คนโดยประมาณ โดยรถโดยสารประจำทางนี้ประมาณ ๒ แสนคน รถส่วนตัวประมาณ ๓ แสนกว่าคน นี่คือจำนวนที่นักเดินทาง เดินทางเข้าสู่จังหวัดตรัง เพราะจะสังเกตว่าในทุกยานพาหนะที่ใช้นี้ครับ รัฐจำเป็นที่จะต้องอำนวยความสะดวกและให้ความปลอดภัยกับนักท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ ผมยกตัวอย่างสิ่งแรกก็คือการเดินทางด้วยเครื่องบินครับ สนามบินจังหวัดตรังได้รับการก่อสร้างและการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องนะครับ ขณะนี้ความยาวของรันเวย์สนามบินจังหวัดตรัง มีอยู่ทั้งหมด ๒,๑๐๐ เมตรครับ ถือว่าเป็นทางรันเวย์ที่สั้นนะครับ นักบินเวลาที่จะบินลง สนามบินจังหวัดตรังนี้จะมีความรู้สึกกังวลว่าพื้นที่ที่เครื่องบินจะจอดนี่ จะหยุดนี่มันแคบ มันสั้นไป โดยส่วนใหญ่สนามบินที่เป็นมาตรฐานก็คือความยาวประมาณ ๓,๐๐๐ เมตรหรือ ๓ กิโลเมตร เพราะฉะนั้นทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดตรังหลายท่านครับ ท่านสุวรรณ กู้สุจริต ที่ดูแลในเขต ๑ ในพื้นที่เองนะครับ ก็เคยยื่นเสนอถึงกระทรวงคมนาคมให้ขยายพื้นที่รันเวย์ ซึ่งก็ยังไม่ได้รับการดูแลช่วยเหลือจากทางภาครัฐ ท่านประธานครับ รายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดตรังนี่ ปีหนึ่งตกประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท รายได้ที่เข้ามาสู่ประเทศ ให้นายกรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีทั้งหลายได้ใช้เงินของรายได้ของประชาชนนี่จังหวัดตรังคือส่วนหนึ่งที่เป็นผู้ทำรายได้ให้ เพราะฉะนั้นหลายส่วนจำเป็นที่จะต้องได้รับการสนองตอบบ้างนะครับ ในเรื่องของทางรถไฟ ท่านประธานครับ ๑๐๐ กว่าปีของการรถไฟขณะนี้ครับ ยังไม่ได้รับการพัฒนาปรับปรุงเลย เพราะฉะนั้นอยู่ในการดูแลของท่านรัฐมนตรีด้วย ก็ขออนุญาตได้พัฒนาเปลี่ยนภาพของการรถไฟให้นักท่องเที่ยวได้เกิดความภาคภูมิใจกับการเดินทางของการรถไฟด้วย ท่านพูดถึงการเดินทางทางเรือทางน้ำ ตรงนี้ครับ จุดสำคัญของกระทู้วันนี้ ท่านครับ เรื่องที่ ๑ ก็คือเรื่องท่าเทียบเรือครับ

นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปจังหวัดตรังครับ โดยส่วนใหญ่จากข้อมูลเขาบอกว่าเขาไปที่หาดปากเม็ง เหตุผลที่เขาไปหาดปากเม็งครับ ก็คือเขาจะไปลงเรือเพื่อออกสู่ทะเลอันดามัน จังหวัดตรังมีท้องทะเลที่สวยงามมาก โดยเฉพาะหาดทรายที่สวยงามจากเกาะกระดาน มีประเพณีการแต่งงานใต้น้ำ มีถ้ำมรกตที่สวยงาม ท่านครับท่าเทียบเรือทั้งหลายนี้ขณะนี้อยู่ในสภาพที่ไม่ปลอดภัยครับ จริง ๆ แล้วผมไม่อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าผมเคยยื่นตั้งกระทู้ถามนะครับว่า ท่าเทียบเรือที่ปากเม็งขณะนี้อยู่ในสภาพที่ชำรุด หน่วยงานราชการนี้เอาปูนไปโบกเพื่อป้องกันการที่จะทำให้ท่าเรือนั้นพังลงมานะครับ แต่ว่าไม่ได้ซ่อมแซมปรับปรุงตามหลักของวิชาการเลยนะครับ ท่าเรืออื่นที่ยังพอใช้ได้อยู่นะครับ ไม่ว่าจะเป็นท่าเรือคลองสน ท่าเรือเจ้าไหม หรือท่าเรือตาเซะ ท่านทราบไหมครับว่าเป็นงบประมาณของท้องถิ่นทั้งสิ้นเลยครับ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตรังครับ นายกกิจ หลีกภัย นี่ หางบประมาณมาสำหรับสร้างท่าเรือเพื่อนำรายได้เข้าสู่ประเทศ ----------

ผมถามว่ารัฐบาลเคยส่งงบประมาณไปทำหรือปรับปรุงท่าเรืองบประมาณด้านใดบ้างครับ ไม่มีเลยนะครับ จากท่าเรือแล้ว ท่านประธานครับ ท่าเรือตามเกาะแก่งต่าง ๆ ก็ไม่มี ไม่ได้งบประมาณไปสำหรับปรับปรุงใด ๆ เลย ท่านครับ เมื่อสักครู่ท่านบอกว่าถ้าเกิดมีการเกิดอุบัติเหตุหรืออะไรก็แล้วแต่ ตำรวจจะเดินทางไปถึงจุดเกิดเหตุภายใน ๑๕ นาที ท่านทราบไหมครับว่าหน่วยงานที่ท่านได้พูดถึงเมื่อสักครู่ครับ เวลาเกิดอุบัติเหตุน่าเห็นใจมากครับ วันก่อนเรือชนกันครับ ผมเองพร้อมทั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไปช่วยดูแลพี่น้องประชาชนที่เรือชนกัน มีเรือตรวจการของตำรวจน้ำแต่ไม่มีเครื่องมือสำหรับจะช่วยเหลือผู้ประสบภัยเลย ท่านทราบไหมครับมีแค่เรือกับสปอทไลท์ (Spotlight) ครับ ไม่สามารถที่จะช่วยได้เลย แล้วพื้นที่จังหวัดตรังครับแหล่งท่องเที่ยวคือ เกาะแก่งต่าง ๆ ท่านทราบไหมครับว่าเรือตรวจการหรือเรือเร็วของในพื้นที่ชายฝั่ง โดยเฉพาะจังหวัดตรังนี่ มีกี่ลำครับ ตำรวจเคยบอกผม ท่านผู้การบอกว่าถ้าเกิดมีคดีเกิดขึ้นในเกาะลิบง หรือเกาะมุก หรือเกาะสุกรนี่ ตำรวจไม่สามารถไปจับได้เลยครับ เพราะไม่มีเรือ ต้องอาศัยเรือหางยาวไปแค่นั้นเอง เพราะไล่โจรไม่ทันครับ เช่นเดียวกัน องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรังก็หางบประมาณ ซื้อเรือมาให้สำหรับตำรวจ ท่านประธานทราบไหม กรณีเกิดสึนามิวันนั้นต้องชมเชยว่า คนจังหวัดตรัง รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ชื่อคุณธเนศ พร้อมทั้งตำรวจ ๒ – ๓ นาย เอาเรือเร็วออกไปช่วยคนที่ติดอยู่ที่ถ้ำมรกต ท่านประธานครับ คลื่นมันซัดเสร็จแล้วนักท่องเที่ยวทั้งหลายอยู่ในถ้ำ ถามว่าวันนั้นถ้าเกิดไม่มีเรือขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จัดซื้อให้สำหรับพี่น้องชาวจังหวัดตรัง นักท่องเที่ยว ๖๐ – ๗๐ คน ก็ติดอยู่ที่ถ้ำมรกตอาจจะเสียชีวิตเพิ่มเติมก็ได้ แต่ผมถามทางภาครัฐ ขณะนี้ไม่มีการเตรียมการ ไม่มีการส่งงบประมาณไปเลย ท่านทราบไหมครับงบประมาณที่ได้ไปจังหวัดเชียงใหม่จำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นสวนสัตว์ไนท์ ซาฟารี (Night safari) หรือว่าจะทำอะไรก็แล้วแต่ครับ แต่รายได้ของจังหวัดตรังจากการท่องเที่ยว ๓,๐๐๐ – ๔,๐๐๐ ล้านบาท ท่านเคยคิดที่จะจัดสรรไปเพื่อให้ผู้ประกอบการทั้งหลายได้มีนักท่องเที่ยวเข้ามา เพราะว่าจังหวัดตรังมันปลอดภัย การท่องเที่ยวทางทะเลมันปลอดภัย แม้แต่ตำรวจท่องเที่ยวท่านมีอยู่แค่ที่จังหวัดกระบี่เท่านั้น จังหวัดตรังไม่มีครับ เพราะฉะนั้นฝากกราบเรียนท่านประธานว่ามีหลายส่วนทางรัฐบาลจำเป็นจะต้องเข้าไปดูแลอย่างจริงจัง เพราะว่างบประมาณที่ได้รับจาก

การท่องเที่ยว พื้นที่จังหวัดตรังก็เป็นพื้นที่หนึ่งครับ ก็ขอให้เกิดความเป็นธรรมกับพี่น้องประชาชนด้วยครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ เรียนเชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

พลเอก ชัยนันท์ เจริญศิริ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ สำหรับข้อซักถามของท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติในเรื่องของสนามบินจังหวัดตรัง กระผมทราบว่าน่าจะมีการขยายนะครับ ผมจะนำเรื่องนี้ไปตรวจสอบกับกรมขนส่งทางอากาศอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าเป็นสนามบินในความรับผิดชอบของกรมขนส่งทางอากาศ สำหรับท่าเทียบเรือปากเม็ง เพื่อการลงเรือไปสู่อันดามันนั้นแล้วก็ท่าเรือคลองสน เจ้าไหม เป็นงบประมาณของท้องถิ่นทั้งนั้นนะครับ อย่างไรก็ตามกระผมจะเน้นย้ำให้กรมขนส่งทางน้ำ แล้วก็พาณิชยนาวีดำเนินการดูแลในเรื่องท่าเทียบเรือต่าง ๆ นี้ให้มีความปลอดภัยมากขึ้นนะครับ ซึ่งอาจจะเห็นว่าเป็นของ อบต. ก็เลยไม่ได้ดูแล แต่อย่างไรก็ตามกระผมจะเน้นย้ำในเรื่องนี้กับทางกรมขนส่งพาณิชยนาวีอีกครั้งหนึ่งครับ ขอบพระคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ คุณสมบูรณ์ยังมีประเด็นค้างอยู่ เชิญค่ะ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีนะครับ ----------

เมื่อสัปดาห์ก่อนหน้านี้ผมได้ตั้งกระทู้เรื่องการขุดลอกคลองด้วยนะครับ เนื่องจากเรือจะเข้าท่า หรือจะออกจากท่าลำบากมากครับ ถ้าเกิดเรือเข้ามาไม่ได้ ออกไม่ได้ตามเวลาครับ เครื่องบินก็ไม่รอ รถไฟก็ไม่รอ นักท่องเที่ยวตกเครื่อง ตกเรือทำความเสียหายให้กับการท่องเที่ยวอย่างมาก ท่านประธานครับ มีอีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องสำคัญครับ การกู้ภัยทางทะเลครับ ถ้ากรณีเกิดอุบัติเหตุใหญ่นะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรือล่ม ไม่ว่าจะเป็นอุบัติเหตุเรือชนกันนะครับ ไม่มีการกู้ภัยที่เป็นมาตรฐาน ผมฝากท่านรัฐมนตรีว่าน่าจะตั้งงบส่วนนี้นะครับ ตั้งเป็นศูนย์ความปลอดภัยทางทะเล ท่านประธานทราบไหมครับ นักดำน้ำทางทะเลในเมืองไทยมีจำนวนน้อยมากครับ เวลาเกิดอุบัติเหตุทางทะเลครับ ลูกน้องชาวประมงทั้งหลายที่จมอยู่ใต้ท้องทะเลหานักดำน้ำไม่ได้เลยครับ เหตุผลเพราะว่าเขามีความสามารถศักยภาพในการดำก็คือดำในสระนะครับ ซึ่งไม่มีความลึกมากและกระแสน้ำก็จะต้องไม่เชี่ยว พอเป็นทะเลศักยภาพเราไม่พอ เพราะฉะนั้นท่านต้องสร้างนักดำน้ำสำหรับการกู้ภัยขึ้นมาอีกส่วนหนึ่งด้วยนะครับ ก็ขออนุญาตฝากถึงท่านรัฐมนตรีด้วยครับ ขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ค่ะ ท่านรัฐมนตรีคงจะได้รับข้อเสนอ ท่านจะชี้แจงเพิ่มเติมไหมคะ เชิญค่ะ

พลเอก ชัยนันท์ เจริญศิริ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ทางกระทรวงคงจะยินดีรับข้อเสนอของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรตินะครับ ในเรื่องการกู้ภัยทางทะเลกระผมคิดว่ากองทัพเรือมีหน่วยกู้ภัยทางทะเลอยู่แล้วนะครับ ในเรื่องของศูนย์กู้ภัยทางทะเลของกระทรวงก็คงจะเป็นเรื่องที่กระผมจะนำไปกราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี หรือท่านรัฐมนตรีว่าการเพื่อดูแลเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง ขอบพระคุณครับท่านครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ค่ะ ขอบคุณค่ะ ท่านสมาชิกคะวันนี้เราได้อภิปรายมาพอสมควรแล้วนะคะ ดิฉันขอปิดประชุมค่ะ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๔๗ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๓ ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพฤหัสบดีที่ ๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

<u>รายชื่อผู้จดรายงานการประชุม</u>

๑. นางเสาวลักษณ์ เพชรา
๒. นางสาวสะแกวัลย์ คุ้มกิจ
๓. นางสาวสิริพร ณ น่าน
๔. นางภาวดี ทองรักษ์
๕. นางสาวพวงเพชร ชูศรีโฉม
๖. นางสาวพรภิมล ยอดทอง
๗. นางสาวสายชล ไทยรวมมิตร
๘. นางสาวปิยะนุช สุจิระวงศ์
๙. นางศิริวรรณ สากลวารี
๑๐. นางสาววาสนา อินตรา
๑๑. นางปิยาพัชร จันทร์ส่อง
๑๒. นางดรุณี จันทพันธ์
๑๓. นางสาวยุพเยาว์ แพงไธสงค์
๑๔. นางกนกวรรณ แสงมณี
๑๕. นางสาวศิริรัตน์ สมัครเขตรการ

กลุ่มงานชวเลข ๒
สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
(คณะกรรมาธิการยังมิได้ตรวจ และสภายังไม่ได้รับรอง)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมยังมิได้ตรวจ และสภาฯ ยังไม่ได้รับรอง เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๙ ตามมาตรา ๑๑๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๖ วรรคสอง

(นายพิทูร พุ่มเหิรัญ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗ - ๓๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

กลุ่มงานรายงานการประชุม
สำนักรายงานการประชุมและชวเลข